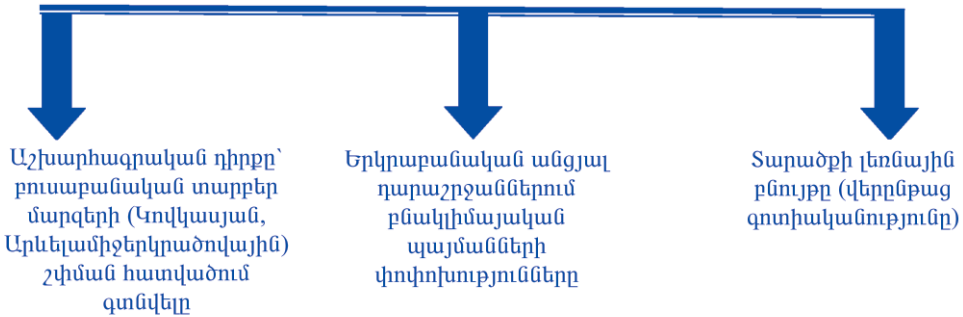

ԲՈՒՍԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ: ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀԸ

Արդեն առիթ ենք ունեցել նշելու, որ Հայաստանի փոքր տարածքը բնության հակադրությունների երկիր է: Ապացուցված է նաև նրա բուսականության և կենդանական աշխարհի զարմանալի բազմազանությունը, որը **հետևանք է տարածքի բնապատմական զարգացման առանձնահատկությունների, աշխարհագրական դիրքի և լեռնային բնույթի:**

ՀՀ բուսականության բազմազանությունը պայմանավորող գործոնները

Երկրաբանական վաղ անցյալում այստեղ աճել է արևադարձային և մերձարևադարձային բուսականություն: Հնագույն սառցապատումների ժամանակ, միմյանց հաջորդող ցուրտ, խոնավ և շոգ ու չոր կլիմաների ներգործությամբ առաջացել են նոր բուսատեսակներ:

ՀՀ-ում հանդիպում է 3200 բարձրակարգ բուսատեսակ. գրեթե այնքան, ինչքան մեր տարածքը հարյուրապատիկ անգամ գերազանցող Արևելատվրոպական հարթավայրում:

Մեր բուսական աշխարհի ներկայացուցիչների **120 տեսակը էնդեմիկ է** և դրանցից շատերը գիտության մեջ կոչվում են Հայաստանի տարբեր մասերի անուններով: Օրինակ՝ **պատատուկ հայկական, ոզնաթուփ հայկական, օշինդր հայաստանյան, «Հայաստանի արմատ»՝ տորոն, սզնի Զանգեզուրի, կաղնի արաքսյան:**

Բազմազան է նաև Հայաստանի Հանրապետության կենդանական աշխարհը. հանդիպում է 12000 կենդանատեսակ: Դրանցից կաթնասուններ են 75-ը, թռչուններ՝ 302-ը, սողուններ՝ 43-ը, անողնաշարավորներ՝ ավելի քան 11000-ը: Շատ կենդանատեսակներ հատուկ են միայն Հայ-

Հայկական վայրի ոչխար (մուֆլոն)

կական լեռնաշխարհին և հարակից տարածքներին: Դրանցից են **հայկական վայրի ոչխարը, բեզդարյան այծը, կովկասյան փասիանը, հայկական եղջերավոր օձը** և այլն:

Բուսականության տեսակային կազմի տարածքային տարբերությունը համընկնում է կլիմայի և հողերի վերընթաց գոտիականությանը: Ցածրադիր վայրերը ծածկված են անապատային և կիսաանապատային գոտու, իսկ բարձրադիր մասերը՝ ալպյան գոտու բուսականությամբ:

Կենդանական աշխարհի տեղաբաշխումն իր հերթին համապատասխանում է բուսական գոտիների դասավորությանը: Սակայն կենդանիների շարժունակության պատճառով շատ տեսակներ հանդիպում են գրեթե բոլոր գոտիներում (նապաստակ, գորշ արջ, աղվես, գայլ):

Անապատային և կիսաանապատային գոտու բուսականությունը տարածվում է Արարատյան գոգավորության ցածրադիր մասերում: Բուն անապատային բուսատեսակները հանդես են գալիս կղզիների ձևով՝ Արարատյան դաշտի աղուտներում և ավազուտներում: Հաճախակի հանդիպող բուսատեսակներն են ծառանման օշինդրը, հազարատերևուկը, ինչպես նաև վաղանցիկ (էֆեմերային) բույսերը, որոնցից ամենատարածվածը աղածաղիկն է: Դրանք ունեն զարգացած արմատային համակարգ, որը հողի խորքից անհրաժեշտ քանակությամբ ջուր վերցնելու հնարավորություն է տալիս: Ճյուղերը ցախանման են, տերևները՝ մանր, երբեմն մսալի, որը նվազեցնում է ջրի գոլորշիացումը:

Գետերի ողողատների ճահճոտ վայրերում մեծ տարածում ունեն եղեգնուտները (շամբուտները) և ջրային բույսերը:

Արարատյան գոգավորության կիսաանապատներում՝ 1000-1500 մ բարձրությունների վրա, տարածված են հոտավետ օշինդրը, կապառը, ջանգյուլումը և անթառամ ծաղիկները: Ամռանը դրանք, բացառությամբ օշինդրի, չորանում են:

Այս գոտում տարածված կենդանիներից են ճագարամուկը, դաշտամուկը, հանդիպում են նաև տափաստանային կատու, ոզնի: Տարածված են թունավոր օձերը, որոնցից հայտնի են **գյուրզան, թունավոր մորմերն ու կարիճները**:

Անապատային և կիսաանապատային գոտուն բնորոշ է նաև **լեռնային չորասեր (ֆրիգանտիդ) բուսականությունը**, որը գերակշռող է հատկապես քար-

Չանգակածաղիկ

Անթառամ

քարոտ հողերում: Շատ են չորասեր, սուր փշեր ունեցող մանրատերև մացառուտները, գաճաճ ծառերը: Տարածված են **դեղատու, եթերայուղատու և թելատու բույսերը** (մասրենի, բազմատեսակ ծաղիկներ): Լեռնային չորասեր բուսականության գոտուն բնորոշ են բեզդարյան այծը, վայրի ոչխարը (մուֆլոն) և այդ խոտակերների որսով հրապուրված Արաքսի հովտից թափանցած հովազը (ընծառյուծը): Այս երեք կենդանատեսակներն էլ անհետացման վտանգի տակ են: Այդ պատճառով գրանցված են միջազգային Կարմիր գրքում: Դրանց որսն արգելված է:

Տափաստանային գոտու բուսականությունը մեր հանրապետությունում տարածված է 1400-2400 մ բարձրություններում: Այս գոտուն բնորոշ է **փետրախոտային, սիզախոտային**, իսկ բարձրադիր մասում՝ **հացազգի-տարախոտային բուսականությունը**: Տափաստանային գոտու վերին սահմանին մոտ, որտեղ խոնավությունը բավարար է, աճում են մերձալպյան բարձրախոտերը: Այս տարածքները լավ խոտհարքեր են:

Տափաստանային գոտում համեմատաբար շատ են կրծողները և թռչունները, քիչ են սողուններն ու երկկենցաղները: Լայն տարածում ունեն ճագարամուկը, գետնասկյուռը, դաշտամուկը, խլուրդը, իսկ գիշատիչներից հանդիպում է ժանտաքիսը: Թռչուններից նշանավոր են միջատակեր սարյակները, սևճակատ շամփրուկը, որոնք, սնվելով մշակաբույսերին վնասող միջատներով՝ մեծ օգուտ են տալիս գյուղատնտեսությանը:

Անտառային գոտին իր ուրույն տեղն ունի հանրապետության բուսական աշխարհում: Առանձնանում են երկու համեմատաբար ընդարձակ անտառային զանգվածներ՝ **հյուսիսարևելյան և հարավարևելյան**: Հյուսիս-արևելքում տարածքի անտառապատվածությունը կազմում է 30%: Այստեղի հիմնական ծառատեսակը **արևելյան հաճարենին** է, որի անտառը տեղ-տեղ ընդմիջվում է կաղնուտներով և սոճուտներով: Հարավարևելյան անտառային զանգվածը գրավում է փոքր տարածություն և գլխավորապես բաղկացած է **վրացական կաղնուց**: Հանդիպում են նաև արաքսյան կաղնի, հացենի, թխկի, ընկուզենի և այլ ծառատեսակներ:

Ջանգեզուրի Ծավ գետի ավազանում պահպանվել է **սոսու պուրակը**, որը միակն է հանրապետությունում: Այն հեթանոսության ժամանակաշրջանում համարվել է յուրօրինակ սրբավայր, որտեղ քրմերն իրենց աղոթքներն էին կարդում և սոսու տերևների սոսափյունով գուշակություններ անում:

Հայաստանի անտառներն **առաջին որակակարգի** անտառներ են: Դա նշանակում է, որ մեծ է դրանց էկոլոգիական՝ **հողապահպան, ջրապահպան ու կլիմայակարգավորող** նշանակությունը: Արգելված է այս անտառների արդյունաբերական հատումը: Թույլատրվում է միայն սանիտարական անտառահատում: Անտառները հարուստ են վայրի պտղատու ծառերով և հատապտուղների թփերով:

Անտառների կենդանական աշխարհը հարուստ է **կաթնասուններով**: Հյուսիսում հանդիպում են այծյամ, լուսան, գորշ արջ, վարազ, իսկ Ջանգեզուրում՝ մացառախոզ, շնագայլ, սիրիական արջ, ժայռածերպերին՝ բեզդարյան այծ:

Մերձալպյան և ալպյան գոտու բուսականությունը տարածվում է 2200 մ-ից

Ալայան գորգեր

բարձր: Մերձալայան գոտու ստորին մասում տիրապետում են մեկ մետր և ավելի բարձրություն ունեցող մեծատերև խոտաբույսերը:

Բուն ալայան բուսականությունը հանրապետության հյուսիսում սկսվում է 2700-2800 մ, իսկ հարավում՝ 2900-3000 մ բարձրություններից և ընդգրկում բարձր լեռների ու լեռնաշղթաների մերձգագաթային հատվածները: Դաժան կլիմայի պատճառով բույսերը գետնատարած են, ունեն մի քանի սանտիմետրից մինչև 10-15 սմ բարձրություն: Բազմազան ծաղիկներով զարդարված մարգագետինները հեռվից թողնում են գույնզգույն գորգերի տպավորություն և այդ պատճառով հայտնի են նաև **ալայան գորգեր** անունով:

Մերձալայան և ալայան գոտին աչքի է ընկնում թռչունների, միջատների և գույնզգույն թիթեռների առատությամբ: Այս գոտին իր փարթամ խոտհարքերով ու արոտավայրերով բացառիկ նշանակություն ունի անասնապահության համար:

ԴԱՍ 18. ԼԱՆԴՇԱՖՏՆԵՐԸ: ՎԵՐԸՆԹԱՑ ԳՈՏԻԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Հայտնի է, որ երկրագնդի աշխարհագրական թաղանթում բնության բաղադրիչների տարածական փոփոխությունները տեղի են ունենում հորիզոնական և ուղղաձիգ գոտիականության օրենքներով:

Հիշեք ինչ է հորիզոնական և ուղղաձիգ գոտիականությունը:

Դրանց համաձայն են երկրագնդի վրա գոյացել բնական գոտիներն ու զոնաները, ձևավորվել ֆիզիկաաշխարհագրական շրջանները, իսկ լեռնային երկրներում այս ամենին ավելանում է **բնատարածքային համալիրների՝ լանդշաֆտների, գոտիական փոփոխությունը վերընթաց ուղղությամբ:**

Հայաստանի Հանրապետության տարածքում ուղղաձիգ ուղղությամբ հերթափոխվում են հետևյալ հինգ վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները. **անապատակիսաանապատային, լեռնատափաստանային, լեռնանտառային, մերձալպյան ու ալպյան և ձյունամերձ:**

Լանդշաֆտային գոտիականության առաջացման գլխավոր պատճառը վերընթաց ուղղությամբ ջերմության և խոնավության փոփոխությունն է:

Հիշեք, թե տեղանքի բացարձակ բարձրության ավելացմանը զուգընթաց ինչպես են փոփոխվում ջերմությունը և խոնավությունը:

Հայաստանի Հանրապետության լանդշաֆտային գոտիականության մեջ նկատելի են մի քանի օրինաչափություններ: Ներքին գոգավորություններում անտառային գոտին հիմնականում բացակայում է, իսկ Փոքր Կովկասի լեռնային համակարգերի արտաքին հողմակողմ լանջերին միևնույն լանդշաֆտների սահմանները ներքին գոգավորությունների համեմատ մի քանի հարյուր մետրով ավելի ցածր են:

Ընտելյով կից ներկայացված ՀՀ լանդշաֆտային գոտիների քարտեզին՝ համառոտակի ծանոթանանք յուրաքանչյուր լանդշաֆտային գոտուն:

Անապատակիսաանապատային լանդշաֆտների գոտին առաջացել է գոգավոր ռելիեֆի պատճառով ձևավորված չոր, խիստ ցամաքային կլիմայի պայմաններում և տարածված է Արարատյան ու Վայքի գոգավորություններում: Այս գոտում **անապատային** լանդշաֆտները տարածված են կղզյակներով և առանձին համատարած գոտի չեն առաջացնում: Այստեղ են տարածվում ձեզ արդեն հայտնի աղուտները:

Կիսաանապատային լանդշաֆտներն ընդարձակ գոտի են կազմում նախալեռներում՝ 800-1400 մ բարձրություններում, որտեղ տարեկան տեղումների քանակը 230-300 մմ է: Տիրապետում են լեռնային գորշ հողերը, որոնց մի մասը «ղեեր» են: Մշակվող տարածքներում հողերը բարելավվել և դարձել են կուլտուր-ոռոգելի:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԼԱՆԴՆԱՖՏԱՅԻՆ ԳՈՏԻՆԵՐԸ

Մասշտաբ 1:2 000 000

Գարնանային անձրևների շրջանում կիսաանապատը ծածկվում է **կարճակյաց (էֆեմեր)** բուսականությամբ, որն ամռանը չորանում է: Գերակշռողը օշանաօշինդրային, իսկ ժայռոտ տեղամասերում՝ **լեռնաչորասեր (ֆրիգանոիդ)** բուսականությունն է: Կենդանական աշխարհում տիրապետող են սողունները (իժ, գյուրգա, լորտու) և բազմազան միջատները (կարիճ, մորմ): Այս գոտում տարածված թռչուններից են օձակեր բազեն, արագիլը և լորը: Կենդանիներից հաճախ հադիպում են աքիսը և համստերը, իսկ շամբուտներում՝ վարազը և եղեգնակատուն:

Անապատակիսաանապատային գոտին զբաղեցնում է հանրապետության տարածքի 10%-ը, այն ջերմասեր մշակաբույսերի տարածման հիմնական շրջանն է:

Լեռնատափաստանային լանդշաֆտները ՀՀ տարածքում ամենամեծ տարածումն ունեն: Առանձնանում են երկու լանդշաֆտային ենթագոտի՝ **չոր լեռնա-**

Անտառապատ լեռներ Ջանգելուում

տափաստանային և սևահողային տափաստանային:

Չոր լեռնատափաստանային ենթագոտին ձգվում է հիմնականում Արարատյան և Վայքի նախալեռներով՝ մինչև 1800 մ բարձրությունները: Կլիման տաք է, չորային: Տեղումները նախորդ գոտու համեմատությամբ քիչ ավելին են (300-400 մմ): Չոր լեռնատափաստանները հանրապետության հյուսիս-արևելքի և Ջանգելուրի նախալեռներում, վարելահողերի ընդարձակման ու բնափայտի մթերման նպատակով մարդու դարավոր ներգործության արդյունքում առաջացած **հետանտառային լանդշաֆտներ են**: Դրանք ձևավորվել են մերձարևադարձային՝ չափավոր տաք և մեղմ ձմեռներով կլիմայի պայմաններում: Այս լանդշաֆտները զբաղեցնում են հանրապետության տարածքի մոտ 15%-ը: Այս ենթագոտին հյուսիս-արևելքում ու Ջանգելուում նպաստավոր է մերձարևադարձային բույսերի, իսկ Արարատյան դաշտում և Վայոց ձորում՝ պտղաբուծության, հացահատիկի, ծխախոտի և տեխնիկական այլ բույսերի մշակման համար:

Սևահողային տափաստանների ենթագոտին ձգվում է չոր լեռնատափաստաններից բարձր՝ մինչև 2000-2400 մ բարձրությունները՝ զբաղեցնելով հանրապետության տարածքի մոտ 25%-ը:

Քարտեզով որոշեք լեռնատափաստանային լանդշաֆտների տարածման շրջանները:

Սևահողային տափաստանները հիմնականում ձևավորվել են լավային սարավանդներում և բարձրադիր գոգավորությունների հատակին: Այս ենթագոտին բնութագրվում է տաք ամառով և ցուրտ ձմեռով, տեղումների տարեկան քանակը հասնում է 600-700 մմ-ի:

Լեռնային համեմատաբար մեղմ կլիմայի պայմաններում օրգանական նյութերի քայքայումը հողում մինչև վերջ չի կատարվում: Դա նպաստում է հումուսի

Լեռնապարփաստանային լանդշաֆտ

ավելացմանը (մինչև 15%): Տիրապետում է փետրախոտային և սիզախոտային տիպիկ տափաստանային բուսականությունը: Գոտու վերին սահմանին մոտ՝ համեմատաբար խոնավ վայրերում, ձևավորվում են մարգագետնային տափաստաններ:

Կենդանական աշխարհը հարուստ է ու բազմազան. շատ են կրծողներն ու թռչունները:

Սևահողային տափաստանները ՀՀ-ում **հացահատիկի մշակման գլխավոր շրջանն են**: Մշակում են նաև արմատապտուղներ (կարտոֆիլ, շաքարի ճակնդեղ) և կերաբույսեր:

Լեռնանտառային լանդշաֆտները զբաղեցնում են հանրապետության հյուսիսարևելյան և հարավարևելյան շրջանները՝ Փոքր Կովկասի լեռնային համակարգի հիմնականում հողմակողմ լանջերը: Դրանք կազմում են ՀՀ տարածքի մոտ 10%-ը: Հյուսիսարևելյան՝ համեմատաբար խոնավ շրջաններում անտառի վերին սահմանը հասնում է մինչև 2000 մ, իսկ հարավ-արևելքում՝ Ջանգեզուրում՝ մինչև 2400 մ բարձրությունները:

Բացատրե՛ք տարբերության պատճառը:

Լեռնանտառային գոտու կլիման այլ գոտիների համեմատությամբ մեղմ է. ձմեռը չափավոր ցուրտ է, ձնառատ, իսկ գարունը՝ զով և խոնավ: Ամառը տաք է, արևոտ եղանակներով, աշունը՝ մեղմ: Տեղումների տարեկան քանակը 600-700 մմ է:

Վերհիշե՛ք բուսականությանը նվիրված դասը, նշե՛ք այս գոտում տարածված ծառատեսակները:

Մերձալպյան և ալպյան գոյրու բուսականություն

Մերձալպյան ու ալպյան լանդշաֆտները հանրապետության հյուսիսում սկսվում են 1900-2000 մ, իսկ հարավում՝ 2400 մ բարձրություններից: Դրանք ձևավորվել են ցածր ջերմաստիճանների և համեմատաբար առատ խոնավության պայմաններում: Այս գոտում շուրջ կես տարի ձմեռ է, իսկ ամառը կարճ է ու զով: Բարձր է Արեգակի ճառագայթային էներգիայի ինտենսիվությունը, ինչը նպաստում է ցերեկվա ընթացքում գետնի արագ և ուժեղ տաքացմանը:

Ձյունամերձ լանդշաֆտները տարածվում են բարձր լեռների գագաթային մասերում՝ 3500 մ-ից վեր (Արագած, Կապուտջուղ և այլն): Այդտեղ տիրապետող են մերկ ժայռերը, ձյան բծերն ու եռանդուն սառնամանիքային հողմահարումը: Բուսածածկույթ չի գոյանում: Ամենուրեք քարացրոններ են, ավազ ու «պարզագույն հողեր»:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ առանձնահատկություններ ունի լանդշաֆտների վերընթաց գոտիականությունը ՀՀ-ում:
2. ՀՀ տարածքում ինչ վերընթաց գոտիներ են առանձնացվում:
3. Ինչպիսի՞ն են անապատակիսաանապատային լանդշաֆտների օգտագործման հնարավորությունները:
4. Ինչո՞ւ է լեռնատափաստանային լանդշաֆտը ամենատարածվածը ՀՀ-ում:
5. ՀՀ տարածքի ո՞ր մասն է զբաղեցնում լեռնանտառային գոտին: Ինչո՞ւ է անհրաժեշտ անտառների պահպանումն ու ընդարձակումը:
6. Որոշե՛ք, թե՞ ձեր բնակավայրը որ լանդշաֆտային գոտում է գտնվում: Բնութագրե՛ք այդ գոտու հիմնական առանձնահատկությունները:

ԴԱՍ 19. ԲՆՕԳՏԱԳՈՐԾՄԱՆ ԵՎ ԲՆԱՊԱՀՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Դուք արդեն ծանոթ եք Հայաստանի Հանրապետության բնական պայմաններին ու ռեսուրսներին, դրանց առանձնահատկություններին և տեղաբաշխման օրինաչափություններին, որոնք միասին բնութագրում են մեր **բնական միջավայրը**:

Բնական պայմաններն ու ռեսուրսները, բնական միջավայրը հանրապետության այն նյութական հիմքն են, որի վրա զարգանում են արտադրությունը և տնտեսությունը: Այդ զարգացումը տեղի է ունենում **բնական միջավայրի, դրա տարրերի օգտագործման շնորհիվ**: Իսկ այդ օգտագործումը ծնում է բնական միջավայրի պահպանության լուրջ հիմնախնդիրներ: Բնապահպանական հիմնախնդիրներն ինչպես ամբողջ աշխարհում, այնպես էլ մեր հանրապետությունում գնալով սրվում են և մարդկության գոյության համար դառնում ավելի վտանգավոր:

Մեր հանրապետության բնական միջավայրի պահպանության **հիմնախնդիրները պայմանավորված են բնածին և մարդածին մի շարք գործոններով**:

Բնածին գործոններից են մակերևույթի լեռնային բնույթը, տարածքի բարձր սեյսմիկությունը, միջլեռնային գոգավորությունների առկայությունն ու ջրասակավությունը, հողասակավությունն ու անտառասակավությունը: Վերջիններս մարդկանց արտադրական գործունեության ընթացքում բնական միջավայրը **դարձնում են առավել խոցելի և պահանջում են մեծ ջանքեր՝ դրա կայունությունը պահպանելու համար**:

Մակերևույթի լեռնային բնույթը, բարձր սեյսմիկությունն ու միջլեռնային գոգավորությունների առկայությունն ուղղակիորեն ազդում են տարածքի յուրացման, կառուցապատման, ձեռնարկությունների տեղաբաշխման վրա և երբեմն անհնարին են դարձնում տնտեսական գործունեությանը զբաղվելը:

Ջրասակավությունն ու հողասակավությունն ուղղակի պայմանավորում են գյուղատնտեսական արտադրության կառուցվածքն ու տեղաբաշխումը: **Անտառասակավությունը** և անտառների շարունակվող կրճատումն առաջացնում են տարաբնույթ էկոլոգիական տեղական խնդիրներ (գետերի չորացում, բնական լանդշաֆտների անդառնալի փոփոխություններ, նույնիսկ անապատացում):

Բնական միջավայրի փոփոխության **մարդածին գործոններն** ավելի բազմազան են: Դրանք հիմնականում **կապված են նյութական արտադրության հետ**: Հայաստանի Հանրապետությունում բնական միջավայրի ռացիոնալ օգտագործման և պահպանության բնագավառը կառավարելու նպատակով գործում է առանձին՝ Բնության պահպանության նախարարություն: Ընդունվել են բնօգտագործումը կարգավորող և բնական միջավայրի պահպանությունն ապահովող օրենքներ և կառավարական որոշումներ:

Քննարկենք մեր հանրապետությունում **օդային և ջրային ավազանների, հողային ռեսուրսների, բուսական և կենդանական աշխարհի պահպանության հիմնախնդիրները**:

Առավել աղտոտված **օդային ավազան** ունեն Երևանը, Արարատը, Վանա-

ծորը, Ալավերդին: Այս քաղաքներում գործում են բնապահպանական առումով վնասակար՝ քիմիական, մետալուրգիական և շինանյութերի արտադրության ձեռնարկություններ: Երևանում օդային ավազանի գլխավոր աղտոտիչը **ավտոմոբիլային տրանսպորտն է**, որին բաժին է ընկնում մթնոլորտ արտանետվող թունավոր գազերի շուրջ 90%-ը:

Անվտային հրդեհ Հայաստանում

Ավտոմեքենաների վնասները նվազեցնելու համար ուժեղացվում է տեխնիկական հսկողությունը դրանց նկատմամբ: Օրենքով մեծացվում են մթնոլորտն աղտոտող ավտոտրանսպորտային միջոցների համար սահմանված հարկերն ու պետական տուրքերը:

Արդյունաբերական ձեռնարկությունների կողմից օդային ավազանի աղտոտման նվազեցումը կամ ամբողջական չեզոքացումը հնարավոր է իրականացնել արտադրության տեխնոլոգիայի կատարելագործման, փոշեծծիչ և գազակլանիչ կայանքների տեղադրման, անթափոն և սակավաթափոն արտադրությունների կազմակերպման միջոցով:

Բնակավայրերի օդային ավազանների մաքրության ապահովման արդյունավետ միջոց են մի, կողմից, կանաչ տնկարկների ընդարձակումը, մյուս կողմից՝ դրանց կրճատման դեմ ուղղված հետևողական պայքարը:

Հայաստանի Հանրապետությունը որպես սակավաջուր պետություն ունի նաև **ջրային պաշարների պահպանության և ռացիոնալ օգտագործման** խնդիրներ: Ջրի ամենամեծ սպառողներն են գյուղատնտեսությունը (հատկապես հողագործությունը) և բնակչությունը:

Ինչ եղանակներով կարելի է մեղմել ջրի պակասը ՀՀ-ում, ձեր բնակավայրում, և ջրօգտագործումը դարձնել ռացիոնալ:

Մեր հանրապետության առանց այդ էլ աղքատ ջրային ռեսուրսներին, մեծ վնաս են հասցնում արդյունաբերական և կենցաղային աղտոտումը: Աղտոտված են հատկապես Հրազդան, Փամբակ, Դեբեդ և Ողջի գետերը, ինչպես նաև Սևանի առափնյա տարածքների զգալի մասը: Ջրային պաշարների պահպանության և արդյունավետ օգտագործման նպատակով խրախուսվող **միջոցառումների հիմնական ուղղություններն են՝ ջրատար արտադրությունների փոխարինումը ոչ ջրատար արտադրություններով, ջրի խնայողական օգտագործումը, արդյունաբերական և կենցաղային ջրերի մաքրման հատուկ կայանքների ցանցի ընդլայնումը, նոր ջրամբարների կառուցումը:**

Արծվանիկի պոչամբարը (Ողջի գետի ավազան)

«-ում կենսական նշանակություն ունեն **հողային ռեսուրսների պահպանման ու օգտագործման** խնդիրները: Այստեղ գլխավորը բնածին և մարդածին գործոններով պայմանավորված՝ գյուղատնտեսական հողահանդակների քայքայումն ու տեղատարումն է՝ էրոզիան: Բացի այդ, տարբեր վայրերում տարիների ընթացքում կուտակվել են արդյունաբերական (լեռնահանքային և քիմիական ձեռնարկությունների մոտակայքում) և կենցաղային (քաղաքային բնակավայրերի մոտակայքում) տասնյակ միլիոնավոր խորանարդ մետր թափոններ և ծածկել ընդարձակ հողատարածքներ: Դրանք միաժամանակ լինելով վարակի տարածման աղբյուրներ՝ վատացնում են շրջակա միջավայրի որակը: Արդյունաբերական թափոնների հետ հիմնախնդիրները հատկապես սուր են արտահայտված Սյունիքի մարզում, Ողջի գետի ավազանում:

Մեզանում արտակարգ նշանակություն ունի նաև **բուսական և կենդանական աշխարհի պահպանության հիմնահարցը**: Բնակչության կողմից ուտելի բույսերի, դեղաբույսերի և դաշտային ծաղիկների հավաքը կատարվում է անխնա կերպով. ավերվում է բույսերի արմատային համակարգը, ինչը հանգեցնում է այդ բուսատեսակների ոչնչացմանը:

Արդյունավետ չեն օգտագործվում **խոտհարքներն ու արոտավայրերը**: Անասունների գերարածեցումը մի կողմից նոսրացնում է բուսածածկույթը, մյուս կողմից՝ նպաստում մոլախոտերի տարածմանն ու հողաշերտի կազմի

փոփոխությանը:

Առավել հրատապ է համարվում անխնա օգտագործման հետևանքով կրճատվող **անտառապատ տարածքների, ոչնչացման եզրին հասած արժեքավոր բուսատեսակների ու կենդանատեսակների պահպանությունը**: Դրա համար կազմվել են բույսերի և կենդանիների Կարմիր գրքեր, ստեղծվել են հատուկ պահպանվող տարածքներ:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչո՞ւ է բնական միջավայրի որակի պահպանումը և բնական ռեսուրսների խնայողական օգտագործումը համարվում մարդկության առջև ծառայած լրջագույն խնդիր:
2. Որո՞նք են ՀՀ բնօգտագործման և բնապահպանության վրա ազդող բնածին և մարդածին գործոնները:
3. Թվարկե՞ք օդային ու ջրային ավազանների ու հողերի աղտոտման աղբյուրները և նշե՞ք դրանց ռացիոնալ օգտագործման ու պահպանման հիմնական ուղղությունները:
4. Ո՞րն է անտառների պահպանության առաձնահատուկ կարևորությունը մեր հանրապետության համար:
5. Թվարկե՞ք ձեր բնակավայրի օդային և ջրային ավազանների ու հողերի աղտոտման աղբյուրները: Ինչպե՞ս կարելի է պայքարել բնական միջավայրի աղտոտման դեմ:

ԴԱՍ 20. ՀԱՏՈՒԿ ՊԱՀՊԱՆՎՈՂ ՏԱՐԱԾՔՆԵՐԸ: ՀՀ «ԿԱՐՄԻՐ ԳՐՔԵՐԸ»

Հայաստանի Հանրապետության բազմազան բնական հարստությունները մարդու կողմից օգտագործվել են հազարամյակներ շարունակ: Ներկայումս տնտեսության արագ զարգացման և տեխնոլոգիաների կատարելագործման պայմաններում դրանք շահագործվում են մեծ ինտենսիվությամբ, իսկ որոշ տեսակներ հայտնվում են սպառման եզրին: Դրա հետևանքով **բնածին շատ լանդշաֆտներ իրենց տեղը կարճ ժամանակում զիջում են մարդածին լանդշաֆտներին:**

Բնական միջավայրի ինտենսիվ շահագործմանը զուգահեռ ՀՀ-ում անհրաժեշտություն է առաջացել առանձնացնել բնության առանձին կուսական անկյուններ և անաղարտ վիճակում պահպանել դրանց բնական միջավայրը, բուսական ու կենդանական աշխարհը: ՀՀ-ում նույնպես պետական որոշումներով առանձնացված հատուկ պահպանվող տարածքներն ունեն տարբեր կարգավիճակ՝ կախված այն բանից, թե բնության որ բաղադրիչները հատուկ պահպանության կարիք ունեն, և ամբողջովին կամ մասամբ արգելված է դրանց օգտագործումը:

Հատուկ պահպանության տակ վերցված տեղամասերը կարող են լինել **ազգային պարկ, արգելոց, արգելավայր և բնության հուշարձան:**

Ազգային պարկերում սահմանվում է բնական միջավայրի պահպանության հատուկ ռեժիմ, իսկ ազգային պարկի ներսում հատուկ առանձնացված հատվածներում (գոտիներ) և առհասարակ արգելոցներում արգելված է էկոհամակարգերի հավասարակշռությունը խախտող ամեն տեսակի տնտեսական գործունեություն: Հայաստանում առանձնացված են չորս ազգային պարկեր՝ «Սևան», «Դիլիջան», «Արփի լիճ» և «Արևիկ»։ Նախատեսվում է ստեղծել նաև «Ջերմուկ», «Գնիշիկ» և այլ ազգային պարկեր:

«Սևան» ազգային պարկը կազմակերպվել է 1978 թ. և ընդգրկում է մոտ 150 հազ. հա մակերես: Դրա 17%-ը ցամաքային, մնացածը՝ ջրային տարածք է: Այն հիմնադրվել է Սևանա լճի ոչ միայն ջրային, այլև մյուս ռեսուրսները, պատմական ու մշակույթի հուշարձանները պահպանելու նպատակով: Թույլատրված է հարակից տարածքում իրականացնել գիտականորեն ծրագրավորված այնպիսի տնտեսական գործունեություն, որը չի աղտոտի լիճը և չի վնասի նրա կենդանական աշխարհին: Այդ նպատակով Ազգային պարկը **բաժանված է արգելոցային, արգելավայրային, ռեկրեացիոն և տնտեսական գոտիների:**

Առանձնահատուկ պահպանության տակ է վերցված միայն Սևանում հանդիպող իշխան ձկնատեսակը: Վերջին տարիներին լճում կատարվող անվերահսկելի ձկնորսությունից հաջողվել է պահպանել **իշխանի չորս տեսակներից միայն երկուսը** (մյուս երկուսը պահպանվել են աննշան քանակությամբ): Էապես կրճատվել են նաև սիգ, կողակ և այլ ձկնատեսակների պաշարները: Բնապահպանների գնահատմամբ անցած 25 տարում Սևանի ձկնային պաշարները նվազել են 17 անգամ:

«Դիլիջան» ազգային պարկը հիմնադրվել է 2002 թ-ին (մինչ այդ եղել է պետա-

կան արգելոց): Այն տարածվում է Գետիկ ու Աղստև գետերի ջրհավաքավազանում՝ 1000-2300 մ բարձրությունների վրա: Պարկի տարածքը կազմում է 28 հազ. հա: Այստեղ պահպանվում է **կենու պուրակը**, որը հազվագյուտ է ամբողջ Կովկասում: Պահպանվող օբյեկտներ են նաև հաճարենու և կաղնու մի քանի տեսակներով կուսական անտառները, որտեղ հանդիպում են նաև վայրի պտղատուների տեսակներ՝ հոնենի, տխլենի, սզնի և այլն: «Դիլիջան» ազգային պարկում պահպանության տակ են 172 ողնաշարավոր կենդանիներ՝ անտառային կատու, կզաքիս, ոզնի, սկյուռ, սպիտակագլուխ անգղ, մորուքավոր արծիվ և այլն:

«Արփի լիճ» ազգային պարկը հիմնադրվել է 2009թ-ին: Այն ընդգրկում է Եղնախաղի լեռների արևելյան, Զավախքի լեռնավահանի հարավարևմտյան լանջերը և դրանց միջև ընկած լեռնամարգագետնային, մերձալպյան լանդշաֆտները: Պարկի տարածքը կազմում է մոտ 62 հազ. հա: Պահպանվող օբյեկտներն են Արփի և Արդենիս լճերի, Ախուրյան գետի ավազանների լանդշաֆտային և կենսաբանական բազմազանությունն ու բնության հուշարձանները: Պարկի տարածքում ստեղծված արգելոցներում ու արգելավայրերում հատուկ պահպանության տակ են գտնվում հազվագյուտ թռչունները՝ գանգրափետուր հավալուսնը և մարգահավը: Արփի լճի կղզիներում են ձվադրում նաև Էնդեմիկ հայկական որորը և ևս շուրջ 80 թռչնատեսակ:

Տեսարան «Արփի լիճ» ազգային պարկից

«Արևիկ» ազգային պարկը հիմնադրվել է 2009թ-ին, Զանգեզուրի լեռնաշղթայի Մեղրի լեռնաբազուկի հարավային լանջերին՝ Մեղրի, Շվանիձոր և Նյուվադի գետերի ավազանների ու դրանց հարակից տարածքներում էկոհամակարգերի, լանդշաֆտային և կենսաբանական բազմազանության և դրանց գիտական ուսումնասիրության նպատակով: Այն ընդգրկում է շուրջ 345 հազ.հա տարածք: Պարկի տարածքում հատուկ պահպանության ու վերհսկողության շնորհիվ զգալիորեն աճել է մուֆլոնի գլխաքանակը: Իսկ ՀՀ «Կարմիր գրքում» գրանցված կենդանատեսակներից այստեղ երբեմն հանդիպում է Արաքսից թափանցած ընձառյուծը:

«Արփի լիճ» և «Արևիկ» ազգային պարկերը գտնվում են կազմավորման փուլում և հետազոտական, կառավարման, տնտեսական և այլ խնդիրներ դեռևս լուծման գործընթացում են:

Հայաստանի Հանրապետության տարածքում **պետական արգելոցները**

«Արևիկ» ազգային պարկի տեսարանը Մեղրու լեռնանցքից

Տեսարան Խոսրովի արգելոցից

Երեքն են՝ Խոսրովի, Շիկահողի և Էրեբունու:

Խոսրովի արգելոցը տարածվում է Գեղամա լեռների հարավային մասում, Ազատ և Վեդի գետերի ջրհավաք ավազաններում՝ 1000-2300 մ բարձրությունների վրա՝ զբաղեցնելով ավելի քան 29 հազ.հա մակերես: Նշանավոր է շուրջ 1800 բուսատեսակներով: Դրանք կազմում են Հայաստանի

բուսատեսակների շուրջ 60%-ը, իսկ արգելոցի բուսատեսակների ավելի քան 1/3-ը հազվագյուտ են: Այստեղ պահպանվող հազվագյուտ և էնդեմիկ բուսատեսակներից են հայկական ալոճենին, վավիլովյան աշորան (տարեկանը) և այլն: Կենդանական աշխարհի եզակի տեսակներից պահպանվում են բեզդարյան այծը, մուֆլոնը, առաջավորասիական ընձառյուծը, կովկասյան գորշ արջը գառնանգղը և այլն:

Շիկահողի արգելոցը

գտնվում է Ծավ գետի ջրհավաք

ավազանում՝ 700-2400 մ բարձրության վրա: Արգելոցի 94%-ը անտառապատ է և ունի խիստ մասնատված ռելիեֆ: Այստեղ աճում է 1000-ից ավելի բուսատեսակ, որոնցից նշանավոր են արաքսյան կաղնու, վրացական թխկու, բազմապտուղ գիհու, ընկուզենու պուրակները և շուրջ 60 հա կազմող հաստաբուն, երկնապլաց արևելյան սոսու պուրակը:

Էրեբունու արգելոցը կազմակերպվել է Երևանից հարավ-արևելք ընկած բլրապատ կիսաանապատային տարածքում: Նրա գլխավոր նպատակն է պահպանել հացազգիների վայրի տեսակների հարուստ գենոֆոնդը, որտեղ հատուկ արժեք են ներկայացնում **ցորենի վայրի տեսակները**՝ միահատիկ ցորենը, արարատյան ցորենը, գլանաձև այծակներ:

Հայաստանի Հանրապետությունում ստեղծվել են նաև 25-ից ավելի **արգելավայրեր**: Արգելավայրերում պահպանության տակ է վերցված **ոչ թե ամբողջ տարածքը, այլ առանձին բուսատեսակներ ու կենդանատեսակներ** կամ այլ

բնական օբյեկտներ: Արգելավայրերում բնական միջավայրի մյուս տարրերի օգտագործումն արգելված է:

Մեր հանրապետության տարածքը հարուստ է **բնության հուշարձաններով, որոնք ունեն գիտական, մշակութային և գեղագիտական նշանակություն**: Նշանավոր են հատկապես Որոտան գետի վրայով անցնող՝ արդեն հիշատակված անձեռակերտ «Սատանի կամուրջը», Վայոց ձորում գտնվող ստալակտիտներով ու ստալագմիտներով զարդարված Մոզրովի կարստային քարանձավները, Ջերմուկի, Շաքիի և Թռչկանի ջրվեժները և այլն:

Հիշատակված հատուկ տարածքների պահպանության նպատակով ծավալուն աշխատանք է կատարվում բնակչության էկոլոգիական գրագիտության բարձրացման և բնական միջավայրի պաշտպանության գործը բարելավելու ուղղությամբ: Չնայած դրան՝ բնապահպանական շատ հարցեր դեռևս լուծված չեն: Շարունակում են վերացման վտանգի տակ մնալ շատ բուսատեսակներ ու կենդանատեսակներ, աղքատանում են մեր անտառները, տափաստաններն ու մարգագետինները, նվազում է մեր **երկրի կենսաբազմազանությունը**:

Ամբողջ երկրագնդի աշխարհագրական թաղանթի և առանձին պետությունների կենսաբազմազանության վիճակի մասին տեղեկություններ տալիս են պարբերաբար հրատարակվող միջազգային և ազգային «**Կարմիր գրքերը**»: Բույսերի «Կարմիր գրքերում» տեղեկություններ են տրվում բուսատեսակների նախկին ու ներկայիս տարածման վայրերի, դրանց էկոլոգիական, աշխարհագրական առանձնահատկությունների, հազվագյուտ տեսակների քանակական փոփոխությունների մասին: Կենդանիների «Կարմիր գրքերը» նվիրվում են անհետացած և ոչնչացման վտանգի տակ գտնվող կենդանատեսակներին:

Մեր հանրապետության բույսերի «Կարմիր գրքում» ընդգրկված են վայրի բուսատեսակների 14%-ը (452 տեսակ) և սնկերի 40 տեսակ, ընդ որում՝ բուսատեսակների ևս 7%-ի վիճակը մտահոգիչ է: Դրանցից 155-ը հազվագյուտ են և զբաղեցնում են սահմանափակ տարածք, ուստի ամենախոցելի խումբն են կազմում: Այդ բուսատեսակներից են Թաղթաջյանի կաթնուկը, հունական ջրահյուսը, հատապտղային կենին և այլն: Անհետացման վտանգի տակ են գտնվում

Ստու պուրակը Շիկահողի արգելոցում

արարատյան իշամոռուկը, դուրեկան թխկին և տասնյակ այլ բուսատեսակներ:

Կենդանիների «Կարմիր գրքում» գրանցված է կաթնասունների, սողունների և թռչունների ընդհանուր քանակի մոտ 1/4-ը: Այժմ անհետացման եզրին են 153 ողնաշարավոր եւ անողնաշար կենդանիներ, այդ թվում՝ իշխան ձկան 2 տեսակներ: Առավել վտանգված կաթնասուններից են բեզուարյան այծը, հայկական մուֆլոնը, երկարականջ ոզնին, իսկ սողուններից՝ հայկական իժը, միջերկրածովային կրիան: Թռչուններից հատուկ պահպանության կարիք են զգում սև անգղը, վարդագույն հավալուսնը և մի քանի այլ տեսակներ: Ողնաշարավոր կենդանիների 6 տեսակ (միջերկրածովային կրիան, հայկական իժը, գանգրափետուր հավալուսնը, կովկասյան սապսանը, առաջավորասիական ընձառյուծը և սպիտակապոչ արծիվը) **մտել են «Միջազգային Կարմիր գիրք»:**

ՀՀ-ում բնապահպանական իրադրության վատթարացման վկայությունն է նաև այն, որ ոչնչացման եզրին հայտնված բուսատեսակների և կենդանատեսակների թիվը, անկախ դրանց պահպանությանն ուղղված բազմաբնույթ միջոցառումներից, տարեցտարի ոչ թե կրճատվում, այլ աճում է:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչո՞ւ են ՀՀ-ում հատուկ պահպանվող տարածքներ առանձնացվել: Ինչ չափանիշներով են դրանք միմյանցից տարբերվում:
2. Թվարկե՞ք և քարտեզի վրա ցույց տվե՞ք ՀՀ ազգային պարկերն ու արգելոցները:
3. Բնութագրե՞ք և համեմատե՞ք Խոսրովի և Շիկահողի արգելոցները:
4. Թվարկե՞ք ՀՀ «Կարմիր գրքերում» գրանցված առավել արժեքավոր բուսատեսակներն ու կենդանատեսակները:
5. Ուսուցչի օգնությամբ կազմե՞ք ձեր բնակավայրին հարող տարածքի այն բուսատեսակների և կենդանատեսակների ցուցակը, որոնք գրանցված են միջազգային և ՀՀ ազգային «Կարմիր գրքերում»:

ԴԱՍ 21. ԷՔՍԿՈՒՐՍԻԱ ԲՆՈՒԹՅԱՆ ԳՐԿՈՒՄ

Ուսուցչի օգնությամբ ուսումնասիրենք ձեր բնակավայրի մոտ գտնվող՝ ստորև հիշատակված բնական օբյեկտները և յուրաքանչյուր հարցադրման վերաբերյալ ստացված արդյունքները գրանցենք **աշխարհագրության տետրում**: Հնարավորության դեպքում համապատասխան **գրանցումներին կից տեղադրենք լուսանկարներ, կազմե՛ք սխեմատիկ քարտեզներ և աղյուսակներ**:

Էքսկուրսիան առավել արդյունավետ կազմակերպելու համար առաջարկվում է դասարանը պայմանականորեն բաժանել չորս խմբի՝ «գեոմորֆոլոգների» (երկրաձևաբաններ), «կլիմայագետների», «ջրաբանների» և «լանդշաֆտագետների»: Նրանք պետք է տան հետևյալ հարցերի պատասխանները.

1. Որո՞նք են ձեր տարածքի մակերևույթի խոշոր ձևերը (լեռներ, գոգավորություններ, գետահովիտներ): Ի՞նչ կառուցվածք ունեն դրանք: Նկարագրենք դրանց տնտեսական օգտագործման առանձնահատկությունները:
2. Ի՞նչ լեռնային ապարներ են տարածված մակերևույթի տարբեր ձևերում: Դասարանով ստեղծենք «Իմ բնակավայրի քարաշխարհը» խորագրով լեռնային ապարների, օգտակար հանածոների հավաքածու: Նշենք դրանց օգտագործման բնագավառները:
3. Վերլուծենք ձեր բնակավայրի կլիման՝ օգտագործելով մերձակա օդերևութաբանական կայանի հետևյալ տվյալները.
 - ա) մթնոլորտային ճնշումը, տիրապետող քամիների արագությունն ու ուղղությունը,
 - բ) օդի միջին ջերմաստիճանների տարեկան ընթացքը,
 - գ) ամենատաք և ամենացուրտ ամիսների միջին, նվազագույն և առավելագույն ջերմաստիճանները,
 - դ) մթնոլորտային տեղումների քանակը և բաշխվածությունն ըստ ամիսների,
 - ե) գնահատենք ըստ կլիմայական սեզոնի՝ ջերմաստիճանի և մթնոլորտային տեղումների ազդեցությունը բնակչության կենցաղի և արտադրական գործունեության վրա:
4. Ո՞ր գետի ափին է գտնվում ձեր բնակավայրը: Գետի վրա կառուցված որևէ կամրջի հատվածում չափենք գետի լայնությունը, միջին խորությունը, հոսքի արագությունը: Ստացված տվյալներով որոշենք գետի ծախսը, օրական հոսքը:
5. Լրացնելով ստորև բերված աղյուսակ 1-ը՝ կազմե՛ք ձեր բնակավայրին հարակից «Լանդշաֆտային գոտիների բնութագիրը»:

----- բնակավայրի վերընթաց լանդշաֆտային գոտիների
բնութագիրը

Վերընթաց լանդշաֆտային գոտիներ	Բացարձակ բարձրությ- ունը, մ	Կլիման	Հողերը	Բուսա- կա- նությունը	Կենդանա- կան աշխարհը

ԴԱՍ 22. ՀԱՐՅԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ «ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀ» ԵՎ «ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲՆՈՒԹՅՈՒՆԸ» ԲԱԺԻՆՆԵՐԻ ԿՐԿՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀ

1. Նկարագրե՞ք և գնահատե՞ք Հայկական լեռնաշխարհի համաաշխարհագրական (մաթեմատիկաաշխարհագրական) և ֆիզիկաաշխարհագրական դիրքերը:
2. Որո՞նք են Հայկական լեռնաշխարհի ձևավորման երկրաբանական առանձնահատկությունները:
3. Սխեմատիկ քարտեզի վրա առանձնացրե՞ք Հայկական լեռնաշխարհի գլխավոր լեռնագրական միավորները: Տվե՞ք յուրաքանչյուր միավորի համառոտ բնութագիրը:
4. Բնութագրե՞ք Հայկական լեռնաշխարհի կլիմայի առանձնահատկությունները և դրանք պայմանավորող հիմնական գործոնները:
5. Որո՞նք են Հայկական լեռնաշխարհի գետային ցանցի գլխավոր առանձնահատկությունները: Թվարկե՞ք և բնութագրե՞ք լեռնաշխարհի խոշոր գետերը:
6. Ի՞նչ ծագում ունեն Հայկական լեռնաշխարհի լճերը: Տվե՞ք Վանա և Ուրմիա լճերի համեմատական բնութագիրը:
7. Նկարագրե՞ք Հայկական լեռնաշխարհի հողածածկույթը, բուսականությունն ու կենդանական աշխարհը: Նշե՞ք դրանց տեղաբաշխման առանձնահատկությունները:
8. Թվարկե՞ք և քարտեզի վրա ցույց տվե՞ք Հայկական լեռնաշխարհի վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները: Ի՞նչ օրինաչափությամբ են դրանք տարածված:
9. Աշխարհագրության տեսրում արտագծե՞ք ստորև բերված աղյուսակը և համապատասխան սյունակում լրացրե՞ք Հայկական լեռնաշխարհի լեռնագրական միավորների անվանումները: Աղյուսակը լրացնելիս կարող եք օգտվել նաև 15-16 էջերի քարտեզից:

Ծալքաբեկորավոր լեռներ, լեռնագագաթներ	Հրաբխային լեռնազանգվածներ, սարավանդներ	Միջլեռնային գոգավորություններ, դաշտեր

Լեռնագրական միավորներ

Արևելապոնտական, Սավալան, Կարսի, Բալահովտի, Զիլո, Նեմրուֆ,

Դերջանի, Արդահանի, Հայկական Պար, Բյուրակնի, Վանա լճի, Փամբակի, Նախիջևանի, Ախալքալաքի, Քաջքար, Բասենի, Սուկավետ, Խարբերդի, Ծաղկանց, Ծովասար, Վասպուրականի, Արարատյան, Երզնկայի, Թոնդրակ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

1. Ո՞րն է ՀՀ մակերևույթի ձևավորման գլխավոր լեռնակազմական փուլը: Բնութագրե՞ք ներծին և արտածին ուժերի դերը ՀՀ մակերևույթի ձևավորման գործում:
2. Քարտեզի վրա ցոյց տվե՞ք և բնութագրե՞ք.
ա) ծալքաբեկորավոր լեռները,
բ) հրաբխային լեռներն ու սարավանդները,
գ) միջլեռնային գոգավորությունները, խոշոր գետահովիտները,
դ) օգտակար հանածոների հանքավայրերը:
3. Որո՞նք են ՀՀ կլիման պայմանավորող գործոնները: Ինչպե՞ս են դրանք անդրադառնում տարվա եղանակների և կլիմայի տիպերի վերընթաց փոփոխության վրա:
4. Վերլուծե՞ք ՀՀ ջրագրական ցանցի տեղաբաշխման գլխավոր առանձնահատկությունները, Կուրի և Արաքսի ավազանների գետերի սնման և հոսքի առանձնահատկությունները:
5. Դասակարգե՞ք ՀՀ լճերն ըստ ծագման: Բնորոշե՞ք Սևանա լճի հիմնախնդրի էությունը և դրա լուծման ուղիները:
6. Ի՞նչ գործոններով է պայմանավորված ՀՀ հողերի բազմազանությունը: Բնութագրե՞ք ՀՀ հիմնական հողատիպերի տարածման օրինաչափությունները:
7. Որո՞նք են ՀՀ բուսականության և կենդանական աշխարհի բազմազանության պատճառները և վերընթաց ուղղությամբ փոփոխության առանձնահատկությունները:
8. Բնութագրե՞ք ՀՀ վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները: Ինչո՞ւ է լեռնատափաստանային լանդշաֆտն ամենաընդարձակը հանրապետությունում:
9. Որո՞նք են ՀՀ բնօգտագործման և բնապահպանական գլխավոր հիմնախնդիրները: Որո՞նք են օդային և ջրային ավազանների, հողային ծածկույթի, բուսական և կենդանական աշխարհի պահպանության հիմնական միջոցառումները:
10. Որո՞նք են ՀՀ հատուկ պահպանվող տարածքները: Ի՞նչ բուսատեսակներ, կենդանատեսակներ և բնական օբյեկտներ են պահպանվում այնտեղ:
11. Ի՞նչ միջոցառումներ կառաջարկե՞ք ոչնչացման եզրին գտնվող՝ «Կարմիր գրքերում» գրանցված բույսերի և կենդանիների պահպանման և թվաքանակի ավելացման ուղղությամբ: Կազմե՞ք ձեր բնակավայրի հարակից շրջանների բույսերի ու կենդանիների «Կարմիր գրքերը»:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲՆԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԴԱՍ 23. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱԿՆԱՐԿ: ԹՎԱՔԱՆԱԿԻ ՇԱՐԺԸՆԹԱՑԸ

Հայերը պատկանում են եվրոպեոիդ մեծ ռասայի հարավային ճյուղի արմենոիդ (առաջավորասիական) մարդաբանական տիպին և որպես էթնիկ խումբ ձևավորվել են Հայկական լեռնաշխարհում: Հազարամյակներ ի վեր նրանք եղել են տարածաշրջանի հիմնական բնակիչները:

Հայերը պատկանում են այն ազգերի թվին, որոնք սփռված են աշխարհով մեկ: Հայաստանի Հանրապետության սահմաններից դուրս՝ աշխարհի 7 տասնյակից ավելի երկրներում, ապրում են թվով երկու անգամ ավելի՝ հայեր, քան բուն ՀՀ-ում:

Աշխարհում հայ բնակչության թվաքանակի մասին տվյալները մոտավոր են, քանի որ առանձին երկրներ պաշտոնական տեղեկություններ չեն հրապարակում սեփական բնակչության ազգային կազմի վերաբերյալ: Աշխարհում հայերի թիվը գնահատվում է մոտ 10 մլն մարդ, որից ավելի քան 7 մլն-ը ապրում է ՀՀ սահմաններից դուրս, առավելապես Ռուսաստանում (2 մլն-ից ավելի), ԱՄՆ-ում (1.2 մլն), Ֆրանսիայում (0.5 մլն), Վրաստանում (0.4 մլն): Հայաստանի Հանրապետության մշտական բնակչության թվաքանակը 2011թ. մարդահամարի տվյալներով կազմել է մոտ 3.0 մլն մարդ:

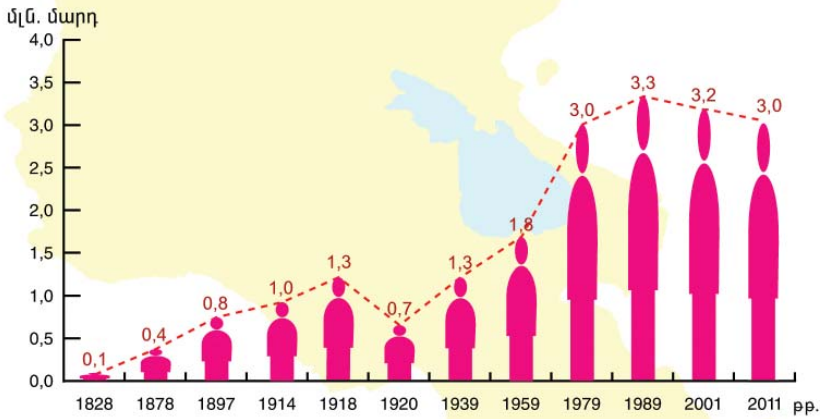
Այդ թիվը մե՞ծ է, թե՞ փոքր: Ինչպես արդեն նշել ենք, մեր երկիրը բնակչության թվաքանակով փոքր պետություն է, աշխարհում զիջում է ավելի քան 130 պետությունների և համեմատելի է այնպիսի երկրների հետ, ինչպիսիք են Նորվեգիան, Ալբանիան, Ուրուգվայը, Նոր Զելանդիան, Լիտվան, Մոնղոլիան:

Ուշադիր դիտելով աշխարհի քարտեզը՝ կնկատեք, որ այդ երկրները, ունենալով մոտավորապես հավասար բնակչություն, խիստ տարբերվում են տարածքի մեծությամբ: Տարածքների տարբեր մեծության պատճառով տարբեր է **բնակչության խտությունը**: Հայաստանի Հանրապետությունը խտաբնակ երկրներից է՝ 102 մարդ/կմ² (առանց Սևանա լճի մակերեսի՝ 107 մարդ/կմ²): Այդ ցուցանիշով ՀՀ-ն գերազանցում է իր անմիջական հարևաններին՝ **Թուրքիային, Իրանին, Վրաստանին (բացառությամբ Ադրբեջանի)**, որոնց զգալիորեն զիջում է բնակչության ընդհանուր թվաքանակով:

Բնակչության ընդհանուր թվաքանակից ու խտությունից բացի, ցանկացած երկրի բնակչությունը բնութագրող կարևոր ցուցանիշ է **թվաքանակի շարժընթացը**:

Պատմական երկարատև ժամանակաշրջանում Հայաստանի զարգացման

**ՀՀ ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԹՎԱՔԱՆԱԿԻ ՇԱՐԺՆԹԱՅՑ
(մլն մարդ)**

այսինքն ավելի արագ, քան աշխարհի բնակչության ընդհանուր թիվը, որն աճել է մոտավորապես 5 անգամ: Կտեսնեք նաև, որ Արևելյան Հայաստանի բնակչության աճն այդ տարիներին հիմնականում կայուն է եղել, թեև ոչ հավասարաչափ: Ժամանակաշրջանը պարզորոշ բաժանվում է չորս հատվածի. 1828-1918 թթ., 1918-1920 թթ., 1920-1989 թթ., 1989-2011 թթ.:

Դիագրամի տվյալների հիման վրա աշխարհագրության տեսրում դժուր գրեք բնակչության թվաքանակը 1828, 1918, 1920, 1989 և 2011 թվականներին և հաշվեք բնակչության թվաքանակի աճը չորս ժամանակաշրջանների համար:

Կյանքի խաղաղ պայմանները և տնտեսության զարգացումը Արևելյան Հայաստանում 1828-1918 թթ. ապահովել են բնակչության կայուն աճ: Դրան հաջորդում է 1918-1920 թթ. բնակչության ընդհանուր թվի կտրուկ նվազումը: Իսկ հին է այդպիսի կտրուկ ցնցումների պատճառը:

1828-1918 թթ. կտրուկ աճ տեղի ունեցավ Արևմտյան Հայաստանում թուրքական կոտորածներից փրկված հայության ներգաղթի և համեմատաբար բարձր բնական աճի հաշվին:

1918-1920 թթ. շարունակվող պատերազմի, թուրքական ներխուժումների, սովի ու համաճարակների պատճառով բնակչությունը գրեթե կիսով չափ նվազեց

և հասավ 720 հազարի:

Բնակչության կայուն աճը վերականգնվել է 1920-1989 թթ., երբ բնակչության ընդհանուր թիվը 720 հազարից հասել է 3,3 մլն: Դա տեղի ունեցավ բարձր բնական աճի ու ներգաղթի շնորհիվ:

1990-ական թվականներին Հայաստանի Հանրապետությունում տնտեսական խոր ճգնաժամի պատճառով իջավ բնակչության կենսամակարդակը, նվազեց ծնելիությունը, ավելացավ մահացությունը, կտրուկ աճեց արտագաղթը: Այս ամենի հետևանքով բնակչության թիվը նվազեց: 2001 թ. մարդահամարի տվյալներով այն կազմում էր 3,2 մլն: ՀՀ բնակչության թվի նվազման միտումը շարունակվում է նաև վերջին տարիներին: Այսպես, 2011 թ. հոկտեմբերին անցկացված մարդահամարի տվյալներով ՀՀ մշտական բնակչության թիվը կազմում էր 3,02մլն մարդ, իսկ առկա բնակչության թիվը՝ 2,88 մլն մարդ¹: Մոտակա տարիներին բնակչության ծնելիության և դրա հետ կապված բնական աճի նվազման և արտագաղթի արդի միտումների պահպանման պայմաններում ՀՀ բնակչության թվի նվազումը կշարունակվի, որն իհարկե չի բխում մեր երկրի սոցիալտնտեսական զարգացման և ռազմաքաղաքական շահերից:

Եթե ՀՀ ներկա տարածքի բնակչության թվի փոփոխությունները համեմատենք աշխարհի բնակչության թվի փոփոխությունների հետ, ապա կստացվի հետևյալ պատկերը՝ 1920-1990 թթ. ՀՀ ներկա տարածքի բնակչության թվի աճի տեմպերը բարձր էին աշխարհի բնակչության թվի աճի տեմպերից: **Վերջին երկու տասնամյակներին ՀՀ բնակչության բացարձակ թիվը նվազել է, մինչդեռ աշխարհի բնակչության թվի աճի տեմպերը շարունակում են մնալ բարձր:**

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Որքան է ամբողջ աշխարհում հայերի թիվը, և ինչպե՞ս է այն բաշխվում:
2. Ըստ բնակչության թվաքանակի Հայաստանի Հանրապետությունը ինչպիսի՞ պետություն է համարվում: Թվարկե՞ք և քարտեզի վրա ցույց տվե՞ք այն պետությունները, որոնք իրենց բնակչության թվաքանակով համեմատելի են

ՀՀ-ի հետ:

3. Որքան էր հայերի թիվը հին և միջին դարերում. Ի՞նչ փոփոխություններ է այն կրել:
4. Վերջին 180 տարիների ընթացքում բնակչության թվի շարժընթացի ինչպիսի՞ տատանումներ են եղել: Նշե՞ք դրանց պատճառները:
5. 20-րդ դարի սկզբի իրադարձություններն ինչպե՞ս ազդեցին ՀՀ ներկա տարածքի բնակչության թվաքանակի փոփոխության վրա:
6. Դիագրամի օգնությամբ նշե՞ք այն ժամանակաշրջանները, երբ բնակչության թիվը նվազել է: Բացատրե՞ք դրա պատճառները:

1 Մշտական բնակչությունը տվյալ տարածքում մշտապես բնակվող ու հաշվառման պահին ներկա և ժամանակավոր բացակայող բնակչության թվաքանակի ցուցանիշն է: Առկա բնակչությունը տվյալ տարածքում մշտապես բնակվող և հաշվառման պահին ներկա և ժամանակավոր բնակվող բնակչության թվաքանակի ցուցանիշն է:

ԴԱՍ 24. ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԹՎԻ ԲՆԱԿԱՆ ԵՎ ՄԵԽԱՆԻԿԱԿԱՆ ՇԱՐԺԵՐԸ

Բնակչության թվաքանակը փոփոխվում է նրա **բնական և մեխանիկական շարժի շնորհիվ**:

Բնակչության թվի բնական շարժը բնակչության թվաքանակի փոփոխությունն է բնական ճանապարհով, այսինքն՝ ծնելիության և մահացության հետևանքով: Ծնելիության և մահացության ցուցանիշների հարաբերակցության փոփոխության համապատասխան առաջանում են **բնակչության վերարտադրության տարբեր ռեժիմներ**:

Աշխարհագրության նախորդ դասընթացից հիշեք ընդլայնված, պարզ և նեղ վերարտադրության ռեժիմները: Ինչո՞ւ են դրանք տարբերվում իրարից:

Բնակչության բնական շարժի հիմնական ցուցանիշներն են ծնելիության և մահացության գործակիցները և դրանց տարբերությունը բնութագրող բնական աճի գործակիցը:

Ծնելիության և մահացության ընդհանուր գործակիցները համապատասխանաբար ցույց են տալիս ծնունդների և մահացությունների թիվը բնակչության յուրաքանչյուր 1000 մարդու հաշվով (%՝ պրոմիլ): Օրինակ՝ 2012 թ. ՀՀ-ում ծնելիության ընդհանուր գործակիցը կազմել է 14,0‰, մահացությանը՝ 9,1‰:

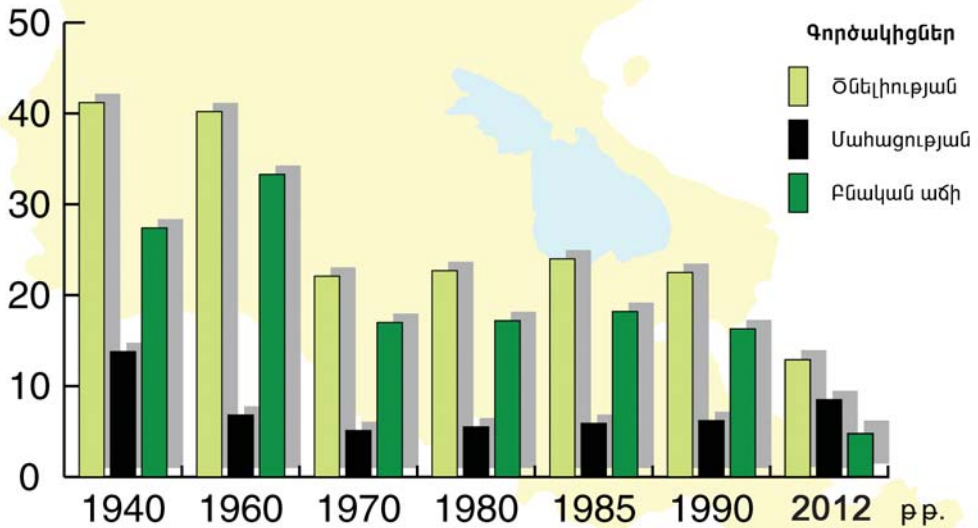
Մինչև Հայաստանի խորհրդայնացումը բնակչության բնական շարժին հատուկ էին ծնելիության և մահացության բարձր գործակիցները և դրա հետևանքով՝ բնակչության **ոչ բարձր բնական աճը**:

1920-1960-ական թվականներին բնակչության բնական աճի գործակիցներն զգալիորեն բարձրացել են: 1950-1960-ական թվականներին Հայաստանում գրանցվել են ԽՍՀՄ հանրապետությունների մեջ մահացության ամենացածր (5-6‰) և բնական աճի ամենաբարձր (30-35‰) ցուցանիշները (բնական աճի ցուցանիշն աշխարհում ամենաբարձրերից էր):

Բնական աճի նման բարձրացումը պայմանավորված էր այն հանգամանքով, որ ծնելիության գործակիցը, ինչպես ցույց է տալիս դիագրամը, ողջ ժամանակաշրջանի ընթացքում շարունակում էր մնալ բարձր, իսկ մահացության գործակիցն առողջապահության զարգացման և բնակչության կենսամակարդակի աճի շնորհիվ անընդհատ նվազում էր:

1960-ական թվականներից բնակչության ծնելիության ցուցանիշը սկսել է նվազել: Այն նվազագույնի է հասել անցյալ դարի վերջին: Միննույն ժամանակ բարձրացել է մահացության ցուցանիշը: Կրկին դիմենք դիագրամին: Այն ցույց է տալիս, որ վերջին տասնամյակներում նկատելիորեն նվազել է նաև բնական աճի գործակիցը. ներկայումս այն տատանվում է 4-5‰ սահմաններում և գրեթե 2,5 անգամ անգամ ցածր է աշխարհի միջին ցուցանիշից: Եթե մի քանի տաս-

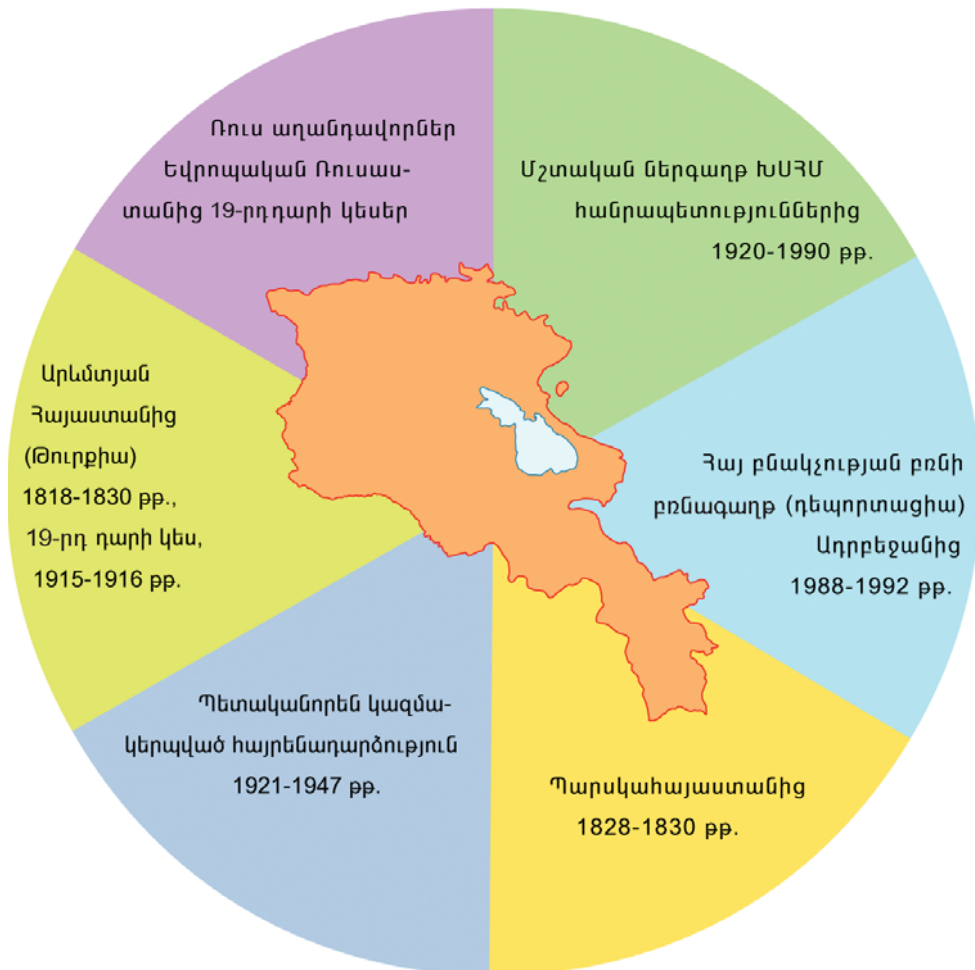
**ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԾՆԵԼԻՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՄԱՀԱՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ
ԲՆԱԿԱՆ ԱՃԸ**
(ԸՆդհանուր գործակիցներ 1000 մարդու հաշվով)

Նամյակ առաջ Հայաստանի Հանրապետությունում յուրաքանչյուր ընտանիքին բաժին էր ընկնում 3-4 երեխա, ապա ներկայումս սովորական են դառնում երկու երեխա ունեցող ընտանիքները: Վիճակագրությունը հաստատում է, որ ընտանիքում միջինը երկու երեխա ունենալու դեպքում երկրի բնակչության թվաքանակը կարող է նվազել: Վերջին 1-2 տասնամյակում ծնունդների թվի նվազումը և մահացությունների թվի ավելացումը բացատրվում են մի շարք պատճառներով: Այդ պատճառներից են գործազրկության աճը, բնակչության կենսամակարդակի անկումը, երիտասարդ տղամարդկանց արտագաղթը, բնակչության ծերացումը, ամուսնությունների թվի կրճատումը և այլն:

«Հ-ում քաղաքային և գյուղական բնակչության բնական վերարտադրության ցուցանիշները զրեթե նույնն են: Սակայն նկատելի են վերոհիշյալ ցուցանիշների, հատկապես ծնելիության և բնական աճի տարբերություններ ըստ մարզերի: Այսպես, բնական աճի ցուցանիշները բարձր են Երևանին հարակից՝ Արմավիր, Կոտայք, Արարատ և Արագածոտն մարզերում (5,1-6,0%), իսկ ցածր են հեռավոր և լեռնային Տավուշի, Լոռու և Սյունիքի մարզերում (1,8-2,0%):

ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐԳԱՂԹԻ ԳԼԽԱՎՈՐ ԱԼԻՔՆԵՐԸ ԵՎ ՈՒՂԻՆԵՐԸ

Բնակչության մեխանիկական շարժը: Հայաստանի Հանրապետությունը պատկանում է այն երկրների թվին, որոնց բնակչության ընդհանուր թվաքանակի փոփոխության մեջ մեծ դեր է կատարել **բնակչության մեխանիկական շարժը, այսինքն՝ ներգաղթը և արտագաղթը:**

Եթե դարեր շարունակ Հայաստանում գերակշռող է եղել արտագաղթը, ապա Ռուսաստանին միանալուց հետո Արևելյան Հայաստանում տիրապետող դարձավ ներգաղթը: Զանգվածային **ներգաղթը մի քանի խոշոր ալիք է ունեցել:** Առաջինը եղել է 1828-1830 թթ., երբ Արևմտյան Հայաստանից և Պարսկահայքից Արևելյան Հայաստան գաղթեց 140 հազար մարդ՝ գրեթե մեկուկես անգամ ավելի, քան տեղի ամբողջ բնակչությունն էր: Ներգաղթի գլխավոր ալիքները և ուղղությունները պատկերված են կից ներկայացվող գծապատկերում:

Հաջորդ ալիքները համընկել են Ռուսաստանի և Թուրքիայի միջև պատերազմական գործողությունների կամ էլ թուրքական իշխանությունների կողմից

բռնությունների ու հայկական ջարդերի ուժեղացման հետ: Այդպես է եղել 1894-1896 թթ. և հատկապես Մեծ եղեռնի ժամանակ:

19-րդ դարի կեսերին Ռուսաստանի կենտրոնական նահանգներից դեպի Արևելյան Հայաստան են ներգաղթել ռուս ուղղափառ եկեղեցու կողմից հալածվող տասնյակ հազարավոր ռուս կրոնական աղանդավորներ՝ մոլոկաններ: Նրանց տրամադրվեցին ընդարձակ հողատարածություններ ռազմավարական նշանակության ճանապարհների հանգույցներում և կարևոր լեռնանցքների մոտ: Այդպես են ծագել նախկինում միայն ռուսներով բնակեցված Ելենովկան (ներկայիս Սևան քաղաքը), Վորոնցովկան (Տաշիր), Միխայլովկան (Ճամբարակ) և մոտ երկու տասնյակ այլ բնակավայրեր:

Առաջին հանրապետության և հատկապես խորհրդային տարիներին ներգաղթը ստացավ նոր բովանդակություն: Դա պետականորեն **կազմակերպված հայրենադարձությունն** էր, որը կատարվել է երեք ձևով:

Առաջին. ներգաղթել են առանձին ընտանիքներ և անհատներ Ադրբեջանից, Վրաստանից և աշխարհի այլ հայաշատ երկրներից: Դա նկատվել է բոլոր տարիներին:

Երկրորդ. պետականորեն կազմակերպված զանգվածային հայրենադարձություն: Այն տևեց ավելի քան կես դար, որի ընթացքում մայր հայրենիքում հաստատվեց շուրջ 200 հազ. հայ աշխարհի տարբեր երկրներից: Մեծաքանակ էին հատկապես 1946-1948 թթ. ներգաղթածները՝ զրեթե 100 հազ. մարդ, գլխավորապես Մերձավոր Արևելքի և Եվրոպայի երկրներից:

Երրորդ. Հայաստանից դուրս գտնվող իրենց բնակավայրերից բռնի վտարվածների ներգաղթ: Դա տեղի ունեցավ 1988-1993 թթ.՝ նախկին խորհրդային մի քանի հանրապետություններից, ազգամիջյան հակամարտությունների սրման հետևանքով: Միայն Ադրբեջանից 1988-1992 թթ. Հայաստան գաղթեց ավելի քան 350 հազ. փախստական:

Հայաստանից տեղի է ունեցել նաև **բնակչության արտագաղթ**: Խորհրդային տարիներին, բացի կամավոր, տարերայնորեն ձևավորված արտագաղթից, կատարվել է նաև բռնի զանգվածային արտագաղթ: Առաջինը 1940-ական թվականների վերջերին էր, երբ հազարավոր ընտանիքներ քստրվեցին Սիբիր:

Առավել խոշոր զանգվածային արտագաղթ տեղի ունեցավ 1988-1990 թթ.: Այդ տարիներին ավելի քան 180 հազ. ադրբեջանցիներ Հայաստանից հեռացան, իսկ ազատված բնակավայրերում հաստատվեց Ադրբեջանից արտաքսված հայության մի մասը: 1988 թ. երկրաշարժով էր պայմանավորված տասնյակ հազարավոր բնակչության արտագաղթը աղետի գոտուց:

1990-ական թվականների սկզբներից մինչև մեր օրերը շարունակվող և ավելի քան մեկ միլիոնի հասնող բնակչության արտագաղթը պայմանավորված էր անցման շրջանի տնտեսական դժվարություններով, արդյունաբերության ճգնաժամով, գործազրկության աճով, բնակչության կենսամակարդակի անկմամբ: Տարեկան տասնյակ հազարների են հասնում Ռուսաստան և այլ երկրներ ժամանակավոր արտագնա աշխատանքի մեկնողները:

Միայն ՀՀ տնտեսության և հատկապես արդյունաբերության վերականգնման և զարգացման, միջոցով նոր աշխատատեղերի ստեղծման և աղքատության

վերացման շնորհիվ հնարավոր կլինի նվազեցնել արտագաղթը և բարձրացնել բնակչության բնական աճի ցուցանիշը; Ծնելիության աճին կարող է նպաստել նաև պետության կողմից իրականացվող ժողովրդագրական քաղաքականությունը (նորածին ունեցող և բազմազավակ ընտանիքներին նպաստների և լրացուցիչ արտոնությունների տրամադրում և այլն):

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ է նշանակում բնակչության թվի բնական շարժ և մեխանիկական շարժ:
2. Ինչպիսի՞ն է Հայաստանի Հանրապետության բնակչության թվի բնական շարժը: Ինչ փոփոխություններ է այն կրել:
3. Ինչպիսի՞ն են ՀՀ բնակչության բնական շարժի տարածքային տարբերությունները:
4. Ինչպիսի՞ն է կազմակերպված ներգաղթի դերը Հայաստանի Հանրապետության բնակչության թվաքանակի աճի մեջ:
5. Վերլուծե՞ք Հայաստանի Հանրապետության բնակչության արտագաղթի պատճառներն ու ուղղությունները նախկինում և ներկայումս:
6. ՀՀ բնակչության թվի աճի համար մոտակա տարիներին ինչպիսի՞ պայմաններ և նախադրյալներ են անհրաժեշտ:

ԴԱՍ 25. ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԸ

Ցանկացած երկրի բնակչության կարևորագույն բնութագրիչներից է նրա կազմը:

Տարբերում են բնակչության **ազգային, սեռային, տարիքային, սոցիալական և կրոնական կազմ, ըստ կրթական մակարդակի, բնակավայրերի տեսակների կազմ** և այլն:

Բնակչության ազգային կազմը: Հայաստանի Հանրապետությունը բնակչության ազգային կազմով աշխարհի առավել միատարր երկրներից է: **Հիմնական ազգը՝ հայերը**, 2011 թ. մարդահամարի տվյալներով կազմում են բնակչության ընդհանուր թվի 98,1%-ը:

Նախորդ դասընթացներից հիշեք, թե հայերը մարդկային ռասաների որ խմբին, իսկ հայերենը՝ որ լեզվաընտանիքին են պատկանում:

Ի տարբերություն Պատմական Հայաստանի՝ ՀՀ-ի ներկայիս տարածքում 1918-ից ի վեր հայերի բաժինը բնակչության ընդհանուր թվում անընդհատ աճել է:

Հայաստանի Հանրապետությունում թվաքանակով **երկրորդ ազգը եզդիներն են**՝:

Եզդիական սրբապետի Ակնայիճ գյուղում (Արմավիրի մարզ)

Նրանց թիվը 2011 թ. մարդահամարի տվյալներով 35,3 հազ. է: Մեծ մասը բնակվում է Արագածոտնի և Արմավիրի մարզերի գյուղական բնակավայրերում: Հիմնական զբաղմունքն անասնապահությունն է, հատկապես ոչխարաբուծությունը: Թեև նրանց ծնելիության և բնական աճի ցուցանիշները բավականին բարձր են, սակայն արտագաղթի պատճառով եզդիների թիվը վերջին տասը տարիներին նույնիսկ նվազել է:

Երրորդ տեղում ռուսներն են, որոնց թիվը 2011 թ. մարդահամարի տվյալներով 11,9 հազ. է: Ռուսների մեծ մասն ապրում է Երևանում, Գյումրիում, Վանաձորում և այլ քաղաքներում: Նախկինում ռուս կրոնական աղանդավորներով՝ մոլոկաններով և դուխոբորներով են բնակեցված եղել հանրապետության հյուսիսի, հատկապես Լոռու մարզի մի

շարք գյուղական բնակավայրեր (Լերմոնտովո, Ֆիոլետովո, Մեդովկա և այլն): Սակայն վերջին տարիներին նրանց մեծ մասը արտագաղթել է:

Հիշեք, թե երբ և ինչ հանգամանքներում են ռուսները հայտնվել Արևելյան Հայաստանի տարածքում:

ՀՀ-ում մյուս ազգերից համեմատաբար մեծաքանակ են **ասորիները, քրդերը ուկրաինացիները, վրացիները, հույները**, որոնցից յուրաքանչյուրի թիվը 3 հազարից էլ պակաս է: Հույների մեծ մասն ապրում է պղնձարդյունաբերական քաղաքներում (Ալավերդի, Ախթալա, Շամլուղ), ասորիները՝ Արարատի մարզի Վերին Դվին և Դիմիտրով գյուղերում: Ուկրաինացիները հիմնականում քաղաքաբնակ են:

Երկրի գործող սահմանադրության համաձայն՝ Հայաստանի Հանրապետության բոլոր քաղաքացիներն, անկախ ազգային պատկանելությունից, ունեն **հավասար իրավունքներ ու պարտականություններ**: Ազգային փոքրամասնությունները կարող են ունենալ ազգային դպրոց, զարգացնել ազգային մշակույթը, պահպանել ազգային ավանդույթները:

2011 թ. մարդահամարի տվյալներով, ըստ կրոնական դավանանքի ՀՀ բնակչության շուրջ 96%-ը Հայ առաքելական եկեղեցու հետևորդներ են:

Բնակչության սեռային կազմը: Սա բնակչության ընդհանուր թվում տղամարդկանց և կանանց թվաքանակների հարաբերակցությունն է:

ՀՀ-ում բնակչության սեռային կազմը տարբեր տարիքային խմբերում տարբեր է: Ինչպես աշխարհում, այնպես էլ մեզանում ծնվում են ավելի շատ տղաներ, քան աղջիկներ: Դրա հետևանքով էլ երեխաների թվում գերակշռում են տղաները: Բայց քանի որ տղա երեխաների մահացությունն ավելի բարձր է, հետագայում (մոտ 20-30 տարեկանում) նրանց թվերը գրեթե հավասարվում են: Ավելի բարձր տարիքային խմբերում գերակշռող են դառնում կանայք, իսկ ծերերի մեջ կանանց գերակշռությունն էլ ավելի է մեծանում:

2011 թ. մարդահամարի տվյալներով՝ ՀՀ մշտական բնակչության ընդհանուր թվում տղամարդիկ կազմում են 48,0%, իսկ կանայք՝ 52,0%: Առկա բնակչությունում կանանց բաժինը ավելի բարձր է (53,1%), որը վկայում է ՀՀ-ից ժամանակավոր բացակայողների մեջ տղամարդկանց զգալի գերակշռության մասին: ՀՀ քաղաքային բնակչության կազմում կանանց բաժինը (53,2%) զգալիորեն բարձր է, քան գյուղական բնակչության կազմում՝ (50,1%): Կանանց գերակշռությունը հատկապես մեծ է Երևանում, Լոռու, Շիրակի և Արարատի մարզերում: Տղամարդկանց գերակշռություն է նկատվում միայն Գեղարքունիքի և Արագածոտնի մարզերում:

Բնակչության տարիքային կազմը: Բնակչության տարիքային կազմը կամ կառուցվածքը որոշելու համար ընդունված է առանձնացնել տարիքային խմբեր՝ **մինչաշխատունակ, աշխատունակ և հետաշխատունակ**:

Ըստ տարիքային խմբերի որոշում են աշխատանքային և դպրոցական տարիքի բնակչության, զինապարտների, թոշակառուների թիվը: Դրանց մասին տվյալները հարկավոր են երկրի տնտեսական և ժողովրդագրական ներուժը որոշելու համար: ՀՀ-ում տղամարդկանց և կանանց թոշակային տարիքը

սկսվում է 63 տարեկանից:

Բնակչության տարիքային կազմը բնութագրող դիագրամից երևում է, որ Հայաստանի Հանրապետության բնակչության գրեթե 1/5-ը մինչաշխատունակ (մանկական և անչափահաս) տարիքի է (0-15տ.): Վերջին երկու տասնամյակներին մինչաշխատունակ տարիքի բնակչության բաժինը անընդհատ նվազում է, իսկ աշխատունակ և հետաշխատունակ (թոշակային) տարիքի բնակչության բաժինը՝ մեծանում: Ներկայումս բնակչության ընդհանուր թվում աշխատունակ բնակչության բաժինը կազմում է մոտ 69%:

Բնակչության սեռատարիքային կազմի առանձնահատկություններն ընդունված է արտահայտել հատուկ գրաֆիկների՝ **սեռատարիքային բուրգերի** միջոցով (տես էջ

103): Արևմտյան Եվրոպայի երկրների համեմատությամբ՝ «Ճեր բնակչության բաժինը դեռևս մեծ չէ, գերակշռում են միջին տարիքային խմբերի բնակչությունը: Սակայն վերջին 1-2 տասնամյակում նկատվում է բնակչության «ծերացման» միտում: 2011 թ. տվյալներով ՀՀ բնակչության կյանքի սպասվող տևողությունը 74,2 տարի է: Ընդ որում՝ այդ ցուցանիշը կանանց մոտ ավելի բարձր է (77,5 տ.) քան տղամարդկանց (70,7 տ.):»

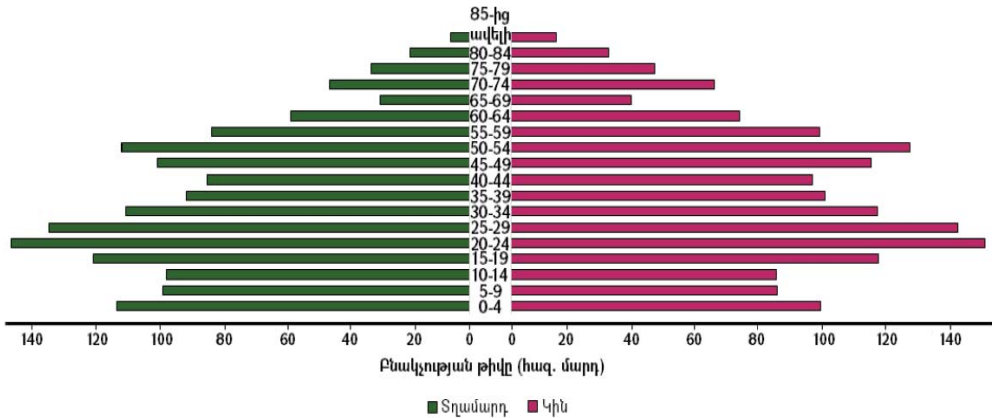
Բնակչության կազմն ըստ բնակավայրերի տեսակների (բնակչության վայրի): Բնակչության կազմի բնութագրության ժամանակ կարևոր է իմանալ, թե ինչպես է բնակչությունը բաշխված **քաղաքի և գյուղի միջև**: Սա կարևոր սոցիալ-տնտեսական ցուցանիշ է, որը բնութագրում է երկրի զարգացման, մասնավորապես **ուրբանիզացման մակարդակը**:

Հիշեք, թե որն է ուրբանիզացման մակարդակի ցուցանիշը:

Հայաստանը 1918 թ.՝ իր ազգային պետականությունը վերականգնելու նախօրյակին, տիպիկ ագրարային երկիր էր, որի բնակչության 90%-ը բնակվում էր գյուղերում, և միայն 10%-ը՝ քաղաքներում:

Խորհրդային տարիներին երկրի տնտեսության, հատկապես արդյունաբերության, շինարարության, սպասարկման ոլորտի ճյուղերի զարգացման շնորհիվ գյուղական բնակչության հաշվին աճեց քաղաքաբնակների բաժինը և 1980-ական թվականների վերջերին կազմեց 68%: Սակայն վերջին երկու տասնամյակներում արդյունաբերության ճգնաժամի հետևանքով մեծ չափերի հասավ քաղաքաբնակների արտագաղթը: Դրա հետ կապված նվազեց քաղաքային բնակչության բաժինը, որը 2011 թ. մարդահամարի տվյալներով կազմում է ավելի քան 63,3%:

« Բնակչության սեռատարիքային բուրգը (2011 թ)

Չնայած դրան, Հայաստանի Հանրապետությունը համարվում է ուրբանիզացման համեմատաբար բարձր մակարդակ ունեցող երկիր: Այն ավելի բարձր է, քան տարածաշրջանի շատ երկրներում:

Բնակչության սեռային և տարիքային կազմը և կազմն ըստ բնակավայրերի միասին վերցրած, բնութագրում են սովյալ երկրի աշխատանքային ռեսուրսների քանակը և որակը: Դրանց կծանոթանանք հաջորդ դասին:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ ցուցանիշներով է բնութագրվում բնակչության կազմը:
2. Ինչպիսին է « Բնակչության ազգային կազմը: Ո՞րն է նրա գլխավոր առանձնահատկությունը:
3. Որո՞նք են «-ում բնակվող ազգային փոքրամասնությունները, ինչպե՞ս են տեղաբաշխված « տարածքում, ինչ իրավունքներից են նրանք օգտվում:
4. Ինչպիսին է « Բնակչության սեռային կազմը: Ինչո՞ւ և ինչպե՞ս է այն փոփոխվում ըստ տարիքի:
5. Օգտվելով դիագրամից՝ վերլուծե՛ք և գնահատե՛ք « Բնակչության տարիքային կազմը:
6. Ինչպիսին է « ուրբանիզացման մակարդակը: Ինչպե՞ս և ինչ պատճառներով է այն փոփոխվել վերջին հարյուրամյակում:

ԴԱՍ 26. ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՌԵՍՈՒՐՍՆԵՐԸ

Աշխատանքային ռեսուրս է համարվում բնակչության այն մասը, որը կարող է աշխատանքային գործունեություն ծավալել և դրանով իսկ դառնալ հասարակության արտադրողական ուժերի ակտիվ տարրը:

Աշխատանքային ռեսուրսների մեջ մտնում են աշխատունակ տարիքի բնակիչները (առանց առաջին և երկրորդ կարգի հաշմանդամների), աշխատող դեռահասները և կենսաթոշակառուները:

Աշխատանքային ռեսուրսների **քանակով և որակով**, դրանց օգտագործման բնույթով են որոշվում ցանկացած երկրի **տնտեսական զարգացման հնարավորություններն ու մակարդակը:**

Ստորև բերված սխեման ցույց է տալիս, թե ինչ ցուցանիշներով են բնութագրվում աշխատանքային ռեսուրսների քանակն ու որակը, ինչպիսին է դրանց օգտագործման վիճակը:

Աշխատանքային ռեսուրսների և դրանց օգտագործման վիճակը բնութագրող քանակական և որակական ցուցանիշները

- ընդհանուր թիվը
- սեռատարիքային կազմը
- տնտեսապես ակտիվ բնակչության թիվը
- զբաղվածների ընդհանուր թիվը
- զբաղվածների թիվն ըստ ոլորտների և ճյուղերի
- սոցիալ-դասակարգային կազմը
- կրթական և մշակութային մակարդակը:

Աշխատանքային ռեսուրսների քանակը պայմանավորված է բնակչության ընդհանուր քանակով և տարիքային կազմով: Այն մեծ է, եթե մեծ է բնակչության ընդհանուր թիվը և այդ թվում աշխատունակ տարիքի բնակչության բաժինը: Ներկայումս Հայաստանի Հանրապետության աշխատանքային ռեսուրսների քանակը 2,28 մլն է: Դա կազմում է բնակչության ընդհանուր թվի գրեթե 70%-ը: Այդ ցուցանիշը ավելի բարձր է Երևանում և առավել քաղաքաբնակ Շիրակի, Լոռու և Կոտայքի մարզերում:

Աշխատանքային ռեսուրսների ցուցանիշները սովորական պայմաններում կտրուկ փոփոխություններ չեն կրում: Դրանց քանակական ցուցանիշը կարևոր է այն առումով, որ հուշում է, թե զանգվածային գործազրկություն թույլ չտալու համար որքան լրացուցիչ աշխատատեղեր են հարկավոր: Բայց աշխատատեղերի ընդհանուր թվի իմացությունը բավարար չէ: Անհրաժեշտ է պարզել նաև, թե ինչպիսին պետք է լինեն այդ աշխատատեղերը: Իսկ դա արդեն կախված է տարբեր ոլորտների ու ճյուղերի պահանջներից և առնչվում է **որակական ցուցանիշին:** Որակական ցուցանիշն ուղղակիորեն կախված է բնակչության **կրթական և մշակութային մակարդակից:**

Անցյալ դարասկզբին Արևելյան Հայաստանի բնակչության միայն 10-12%-ը գրել ու կարդալ գիտեր: Աշխատանքային ռեսուրսների հիմնական մասը գտնվում էր կրթական ամենացածր մակարդակի վրա, չունեի անհրաժեշտ

մասնագիտական որակավորում ժամանակակից արտադրություն կազմակերպելու համար:

Ներկայումս մեր երկրի գրեթե **ամբողջ բնակչությունը գրագետ է**: Ամբողջ երիտասարդությունը պարտադիր ստանում է ոչ լրիվ, իսկ ճնշող մեծամասնությունը՝ լրիվ միջնակարգ կրթություն: Շատ են բարձրագույն կրթությամբ մասնագետները: Այս ցուցանիշներով Հայաստանի Հանրապետությունն առաջնակարգ տեղ է գրավում աշխարհի երկրների շարքում: 2011 թ. մարդահամարի տվյալներով ՀՀ 15 տ. և բարձր տարիքի բնակչության 96,8%-ը ունեցել են բարձրագույն, միջին և նախնական մասնագիտական, միջնակարգ և հիմնական կրթություն: Դա նշանակում է, որ Հայաստանի Հանրապետությունն իր աշխատանքային ռեսուրսների **որակական ցուցանիշներով** կարող է մրցել աշխարհի շատ երկրների հետ:

Մեր երկիրն ի վիճակի է լայնորեն օգտագործել գիտատեխնիկական նորագույն նվաճումները և զարկ տալ ժամանակակից բարդ արտադրություններին: Այն ունի հզոր մտավոր ներուժ, որի ճիշտ օգտագործումը տնտեսական անկախության կարևոր պայմաններից է:

Աշխատանքային ռեսուրսների օգտագործումը: Աշխատանքային ռեսուրսներում ընդգրկված են ինչպես **տնտեսապես ակտիվ**, այնպես էլ **տնտեսապես ոչ ակտիվ բնակչությունը**:

Տնտեսապես ակտիվ է կոչվում բնակչության այն մասը, որն ունի (կամ կարող է ունենալ) սեփական եկամուտ: Դրանք բոլոր աշխատողներն են և աշխատանք փնտրող գործազուրկները:

2011 թ. տվյալներով՝ ՀՀ տնտեսապես ակտիվ բնակչությունը մոտ 1,4 մլն մարդ է, որը կազմում է աշխատանքային ռեսուրսների 63%-ը: Այս ցուցանիշն առավել բարձր է գյուղական բնակչության բարձր բաժին ունեցող մարզերում (Արագածոտն, Տավուշ, Արարատ, Գեղարքունիք): Տնտեսապես ակտիվ մշտական բնակչության 80,5%-ը կազմում են զբաղվածները, իսկ 19,5%-ը՝ գործազուրկները: Զբաղվածների բաժինը մեծ է առավել գյուղաբնակ մարզերում, իսկ Երևանը և քաղաքային բնակչության մեծ բաժին ունեցող մարզերն (Շիրակ, Լոռի և այլն) ունեն գործազրկության համեմատաբար բարձր մակարդակ:

Հետաքրքիր է իմանալ, որ մեր տնտեսական զարգացման տարբեր փուլերում աշխատանքային ռեսուրսների օգտագործման հիմնախնդիրը տարբեր բովանդակություն է ունեցել:

1920-1930-ական թվականներին գլխավոր հարցն աշխատանքային ռեսուրսների զբաղվածության ապահովումն էր և գործազրկության վերացումը:

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո նոր աշխատատեղերի ստեղծումն ավելի արագ էր ընթանում, քան աշխատանքային ռեսուրսների աճը: Այդ ժամանակ գլխավոր հարցն արդեն ոչ թե մեծ թվով աշխատատեղեր ստեղծելն էր, այլ նոր աշխատատեղերը որակյալ մասնագետներով ապահովելը:

Ներկայումս մարդկանց աշխատանքով ապահովումը և զանգվածային գործազրկության վերացումը կրկին հրատապ հարց է դարձել: Գործազրկությունը հատկապես մեծ չափերի է հասել փոքր և միջին քաղաքներում, առանձնապես նախկին արդյունաբերական կենտրոններում:

Վերջին հարյուրամյակում զգալի փոփոխություններ է կրել ՀՀ բնակչության սոցիալ-դասակարգային կազմը¹:

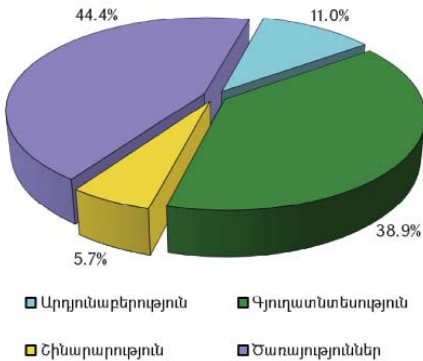
Մինչև 1920-ական թվականների վերջը Հայաստանն իր բնույթով մանր սեփականատիրական էր: Այսինքն բնակչության ճնշող մեծամասնությունը մենատնտես գյուղացիներ էին, արհեստավորներ և քաղաքի մանր սեփականատերեր:

1930-ական թվականներին անցկացվեց համատարած կոլեկտիվացում, և վերացվեց մասնավոր սեփականությունը: Արտադրության միջոցները կենտրոնացան հիմնականում մեկ սեփականատիրոջ՝ պետության ձեռքում: Ամբողջ աշխատունակ բնակչությունը դարձավ բանվոր, կոլտնտեսական և ծառայող: Այդ վիճակը շարունակվեց մինչև 1991 թ., երբ բնակչության սոցիալ-դասակարգային կազմի 85%-ը բանվորներ ու ծառայողներ էին և նրանց ընտանիքի անդամներ, իսկ մնացած 15%-ը՝ կոլտնտեսականներ:

Խորհրդային տարիներին ոչ միայն մեծացավ բնակչության զբաղվածության մակարդակը, այլև զգալիորեն փոխվեց բնակչության զբաղվածության կառուցվածքը: Այսպես, նվազեց զբաղվածությունը գյուղատնտեսության ճյուղում, իսկ դրան հակառակ՝ աճեց արդյունաբերության մեջ և սպասարկման ոլորտի ճյուղերում:

Վերջին 1-2 տասնամյակում ՀՀ բնակչության սոցիալ-դասակարգային կազմն արմատապես փոխվել է: Հասարակությունը դարձել է **բազմակացութաձև**, առկա են սեփականատիրության **բոլոր ձևերը՝ պետական, մասնավոր, կոլեկտիվ**:

Բնակչության զբաղվածության կառուցվածքն ըստ տնտեսական գործունեության տեսակների (2011 թ.)

Հողի սեփականաշնորհման շնորհիվ գյուղական բնակչության ճնշող մեծամասնությունը մենատնտես է, փոքր մասը միավորված է կոլեկտիվ գյուղացիական տնտեսությունների մեջ: **Ձևավորվել են բնակչության նոր սոցիալական խմբեր՝ խոշոր ձեռնարկատերեր, բանկիրներ, վարձու աշխատողներ, ֆերմերներ և այլն:**

Մեծանում է մասնավոր սեփականատերերի և ինքնուրույն արտադրողների կամ, այլ կերպ ասած, **փոքր ու միջին բիզնեսով զբաղվածների բաժինը:**

Կարևոր որակական փոփոխություն է նաև այն, որ բնակչության զբաղվածությունը կտրուկ նվազել է արդյունաբերության մեջ և ավելացել է գյուղատնտեսության ու ծառայությունների (սպասարկման) ոլորտներում, թեև վերջին տարիներին

1 Բնակչության սոցիալ-դասակարգային կազմը որոշվում է այն ցուցանիշներով, թե բնակչության ընդհանուր թվում ինչպիսին է սոցիալական տարբեր խավերին ու դասակարգերին պատկանող անձերի և դրանց ընտանիքների թիվը:

նկատվում են գյուղատնտեսության մեջ զբաղվածության նվազման միտումներ, որոնք հավանաբար կպահպանվեն մոտակա տարներին: Հեռանկարում բնակչության կենսամակարդակի բարձրացմանը զուգընթաց զգալիորեն մեծանալու է զբաղվածությունը ծառայությունների ոլորտում:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Բացատրե՞ք «աշխատանքային ռեսուրսներ» և «տնտեսապես ակտիվ բնակչություն» հասկացությունները:
2. Ինչ ցուցանիշներ են օգտագործվում աշխատանքային ռեսուրսների քանակական և որակական բնութագրի համար:
3. Տվե՞ք ՀՀ աշխատանքային ռեսուրսների քանակական և որակական բնութագիրը:
4. ՀՀ բնակչության սոցիալ-դասակարգային կազմն ինչ փոփոխություններ է կրել վերջին տասնամյակներում: Ինչպիսի՞ն է այն ներկայումս:
5. Ինչ փոփոխություններ է կրել ՀՀ բնակչության զբաղվածության կառուցվածքը:
6. Ինչ է նշանակում «բազմակացութաձև հասարակություն»:

ԴԱՍ 27. ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԱԲԱՇԽՈՒՄԸ: ՏԱՐԱԲՆԱԿԵՑՈՒՄԸ

Բնակչության տեղաբաշխումը բնութագրող ընդհանրական ցուցանիշը տվյալ տարածքի **բնակչության միջին խտությունն է:**

Նշեք՝ ինչպես են որոշում որևէ տարածքի բնակչության միջին խտությունը:

Բնակչության խտության ցուցանիշը միջինացված, հարաբերական, բայց կարևոր թիվ է, որը ցույց է տալիս, թե **տվյալ տարածքն ինչպես է բնակեցված և յուրացված:**

Պատմական համեմատաբար կարճ ժամանակամիջոցում (150-200 տարի) Հայաստանը նոսր բնակեցված տարածքից **դարձել է բնակչության բարձր խտություն ունեցող երկիր** (102 մարդ/կմ²): Այն աշխարհի բնակչության խտության **միջին ցուցանիշը գերազանցում է ավելի քան երկու անգամ:**

Բնակչության միջին խտությունը ցույց է տալիս միայն միջինացված ընդհանուր պատկերը, **բայց ոչ տարածական տարբերությունները**, որոնք Հայաստանի Հանրապետությունում շատ մեծ են: Դրանք նկատվում և փոփոխվում են ինչպես հորիզոնական ուղղությամբ՝ մի վարչական մարզից մյուսը, այնպես էլ վերընթաց ուղղությամբ՝ ցածրադիր գոտուց դեպի բարձրադիր գոտի:

Բնակչության խտության տարածական տարբերությունները պայմանավորված են մարդկանց **կենսամիջավայրի՝** ապրելու և աշխատելու պայմանների տարբերություններով: Բնակչությունն ավելի խիտ է այնտեղ, որտեղ ավելի բարենպաստ են **մարդկանց կյանքի ու աշխատանքի բնական ու սոցիալ-տնտեսական պայմանները:** ՀՀ-ում դրանք ավելի նպաստավոր են Արարատյան և Շիրակի դաշտերում, ինչպես նաև միջլեռնային գոգավորությունների հատակային հատվածներում: Բնակչությունը շատ նոսր է լեռնային, խիստ կտրտված մակերևույթ ունեցող տարածքներում, իսկ բարձրլեռնային տարածքներում մշտական բնակչություն ընդհանրապես չկա:

Բնակչության միջին խտության ցուցանիշով մեծապես տարբերվում են նաև ՀՀ վարչական մարզերը (տե՛ս հավելվածի աղյուսակը): Բնակչության խտության ամենաբարձր ցուցանիշն ունի Արմավիրի մարզը (214 մարդ/կմ²): Խտաբնակ են նաև Կոտայքի, Արարատի և Շիրակի մարզերը: Բնակչության խտության ամենացածր ցուցանիշներն ունեն առավելապես լեռնային մակերևույթ ունեցող Սյունիքի, Վայոց ձորի և Տավուշի մարզերը:

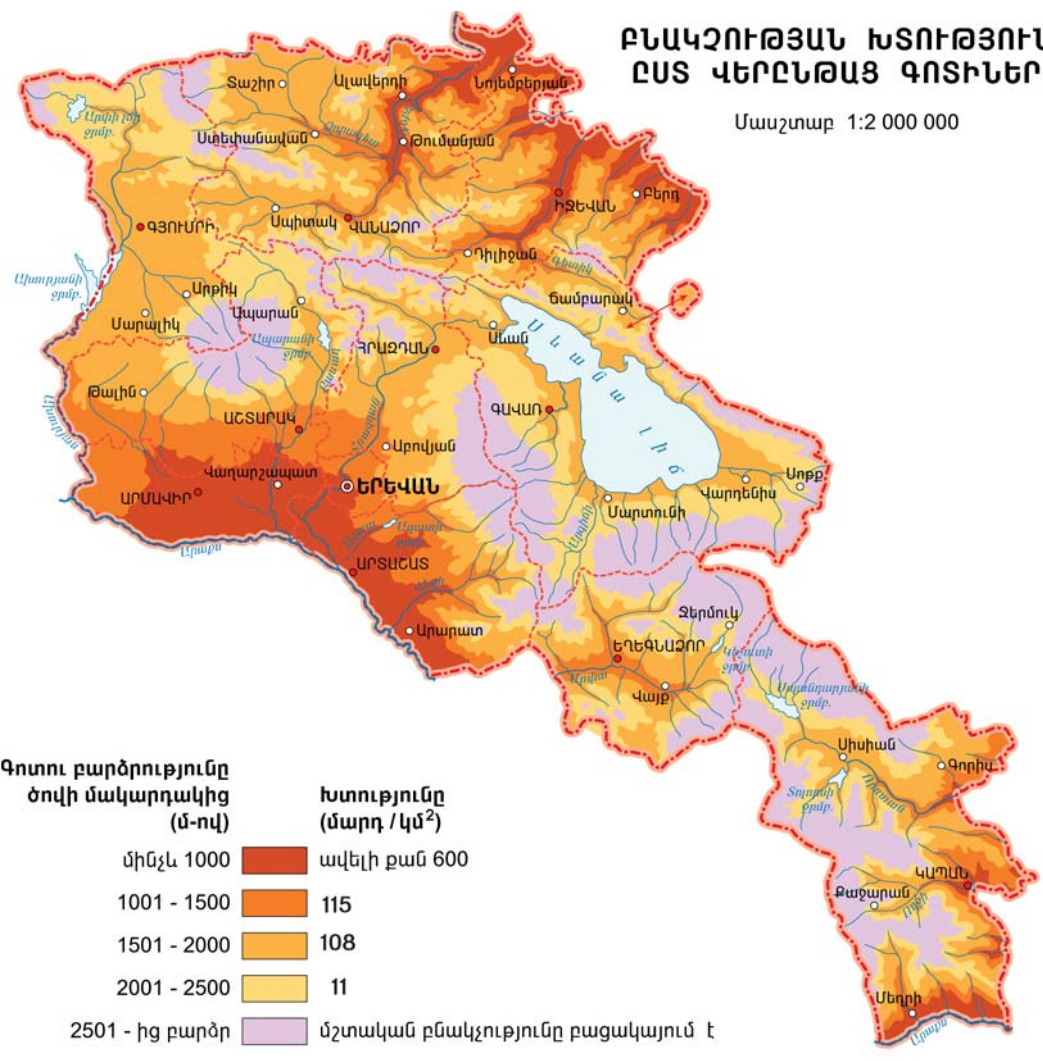
Բնական և տնտեսական ինչ պայմաններ են խոչընդոտում նշված մարզերին՝ ունենալ ավելի խիտ բնակչություն:

Բնակչության տեղաբաշխումն ըստ վերընթաց գոտիների: Ինչպես այլ լեռնային երկրներին, այնպես էլ Հայաստանի Հանրապետությանը բնորոշ է բնակչության խտության աստիճանական նվազումն ըստ տեղանքի բարձրության:

ՀՀ-ում մշտական բնակչություն կա 400 մ-ից մինչև 2400 մ բացարձակ բարձրություններն ընդգրկող վերընթաց գոտիներում: Հանրապետության ամենացածր բնակավայրը Տավուշի մարզի **Դեբեդավան գյուղն է** (ծովի մակարդակից

ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԽՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԸՍՏ ՎԵՐԸՆԹԱՑ ԳՈՏԻՆԵՐԻ

Մասշտաբ 1:2 000 000

400 մ), ամենաբարձրը՝ Գեղարքունիքի մարզի **Վերին Շորժա գյուղը** (2350 մ): **Առանձնանում են բնակչության տեղաբաշխման հինգ վերընթաց գոտիներ**, որոնք պարզորոշ երևում են քարտեզի վրա:

Առաջին գոտին (մինչև 1000 մ բարձրություններ) զբաղեցնում է հանրապետության տարածքի ընդամենը 10%-ը, բայց կենտրոնացնում է բնակչության կեսից ավելին: Բնակչության խտությունն այստեղ ամենաբարձրն է՝ 400- 500 մարդ/կմ²:

Երկրորդ գոտին (1000-1500 մ) տարածքով համարյա երկու անգամ ավելի մեծ է, քան առաջին գոտին, բայց բնակչությունը գրեթե երեք անգամ պակաս է: Համապատասխանաբար ցածր է և բնակչության խտությունը:

«Տարածքի 70%-ից ավելին ընկած է 1500 մ-ից բարձր երեք գոտիներում, որտեղ բնակվում է միայն ամբողջ բնակչության մեկ քառորդից ավելին: Այդտեղ

է գտնվում նաև մշտական բնակչությունից զուրկ բարձրլեռնային գոտին (2500 մ և ավելի), որը կազմում է հանրապետության ընդհանուր տարածքի ավելի քան 16%-ը: Այս գոտում կան ժամանակավոր բնակատեղիներ՝ բարձրլեռնային յայլաներ, ուր ամառվա արոտային ժամանակաշրջանում՝ մոտավորապես 3 ամիս, ապրում են անասնապահները և նրանց ընտանիքների անդամները:

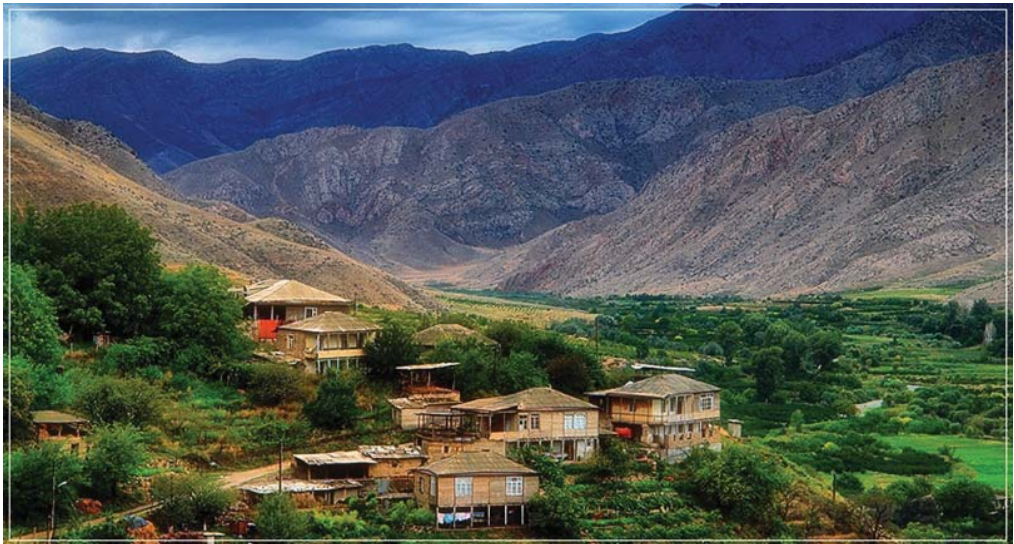
Բնակչության տարաբնակեցումը: Հայտնի է, որ բնակչությունը ցրված չէ տարածքով մեկ, այլ կենտրոնանում է բնակավայրերում՝ քաղաքներում և գյուղերում: Եթե բնակչության խտությունն արտահայտում է նրա տեղաբաշխման միջինացված, վերացական պատկերը, ապա բնակավայրերի տեղաբաշխումը ցույց է տալիս բնակչության տեղաբաշխման իրական պատկերը:

Բնակավայրը մարդկային հասարակության տարածքային կազմակերպման սկզբնական բջիջն է: Ժամանակի ընթացքում բնակավայրերը միմյանց հետ կապվում են ճանապարհներով և գոյացնում բնակավայրերի ցանց:

Տարաբնակեցումը բնակչության տեղաբաշխումն է որոշակի տարածքում՝ ըստ բնակավայրերի կամ, որ նույնն է՝ որևէ տարածքում ձևավորված բնակավայրերի ցանցն է:

«Ը բնակավայրերի ցանցը, միասնական լինելով հանդերձ, իր տարբեր մասերում տարբեր խտություն ու գծագրություն ունի: Բնակավայրերը շատ են ցածրադիր հարթավայրերում և միջլեռնային գետահովիտներում:

Առանձնանում է նաև մի շերտ, որն սկսվելով հայ-վրացական պետական սահմանից՝ երկաթուղուն զուգահեռ ձգվում է դեպի Արարատյան դաշտ, ապա՝ Սևանի ավազան: Դա մեր երկրի տարաբնակեցման գլխավոր շերտն է: Այդ շերտի ձևավորման հիմնական նախադրյալը երկաթուղին է: Երկաթուղին դեպի իրեն է ձգել նոր բնակավայրեր և խթանել հին բնակավայրերի արագացված զարգացումը:

Տեսարան Արենի գյուղից

Գոյություն ունի բնակավայրերի երկու հիմնական տեսակ՝ **քաղաք** և **գյուղ**: Դրան համապատասխան էլ տարբերում են **քաղաքային տարաբնակեցում**, և **գյուղական տարաբնակեցում**: Բնակավայրի տեսակը՝ **կարգավիճակը** (այսինքն՝ քաղաք կամ գյուղ լինելը), **ձևակերպվում է պաշտոնապես՝** պետական որոշումով:

Հայաստանի Հանրապետությունում (ինչպեսև նախկին ԽՍՀՄ-ում) բնակավայրը քաղաքային համարելու համար գլխավոր չափանիշներ են եղել արդյունաբերական, տրանսպորտային և այլ կարևոր արտադրական օբյեկտների առկայությունը, բնակավայրի բարեկարգվածության որոշակի մակարդակը, իհարկե նաև (որն ավելի կարևոր է) բնակչության թիվը և զբաղվածության բնույթը:

Քաղաքն, ինչպես աշխարհի բոլոր երկրներում, այնպես էլ Հայաստանում, **միշտ եղել և մնում է բնակչության ոչ գյուղատնտեսական գործունեության վայր**:

Քաղաքային տարաբնակեցում: ՀՀ քաղաքային տարաբնակեցման համակարգը բաղկացած է 49 քաղաքներից¹:

Քաղաքային բնակավայրերի ներկայիս ցանցը ձևավորվել է ոչ միանգամից: Մինչև Հայաստանի խորհրդայնացումը քաղաքի կարգավիճակ ունեցել է ընդամենը 4 բնակավայր՝ Երևանը, Ալեքսանդրապոլը (այժմ՝ Գյումրի), Նոր Բայազետը (այժմ՝ Գավառ) և Գորիսը:

Հետագայում երկրում արդյունաբերության, շինարարության, տրանսպորտի և սպասարկման ոլորտի զարգացման շնորհիվ աճեցին հին քաղաքները, նախկին գյուղերի տեղում արագ թափով ծնվեցին նոր քաղաքներ: Այդպիսիք են, օրինակ, Վանաձորը, Արթիկը, Կապանը, Արտաշատը, Աբովյանը և Հրազդանը: Քաղաքների մյուս մասը ձևավորվեց «դատարկ տեղում»՝ նոր կառուցված էլեկտրակայանների ու հանքավայրերի շնորհիվ, ինչպիսիք են, օրինակ, Չարենցավանը, Քաջարանը և Նոր Հաճնը:

Քաղաքները միմյանցից տարբերվում են մի շարք հատկանիշներով՝ մարդաշատությամբ, գործառույթներով, տնտեսաաշխարհագրական դիրքով, աշխատանքի աշխարհագրական բաժանման մեջ մասնակցության աստիճանով: Դրանց հիման վրա կատարում են **քաղաքների դասակարգում**:

Ըստ մարդաշատության ՀՀ-ում առանձնանում են.

1. Միլիոնանոց քաղաք: Այդպիսին միայն Երևանն է:
2. Մեծ քաղաքներ (100-250 հազ. բնակիչ): Դրանք երկուսն են՝ Գյումրին և Վանաձորը:
3. Միջին մեծության քաղաքներ (50-100 հազ. բնակիչ): Դրանք են Վաղարշապատը և Հրազդանը:
4. Կիսամիջին մեծության քաղաքներ (20-50 հազ. բնակիչ): Դրանք 12-ն են՝ Աբովյանը, Կապանը, Արմավիրը, Գավառը, Արտաշատը և այլն:

1 Դուք արդեն գիտեք, որ մինչև 1995թ. վարչատարածքային ռեֆորմը քաղաքային բնակավայրեր էին համարվում 58-ը: Դրանք բաժանված էին 3 կատեգորիայի՝ հանրապետական ենթակայության քաղաքների, շրջանային ենթակայության քաղաքների և քաղաքատիպ ավանների: Ռեֆորմից հետո այս կատեգորիաները վերացան, իսկ փոքր և քաղաք դառնալու հեռանկար չունեցող քաղաքատիպ ավանների մի մասը ստացավ գյուղի կարգավիճակ:

5. Փոքր քաղաքներ (մինչև 20 հազ. բնակիչ): Դրանք 32-ն են, այդ թվում Եղեգնաձորը, Վեդին և այլն:

Քաղաքների հիմնական գործառույթներով որոշվում են նրանց տեղը և դերը երկրի տնտեսական և հասարակական կյանքում:

Քաղաքների մի մասը կատարում է արտադրական և ոչ արտադրական բնույթի մի քանի գործառույթներ, օրինակ՝ արդյունաբերական, տրանսպորտային, վարչական, առևտրական, մշակութային-կրթական և այլն: Դրանք **բազմագործառույթային քաղաքներ են:** Այդպիսիք են ՀՀ բոլոր մարզային կենտրոնները և միջին ու կիսամիջին մեծության քաղաքների մեծ մասը:

Փոքր քաղաքները հիմնականում միագործառույթային են: Դրանք լեռնահանքային (Քաջարան, Ախթալա, Ագարակ), վերամշակող արդյունաբերության (Մեծամոր, Նոր Հաճն, Բյուրեղավան) և առողջարանային (Ջերմուկ, Ծաղկաձոր) կենտրոններն են:

Քաղաքների զարգացման գործում կարևոր դեր ունի տնտեսաաշխարհագրական դիրքը (ՏԱԴ): Բարենպաստ ՏԱԴ ունեն ՀՀ այն քաղաքները, որոնք մոտ են գտնվում մայրաքաղաք Երևանին, տրանսպորտային հանգույցներին, կարևորագույն մայրուղիներին և ինտենսիվ գյուղատնտեսություն, որակյալ աշխատուժ, բնական հարուստ ռեսուրսներ (հող, ջուր, շինանյութեր) ունեցող շրջաններին:

Գյուղական տարաբնակեցում: Գյուղական բնակավայրերի ցանցը, ի տարբերություն քաղաքների, ձևավորվել է շատ ավելի վաղ ժամանակներում և ավելի կայուն է: Այդ ցանցը ներկայումս ընդգրկում է 952 գյուղական բնակավայր:

Վերջին տասնամյակներին այստեղ նույնպես տեղի են ունեցել էական փոփոխություններ: Նշենք դրանցից առավել կարևորները:

Առաջին՝ բարձրլեռնային շատ գյուղեր վերացել են: Դրա հետևանքով էլ այդ գոտու բնակավայրերի ցանցը նոսրացել է: Միևնույն ժամանակ բազմաթիվ նոր գյուղեր են հիմնվել ցածրադիր գոտիներում, որտեղ ոռոգման շնորհիվ յուրացվել են նախկինում ամայի ընդարձակ տարածքներ:

Երկրորդ՝ նկատելիորեն մեծացել է գյուղերի միջին մեծությունը՝ **մարդաշատությունը:** Սակայն գյուղական բնակավայրերի մեծ մասը համեմատաբար փոքր է և ունի մինչև 1000 մարդ: Միաժամանակ կան 37 գյուղեր, որոնք ունեն 5000 մարդուց ավելի բնակիչ և այդ գյուղերին բաժին է ընկնում ՀՀ գյուղական բնակչության մոտ 20%-ը: ՀՀ խոշորագույնը Գեղարքունիքի մարզի Վարդենիկ գյուղն է, որն ունի մոտ 9900 մարդ:

Լեռնային տարածքներին բնորոշ է **գծային (կամ շղթայաձև) տարաբնակեցումը**, երբ լեռնաշղթաներով սեղմված նեղ գետահովիտներում հաջորդաբար տեղադրված են տարբեր մեծության գյուղեր: Լեռնային տարածքներում, հատկապես Սյունիքի և Վայոց Ձորի մարզերում, որտեղ գյուղատնտեսական հողակտորները փոքր են և ցրված, գերակշռում են մինչև 500 մարդ ունեցող փոքր և մանր գյուղերը:

Դրան հակառակ՝ **հարթավայրերում (Արարատյան և Շիրակի դաշտեր) գերակշռում են մեծ և խոշոր գյուղերը, բնակավայրերի ցանցն էլ շատ խիտ է:** Օրինակ՝ Արարատյան դաշտի առանձին տեղամասերում գյուղերն այնպես են ծուլվել իրար, որ դժվար է նկատել, թե որտեղ է ավարտվում մի գյուղը, և սկսվում մյուսը: Այդպիսի տարաբնակեցումը հայտնի է **համատարած կամ հոծ տարաբ-**

նակեցում անվամբ:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչպիսին է ՀՀ բնակչության միջին խտությունը: Ինչպե՞ս է այն փոփոխվել վերջին հարյուրամյակի ընթացքում:
2. Նկարագրե՞ք ՀՀ բնակչության տեղաբաշխումն ըստ վարչական մարզերի և վերընթաց գոտիների:
3. Ի՞նչ է բնակչության տարաբնակեցումը, որո՞նք են դրա հիմնական ձևերը:
4. Ինչպիսին է ՀՀ քաղաքային բնակավայրերի ցանցը, ինչպե՞ս է այն ձևավորվել:
5. Նշե՞ք ՀՀ քաղաքների տիպերն ըստ մարդաշատության:
6. Բնութագրե՞ք ՀՀ գյուղական տարաբնակեցումը:

ԴԱՍ 28. ԽՈՇՈՐ ՔԱՂԱՔՆԵՐԸ

Յուրաքանչյուր քաղաք բազմաբնույթ կապերի մեջ է գտնվում իրեն շրջապատող տարածքի հետ և **այդ տարածքի ծնունդն է**: Միաժամանակ քաղաքը հակադարձ ներգործություն է ունենում շրջակա տարածքի վրա, հանդես է գալիս որպես այդ **տարածքի կազմակերպիչ կենտրոն**: Նրա շուրջն են հանգուցվում տարածքը համախմբող տնտեսական-տրանսպորտային կապերը:

Ինչքան հզոր է քաղաքը և բազմազան՝ գործառույթները, այնքան ընդարձակ է դրա ազդեցության ոլորտը շրջակա բնակավայրերի վրա:

Իրենց աշխարհագրական նշանակությամբ, այսինքն՝ աշխատանքի աշխարհագրական բաժանմանն իրենց մասնակցության աստիճանով, ՀՀ քաղաքները բաժանվում են երեք խմբի.

1. **Համապետական կենտրոն**: Դա ՀՀ տարաբնակեցման միասնական համապետական համակարգի կենտրոնն է՝ **Երևան մայրաքաղաքը**:

ՔԱՂԱՔՆԵՐԸ

Մասշտաբ 1:2 000 000

Երևանում կենտրոնացած են ՀՀ իշխանության բարձրագույն մարմինները, այստեղ հանգուցվում են ներհայաստանյան և միջազգային տրանսպորտային ուղիները (Երևանի մասին մանրամասն տե՛ս դաս 29):

2. Մարզային (տարածաշրջանային) կենտրոններ, որոնցից յուրաքանչյուրը կենտրոն է երկրի մի մասի՝ համեմատաբար ընդարձակ տարածաշրջանի համար: Լրիվ ձևավորված կամ ձևավորվող այդպիսի կենտրոններ են մարզերի վարչական կենտրոնները: Դրանց շարքում առավել հասուն և բարձր կարգի կենտրոններ են Գյումրին, Վանաձորը, Կապանը, Գավառը և Իջևանը:

3. Տեղական նշանակության կենտրոններ: Այդպիսիք են ՀՀ մնացած քաղաքները, այդ թվում նախկին վարչական շրջանների կենտրոնները: Դրանց ազդեցության ոլորտում են գտնվում շրջակա (մինչև 10 կմ շառավղով) գյուղական բնակավայրերը:

Եթե Երևանն իրեն է ձգում երկրի տարածքն ամբողջությամբ, ապա տարածաշրջանային (մարզային) կենտրոնն՝ այդ տարածքի միայն մի մասը:

Թվարկեք և քարտեզի վրա ցույց տվեք ՀՀ տարածաշրջանային կենտրոնները:

Ծանոթանանք քաղաքային խոշոր կենտրոններին առավել մանրամասն:

Գյումրի: Գյումրին Հայաստանի Հանրապետության երկրորդ քաղաքն է (145 հազ. բնակիչ), Շիրակի մարզի վարչական, տնտեսական և մշակութային կենտրոնը և խոշոր տրանսպորտային հանգույցը:

Քաղաքն ընկած է Թուրքիայի հետ ՀՀ պետական սահմանից ոչ հեռու, Շիրակի արգավանդ դաշտի կենտրոնական տափարակ տեղամասում, Ախուրյանի վտակ Գյումրի գետի ափին, Հայաստանը (և Անդրկովկասը) Թուրքիային կապող երկաթուղու վրա, որը, սակայն, պետական սահմանը փակ լինելու պատճառով չի գործում:

Գյումրիի կենտրոնական դիրքը Շիրակի մարզի տարածքում բարենպաստ պայմաններ է ստեղծում կազմակերպիչ-համախմբող կենտրոնի գործառույթներ իրականացնելու համար:

Գյումրի բնակավայրը գրավոր աղբյուրներում հիշատակվում է հնագույն ժամանակներից Կումայրի, ապա Գյումրի անունով: Արևելյան Հայաստանը Ռուսաստանին միանալուց հետո այն վերանվանվել է Ալեքսանդրապոլ, խորհրդային ժամանակներում կոչվել է Լենինական: Քաղաքի կարգավիճակ է ստացել

Գյումրու համայնապատկերը

1840 թ.: Քաղաքի տնտեսական նշանակությունը կտրուկ աճել է, երբ այստեղ հիմնվել է ռուսական բազմամարդ կայազոր, կառուցվել է Ալեքսանդրապոլ բերդը, սկսել է արագ թափով զարգանալ արհեստագործությունը:

Քաղաքի զարգացմանը նոր խթան է հաղորդել Թբիլիսի-Գյումրի-Կարս և Գյումրի-Երևան-Նախիջևան երկաթուղու և Գյումրու երկաթուղային դեպոյի կառուցումը:

1914 թ. Գյումրու բնակչությունը զինվորական կայազորի հետ միասին ավելին էր, քան Երևանի բնակչությունը:

Խորհրդային տարիներին քաղաքը շարունակում էր զարգանալ, և արդեն 1980-ական թվականների վերջին նրա բնակչությունը հասել էր 230 հազարի: Ստեղծվել էր բազմաճյուղ արդյունաբերություն, որտեղ առաջատար էին **տեքստիլ, սննդի և մեքենաշինական ճյուղերը**: Գործում էին բուհեր, գիտահետազոտական հիմնարկներ: Ակտիվ էր մշակութային կյանքը:

Գյումրու համար ողբերգական եղավ 1988 թ. դեկտեմբերի 7-ը, երբ երկրաշարժը վայրկյանների ընթացքում կործանեց քաղաքի մեծ մասը: Ավերվեցին և շարքից դուրս եկան քաղաքի գրեթե բոլոր գործարաններն ու ֆաբրիկաները, դադարեց գործել քաղաքային տնտեսությունը: Եղան մեծաթիվ զոհեր: Հազարավոր ընտանիքներ զրկվեցին կացարանից և հեռացան Գյումրիից:

Կազմվեց քաղաքի նոր հատակագիծ, ստեղծվեց շինարարական հզոր բազա, որին մասնակցում էին ԽՍՀՄ բոլոր հանրապետությունները և մի շարք արտասահմանյան երկրներ: Սկսվեց քաղաքի վերականգնումը: Սակայն ԽՍՀՄ-ի փլուզումն անհնար դարձրեց վերականգնման ծրագրի իրականացումը:

1990-ական թվականների վերջերին միայն հնարավոր եղավ վերսկսել Գյումրու վերականգնումը, որը գնալով լայն թափ է առնում: Ծրագրված է առաջիկա մի քանի տարում քաղաքի վերականգնումն ավարտել:

Վերջերս Գյումրին դարձավ ԱՊՀ-ի մշակութային մայրաքաղաքը: Դա լայն հեռանկարներ է ստեղծում քաղաքի սոցիալ-տնտեսական և զբոսաշրջային զարգացման համար:

Վանաձոր: Վանաձորը ՀՀ երրորդ քաղաքն է (105 հազ. բն.), Լոռու մարզի

Տեսարան Վանաձոր քաղաքից

վարչական և տնտեսական-մշակութային կենտրոնը: Քաղաքի միկրոաշխարհագրական դիրքին բնորոշ է այն, որ գտնվում է Փամբակի և Բազումի լեռնաշղթաների միջև ընկած նեղ ու երկարավուն գոգավորությունում՝ Փամբակ և Տանձուտ գետերի միախառնման վայրում: Քաղաքով են անցնում Թբիլիսի-Գյումրի երկաթուղին, ինչպես նաև մի քանի ավտոխճուղիներ:

Հնում բնակավայրը հայտնի է եղել Ղարաքիլիսա անունով,

1930-ական թվականներին այն վերանվանվել է Կիրովական, իսկ 1992 թ.՝ Վանաձոր: Քաղաքի կարգավիճակ է ստացել 1924 թ.:

Մինչև 1920-ական թվականների կեսերը Վանաձորը աննշան գյուղաքաղաք էր: Նրա տնտեսական զարգացումը սկսվում է լայնածավալ արդյունաբերական շինարարությամբ: Մեկը մյուսի հետևից կառուցվում են քիմիական կոմբինատը, մեքենաշինական, թեթև ու սննդի արդյունաբերության գործարաններ, ջերմաէլեկտրակայանը:

Այժմ վերականգնվում են երկրաշարժից տուժած քաղաքային տնտեսությունը, բնակելի ու արդյունաբերական շենքերը:

Քաղաքում գործում են բուհեր, գիտահետազոտական և մշակութային խոշոր հիմնարկներ, «Հայաստան» առողջարանը, տուրիստական հանգրվաններ և դպրոցական ճամբարներ:

Վաղարշապատ: Վաղարշապատը (1945-1995 թթ. կոչվել է Էջմիածին) բնակչության թվով (57.8 հազ.) չորրորդն է ՀՀ-ում: Այն առաձնահատուկ տեղ է գրավում Հայաստանի քաղաքների շարքում:

Ճիշտ է, իր տնտեսական նշանակությամբ Վաղարշապատը չի կարող համեմատվել մայրաքաղաքի և վերը բնութագրված քաղաքների հետ, բայց **բացառիկ է նրա հոգևոր-մշակութային նշանակությունը:** Այդ առումով Վաղարշապատը ոչ միայն **համահայաստանյան**, այլև **համահայկական** կենտրոն է: Այստեղ է գտնվում Հայ առաքելական եկեղեցու գլխավոր կենտրոնը՝ **Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը**՝ Մայր տաճարը, ինչպես նաև Ամենայն Հայոց կաթողիկոսի աթոռանիստը:

Այդ հանգամանքը խոր կնիք է թողել Վաղարշապատի ճարտարապետական դիմագծի վրա: Քաղաքի կենտրոնում վեր է խոյանում 303 թ. հիմնված Մայր տաճարի համալիրն իր տարաբնույթ շինություններով: Մայր տաճարից ոչ հեռու գտնվում են Ս. Հռիփսիմե տաճարը (կառուցված 618 թ.), Ս. Գայանե եկեղեցին (630 թ.), ճարտարապետական այլ հուշարձաններ: Մայր տաճարին կից գործում է Գևորգյան հոգևոր ճեմարանը:

Վաղարշապատի տնտեսական կյանքում մեծ դեր են խաղում սննդի արդյունաբերությունը, սպասարկման ոլորտը և զբոսաշրջությունը:

Հրազդան: Հրազդանը ՀՀ երիտասարդ քաղաքներից է (1950 թ.), Կոտայքի մարզի վարչական կենտրոնը: Բնակչության թվով (53,7 հազ.) Հայաստանի

Վաղարշապատ

Հրազդան

հինգերորդ քաղաքն է: Ստեղծվել է մի քանի գյուղերի և Սևան-Հրազդան ջրէկ-երի կասկադի շինարարների ավանի միավորումից: Ունի բարենպաստ տրանսպորտային-աշխարհագրական դիրք: Հեռավորությունը Երևանից 50 կմ է:

Հրազդանը խոշոր արդյունաբերական կենտրոն է, որի ազդեցության գոտին ավելին է, քան Կոտայքի մարզի տարածքը: Հրազդանում կառուցվել են հանրապետության

ամենահզոր ջերմաէլեկտրակայանը, ցեմենտի խոշոր գործարան, մեքենաշինական հզոր ձեռնարկություններ:

Կապան: Կապանը հանրապետության հարավ-արևելյան հատվածի ամենամեծ քաղաքն է (45,5 հազ. բն.), Սյունիքի մարզկենտրոնը: Գտնվում է Խուստուփ

Կապան

լեռան ստորոտին՝ Ողջի գետի ափերին, որը քաղաքի սահմանում իր մեջ է ընդունում Վաչագան ու Կավարտիջուր վտակները:

Կապանի աշխարհագրական դիրքը, համեմատած ՀՀ մյուս տարածաշրջանային կենտրոնների հետ, պակաս նպաստավոր է: Քաղաքը հեռու է հանրապետության տնտեսական կենտրոններից (Երևանից՝ 320 կմ): Ոչ բարենպաստ դիրքի պատճառով թույլ են

արտահայտված նաև Կապանի

կազմակերպիչ-համախմբող կենտրոնի գործառույթները մարզի տարածքում: Ներկայումս չեն գործում քաղաքի օդանավակայանը և միակ երկաթուղին՝ Կապան-Միջնավան:

Կառուցվել են մեքենաշինական, ավտոնորոգման, շինանյութերի, թեթև ու սննդի արդյունաբերության ձեռնարկություններ:

Քաղաքը մեծապես տուժեց 1990-1992 թթ. աղբբեջանական ռմբակոծություններից և տրանսպորտային շրջափակումից:

Սյունիքի մարզկենտրոն դառնալուց հետո Կապանում ակտիվացավ տնտեսական և մշակութային կյանքը, ստեղծվեցին նոր կրթամշակութային, առողջապահական, մարզական և այլ հիմնարկներ:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. ՀՀ քաղաքները ինչ խմբերի են բաժանվում ըստ աշխատանքի աշխարհագրական բաժանմանն իրենց մասնակցության աստիճանի:
2. Գյումրու զարգացման տարբեր փուլերում ինչ գործոններ էին նպաստել կամ խանգարել նրա տնտեսական վերելքին:
3. Տվեք Վանաձոր քաղաքի աշխարհագրական բնութագիրը:
4. Հայաստանի քաղաքների շարքում ո՞րն է Վաղարշապատի հատուկ դերը:
5. Գնահատե՞ք Կապան քաղաքի զարգացման բնական և տնտեսական նախադրյալները:
6. Տվե՞ք Գյումրի, Վանաձոր, Հրազդան և Կապան քաղաքների տնտեսաաշխարհագրական դիրքերի համեմատական գնահատականը:

ԴԱՍ 29. ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ ԵՐԵՎԱՆ

Երևանը որպես մայրաքաղաք, **Հայաստանի Հանրապետության տարածքը պետականորեն միավորող ու կազմակերպիչ կենտրոնն է:** Այն խոշորագույնն է ոչ միայն ՀՀ ներկայիս 49 քաղաքների, այլև պատմական Հայաստանի մայրաքաղաքների շարքում:

Երևանը աշխարհի ամենահին քաղաքներից է: Հիմնադրվել է մ.թ.ա. 782 թ. Արգիշտի թագավորի կողմից և անվանվել է Էրեբունի:

Երևան բնակավայրը վարչական նշանակություն է ձեռք բերել Պարսկաստանի կազմում, երբ եղել է **Երևանի խանության վարչական կենտրոնը**, խանի նստավայրը: Ռուսաստանին անցնելուց հետո այն դարձել է **Հայկական մարզի**, այնուհետև **Երևանի նահանգի կենտրոնը:**

Հայաստանի անկախության վերականգնումով՝ 1918 թ., Երևանը հռչակվել է Հայաստանի Հանրապետության, այնուհետև Հայկական ԽՍՀ մայրաքաղաք: Պատմական համեմատաբար կարճ ժամանակամիջոցում՝ խորհրդային տարիներին, նրա բնակչության թիվն ավելացել է ավելի քան 40 անգամ, անցնելով 1,2 մլն-ից:

Անկախության տարիներին ինչպես ՀՀ բոլոր մարզերի, այնպես էլ Երևանի բնակչության բացարձակ թիվը արտագաղթի հետևանքով նվազեց և ներկայումս կազմում է մոտ 1,0 մլն մարդ: Սակայն նրա բաժինը ՀՀ ընդհանուր բնակչության թվում մնացել է անփոփոխ՝ շուրջ 34%:

Երևանը բաժանված է 12 վարչական շրջանների (Կենտրոն, Արաբկիր, Ավան, Էրեբունի և այլն):

Երևանը զբաղեցնում է 223 կմ² տարածք և ունի բարենպաստ միկրո-աշխարհագրական դիրք. ընկած է Արարատյան գոգավորության կենտրոնական մասում, Արարատյան դաշտից դեպի հյուսիս բարձրացող նախալեռների ամֆիթատրոնաձև լանջերին: Հարավում տեղանքի բացարձակ բարձրությունը 860 մ է, հյուսիսում՝ գրեթե 1350 մ: Տարածքի ռելիեֆը բարդ է և կտրտված:

Երևան քաղաքով է անցնում Հրազդան գետն իր հրաշագեղ և խոր կիրճով: Քաղաքով է անցնում նաև Հրազդանի վտակը՝ Գետառը, որի հոսքը կարգավորված է վերին հոսանքում կառուցված ջրամբարի միջոցով. նախկինում այն ուժեղ վարարումների ժամանակ մեծ վնասներ էր հասցնում քաղաքին:

Երևանի կլիման ցամաքային է, ամենատաք ամիսները հուլիսն ու օգոստոսն են, հուլիսյան միջին ջերմաստիճանը +25° է, իսկ առավելագույնը երբեմն հասնում է +41°: Ամենացուրտ ամիսը հունվարն է՝ միջինը -4°, իսկ գրանցված բացարձակ նվազագույնը -31° է:

Գարնան վերջերին ու ամռանն Արագածից և Գեղամա լեռներից փչում են զով քամիներ, երբեմն՝ շատ մեծ արագությամբ: Դրանք Երևանին բնորոշ լեռնահովտային քամիներն են: Մթնոլորտային տեղումների քանակը շուրջ 300 մմ է, որոնք գերազանցապես թափվում են գարնանը և աշնանը:

Քաղաքի մեծ մասը նստած է բազալտի հզոր շերտի վրա, իսկ Ավան և Ջրվեժ թաղամասերի ընդերքը հարուստ է տուֆի և հրաբխային խարամի պաշարներով: Հայտնի է նաև բարձրորակ կերակրի աղի խոշոր հանքավայրը, որն այժմ շահագործվում է:

Քաղաքամայր Երևանի համայնապարկերը

Երևանն ունի հարմար տրանսպորտաաշխարհագրական դիրք: Եթե ուշադիր զննենք քարտեզը, ապա կնկատենք, որ Երևանում հանգուցվում են Սև ծովը Պարսից ծոցին կապող և Երևան–Հրազդան–Իջևան–Աղստաֆա ուղիները: Վերջինս միանում է Բաքու–Թբիլիսի գծին: Տեղական նշանակություն ունի Երևան–Սևանի ավազան–Սոթք երկաթգիծը:

Երևանը Գյումրու ու Կարսի միջոցով կապվում է նաև Թուրքիայի երկաթուղիներին: Թուրքիայի հետ դիվանագիտական հարաբերությունների հաստատման և պետական սահմանի բացման դեպքում կմեծանա այդ գծի տարանցիկ նշանակությունը:

Երևանը շահեկան դիրք է գրավում միջազգային օդային ուղիների ցանցում և նպաստավոր պայմանների դեպքում կարող է դառնալ Ռուսաստանից Մերձավոր Արևելք և Արևմտյան Եվրոպայից Կենտրոնական ու Հարավային Ասիա գնացող ուղիների հանգուցակետ:

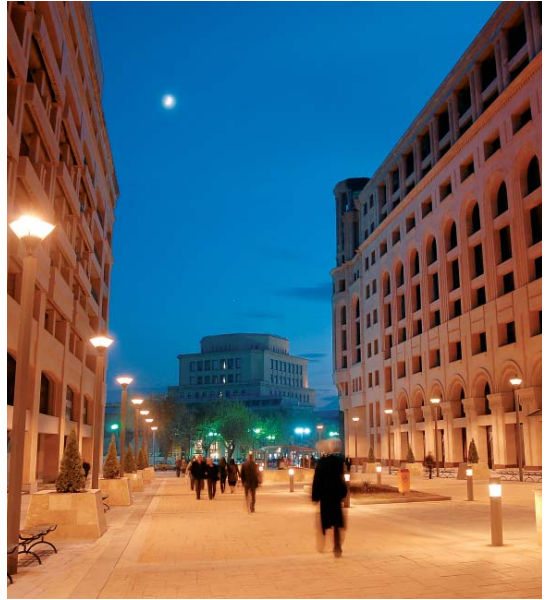
Երևանով անցնում են մի շարք միջազգային ավտոխճուղիներ:

Քարտեզի վրա ցույց տվեք այն միջազգային ավտոխճուղիները, որոնք անցնում են Երևանով:

Խորհրդային տարիներին Երևան քաղաքի բնակչության թվի բուռն աճը պայ-

*Սասունցի Դավթի արձանը
կայարանամերձ հրապարակում*

*Ժամանակակից Երևանը
Հյուսիսային պողոտա*

մանավորված էր ոչ միայն բնական, այլև մեխանիկական բարձր աճով: Մայրաքաղաքային գործառույթների զարգացումը, արդյունաբերության և տնտեսության այլ ճյուղերի արագընթաց աճը ստեղծում էին նոր աշխատատեղեր: Դա նպաստում էր հանրապետության բոլոր շրջաններից ու քաղաքներից բնակչության ներհոսքին դեպի Երևան:

Երևանը **խոշոր արդյունաբերական կենտրոն է**: Այստեղ է գտնվում ՀՀ արդյունաբերական ներուժի գրեթե կեսը: Մինչև անկախացումը Խորհրդային Միության կազմում Երևանը հռչակ էր ձեռք բերել արդյունաբերության այնպիսի ճյուղերով, ինչպիսիք են մեքենաշինությունը (հատկապես էլեկտրատեխնիկական մեքենաների ու հաստոցների արտադրությունը), քիմիական արդյունաբերությունը, սննդի և թեթև արդյունաբերությունը: Քաղաքում գործում էին այդ ճյուղերի, ինչպես նաև պաշտպանական նշանակության հզոր գործարաններ ու ամբողջ համալիրներ, որոնք արտադրական սերտ կապերի մեջ էին ԽՍՀՄ բոլոր տնտեսական շրջանների և մեծաթիվ արդյունաբերական ձեռնարկությունների հետ:

ԽՍՀՄ փլուզումից և Հայաստանի անկախության հռչակումից հետո տեղի ունեցած քաղաքական և սոցիալ-տնտեսական իրադարձությունները Երևանի արդյունաբերության մեջ կտրուկ փոփոխությունների հանգեցրին: Ընդհատվեցին բոլոր արտադրական կապերը: Խոշոր գործարաններն ու կոմբինատները դադարեցրին աշխատանքը, կազմալուծվեցին աշխատանքային կոլեկտիվները: Սկսված սեփականաշնորհման արդյունքում շատ գործարաններ մաս առ մաս վաճառվեցին, փոխեցին իրենց արտադրական մասնագիտացումը կամ դադա-

րեցին գոյություն ունենալ:

Արդյունաբերության վերակենդանացման առաջին նշանները երևացին 1990-ական թվականների կեսերից միայն: Այժմ նոր պայմաններում **ձևավորվում է Երևանի արդյունաբերության նոր ճյուղային կառուցվածքը**: Ներկայումս ճյուղային կառուցվածքում առաջատար տեղ է զբաղեցնում սննդի, քիմիական և մետաղագործական արդյունաբերությունը: Զարգացման հեռանկար ունեն այն ճյուղերն ու արտադրությունները, որոնց համար տեղում առկա են հումքային ու որակյալ աշխատանքային ռեսուրսներ, և որոնք կարող են դիմանալ շուկայական մրցակցությանը: **Նոր պայմաններում, բացի մի քանի ավանդական ճյուղերից ու արտադրություններից, հեռանկարային են համարվում հատկապես գիտատար և բարձր տեխնոլոգիաների վրա հենվող ճյուղերն ու արտադրությունները**:

Երևանը **հանրապետության գիտական, կրթական, մշակութային և ֆինանսական գլխավոր կենտրոնն է**: ՀՀ-ում իրականացվող ծառայությունների հիմնական ծավալի մոտ 85%-ը կենտրոնացած է Երևանում: Այստեղ է **Հայաստանի Գիտությունների ազգային ակադեմիան**՝ իր ճյուղային մի քանի տասնյակ ինստիտուտներով: Երևանում է կենտրոնացած ՀՀ բարձրագույն ուսումնական հաստատությունների մեծ մասը, այդ թվում՝ **Երևանի պետական համալսարանը**՝ երկրի խոշորագույն և առաջատար բուհը:

Երևանում են գտնվում հանրապետության Ազգային ժողովն ու Կառավարությունն իր բոլոր նախարարություններով: **Երևանը ՀՀ Նախագահի նստավայրն է**: Այստեղ են կենտրոնացված արտասահմանյան երկրների բոլոր դեսպանատները, Միավորված ազգերի կազմակերպության (ՄԱԿ) և միջազգային մյուս կազմակերպությունների ու ներկայացուցչությունների կենտրոնական գրասենյակները, ինչպես նաև Կենտրոնական բանկը և մյուս բանկերի կենտրոնական գրասենյակները, օտարերկրյա (միջազգային) բանկերի և այլ ֆինանսական հիմնարկների մասնաճյուղեր:

Երևանի **ճարտարապետական-քաղաքաշինական համապատկերում** տիրապետող են Մասիսները՝ հարավում, և քառագագաթ Արագածը՝ արևմուտքում: Հրազդան գետի ու կիրճի վրայով կառուցված են մի քանի հոյակերտ կամուրջներ («Հաղթանակ», «Կիլյան» և «Դավթաշեն»), որոնք իրար են միացնում քաղաքի աջափնյա և ձախափնյա թաղամասերը:

Երևանի առաջին հատակագիծը մշակվել է 19-րդ դարի կեսերին: Բացվել են մի քանի ուղղագիծ փողոցներ, կառուցվել առաջին երկհարկ ու եռահարկ քարե շենքերը:

Ներկայիս Երևանի՝ որպես հայոց պետության մայրաքաղաքի, կառուցապատումն սկսվել է 1924 թ. գլխավոր հատակագծով, որի հեղինակն է մեծանուն ճարտարապետ Ալեքսանդր Թամանյանը: Հետագայում մշակվել են նոր հատակագծեր, որոնցում հիմնականում պահպանվել են Ա. Թամանյանի քաղաքաշինական-ճարտարապետական մտահղացումները:

Երևանի **ճարտարապետական կենտրոնը Հանրապետության հրապարակն է**, որից ճառագայթածն ձգվում են քաղաքի հիմնական տրանսպորտային զարկերակները:

Հին թաղամասերից հայտնի են հատկապես Նորքը և Կոնդը, որոնք

դեռևս միջին դարերում եղել են ինքնուրույն բնակավայրեր: Նոր թաղամասերից են Արաբկիրը, Մարաշը, Սեբաստիան, Մալաթիան, Նոր Արեշը, Ջեյթունը: Դրանք ստեղծվել են 1940-ական թվականներից հետո՝ հայրենադարձված հայերի համար ու նրանց ուժերով, և ստացել են Արևմտյան Հայաստանի քաղաքների անունները:

1950-ական թվականներից քաղաքի արվարձաններում կառուցվեցին Աջափնյակի, Նոր Նորքի, Ավան-Առինջի և Դավթաշենի բազմահարկ բնակելի զանգվածները:

Երևանը հարուստ է ազգային ճարտարապետության կոթողներով: Հատկապես առանձնանում են Կառավարական տունը, Օպերայի և բալետի պետական ակադեմիական թատրոնը, Մատենադարանը, Ազգային ժողովի շենքը, Երևանի քաղաքապետարանի շենքը, «Զվարթնոց» օդանավակայանը, Մարգահամերգային համալիրը: Ծիծեռնակաբերդի բլրի վրա վեր է խոյանում Մեծ եղեռնի զոհերի հիշատակին նվիրված հուշահամալիրը, իսկ Հաղթանակի զբոսայգում՝ «Մայր Հայաստան» հուշարձանը:

Երևանի կենտրոնում է գտնվում Գրիգոր Լուսավորիչ Մայր տաճարը, որի կառուցումն ավարտվեց 2001 թ.՝ քրիստոնեությունը Հայաստանում պետական կրոն հռչակելու 1700-ամյակի տոնակատարության նախօրեին:

«ՀՀ մայրաքաղաքն այսօր, գեղեցիկ շատրվանների, ինքնատիպ հրապարակների, անկրկնելի ճարտարապետական հուշարձանների քաղաք է: Այն ունի մետրոպոլիտեն և վերգետնյա հաղորդակցության բոլոր ժամանակակից միջոցները: Վերակառուցվել ու նոր տեսք է ստացել Երևանի կենտրոնը: Հետագա բարեկարգման ու կառուցապատման, քաղաքային տնտեսության նորացման, կանաչ տարածությունների վերականգնման ու պահպանման, միջավայրի առողջացման և ջրամատակարարման բարելավմանն առնչվող մի շարք հիմնախնդիրների լուծմամբ Երևանը կդառնա ավելի գեղեցիկ ու բարեկարգ:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք Երևանի աշխարհագրական դիրքը: Որո՞նք են միկրոաշխարհագրական դիրքի առանձնահատկությունները:
2. Բնութագրե՞ք Երևանի բնական պայմաններն ու ռեսուրսները:
3. Որո՞նք են Երևանի բնակչության թվի արագ աճի պատճառները:
4. Թվարկե՞ք Երևանի արդյունաբերական ավանդական և նոր ճյուղերը:
5. Ինչպիսի՞ տվյալներով կարող եք հաստատել, որ Երևանը ՀՀ քաղաքական, գիտական, կրթական և մշակութային կյանքում կատարում է բացառիկ դեր:
6. Ի՞նչ գիտեք Երևանի գլխավոր հատակագծերի մասին: Նկարագրե՞ք քաղաքի հատակագծային-ճարտարապետական կառուցվածքը:

ԴԱՍ 30. ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ «ՀՀ ԲՆԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆԸ» ԲԱԺՆԻ ԿՐԿՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

1. Դիագրամի օգնությամբ բնութագրե՞ք ՀՀ բնակչության թվաքանակի շարժընթացը:
2. Ինչպիսի՞ն է ՀՀ բնակչության բնական շարժը. բնութագրե՞ք կոնկրետ փաստերով:
3. Ինչպիսի՞ փոփոխություններ են կրել ՀՀ բնակչության մեխանիկական շարժերը:
4. Բնութագրե՞ք Հայաստանի Հանրապետության բնակչության կազմն ըստ բնակության վայրի (բնակավայրերի տեսակների) և ազգային պատկանելության (ազգային կազմի):
5. Սեռատարիքային բուրգի օգնությամբ բնութագրե՞ք ՀՀ բնակչության սեռատարիքային կազմի առանձնահատկությունները:
6. Տվե՞ք ՀՀ աշխատանքային ռեսուրսների քանակական և որակական բնութագիրը:
7. Նկարագրե՞ք Հայաստանի Հանրապետության բնակչության տեղաբաշխումը.
8. Բնութագրե՞ք ՀՀ քաղաքային տարաբնակեցումը:
9. Որո՞նք են ՀՀ գյուղական տարաբնակեցման առանձնահատկությունները:
10. Քարտեզի օգնությամբ համեմատե՞ք և գնահատե՞ք Գյումրի և Վանաձոր քաղաքների աշխարհագրական դիրքերը:
11. Տվե՞ք Երևան քաղաքի աշխարհագրական համառոտ բնութագիրը:
12. Ի՞նչ ընդհանրություն և տարբերություն կարող եք նշել Էջմիածնի և Վատիկանի միջև:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԴԱՍ 31. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ

Յուրաքանչյուր երկրի հզորության և ժողովրդի բարեկեցության հիմքը տնտեսությունն է: Այն շատ բարդ **համակարգ է**: Այլ կերպ ասած՝ **տնտեսությունը բնական ու մարդու կողմից ստեղծված միջոցների** և այդ միջոցների ստեղծմանը մասնակցող մարդկանց **ամբողջությունն է**:

Ժամանակակից տնտեսության գլխավոր բաղադրիչներն են **արդյունաբերությունը, գյուղատնտեսությունը, տրանսպորտը, սպասարկման ոլորտը և գիտատեղեկությանի ոլորտները**:

Հայաստանը հազարամյակների պատմության ընթացքում ունեցել է ինչպես տնտեսական բարգավաճման ու մշակույթի ծաղկման, այնպես էլ խոր անկման ու քայքայման ժամանակաշրջաններ:

Հայաստանի Հանրապետության ներկայիս տարածքում տնտեսության նոր աշխուժացման ու զարգացման առաջին նշանները երկարատև ընդմիջումից հետո հանդես եկան 19-րդ դարի կեսերից, երբ Արևելյան Հայաստանը միացվեց Ռուսական կայսրությանը և ընդգրկվեց նրա հասարակական զարգացումների գործընթացների մեջ: Հենց այդ ժամանակ սկսեց ավելանալ Հայաստանի բնակչությունը, ընդարձակվեցին վարելահողերը, աշխուժացան արհեստները և արտաքին տնտեսական կապերը: Ռուսաստանում գյուղացիական ռեֆորմից (1870 թ.) հետո, երբ ակտիվացան կապիտալիստական արտադրահարաբերությունները, Հայաստանում արագորեն աճեցին գյուղատնտեսության ճյուղերը, հատկապես **բամբակագործությունը և պտղաբուծությունը**: **Դրանք դարձան երկրի գլխավոր ապրանքային ճյուղերը**:

Ինչ է նշանակում ապրանքային ճյուղ:

19-րդ դարի վերջերին դրվեցին նաև **ֆաբրիկագործարանային արդյունաբերության հիմքերը**: **Բուռն վերելք ապրեց պղնձի արդյունաբերությունը**: Ֆրանսիացիները գնեցին պղնձահանքերն ու պղնձածուլարանները: Ալավերդիում նրանք կառուցեցին իր ժամանակի առաջավոր տեխնոլոգիայով աշխատող **«Մանես» հզոր պղնձածուլական գործարանը**: Այն սկսեց աշխատել ոչ միայն Ալավերդու, այլև Զանգեզուրի հանքաքարով: Արևելյան Հայաստանը դարձավ Ռուսաստանի պղնձի արդյունաբերության երեք գլխավոր շրջաններից մեկը, տալով ողջ կայսրության թողարկվող պղնձի 1/4-ը:

Ռուսական կապիտալի ներդրման շնորհիվ արագ թափով զարգացավ արդյունաբերության մի ճյուղ ևս՝ **գինու-կոնյակի արտադրությունը**:

Պղնձածուլության և գինու-կոնյակի ճյուղերից բացի, որոնց բաժինը 20-րդ դարի սկզբին կազմում էր արդյունաբերության համախառն արտադրանքի 71%-

ը, զարգանում էին նաև կաշվի-կոշիկի, մրգի պահածոների, մետաղամշակման, շվեյցարական պանրագործության ճյուղերն ու արտադրությունները:

Կառուցվեցին առաջին էլեկտրակայանները: 1913 թ. արդեն գործում էր 13 էլեկտրակայան (3,2 հազ. կՎտ ընդհանուր հզորությամբ), որոնցից 9-ը ջրային էր, 4-ը՝ ջերմային:

Ավելի նշանակալի էր **երկաթուղային տրանսպորտի** զարգացումը: Կառուցվեցին Թբիլիսի-Ալեքսանդրապոլ-Երևան երկաթուղին, որով **Արևելյան Հայաստանը երկաթուղով կապվեց Ռուսաստանի և նրա միջոցով՝ Կենտրոնական ու Արևմտյան Եվրոպայի հետ:**

Արևելյան Հայաստանի տնտեսական նվաճումներն ի չիք դարձան Առաջին համաշխարհային պատերազմի տարիներին: 1914-1920 թթ. խիստ կրճատվեց բնակչության թիվը, 4 անգամ պակասեցին ցանքատարածությունները, կազմալուծվեց արդյունաբերությունը (բոլոր ձեռնարկությունները դադարեցին արտադրանք տալ, շատերը ավերվեցին ու քայքայվեցին), շարքից դուրս եկավ երկաթուղային տրանսպորտը:

Տնտեսության վերականգնումը սկսվեց խորհրդային կարգեր հաստատվելուց հետո: **Վերականգնումը** տևեց ութ տարի: Դրան հաջորդեց **ինդուստրացման ժամանակաշրջանը:** 10-15 տարվա ընթացքում՝ մինչև ֆաշիստական Գերմանիայի հարձակումը ԽՍՀՄ-ի վրա, կառուցվեցին տասնյակ հզոր արդյունաբերական ձեռնարկություններ, խոշոր ջրաէլեկտրակայաններ: Այդ ժամանակ դրվեցին Հայաստանի Հանրապետության **ծանր արդյունաբերության հիմքերը:**

Հանրապետության էկոնոմիկայի նոր վերելք սկսվեց հետպատերազմյան տարիներին: Կատարվեցին ոչ միայն քանակական, այլև **որակական և կառուցվածքային փոփոխություններ:**

Նշենք առավել կարևոր որակական փոփոխությունները:

Կառուցվեցին միջհանրապետական **գազամուղներ**, և Հայաստանը սկսեց դրսից բնական գազ ստանալ: Շարք մտան նոր հզոր ջրային և ջերմային էլեկտրակայաններ: Բոլոր էլեկտրակայաններն էլեկտրահաղորդման բարձր լարման գծերով **միավորվեցին միասնական էներգահամակարգի մեջ: Հայաստանն էլեկտրաէներգիա ներմուծող երկրից դարձավ արտահանող և համատարած էլեկտրիֆիկացման երկիր:**

Վերամշակող արդյունաբերության մյուս կարևոր որակական փոփոխությունը մեքենաշինության և թեթև արդյունաբերության ճյուղերի արագ զարգացումն էր:

Երկրի ինդուստրացումն **ընդգրկեց Հայաստանի ամբողջ տարածքը:** Նոր արդյունաբերական շինարարության շնորհիվ արագ թափով **զարգացան քաղաքները: Ինդուստրացման և ուրբանիզացման մակարդակով Հայաստանի Հանրապետությունն առաջավոր տեղ գրավեց ԽՍՀՄ հանրապետությունների և Մերձավոր Արևելքի երկրների շարքում:**

Խորհրդային տարիներին Հայաստանում ձևավորվեց միասնական տարածքային-արտադրական համալիր բավականին հասուն ներքին ճյուղային կառուցվածքով և կայուն արտաքին տնտեսական կապերով: Արդյունաբերության բաժինը Հայաստանի ՀՆԱ-ում 1980-ական թթ. կազմում էր մոտ 2/3, այսինքն զգալիորեն ավելի շատ, քան մնացած ոլորտներինը միասին վերցրած:

ԽՍՀՄ-ի փլուզմանը հաջորդած **քաղաքական ու տնտեսական համակարգային փոփոխությունները** հետխորհրդային բոլոր անկախացած հանրապետություններում, այդ թվում և Հայաստանում, **հանգեցրին խոր ճգնաժամով բնութագրվող անցումային տնտեսության ձևավորմանը**: ՀՀ-ում ճգնաժամն առավել խորացավ **տեղական պատճառներով**: Դրանք էին **1988 թ. Սպիտակի երկրաշարժը**, (որը շարքից հանեց հանրապետության արտադրական կարողությունների գրեթե մեկ քառորդը) և **Ադրբեջան-Լեռնային Ղարաբաղ հակամարտության սրումը**, (որն ստիպում էր ՀՀ տնտեսական ռեսուրսների զգալի մասը հատկացնել Լեռնային Ղարաբաղի օգնությանը և Ադրբեջանից բռնի արտաքսված հարյուր հազարավոր հայ գաղթականությանը): Լուրջ պատճառ էր նաև (այն շարունակում է պահպանվել) Ադրբեջանի և Թուրքիայի կողմից **Հայաստանի տրանսպորտային շրջափակումը**:

Տնտեսության ճգնաժամային վիճակը շարունակվեց ընդհուպ մինչև 1990-ական թվականների կեսերը: Պահանջվեց շուրջ տասնհինգ տարի, որպեսզի նյութական արտադրության ճյուղերի ընդհանուր ցուցանիշները մոտենան նախաճգնաժամային մակարդակին, և **երկիրը թևակոխի կայուն զարգացման ներկայիս փուլը**:

Մինչ տնտեսության արդի վիճակի ընդհանուր բնութագիրը տալը հիշենք այն գլխավոր տնտեսական ցուցանիշները, որոնք օգտագործվում են աշխարհի երկրները բնութագրելու և միմյանց հետ համեմատելու համար: Դրանք են՝ պետության **համախառն ներքին արդյունքի (ՀՆԱ)¹ ծավալը, արդյունաբերության և գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքների և մատուցվող ծառայությունների ծավալները**:

Սրանք **բացարձակ ցուցանիշներ են** և կարող են գաղափար տալ երկրի տնտեսության ու տնտեսական գործունեության **ընդհանուր չափերի, համաշխարհային տնտեսության մեջ նրա ունեցած տեղի մասին**:

Բայց այդ ցուցանիշները **բավարար չեն երկրի զարգացածության աստիճանը, տնտեսական զարգացման մակարդակը** ցույց տալու համար:

Ինչ խմբերի են բաժանվում աշխարհի պետություններն ըստ տնտեսական զարգացման մակարդակի:

Երկրի տնտեսական զարգացման **մակարդակը գնահատվում է հարաբերական ցուցանիշներով**, որը ստացվում է բացարձակ ցուցանիշի և բնակչության թվի հարաբերությունից, այսինքն՝ **բնակչության մեկ շնչի հաշվով**:

Հայաստանի Հանրապետությունը տնտեսության զարգացման բացարձակ ցուցանիշներով (նաև բնակչության թվաքանակով ու զբաղեցրած տարածքով) պատկանում է աշխարհի փոքր երկրների թվին:

Հարաբերական ցուցանիշներով մեր երկիրը բնութագրվում է որպես **զարգացման միջին մակարդակ ունեցող երկիր**:

1 ՀՆԱ-ն մեկ տարում երկրում արտադրված վերջնական արտադրանքի ու մատուցված ծառայությունների գումարային արժեքն է, իսկ Համախառն ազգային եկամուտը՝ արտադրության բոլոր գործոնների (հող, կապիտալ, ձեռներեցություն) շնորհիվ ստեղծված եկամտի գումարային արժեքը:

ՀՀ-ը տնտեսության կառուցվածքով ինդուստրիալ-ագրարային երկիր է, որտեղ տնտեսության առաջատար ճյուղը արդյունաբերությունն է, իսկ արտադրական ոլորտը դեռևս գերիշխում է ոչ արտադրական (սպասարկման) ոլորտի համեմատ: Իսկ որոնք են ՀՀ տնտեսական զարգացման հիմքը հանդիսացող արտադրական ոլորտի **գլխավոր առանձնահատկությունները**:

Առաջին առանձնահատկությունն արտադրության **բազմաճյուղային** լինելն է: Ամբողջ աշխարհում հանդիպող արդյունաբերության և գյուղատնտեսության ճյուղերի և արտադրությունների մոտ 1/3 – 1/4-ը ներկայացված է Հայաստանի Հանրապետությունում:

Ճյուղերի այդպիսի բազմազանությունն ունի իր ինչպես դրական, այնպես էլ բացասական կողմերը: **Դրական է այն**, որ դրանով ստեղծվում է միջճյուղային և ներճյուղային կապերի հաստատման, այլ կերպ՝ **համալիր զարգացման հնարավորություն**: Բացասական է այն, որ այդ բազմազանությունը **չի նպաստում շրջանների կամ մարզերի արտադրական մասնագիտացմանը**, հետևապես և **աշխատանքի աշխարհագրական բաժանման խորացմանն** ու դրա միջոցով **աշխատանքի արդյունավետության բարձրացմանը**:

Երկրորդ առանձնահատկությունը կախվածությունն է էներգակիրների արտաքին շուկայից: Հանրապետությունը ներմուծում է անհրաժեշտ **այրվող գազի, նավթի ու նավթամթերքների, ատոմային էլեկտրակայաններում օգտագործվող միջուկային վառելիքի ամբողջ քանակությունը**:

Երրորդ առանձնահատկությունը համեմատաբար զարգացած **ներքին՝ միջշրջանային (միջմարզային) տնտեսական կապերի** առկայությունն է, որը հանրապետությանը հաղորդում է **միասնական տարածքային-արտադրական համալիրի (ՏԱՀ) հատկանիշ**:

Առանձնահատկություն է նաև այն, որ այժմ **նվազագույնի են հասել** ԽՍՀՄ նախկին հանրապետությունների հետ երբեմնի բարձր մակարդակի հասած տնտեսական կապերը: Դա հանգեցրեց այդ կապերի շնորհիվ ձևավորված **տնտեսության ճյուղային կառուցվածքի արմատական փոփոխությունը**, որը տեղի ունեցավ անկախության տարիներին:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչն էք բնորոշ համարում Ռուսաստանի կազմում Արևելյան Հայաստանի տնտեսական զարգացման համար:
2. Ինչպիսի՞ ցուցանիշներ են օգտագործվում երկրների տնտեսական զարգացման մակարդակները որոշելու համար:
3. Թվարկե՞ք խորհրդային տարիներին Հայաստանի տնտեսական զարգացման գլխավոր ձեռքբերումները:
4. Թվարկե՞ք և վերլուծե՞ք ՀՀ տնտեսության հիմնական առանձնահատկությունները:

ԴԱՍ 32. ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ: ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ: ՃՅՈՒՂԱՅԻՆ ԿԱՌՈՒՑՎԱԾՔԸ

Հայաստանի արդյունաբերությունը խորհրդային տարիներին ձևավորվեց որպես **տնտեսության առաջատար ճյուղ**: Մինչև անկախացումը Հայաստանի արդյունաբերության բաժինը ՀՆԱ-ում ավելին էր, քան մնացած բոլոր ճյուղերինը միասին վերցրած: **Արդյունաբերությունն էր որոշում երկրի արտադրական դիմագիծը և տեղը աշխատանքի միջազգային բաժանման համակարգում:**

Արդյունաբերությունն այդպիսի տիրապետող դիրք գրավեց իր **գարգացման շատ բարձր տեմպերի շնորհիվ**: Մինչև 1988 թ. Սպիտակի երկրաշարժն այն առնվազն 600 անգամ ավելի արտադրանք էր թողարկում, քան 1920-ական թթ. վերջին: Խորհրդային Միության հանրապետությունների շարքում Հայաստանն **արդյունաբերության գարգացման տեմպերով գրավում էր առաջին տեղը**:

Նշենք մի հատկանշական փաստ ևս. 1913 թ. արդյունաբերական ձեռնարկություններ կային ընդամենը 8 բնակավայրում: Դրանք էին **Երևանը, Ալավերդին, Գյումրին, Արտաշատը, Կապանը, Մեղրին, Գավառը և Դիլիջանը**: Արդյունաբերության մեջ զբաղվածների թիվը չէր գերազանցում 6 հազ. մարդը:

Քարտեզի վրա ցույց տվեք այդ բնակավայրերը:
Հիշեք, թե դրանցից որոնք ունեին քաղաքի կարգավիճակ:

1980-ական թվականների վերջին ավելի քան 700 արդյունաբերական ձեռնարկություններ էին գործում **բոլոր վարչական շրջաններում ու քաղաքներում՝ ավելի քան 200 բնակավայրերում**, այդ թվում տասնյակ արդյունաբերական կետերում և կենտրոններում: Դրանց զգալի մասը գտնվում էին ձևավորված կամ ձևավորման գործընթացում գտնվող 6 արդյունաբերական հանգույցներում (Երևանի, Գյումրու, Վանաձորի, Հրազդանի, Ալավերդու և Կապան-Քաջարանի):

Արդյունաբերական ձեռնարկությունների շարքում քիչ չէին ամբողջ ԽՍՀՄ-ի համար աշխատող արտադրական և գիտաարտադրական միավորումները, հսկա գործարանները ու կոմբինատները: Այդպիսիք էին, օրինակ **Երևանի «Նաիրիտ» գիտաարտադրական միավորումը, Վանաձորի քիմիական, Ալավերդու լեռնամետալուրգիական, Երևանի էլեկտրամեքենաշինական և էլեկտրատեխնիկական գործարանները, Քաջարանի պղնձամոլիբդենային կոմբինատը**, տարբեր քաղաքներում աշխատող **հաստոցաշինական միավորումներն ու գործարանները, սարքաշինության ու ճշգրիտ մեքենաշինության, տեքստիլ ու սննդի արդյունաբերության ճյուղերի** այլ հայտնի ձեռնարկությունները: Արդյունաբերության մեջ զբաղված էր գրեթե **կես միլիոն մարդ**:

Հաշվեք, թե քանի անգամ էր աճել արդյունաբերական ձեռնարկություններ ունեցող բնակավայրերի թիվը, և քանի անգամ՝ արդյունաբերաարտադրական անձնակազմի թիվը:

Ինչի վրա էր հենվում արդյունաբերության այդպիսի արագ գարգացումը:
Սկզբնական շրջանում **գլխավորը տեղական բնական ռեսուրսների** յուրացումն

ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԱԲԱՇԽՈՒՄԸ

Մասշտաբ 1:2 000 000

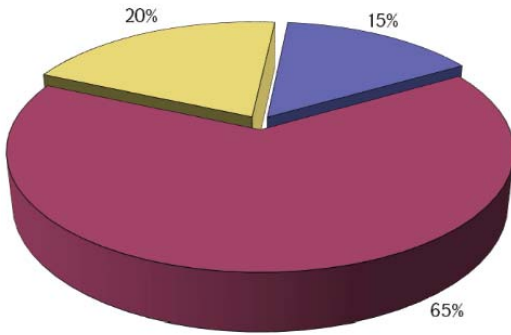
էր: Դրանք էին **գունավոր մետաղները, կրաքարը** (սինթետիկ կաուչուկ և ցեմենտ ստանալու համար), **բնական շինարարական քարերը և գետերի ջրաէներգետիկ պաշարները:**

1950-ական թվականներից հետո ավելի մեծ նշանակություն ձեռք բերեցին **աշխատանքային ռեսուրսները:** Ամեն տարի աշխատանքային տարիքի հասնող երիտասարդներին աշխատանքով ապահովելու համար անհրաժեշտ էր լինում կառուցել նորանոր գործարաններ ու ֆաբրիկաներ:

Արդյունաբերության հիմնական ցուցանիշների՝ համախառն արտադրանքի ծավալի և աշխատողների թվի կայուն աճի շնորհիվ Հայաստանի **արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքում** առաջատար դիրք գրավեցին **մեքենաշինությունը, թեթև սննդի և քիմիական արդյունաբերության ճյուղերը:**

« անկախության առաջին տարիներին սկսված տնտեսական խոր ճգնաժամը

Արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքը (2012 թ.)

- Հանքագործական արդյունաբերություն
- Մշակող արդյունաբերություն
- Էլեկտրաէներգիայի, գազի, ջրի արտադրություն և բաշխում

և արտադրական ձեռնարկությունների հախուռն ապապետականացումը (մասնավորեցումը) **մեծագույն վնաս հասցրին առաջին հերթին արդյունաբերությանը**: Արդյունաբերական հսկաների մեծ մասը **դադարեց արտադրանք տալ, ապա և փակվեց կամ բաժանվեց մանր արտադրամասերի**, որոնց մի մասը միայն կարողացավ պահպանել իր գոյությունը և այժմ էլ հզորության մի փոքր մասով է աշխատում:

Քայքայվեց տասնամյակների ընթացքում ձևավորված արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքը: Տնտեսական ճգնաժամին հաջորդող տարիներին՝ 1990-ական թթ. վերջերին, երբ սկսվեց արդյունաբերության վերականգնումը, նրա **նախկին ճյուղային կառուցվածքը նույնությամբ պահպանվել չէր կարող**: Բանն այն է, որ արմատապես փոխվել էին արդյունաբերության զարգացման պայմանները:

Նախկինում գլխավոր պայմանն այն էր, որ Հայաստանի արդյունաբերությունը, **զարգանալով որպես Խորհրդային Միության միասնական տնտեսական համակարգի բաղադրամաս**, իր կառուցվածքը պետք է ձևավորեր այդ համակարգի պահանջներին համապատասխան: Նա թողարկում էր այն արտադրանքը և այնպիսի քանակով, ինչպիսի պահանջ ներկայացնում էր միասնական տնտեսական համակարգը: **ԽՍՀՄ փլուզումով փլուզվեց նաև այդ համակարգը**: Հայաստանի արդյունաբերական ապրանքատեսակների մեծ մասը զրկվեց սպառման շուկայից, և դրանց արտադրությունը դադարեցվեց:

Արդյունաբերության վերականգնումը և հետագա զարգացումը, **հենվելով տեղական բնական, արտադրական և աշխատանքային ռեսուրսների վրա, պետք է կարևորագույն նշանակություն տար պահանջարկին**: Այսինքն՝ **կարող էին զարգանալ այն ճյուղերը, որոնց արտադրանքն ուներ պահանջարկ, և կարող էր այն սպառվել**: Դա նշանակում էր, որ պետք է ձևավորվեր արդյունաբերության նոր ճյուղային կառուցվածք: Պետք է դադարեին գործելուց այն ճյուղերը, որոնց արտադրանքն այլևս պահանջարկ չուներ, և ստեղծվեին նորերը: Այդ ճյուղերին մանրամասն կծանոթանանք հաջորդ դասերին:

Աշխարհում ընդունված ցուցանիշներով որևէ երկրի արդյունաբերության ընդհանրական պատկերը և կառուցվածքը ցույց տալու համար ըստ **տնտեսական-արտադրական գործունեության բնույթի** այն բաժանում են երեք խմբի: Դրանք են՝

- ա) **հանքագործական արդյունաբերություն,**
- բ) **մշակող արդյունաբերություն,**
- գ) **էլեկտրաէներգիայի, գազի, ջրի արտադրություն և բաշխում:**

Հայաստանի Հանրապետության արդյունաբերությունը ճգնաժամը հաղթահարելուց հետո թևակոխել է կայուն զարգացման փուլ: Մեծացել է նաև համատեղ կամ միայն արտասահմանյան կապիտալին պատկանող ձեռնարկությունների թիվը: Արդյունաբերության արտադրանքի տարեկան ծավալն անցնում է 1,1 տրլն դրամից (2012թ.): **Այդ ծավալի մեծ մասը բաժին է ընկնում մշակող արդյունաբերությանը:**

Եթե արդյունաբերական արտադրանքի ընդհանուր ծավալն ընդունենք 100%, ապա կառուցվածքն ըստ վերը նշված տնտեսական-արտադրական գործունեության խմբերի կունենա հետևյալ պատկերը (2012 թ. տվյալներով).

- հանքագործական արդյունաբերություն – 15%,
- մշակող արդյունաբերություն – 65%,
- էլեկտրաէներգիայի, գազի, ջրի արտադրություն և բաշխում – 20%:

Մշակող արդյունաբերության արտադրանքի ծավալում առավել մեծ բաժին ունեն սննդի արդյունաբերությունը, գունավոր մետաղաձուլությունը, ինչպես նաև նոր ճյուղերը՝ ադամանդագործությունը և տեղեկատվական տեխնոլոգիաների արտադրությունը:

« արդյունաբերությունը դեռևս անհամաչափ է տեղաբաշխված: արդյունաբերության արտադրանքի ծավալի ավելի քան 40%-ը բաժին է ընկնում Երևանին: Արդյունաբերության զարգացման մակարդակով և ճյուղերի բազմազանության առումով առաջատար դիրքեր են զբաղեցնում նաև Սյունիքի, Կոտայքի, Արարատի և Լոռու մարզերը:

Արդյունաբերության հեռանկարային զարգացման ընդհանուր միտումն այն է, որ նրա ընդհանուր կառուցվածքում կայուն ձևով պետք է աճի մշակող արդյունաբերության, առանձնապես գիտատար և աշխատատար նորագույն ճյուղերի բաժինը: Միաժամանակ կնվազի արդյունահանող ճյուղերի և արտադրությունների բաժինը:

Ինչհի է դրական գնահատվում արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքի այդպիսի փոփոխությունը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Հայաստանում արդյունաբերությունը երբ է սկսել ձևավորվել որպես առանձին ճյուղ և ինչպիսի՞ զարգացում է ունեցել խորհրդային տարիներին:
2. Թվարկե՞ք և գնահատե՞ք այն գործոնները, որոնց ազդեցությամբ արդյունաբերությունը դարձավ Հայաստանի տնտեսության առաջատար ճյուղ:
3. Որո՞նք են արդյունաբերությունը բնութագրող հիմնական վիճակագրական ցուցանիշները: Թվարկե՞ք այդ ցուցանիշներով արդյունաբերության առաջատար ճյուղերը:
4. Ինչպիսի՞ փոխազդեցություններ, քանակական ու որակական կորուստներ ունեցավ արդյունաբերությունն անկախության առաջին տարիներին և ի՞նչ պատճառով:
5. Բնութագրե՞ք « արդյունաբերության արդի կառուցվածքն ըստ տնտեսական արտադրական գործունեության 3 խմբերի:

ԴԱՍ 33. ՎԱՌԵԼԻՔԱԷՆԵՐԳԵՏԻԿ ՀԱՄԱԼԻՐԸ

Վառելիքաէներգետիկ համալիրն այն հիմքն է, որի վրա ներկայումս զարգանում է յուրաքանչյուր երկրի տնտեսությունը: Այն ապահովում է տնտեսության բոլոր ճյուղերի և բնակչության՝ վառելիքի ու էլեկտրաէներգիայի պահանջարկը: Այդ համալիրն է, որ վառելիքի տարբեր տեսակների այրումից (ածուխ, նավթ, բնական գազ) կուտակված էներգիան, գետերի և քամու մեխանիկական էներգիան, Երկրի ընդերքի և Արևի ջերմային էներգիան հատուկ կառուցված կայաններում փոխարկում է էլեկտրական էներգիայի և էլեկտրահաղորդման գծերով փոխանցում սպառողին:

Մեր հանրապետության տարածքում առայժմ հանքային վառելիքի նշանակալից արդյունաբերական պաշարներ հայտնաբերված չեն: Իսկ հայտնաբերված ածխի (Իջևան, Ջաջուռ) և տորֆի (Վարդենիս) պաշարներն աննշան են և ունեն տեղական նշանակություն: Վառելիքը գրեթե ամբողջությամբ ներմուծվում է դրսից: Բնական գազ ստացվում է Ռուսաստանից և Իրանից եկող գազամուղներով, նավթ, նավթամթերքներ և քարածուխ՝ երկաթուղային և ավտոմոբիլային տրանսպորտով:

Մեր երկիրը համեմատաբար լավ է ապահովված ջրաէներգետիկ ռեսուրսներով, որոնց յուրացումը սկսվել է դեռևս մինչխորհրդային տարիներին: Առաջին ջրաէլեկտրակայանը կառուցվել է 1903 թ. Կապանի մոտակայքում՝ Ողջի գետի հովտում: Հետագա տասը տարվա ընթացքում դրանց թիվը հասավ 13-ի, որոնց տարեկան արտադրությունը կազմում էր 5,1 մլն կՎտ.ժ էլեկտրաէներգիա:

Հայաստանի Հանրապետության **վառելիքային հաշվեկշռում ամենամեծ բաժինն ունի գազը:** Գազը Հայաստան է մուտք գործել 1960 թ.: Դա հնարավորություն տվեց 1963 թ. Երևանում կառուցել առաջին ջերմաէլեկտրակայանը: Մինչ այդ Հայաստանը զուտ ջրաէներգետիկ երկիր էր, քանի որ ամբողջ էլեկտրաէներգիան ստացվում էր ջրէլ-ներում: Այժմ Ադրբեջանի տարածքով Հայաստան եկող գազամուղը չի գործում:

Հայկական աէլ (Մեծամոր)

Ներկայումս Հայաստանի Հանրապետությունում գործում է գազամուղների ներքին միասնական ցանց, որն ընդգրկում է բոլոր խոշոր քաղաքները և դրանց հարող բնակավայրերը:

Հայաստան ներկրվող գազի հիմնական մասը ջերմային էլեկտրակայաններում փոխարկվում է էլեկտրաէներգիայի:

Հայաստանի Հանրապետության էլեկտրատնտեսությունը հանրապետական մի-

ԷԼԵԿՏՐԱԷՆԵՐԳԵՏԻԿԱ

Մասշտաբ 1:2 000 000

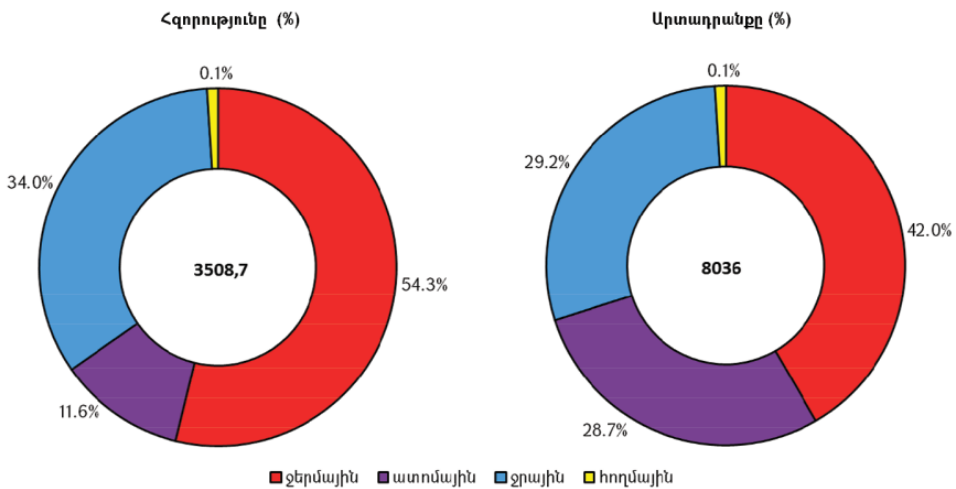

ասնական էներգահամակարգ է, որը **բարդ արտադրական օրգանիզմ է**: Դրա մեջ մտնում են էլեկտրակայանները, ինչպես նաև տրանսֆորմատորային ենթակայանները և էլեկտրահաղորդման գծերը, այսինքն՝ **էլեկտրաէներգիայի թե՛ արտադրությունը, թե՛ սպառողին հասցնելը**:

ՀՀ-ում էլեկտրակայանների թիվը երեք տասնյակից ավելի է: Դրանց գումարային հզորությունը 3,5 մլն կՎտ է: Եթե 1990 թ. ՀՀ-ում արտադրվում էր 15 մլրդ կՎտ. ժ, ապա այժմ՝ շուրջ 7,5 մլրդ կՎտ. ժ էլեկտրաէներգիա: Էլեկտրաէներգիայի արտադրության նվազման հիմնական պատճառներն են. 1) ներմուծվող վառելիքի (նավթ, բնական գազ) թանկացումն ու ծավալների կրճատումը, 2) արդյունաբերության ճգնաժամով պայմանավորված էլեկտրաէներգիայի սպառման ծավալների էական նվազումը:

Ներկայումս էլեկտրաէներգիայի արտադրությունը ոչ միայն բավարարում

Էլեկտրաէներգիայի գումարային հզորությունը (հազ. կՎտ) և արտադրանքը (կՎտժ)

Է հանրապետության ներքին պահանջներն, այլ հնարավորություն է տալիս նաև արտահանել:

Էլեկտրակայաններն ըստ տեսակների բաշխվում են հետևյալ կերպ.

- **ջրային** – 30-ից ավելի կայան (գումարային հզորությունը՝ 1,19 մլն կՎտ),
- **ջերմային** – 3 կայան (գումարային հզորությունը՝ 1,91 մլն կՎտ),
- **ատոմային** – 1 կայան (հզորությունը՝ 0,82 մլն կՎտ), բաղկացած է երկու էներգաբլոկից (այժմ գործում է մեկը՝ 0,41 մլն կՎտ հզորությամբ):
- **հողմային** - հզորությունը՝ 4 հազ. կՎտ:

Էլեկտրակայանի արտադրած էլեկտրաէներգիայի քանակը (կՎտ.ժ) կախված է ոչ միայն տեղակայված հզորությունից, այլև նրանից, թե էլեկտրակայանը տարվա ընթացքում քանի ժամ է աշխատում լրիվ հզորությամբ: Այսինքն՝ **այդ քանակը հավասար է տեղակայված հզորության (կՎտ) և աշխատած ժամերի արտադրյալին:**

Ներկայումս ՀՀ էլեկտրաէներգիայի արտադրության կառուցվածքում առաջատարը (շուրջ 42%) ջերմային էներգետիկան է: Ջրային և ատոմային էներգետիկաները գրեթե հավասարաչափ են ներկայացված (տե՛ս էջ 136-ի գծագիրը): Սակայն ջրային էներգետիկան միակն է, որ կախված չէ ներմուծվող էներգակիրներից և կարող է աշխատել նույնիսկ տրանսպորտային լիակատար շրջափակման պայմաններում:

Ճանապարհորդելիս կամ ձեր բնակավայրի հարևանությամբ դուք հաճախ եք հանդիպում երկաթյա հզոր սյուներով «քայլող» մետաղյա լարերի: Դրանք երկրի **տնտեսության «արյունատար անոթներն» են**, որոնցով էլեկտրաէներգիան արտադրության վայրից հաղորդվում է սպառողին:

Ուշադիր զննեք «Էլեկտրաէներգետիկա» քարտեզը:

ՀՀ-ում ամենաերկարն ու հզորը Հրազդան-Սևանի ավազանից Զանգեզուր՝ 220 հազ. վոլտ լարման էլեկտրահաղորդման գիծն է: Դրանից ճյուղավորվում են

110 հազ. և 35 հազ. վոլտ լարման գծեր, որոնք էլ իրենց հերթին սկիզբ են տալիս բաշխիչ ցանցը կազմող ավելի ցածր լարման գծերին և էլեկտրաէներգիան հասցնում են երկրի բոլոր քաղաքներն ու գյուղերը:

Դուք գիտե՞ք արդյոք, թե քանի վոլտ լարվածություն ունի ձեր բնակարան մտնող էլեկտրական հոսանքը:

Հայաստանի Հանրապետության առավել հզոր էլեկտրակայաններն են.
Հրազդանի ջէկը – 1110 հազ. կՎտ,
Հայկական աէկը (Մեծամոր) – 820 հազ. կՎտ,
Երևանի ջէկը – 550 հազ. կՎտ,
Արգելի (Գյումուշ) ջէկը – 218 հազ. կՎտ,
Տաթևի ջէկը – 157 հազ. կՎտ,
Շամբի ջէկը – 151 հազ. կՎտ,
Քանաքեռի ջէկը – 102 հազ. կՎտ:

Մնացած էլեկտրակայաններից յուրաքանչյուրի հզորությունը 100 հազ. կՎտ-ից պակաս է:

Գետերի ջրաէներգետիկ ռեսուրսներն ավելի արդյունավետ են օգտագործվում, երբ նույն գետի հունի երկայնքով կառուցում են **էլեկտրակայանների կասկադ**: ՀՀ-ում համեմատաբար խոշոր ջրէկ-ներ կասկադի ձևով կառուցված են **Հրազդան և Որոտան գետերի վրա**: Հրազդանի վրա կառուցված 6 էլեկտրակայանները (Սևանի, Հրազդանի, Արգելի, Արզնու, Քանաքեռի, Երևանի) սնվում են հիմնականում Սևանա լճից, ուստի հայտնի են **Սևան-Հրազդան կասկադ** անունով: Նշված էլեկտրակայանների գումարային հզորությունը կազմում է շուրջ 555 հազ. կՎտ:

Որոտանի կասկադը բաղկացած է 3 կայանից՝ Տաթևի (ամենախոշորը), Շամբի և Սպանդարյանի ջրէկ-ներից:

Հայաստանի Հանրապետության **տնտեսական զարգացման տարբեր փուլերում տարբեր է եղել էլեկտրաէներգիայի արտադրանքի և պահանջարկի հարաբերակցությունը**, այսինքն՝ **էլեկտրահաշվեկշիռը**:

Մինչև 1950-ական թվականները Հայաստանում արտադրված էլեկտրաէներգիան բավարարում էր ներքին պահանջները: Հետագայում՝ մինչև 1960-ական թվականների կեսերը, պահանջարկը կտրուկ առաջ անցավ արտադրությունից, և Հայաստանն իր կարիքների 20-30%-ը բավարարում էր Անդրկովկասի միացյալ էլեկտրահամակարգի հաշվին:

Հարավկովկասյան տարածաշրջանում առայժմ միակ Հայկական (Մեծամորի) աէկ-ի շահագործումից հետո (1979 թ.) էլեկտրաէներգիայի արտադրությունը կտրուկ աճեց և գերազանցում էր պահանջարկը: Արտադրված էլեկտրաէներգիայի ընդհանուր ծավալի մինչև 15%-ը հաղորդվում էր Անդրկովկասի (Հարավային Կովկասի) միացյալ էներգահամակարգ:

1991-1994 թվականները Հայաստանի էներգետիկայի համար **խոր ճգնաժամի տարիներ են եղել**: Դադարել էր էներգակիրների ներկրումը: Ատոմակայանն ամբողջությամբ և ջերմաէլեկտրակայանները՝ մեծ մասամբ, չէին աշխատում: Երկրի **էներգահամակարգը, դրա հետ և ամբողջ տնտեսությունը, հայտնվել**

Քանաքեռի ջրէլ

էին կաթվածահար վիճակում: Արտադրանք չէին տալիս բազմաթիվ արդյունաբերական ձեռնարկություններ, դադարեցվել էին բնակարանների ջեռուցումը և էլեկտրամատակարարումը, քաղաքները զրկվել էին արտաքին լուսավորումից:

Հայկական աէլ-ի վերագործարկման շնորհիվ երկիրն աստիճանաբար դուրս եկավ էներգետիկական ճգնաժամից: Այժմ աէլ-ը տալիս է ՀՀ-ում արտադրված էլեկտրաէներ-

գիայի 1/4-ից ավելին:

Ներկայումս էլեկտրաէներգիայի ներքին պահանջարկը, ինչպես ասվեց, բավարարվում է լիովին: Զգալի քանակության էլեկտրաէներգիա մեր հանրապետությունը բարձր հաղորդման էլեկտրալարման գծերով մատակարարում է Իրանին, Վրաստանին և ԼՂՀ-ին:

Ապագայում ևս Հայաստանի Հանրապետության էլեկտրաէներգետիկական հիմնվելու է ատոմային, ջերմային (գազով աշխատող) և ջրային էլեկտրակայանների վրա: Վերակառուցվում ու ընդլայնվում են ջերմային էլեկտրակայանները: **Մեծամորի գործող ատոմային էլեկտրակայանը**, որն աշխատում է հնացած սխեմայով և վտանգավոր է, **նախատեսվում է փակել և կառուցել նոր, կատարելագործված ու ավելի հզոր ատոմակայան:** Նախատեսվում է առաջիկայում կառուցել Մեղրու (Արաքս գետի վրա, Իրանի հետ համատեղ) և Շնողի ջրաէլեկտրակայանները:

Ծավալուն աշխատանքներ են տարվում **փոքր գետերի էներգառեսուրսների և, այսպես կոչված, ոչ ավանդական էներգետիկ աղբյուրների (արևի, քամու, Երկրի ընդերքի) օգտագործման ուղղությամբ:** Վերջին տարիներին փոքր գետերի վրա կառուցվել են բազմաթիվ էլեկտրակայաններ: Արդեն գործում են քամու (Պուշկինի լեռնանցք) և Արևի էներգիայով աշխատող առաջին փոքր հզորության էլեկտրակայանները:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ է իրենից ներկայացնում վառելիքաէներգետիկ համալիրը, իրն է նրա գլխավոր գործառույթը:
2. Ինչպիսին է ՀՀ էլեկտրաէներգետիկայի կառուցվածքը: Թվարկեք առավել հզոր էլեկտրակայանները:
3. Ինչո՞ւ է շահավետ էլեկտրակայանները միավորել էլեկտրահաղորդման գծերի միասնական ցանցի մեջ: Ինչպիսին է ՀՀ միասնական ցանցը:
4. Վերլուծե՞ք ՀՀ նախկին՝ խորհրդային վերջին տարիների և ներկայիս էլեկտրահաշվեկշիռը:
5. Ինչպիսին եք տեսնում ՀՀ վառելիքաէներգետիկ համալիրի զարգացման հեռանկարը:

ԴԱՍ 34. ՄԵՏԱԼՈՒՐԳԻԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մետալուրգիան Հայաստանի Հանրապետության արդյունաբերության հնագույն և առաջատար ճյուղերից է: Հին Հայաստանը հարակից երկրների հետ միասին եղել է մետաղաձուլական համաշխարհային կենտրոններից մեկը: Այստեղ Ք. ա. 4-րդ հազարամյակից արդեն ձուլվել է բրոնզ, իսկ Ք. ա. 2-րդ հազարամյակի կեսերից՝ երկաթ: Այդ են վկայում Մեծամոր բնակավայրում, Երևանի Շենգավիթ վարչական շրջանի տարածքում կատարված պեղումների ընթացքում հայտնաբերված զարդերը, զենքերի և գործիքների նմուշները:

Հայտնի է, որ մետաղի ստացումն անցնում է **տեխնոլոգիական մի քանի փուլ՝ սկսած հանքանյութի հանույթից, հարստացումից մինչև մետաղի ձուլումը և գլանվածքի ստացումը:**

«Մետալուրգիական համալիրը բաղկացած է մի քանի ենթաճյուղերից՝ պղնձի, մոլիբդենի, բազմամետաղների (կապար, ցինկ և այլն) և ոսկու: Դրանցից ավարտուն տեխնոլոգիական ցիկլ ունեն պղնձի, մոլիբդենի և ոսկու արտադրությունները: «Մետալուրգիայում զգալի է օտարերկրյա ընկերությունների (Գերմանիա, Ռուսաստան, Կանադա և այլն) ներկայությունը:

Մինչխորհրդային տարիներին մետալուրգիական ավարտուն ցիկլ ունեցել է պղնձաձուլությունը: Դեռևս XVIII դ. 60-70-ական թվականներին Ջանգեզուրում (Կապան) և Հյուսիսային Հայաստանում (Ալավերդի) կառուցվեցին տեղական հումքով աշխատող պղնձի ձուլման գործարաններ: XX դ. սկզբին Հայաստանը Ռուսաստանի պղնձաձուլության առաջատար երկրներից մեկն էր: 1913 թ. Հայաստանի

արդյունաբերության համախառն արտադրանքի կառուցվածքում գունավոր մետաղաձուլության (բացառապես պղնձաձուլության) բաժինը կազմում էր մոտ 60%: Խորհրդային տարիներին փոքր պղնձաձուլարանների փոխարեն կառուցվեց Ալավերդու լեռնամետալուրգիական խոշոր կոմբինատը, որի վերջնական արտադրանքը՝ մաքուր պղինձը, գլանվածքի ձևով առաքվում էր մեքենաշինական ձեռնարկություններին: Պղնձի հանքաքարի ձուլման ընթացքում անջատվում է մեծ քանակությամբ ծծումբ, որն արժեքավոր հումք է տարբեր արտադրությունների համար: Ստացվում են նաև պղնձարջասպ, արծաթ, ոսկի և այլ արժեքավոր մետաղներ (վերջիններս փոքր քանակությամբ առկա են պղնձաձուլման թափոնների մեջ):

Պղնձաձուլության թափոնները (խարամը) և ծծմբային գազերը աղտոտում են շրջակա միջավայրը:

Դեբեդ գետի հովտի բնական միջավայրը պահպանելու պատճառաբանությամբ

Ալավերդու պղնձաձուլական կոմբինատի ծխնեղյակը

Ջանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատ

1989 թ. փակվեց Ալավերդու կոմբինատը, որը տարեկան արտադրում էր 30-40 հազ. տ մաքուր պղինձ: Այժմ երբեմնի հզոր կոմբինատի փոխարեն գործում է սեփականաշնորհված «Մանես-Վալեքս» ձեռնարկությունը: Այն, բացի տեղական հումքից (Ալավերդի, Ախթալա, Շամլուղ), հարստացված հանքանյութ է ստանում Սյունիքի մարզից (Քաջարան, Կապան, Ագարակ) և ԼՂՀ-ից (Դրմբոնի հանքահարստացուցիչ կոմբինատից): Հեռանկարում Թեղուտի հանքավայրի շահագործման հետ կապված պղնձի արտադրության ծավալները կընդլայնվեն: Դրան կնպաստի նաև Քաջարան քաղաքում կառուցվող նոր պղնձածուլարանը: 2012 թ. ՀՀ-ում արտադրվել է 155 հազ տ. պղնձի խտանյութ և 10 հազ տ. կոնվերտորային (մաքուր) պղինձ:

ՀՀ մետալուրգիայի մյուս ենթաճյուղը **մոլիբդենի արդյունաբերությունն է**, որը վերջերս սկսել է աշխատել ավարտուն արտադրական ցիկլով: Նախկինում հարստացված հանքանյութը՝ խտանյութը, արտահանվում էր արտասահման՝ հետագա մշակման և մետաղային մոլիբդեն ստանալու համար: Այժմ Երևանի մաքուր երկաթի գործարանում մշակում են խտանյութի մի մասը և ստանում մետաղային մոլիբդեն (ֆեռոմոլիբդեն): Ծրագրվում է մոլիբդենի ամբողջ խտանյութի (շուրջ 10 հազ.տ.) վերամշակումը և մաքուր մոլիբդենի ու մյուս արժեքավոր նյութերի ստացումը կազմակերպել այս գործարանում

Մոլիբդենի **պաշարներով ՀՀ-ն աշխարհում գրավում է առաջին տեղերից մեկը: Դրանց հիմնական մասը գտնվում է Քաջարանի** պղնձամոլիբդենային հանքավայրում, որի բազայի վրա գործում է **Ջանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատը՝** ՀՀ-ն արդյունաբերական խոշորագույն ձեռնարկություններից մեկը: Տեղական հումքի բազայի վրա մոլիբդենի հանքանյութ է արտադրվում նաև Ագարակ քաղաքում:

Դուք գիտեք, որ Հայաստանի մետաղային հանքավայրերը համալիրային են: Այսինքն՝ գլխավոր մետաղին ուղեկցում են ուրիշ արժեքավոր մետաղներ և տարբեր քիմիական տարրեր՝ ոսկի, արծաթ, ռենիում, սելեն, թելուր և այլն, որոնց կորզումը նույնպես նախատեսվում է կազմակերպել տեղում: Ախթալայի հարստացուցիչ ֆաբրիկան տեղական բազամետաղային հանքավայրի մշակման հիման վրա պղնձից բացի արտադրում է ցինկի խտանյութ:

Ոսկու արդյունաբերության ենթաճյուղն ունի լրիվ արտադրական ցիկլ: Հայտնաբերված շուրջ երկու տասնյակ ոսկու հանքավայրերից առավել մեծ արդյունաբերական նշանակություն ունեն **Սոթքի և Մեղրաձորի** հանքերը, որտեղից ստացվող հումքը վերամշակվում է **Արարատի ոսկու կորզման ֆաբրիկայում:**

Քարտեզի վրա ցույց տվեք պղնձի, մոլիբդենի և ոսկու հանքավայրերը:

ՀՀ-ում ալյումինի արդյունաբերության ենթաճյուղը ստեղծվել է 1950-ական թվականներ սկզբներին, երբ ջրէկ-ների Սևան-Հրազդան կասկադի շինարարության շնորհիվ առաջանում էր էլեկտրաէներգիայի ավելցուկ (ալյումինի ձուլումը խիստ էլեկտրատար է): Կառուցվեց Քանաքեռի ալյումինի գործարանը: Ենթադրվում էր, որ որպես հումք կձառայեն **Թեժ լեռան նեֆելինային սիենիտները**, սակայն հանքաքարի հարստացման և խտանյութի՝ արզնահողի ստացման տեխնոլոգիան մշակել չհաջողվեց, և այդ մտքից հրաժարվեցին: Երկար ժամանակ արզնահողն առաքվում էր Ուրալից: Դրա էլեկտրաձուլումից

էլ Երևանում ստացվում էր մետաղական այլումին: Դա բավականին թանկ էր նստում: Այդ հանգամանքը, ինչպես նաև այն, որ մայրաքաղաքի մթնոլորտ էին արտանետվում թունավոր գազեր, պատճառ հանդիսացան, որ մետաղային այլումինի արտադրությունը դադարեցվի: **Գործարանը վերակառուցվեց, փոխեց իր պրոֆիլը**, ստացավ նոր անվանում (Ռուսալ-Արմենալ) և այժմ տարբեր երկրներից ներմուծվող այլումինի հիման վրա թողարկում են մեծ պահանջարկ ունեցող **փայլաթիթեղ և պատրաստի այլ իրեր**:

Փայլաթիթեղի արտադրությունը Ռուսալ-Արմենալ գործարանում

Մեր հանրապետությունն ունի **սև մետաղաձուլության զարգացման լայն հնարավորություններ**: Դեռևս խորհրդային տարիներին Չարենցավանում և Երևանում ստեղծվեցին մետաղի ջարդոնի և թուջի վերածուլման հիման վրա ոչ մեծ արտադրություններ մեքենաշինության պահանջները սև մետաղներով մասնակիորեն բավարարելու համար: Ներկայումս դրանք չեն գործում:

Առայժմ չեն շահագործվում հարուստ երկաթահանքերը (Սվարանցի, Կապուտանի և Հրազդանի): Դրա պատճառները մի քանիսն են: Ժամանակակից պողպատածուլական ձեռնարկություն կառուցելու համար պահանջվում են կապիտալ մեծ ներդրումներ:

Չնայած դրան, մետաղաձուլությունը ՀՀ տնտեսության գերակա ուղղություններից մեկն է: Մեր երկիրն ունի բավարար պայմաններ՝ բարձր արդյունավետ և բնապահպանական առումով մաքուր մետալուրգիական բազմաճյուղ արդյունաբերություն զարգացնելու համար: Այն ամբողջությամբ պետք է հենվի սեփական հանքավայրերի, ինչպես նաև լեռնահանքային արդյունաբերության կուտակած թափոնների օգտագործման վրա: Սակայն ՀՀ-ում լեռնահանքային արդյունաբերության զարգացման ուղղությունները պետք է բացառապես հիմնվեն էկոլոգիական գործոնների առաջնահերթ հաշվառման վրա:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Գնահատե՞ք մետալուրգիական համալիրի դերը և տեղը ՀՀ տնտեսության մեջ:
2. Ի՞նչ ենթաճյուղերից է բաղկացած ՀՀ մետալուրգիական արդյունաբերությունը:
3. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք ՀՀ մետալուրգիական արդյունաբերության զարգացման բնական և տնտեսական նախադրյալները:
4. Համեմատե՞ք տեղական հումքն օգտագործող ենթաճյուղերի (պղինձ, մոլիբդեն, ոսկի, բազմամետաղներ) տեխնոլոգիական շղթաները:
5. Քարտեզի վրա ցույց տվե՞ք գունավոր մետալուրգիայի կենտրոնները և նշե՞ք դրանցում առկա ենթաճյուղերը:

ԴԱՍ 35. ՄԵՔԵՆԱՇԻՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մեքենաշինության նշանակությունը երկրի տնտեսական կյանքում շատ մեծ է: Չկա մարդու գործունեության մի բնագավառ, որտեղ չկիրառվի մեքենաշինության այս կամ այն ենթաճյուղի թողարկած արտադրանքը: Գլխավորապես **մեքենաշինության շնորհիվ է, որ կատարվում են տնտեսության տեխնիկական վերազինում, արտադրության ավտոմատացում ու կոմպյուտերացում:**

Շնորհիվ մեքենաշինության վճռական դերի տնտեսության բոլոր ճյուղերի համար՝ այդ ճյուղի աճի տեմպը սովորաբար ավելի բարձր է լինում, քան մյուս ճյուղերինը:

Եթե որևէ **երկրում կա զարգացած մեքենաշինություն, դա նշանակում է, որ բարձր են այդ երկրի տնտեսական զարգացման մակարդակը և արտադրական մշակույթը:**

Մինչխորհրդային Հայաստանում մեքենաշինության ճյուղն ըստ էության բացակայում էր: Խորհրդային տարիներին այն դարձավ արդյունաբերության առաջատար և ամենաարագ զարգացող ճյուղը: Այն **առաջին տեղն էր գրավում բոլոր հիմնական տնտեսական ցուցանիշներով:** Նրան բաժին էր ընկնում հանրապետության արդյունաբերության համախառն արտադրանքի 1/3-ից ավելին, արտադրանքն արտահանվում էր արտասահմանյան տասնյակ երկրներ:

Մեքենաշինական առաջին խոշոր գործարանները մեր երկրում հիմնադրվել են 1940-ական թվականներին: Դրանց հաջորդող ընդամենը 3-4 տասնամյակների ընթացքում մեքենաշինության ճյուղն այնքան զարգացավ, որ երկրում տիրապետող դիրք գրավեց: Ինչ պայմաններ նպաստեցին խորհրդային տարիներին մեքենաշինության այդպիսի արագ թռիչքին: Չէ՞ որ այնպիսի կարևոր պայման, ինչպիսին սև մետաղների արտադրությունն է, Հայաստանում գրեթե բացակայում էր: «Գաղտնիքն» այն է, որ մյուս՝ **նպաստավոր պայմանները** շատ ավելի զորեղ գտնվեցին:

Դրանք էին.

Առաջին՝ արագ աճող **աշխատանքային ռեսուրսները**, որոնք աչքի էին ընկնում համեմատաբար **բարձր կրթական մակարդակով:** Իսկ դա հեշտացնում էր մեքենաշինությանը ինժեներատեխնիկական ու որակյալ բանվորական կադրերով ապահովելը:

Երկրորդ՝ հանրապետությունում **թողարկվում էին գրեթե բոլոր հիմնական նյութերը, որոնք անհրաժեշտ են մեքենաներ արտադրելու համար՝** պղինձ ու ալյումին, էլեկտրալարեր, պլաստմասսա, ապակյա թելեր ու այլ մեկուսիչ նյութեր, տեխնիկական բյուրեղաքարեր, լաքեր, ներկեր և այլն:

Երրորդ՝ մեքենաշինական արտադրանքի նկատմամբ **մեծ պահանջարկ էր ներկայացնում ոչ միայն տեղական, այլև նախկին ԽՍՀՄ** տարբեր հանրապետությունների և արտասահմանյան բազմաթիվ երկրների **տնտեսությունը:**

Այս պայմաններն էլ հենց որոշել են մեր երկրի մեքենաշինական համալիրի արտադրական դիմագիծը և ճյուղային կառուցվածքի գլխավոր առանձնահատկությունները:

Մեր երկրի մեքենաշինության ճյուղային կառուցվածքի գլխավոր առանձ-

նահատկությունը ոչ մետաղատար, գիտատար ու աշխատատար, արտադրական բարձր մշակույթ պահանջող ենթաճյուղերի գերակշռությունն էր:

Այդ ենթաճյուղերի՝ էլեկտրատեխնիկական արդյունաբերության, հաստոցաշինության և սարքաշինության արտադրանքի ծավալներով Հայաստանը նախկին ԽՍՀՄ-ում գրավում էր առաջին տեղերից մեկը: Զգալի թիվ էին կազմում նաև այն գործարանները, որոնք սերտ կապերի մեջ էին ԽՍՀՄ-ի պաշտպանական նշանակության ձեռնարկությունների հետ և մասնակցում էին զենքի ու զինամթերքի արտադրություններին:

Էլեկտրատեխնիկական արդյունաբերությունը ՀՀ-ն մեքենաշինական համալիրի ամենազարգացած ենթաճյուղն էր: Մինչ ճգնաժամը դրան բաժին էր ընկնում ամբողջ մեքենաշինության համախառն արտադրանքի կեսը:

Բազմազան էր Հայաստանի էլեկտրատեխնիկական արդյունաբերության արտադրանքը: Հատկապես մեծ ծավալ էին կազմում տարբեր հզորության շարժական էլեկտրակայանները, ուժային տրանսֆորմատորները, գեներատորները, էլեկտրաշարժիչները, էլեկտրազոդման սարքերը, էլեկտրալամպերը, էլեկտրական հաշվիչները և կաբելները, որոնք ամբողջ ԽՍՀՄ տարածքում ունեին մեծ պահանջարկ:

Այս ենթաճյուղի ձեռնարկություններից հատկապես լայն ճանաչում ունեին Երևանի էլեկտրամեքենաշինական, էլեկտրալամպերի, կաբելի և էլեկտրատեխնիկական գործարանները: Համեմատաբար փոքր ձեռնարկություններ ունեին Գյումրի, Վանաձոր, Կապան, Գորիս և Գավառ քաղաքները:

Նշված ձեռնարկություններն այժմ չեն գործում, կամ գործում են մասամբ, խիստ նվազել են դրանց արտադրանքի ծավալները, փոխվել են նաև թողարկվող արտադրատեսակները:

Հաստոցաշինական-գործիքաշինական ենթաճյուղը թողարկում էր տարբեր տեսակի մետաղահատ և քարհատ հաստոցներ, ալմաստե հատիչներ, կտրիչ գործիքներ և այլն:

Խոշոր ձեռնարկություններից հայտնի էին հատկապես Երևանի հաստոցաշինական, ֆրեզերային հաստոցների, «Ալմաստ» (արհեստական ալմաստների և ալմաստե գործիքների), Չարենցավանի հաստոցաշինական ու գործիքաշինական և Վանաձորի ճշգրիտ հաստոցների գործարանները, որոնք այժմ գործում են մասնակիորեն:

Կարևոր ու հեռանկարային ենթաճյուղ է **սարքաշինությունը, ավտոմատացման միջոցների ու կառավարման համակարգերի արտադրությունը:** Այս ենթաճյուղի ձեռնարկություններում թողարկվում էին ժամացույցներ (3-րդ տեղը նախկին ԽՍՀՄ-ում), պոմպեր, չափման միջոցներ, կառավարման ավտոմատացված համակարգեր և այլն (Երևան, Գյումրի, Վանաձոր): Այս ենթաճյուղի ձեռնարկությունների մեծ մասը նույնպես չեն գործում:

ՀՀ մեքենաշինական համալիրի ամենաերիտասարդ ենթաճյուղը **նադիոէլեկտրոնային արդյունաբերությունն է:** Այն թողարկում է գլխավորապես էլեկտրոնային հաշվիչ մեքենաներ, նադիոսարքեր, կապի միջոցներ, կիսահաղորդիչներ: Այս բնագավառի խոշորագույն ձեռնարկություններն են «Հրազդան-մեքենա», Երևանի «Տրանզիստոր», «Մարս» գործարաններն ու մի-

ավորումները:

ՀՀ մեքենաշինության տեղաբաշխում ունի իր յուրահատկությունները: Այն ենթաճյուղերը, որոնք բնորոշ են մեր հանրապետությանը (հիշե՛ք դրանք), սովորաբար տեղաբաշխվում են ոչ թե հումքի կամ էներգիայի աղբյուրների մոտ, այլ այն վայրերում, որտեղ շատ են աշխատանքային ռեսուրսները: Իսկ դուք գիտե՞ք, որ մեր քաղաքներում ու խոշոր գյուղերում միշտ էլ աշխատանքային ազատ ռեսուրսներ են եղել:

Նշենք ՀՀ մեքենաշինության տեղաբաշխման մի քանի առանձնահատկություններ:

Առաջին՝ ճյուղն ունի **ցրված տեղաբաշխում**: Ի տարբերություն էներգետիկ, մետալուրգիական ու քիմիական արդյունաբերության ճյուղերի, որոնք տեղաբաշխված են մի քանի հզոր կենտրոններում՝ մեքենաշինությունը ցրված է հանրապետության տարբեր քաղաքներում և նույնիսկ մի շարք խոշոր գյուղերում:

Երկրորդ՝ մեքենաշինության ցրված տեղաբաշխման ընդհանուր պատկերում **առանձնանում է Երևանը**, որն ունի գրեթե բոլոր այն ճյուղերն ու ենթաճյուղերը, որոնք առկա են ընդհանրապես ամբողջ հանրապետությունում: Մյուս խոշոր, բազմաճյուղ կենտրոններն են՝ **Գյումրին, Վանաձորը, Հրազդանը, Աբովյանը, Չարենցավանը**:

Ներկայումս շուկայական տնտեսության զարգացման, մեքենաշինական ձեռնարկությունների սեփականաշնորհման և ապապետականացման պայմաններում դրանց մի մասը չի գործում, իսկ մի մասն էլ աշխատում է փոքր հզորությամբ: Դրա գլխավոր պատճառը սպառման շուկայի բացակայությունն է և այլ երկրներում գտնվող ձեռնարկությունների հետ արտադրական կապերի խզումը: Ծյուղի բաժինը ՀՀ-ն տնտեսության մեջ և արտահանման ծավալներում էապես նվազել է:

Այս ճյուղի հետագա զարգացումը պահանջում է կառուցվածքային լուրջ վերափոխումներ: Շուկայի պահանջներից ելնելով՝ հանվում են մի շարք հին արտադրատեսակներ, ներդրվում են նորերը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Հայաստանի տնտեսության մեջ ինչ տեղ է գրավել մեքենաշինությունը:
2. Բնութագրե՛ք և գնահատե՛ք մեր երկրում մեքենաշինության զարգացման պայմանները:
3. Թվարկե՛ք ՀՀ մեքենաշինության գլխավոր ճյուղերը և արտադրությունները:
4. Վերլուծե՛ք ՀՀ մեքենաշինության տեղաբաշխման առանձնահատկությունները, համեմատե՛ք մետալուրգիայի տեղաբաշխման առանձնահատկությունների հետ:
5. Բնութագրե՛ք ճյուղի վիճակը և արդի հիմնախնդիրները շուկայական տնտեսության զարգացման պայմաններում:

ԴԱՍ 36. ՔԻՄԻԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Արդի ինդուստրիալ հասարակության զարգացման գործում շատ մեծ է տնտեսության քիմիացման, հետևապես և քիմիական արդյունաբերության դերը:

Ցանկացած երկրի քիմիական արդյունաբերության վիճակը և արտադրության ու կենցաղի քիմիացման աստիճանը դիտվում է որպես տնտեսական զարգացման մակարդակի ցուցանիշ:

Խորհրդային տարիներին մեր հանրապետության քիմիական արդյունաբերությունը բարդ համալիր էր: Այն ընդգրկում էր երկու տասնյակ ձեռնարկություններ, որոնք թողարկում էին մի քանի տասնյակ անուն արտադրանք՝ սինթետիկ կաուչուկից ու խեժերից, քիմիական պարարտանյութերից, ծծմբաթթվից, ավտոդողերից ու քիմիական մանրաթելերից մինչև արհեստական ներկերն ու լաքերը, փոքրածավալ քիմիական ռեակտիվները և կենցաղային իրերը:

Խորհրդային տարիներին քիմիական արդյունաբերության բազմակողմանի ու արագ զարգացման համար նախադրյալներ են եղել.

- բարձրորակ կրաքարի (տրավերտին) խոշոր պաշարների առկայությունը (Արարատի և այլ հանքավայրեր),
- էլեկտրակայանների Սևան–Հրազդան կասկադի կառուցումը և սկզբնական շրջանում էժան էլեկտրաէներգիայի առկայությունը,
- պղնձածուխության ընթացքում անջատվող ծծմբային գազերն ու առաջացող թափոնները,
- քիմիական արտադրանքի մեծ պահանջարկը նախկին ԽՍՀՄ-ի տարածքում,
- բնական գազի ներմուծումը, որը մեծապես նպաստեց քիմիական արդյունաբերության հումքային բազայի ընդլայնմանը,
- բարձրորակ քիմիկոս կադրերի առկայությունը:

Այդ ժամանակաշրջանում հանրապետությունում ձևավորվել են քիմիական արդյունաբերության հետևյալ արտադրական համալիրները (ենթաճյուղերը).

1. Բնական գազի հիմքի վրա սինթետիկ կաուչուկի և այլ քիմիական միացությունների արտադրական համալիր:

Այս համալիրը ծագել է տեղական հանքային հումքի՝ կրաքարի վերամշակումից: Դրանից ստանում էին կալցիումի կարբիդ, ապա՝ ացետիլեն և քլորոպրենային կաուչուկ: Դա էներգատար էր և բնապահպանական առումով վնասակար: Ուստի կազմակերպվեց սինթետիկ կաուչուկի ստացումը բնական գազից: Այս համալիրի գլխավոր ձեռնարկությունը Երևանի «Նաիրիտ» գործարանն էր, որն արտադրում էր սինթետիկ **կաուչուկի հատուկ տեսակ՝ քլորոպրենային կաուչուկ:** Դրա ստացման համար անհրաժեշտ էր նաև մեծ քանակությամբ կերակրաաղ և աղի լուծույթ, որոնք ստացվում էին Երևանում գտնվող Ավանի աղի հանքից:

Կաուչուկի արտադրության հիմքի վրա լայն զարգացում ստացավ ավտոդողերի և ռետինատեխնիկական իրերի արտադրությունը: Վերջին երկու տասնամյակներում դրանց արտադրությունը պարբերաբար ընդհատվում է: Անհրաժեշտ է սարքավորումների նորացում և ժամանակակից տեխնոլոգիաների ներդրում, որոնց համար պահանջվում են մեծ կապիտալ միջոցներ: Միջազգային շուկայում մեծ պահանջարկ ունեցող հայկական սինթետիկ կաուչուկի արտադրությունը հեռանկարային ճյուղ է: Վերջերս սինթետիկ կաուչուկի արտադրության

«Նաիրիպ» գործարանի արտադրամաս

տեխնոլոգիան հատուկ պայմաններով ներդրվել է Չինաստանում:

2. Ազոտային պարարտանյութերի և ազոտական այլ միացությունների համալիր: Այս համալիրը հիմնված է կրաքարից (ավելի ուշ՝ բնական գազից) արտադրվող կալցիումի կարբիդի և օդից անջատվող ազոտի օգտագործման վրա: Խորհրդային տարնմերին արտադրվում էր մեծ քանակությամբ ամիակ, ազոտաթթու, մելամին, որոնք լայն կիրառություն ունեն արտադրության ամենատարբեր բնագավառներում, հատկապես գյուղատնտեսության մեջ: Այս համալիրի կենտրոնը

Վանաձոր քաղաքն է:

3. Գունավոր մետալուրգիայի արտադրական թափոնների օգտագործման (ուտիլացման) համալիր: Ալավերդու կոմբինատի պղնձածուլության թափոնների հիման վրա կազմակերպվել էր պղնձարջասպի արտադրությունը, որը կիրառություն ունի գյուղատնտեսության մեջ:

Հայաստանը մինչև վերջերս ծծմբաթթվի արտադրության աչքի ընկնող կենտրոն էր՝ շնորհիվ Ալավերդու պղնձաքիմիական կոմբինատի, որտեղ պղնձի ձուլումից անջատվող գազերից ծծումբն անջատելու և օգտագործելու միջոցով ստանում էին մեծ քանակությամբ ծծմբաթթու:

Պղնձածուլության արտադրության ընդլայնման հետ կապված մասամբ վերականգնվել է դրանց արտադրությունը:

4. Առանձին համալիր է կազմում քիմիական կենցաղային իրերի արտադրությունը: Այն հենվում է քիմիական մյուս համալիրներում թողարկվող նյութերի վրա և արտադրում է բնակչության կենցաղում և տնտեսության տարբեր ճյուղերում լայն կիրառում ունեցող լվացող հեղուկներ, լաքեր ու ներկեր, թունաքիմիկատներ, պոլիմերային պլաստիկատներ ու թաղանթներ, պլաստմասսայե իրեր: Դրա գլխավոր կենտրոնը Երևան քաղաքն է:

5. Քիմիական արդյունաբերության առաջադիմական ու հեռանկարային ենթաճյուղ է փոքր քիմիան: Ի տարբերություն քիմիական արդյունաբերության այլ ենթարյուղերի և արտադրությունների, որոնք սովորաբար էներգատար և հումքատար են, այս ենթաճյուղի արտադրանքը փոքրածավալ, գիտատար ու աշխատատար է և պահանջում է նուրբ ու ճշգրիտ տեխնոլոգիա: ՀՀ-ում բոլոր նախադրյալները կան, որպեսզի փոքր քիմիան դառնա առաջատար ենթաճյուղ և զարգացման գերակա ուղղություն: Արտադրանքի գլխավոր տեսակներն են քիմիական ռեակտիվները, վիտամինները, կենսաքիմիական միացությունները: Վերջերս ստեղծված դեղերի արտադրության ձեռնարկությունների շնորհիվ արագորեն զարգանում է նաև դեղագործական քիմիան; Այս ենթաճյուղի գլխավոր կենտրոնը նույնպես Երևան քաղաքն է:

Բացի նշված համալիրներից (ենթաճյուղերից), Հայաստանում զարգացած էին նաև պոլիմերային նյութերի ու պլաստմասսաների (Երևան, Վաղարշապատ), ավտոդողերի և ռետինատեխնիկական իրերի (Երևան, Եղվարդ), սինթետիկ կո-

րունդի ու սինթետիկ թելերի (Վանաձոր) արտադրությունները: Այժմ թվարկած ենթաճյուղերի և արտադրությունների մեծ մասը զարգացման լայն հնարավորություններ չունի. անհրաժեշտ կարևորագույն հումքային ռեսուրսները կամ բացակայում են (նավթ, գազ և այլն), կամ էլ սահմանափակ են (հանքային հումք): Բացի դրանից, սահմանափակ են դրանց զարգացման համար անհրաժեշտ քաղցրահամ ջրի ու անտառային ռեսուրսների պաշարներն ու հնարավորությունները:

Վանաձորի քիմիական կոմբինատը

Ինչո՞ւ ենք բարձր գիտատարությունն ու աշխատատարությունը և ցածր ջրատարությունը, նյութատարությունն ու էներգատարությունը մեր տնտեսության զարգացման համար նպաստավոր պայմաններ համարում:

Քիմիական արդյունաբերությունը նույնպես, ինչպես և մետալուրգիան, չունի ցրված տեղաբաշխում: Ընդհակառակը՝ բնորոշ է **տարածքային բարձր համակենտրոնացումը**, այսինքն՝ ծավալուն արտադրության տեղաբաշխումը փոքրաթիվ կենտրոններում: ՀՀ քիմիական արդյունաբերությունը գրեթե ամբողջությամբ տեղաբաշխված է երեք կենտրոնում՝ **Երևանում, Վանաձորում և Ալավերդիում**: Մի քանի մանր ձեռնարկություններ կան այլ քաղաքներում:

ՀՀ քիմիական արդյունաբերության համար կարևորագույն հիմնախնդիր է **բնապահպանական ուղղվածության ապահովումը**: Մեր փոքր տարածքի համար կենսական նշանակություն ունի այն, որ քիմիական գործարաններն ու արտադրությունները **լինեն էկոլոգիապես անվնաս, չաղտոտեն շրջապատի օդը, ջուրը, հողը, չվնասեն բուսականությունն ու կենդանական աշխարհը**:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ նախադրյալներ են եղել Հայաստանում քիմիական արդյունաբերության բազմակողմանի և արագ զարգացման համար:
2. Թվարկեք և բնութագրեք ՀՀ-ում ձևավորված քիմիական արդյունաբերության գլխավոր արտադրական համալիրները:
3. Թվարկեք և քարտեզի վրա ցույց տվեք քիմիական արդյունաբերության կենտրոնները: Ինչո՞վ են դրանք հայտնի:
4. Նշեք ՀՀ քիմիական արդյունաբերության զարգացումը սահմանափակող գործոնները:
5. Ինչ է նշանակում արտադրության բնապահպանական ուղղվածություն: Ինչպես է այն ապահովվում ՀՀ քիմիական արդյունաբերության բնագավառում:

ԴԱՍ 37. ԹԵԹԵՎ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Թեթև արդյունաբերությունն իր մեծաթիվ ճյուղերով ու ենթաճյուղերով **կոչված է բնակչությանն ապահովելու** հագուստով, կոշկեղենով, տրիկոտաժով, ամենօրյա օգտագործման այլ առարկաներով ու կենցաղային իրերով:

Մինչխորհրդային Հայաստանում թեթև արդյունաբերությունն ուներ տնայնագործական բնույթ: Բազմաթիվ արհեստավորներ զբաղվում էին ջուլիակությամբ, մետաքսագործությամբ, գորգագործությամբ, կաշվի մշակմամբ և կոշկակարությամբ: Թեթև արդյունաբերության արտադրատեսակների մեծ մասը քիչ էներգատար և նյութատար են, սակայն շատ աշխատատար: Քանի որ մեր երկիրը ապահովված է աշխատանքային ռեսուրսներով, հատկապես կանանց աշխատուժով, ուստի կային բարենպաստ պայմաններ խորհրդային տարիներին արդյունաբերության այս ճյուղի արագ զարգացման համար: Այդ տարիներին ճյուղի զարգացմանը որոշ չափով նպաստեցին նաև բամբակենու մշակությունը, ոչխարաբուծության (մատակարարում էր բուրդ) և տավարաբուծության (մատակարարում էր կաշի) զարգացումը: Սակայն դրանք մասամբ էին բավարարում ճյուղի պահանջները բնական հումքով:

Դրան հակառակ, մեր քիմիական արդյունաբերությունը թողարկում է հումքի փոխարինիչներ՝ արհեստական մանրաթելերի ու կաշիների որոշ տեսակներ:

Այսպիսով՝ **Հայաստանի թեթև արդյունաբերության հումքային բազան թույլ է ապահովված, և դրա զգալի մասը (կաշի, բուրդ, բամբակ, մետաքս) ներմուծվում է դրսից:**

Այդ ամենով հանդերձ, թեթև արդյունաբերությունը խորհրդային տարիներին Հայաստանի արդյունաբերական համալիրի **երկրորդ** ճյուղն էր: Իր գլխավոր տնտեսական ցուցանիշներով (արտադրության ծավալով և աշխատողների թվով) այն զիջում էր միայն մեքենաշինությանը:

Բավականին բազմազան է Հայաստանի **թեթև արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքը**: Դրա բազմաթիվ ենթաճյուղեր ու արտադրություններ միավորում են հարյուրից ավելի ձեռնարկություններ, որոնք տեղաբաշխված են Հայաստանի գրեթե բոլոր քաղաքներում և մի շարք խոշոր գյուղերում: Տեղաբաշխման հիմնական նախադրյալը կանանց աշխատուժի առկայությունն է:

Խորհրդային տարիներին ճյուղի համար հատկանշական էր այն, որ **արտադրական կարողություններն ավելին էին, քան հանրապետության ներքին պահանջներն էին**: Օրինակ՝ արտադրված գործվածքների, տրիկոտաժեղենի, գուլպեղենի և կոշկեղենի 3/4-ը, պատրաստի հագուստեղենի ու գորգեղենի կեսից ավելին սպառվում էր Հայաստանի սահմաններից դուրս:

ԽՍՀՄ փլուզումը, հումքի ներկրման և արտադրանքի սպառման ավանդական շրջանների ու երկրների հետ կապերի խզումը, էներգետիկ ճգնաժամը, տրանսպորտային շրջափակումը գրեթե կազմալուծեց մեր երկրի արդյունաբերության առաջատար ճյուղերից մեկը: Ընդ որում, Գյումրիում և Սպիտակում գտնվող ճյուղի առաջատար ձեռնարկություններից մի քանիսը 1988 թ. ավերիչ երկրաշարժի պատճառով վերածվեցին փլատակների:

Թեթև արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքում գլխավորը **տեքստիլ**

արդյունաբերությունն էր: Այն թողարկում էր բամբակե (Գյումրի, Մարալիկ), ինչպես նաև բրդե ու մետաքսե գործվածքեղեն (Երևան):

Տեքստիլ արդյունաբերությունն իր հումքի մեծ մասը ստանում էր դրսից: Դրա հիմքի վրա տեղում ստեղծվել են **մանվածքային, գործվածքային ու ներկման արտադրություններ:**

Բամբակի տեքստիլ խոշորագույն ձեռնարկությունները գտնվում էին Գյումրի քաղաքում: Այժմ դրանք աշխատում են մասնակիորեն: Մեծ ծավալի աշխատանքներ են տարվում երկրաշարժից ավերված արտադրությունները վերականգնելու համար: Խոշոր ձեռնարկություն է **Մարալիկի բամբականվածքային ֆաբրիկան**, որը նույնպես լրիվ կարողությամբ չի աշխատում:

Մեծ տեղ էր գրավում **գորգագործությունը**, որը, Հայաստանի համար ավանդական ճյուղ է: Հայկական գորգերը հռչակված են եղել դեռևս հին և հատկապես միջին դարերում:

Կարմիր Բլուրի հնագիտական պեղումների ժամանակ այլ գործվածքների հետ միասին գտնվել են նաև երեքհազարամյա գորգերի պատառիկներ: Հայկական բարձրարժեք գորգերի մասին դեռևս 8-րդ դարում տեղեկություններ են հաղորդում արաբական գրավոր աղբյուրները:

Վենետիկցի հայտնի ճանապարհորդ Մարկո Պոլոն (13-րդ դար), անցնելով հայկական Կիլիկիայով, հիշատակում է, որ հայերը և հույները «գործում են աշխարհի ամենալավ գորգերը»: Հայկական գորգերը մեծ համբավ են ունեցել Եվրոպայի ու արտասահմանյան այլ երկրների իշխանավորների ու մեծահարուստների մոտ: Հետաքրքիր է, որ 15-16-րդ դարերի եվրոպական շատ գեղանկարիչներ իրենց կտավներում պատկերել են հայկական գորգեր: Այն ժամանակներից էլ հայերեն «կարպետ» բառը, որն օգտագործվում էր գորգի տեսակներից մեկի համար, մտել է եվրոպական լեզուների բառապաշարների մեջ «գորգ» նշանակությամբ:

Առավել բարձրարժեք են **ձեռագործ գորգերը:** Ձեռագործ գորգերի արտադրության մանր և միջին մեծության ձեռնարկություններ կան մի շարք քաղաքներում ու գյուղերում:

Ենթաճյուղի խոշորագույն ձեռնարկությունը **Իջևանի գորգագործական կոմբինատն է**, որը թողարկում է **մեքենայական արտադրության գորգեր:** Մեքենայական արտադրությունն ավելի արտադրողական է, բայց այդ գորգերն իրենց ամրությամբ ու եղարվեստական արժեքով զիջում են ձեռագործ գորգերին:

Ցրված տեղաբաշխում ունի **տրիկոտաժի ենթաճյուղը:** Այն արտադրում է ներք-

Ձեռագործ գորգերի արտադրամաս

Տրիկոտաժի արտադրամաս

նազգեստ ու վերնազգեստ, գուլպեղեն, ձեռնոցներ և գլխարկներ:

Տրիկոտաժի արտադրությունը բուռն վերելք ապրեց Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո: Ժամանակակից խոշոր ֆաբրիկաներ կառուցվեցին **Երևանում, Վանաձորում, Գորիսում, Գավառում, Արթիկում, Արտաշատում և Կապանում:** Գյումրիում կառուցվեց գուլպեղենի խոշոր գործարան: Մեր հանրապետությունը դարձավ նախկին Խորհրդային Միության տրիկոտաժեղեն արտահա-

նող կարևոր շրջաններից մեկը: Ձեռնարկությունների մեծ մասը ներկայումս չեն աշխատում կամ աշխատում են փոքր հզորությամբ:

Կարի արդյունաբերությունը թեթև արդյունաբերության ենթաճյուղերից ամենացրված տեղաբաշխում ունեցողն է: Այն տասնյակ ոչ մեծ ձեռնարկություններով ներկայացված է երկրի բազմաթիվ քաղաքներում և որոշ գյուղերում: Վերջին տարիներին համեմատաբար էժան և որակյալ աշխատուժի (հիմնականում կանանց) օգտագործման նպատակով, օտարերկրյա կապիտալի ներդրմամբ, առկա հզորությունների հիման վրա ստեղծվել են համատեղ ձեռնարկություններ: Ենթաճյուղի մասնակի վերականգնման շնորհիվ հնարավոր կդառնա աստիճանաբար հայկական շուկայից դուրս մղել Չինաստանից և ասիական այլ երկրներից ներկրած ցածրորակ ու էժանագին հագուստեղենը և այլ ապրանքատեսակները:

Մեր երկրում հարուստ ավանդույթներ ունի **կաշվի-կոշիկի** արտադրությունը: Ճյուղի հիմնական արտադրատեսակներն են բնական կաշին, որն ստացվում է կենդանիների մորթուց, և բնական ու արհեստական կաշվից պատրաստվող կոշկեղենը:

Հայտնի է, որ կոշկագործությունը Հին Հայաստանի զարգացած արհեստներից էր: Հետագայում այն տրոհվում է ինքնուրույն արհեստների՝ կաշվի մշակման, կոշկակարության, մագաղաթի պատրաստման:

20-րդ դարի սկզբին Հայաստանի տարբեր բնակավայրերում կաշվի վերամշակման արհեստանոցների թիվը հասնում էր 4 տասնյակի, իսկ կոշկակարանոցների թիվը՝ հարյուրների:

Խորհրդային տարիներին կառուցվեցին կոշիկի նոր ֆաբրիկաներ, և կոշիկի արտադրությունը դարձավ հանրապետության թեթև արդյունաբերության առաջատար ճյուղերից մեկը: Հայտնի էին հատկապես «Մասիս» և «Նաիրի» ֆիրմաները, որոնց արտադրանքը մեծ պահանջարկ ուներ Խորհրդային Միության ամբողջ տարածքում:

Այժմ ջանքեր են թափվում կոշիկի արտադրությունը և թեթև արդյունաբերության մյուս ճյուղերը վերականգնելու, արտադրանքը մրցունակ դարձնելու, ներքին և արտաքին շուկաներ ձեռք բերելու համար:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք Հայաստանի թեթև արդյունաբերության զարգացումը և նախադրյալները:
2. Գնահատե՞ք թեթև արդյունաբերության տեղը մեր երկրի էկոնոմիկայում անցյալում և ներկայումս:
3. Նկարագրե՞ք թեթև արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքը:
4. Ինչպիսի՞ն է ՀՀ տեքստիլ արդյունաբերությունը: Ինչ գիտեք հայկական գորգագործության մասին:
5. ՀՀ տրիկոտաժի արդյունաբերության ինչպիսի՞ առանձնահատկություններ կարող եք նշել:
6. Տվե՞ք ՀՀ կաշվի և կոշիկի արտադրության ճյուղի բնութագիրը:

ԴԱՍ 38. ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ՆՈՐԱԳՈՒՅՆ ՃՅՈՒՂԵՐԸ

Վերջին տասնամյակների ընթացքում համաշխարհային արդյունաբերության կառուցվածքում արագորեն մեծանում է **նորագույն ճյուղերի բաժինը**: Դրանք այն ճյուղերն են, որոնց զարգացումը հենվում է նախ և առաջ **գիտատեխնիկական առաջընթացի և կրթություն-գիտություն-արտադրություն կապերի հաստատման ու զարգացման, դրանց սերտաճման վրա**:

Դրանց շնորհիվ աշխարհի առաջավոր երկրներում ստեղծվել են **տեխնոպարկեր և գիտաարտադրական կենտրոններ**, որոնք մասնագիտանում են **տեղեկատվական տեխնոլոգիաների, համակարգչային տեխնիկայի, ռադիոէլեկտրոնիկայի, լազերային տեխնիկայի և կենսատեխնոլոգիաների** գիտական մշակման, դրանց արդյունքներն արտադրության մեջ և կենցաղում ներդնելու գծով:

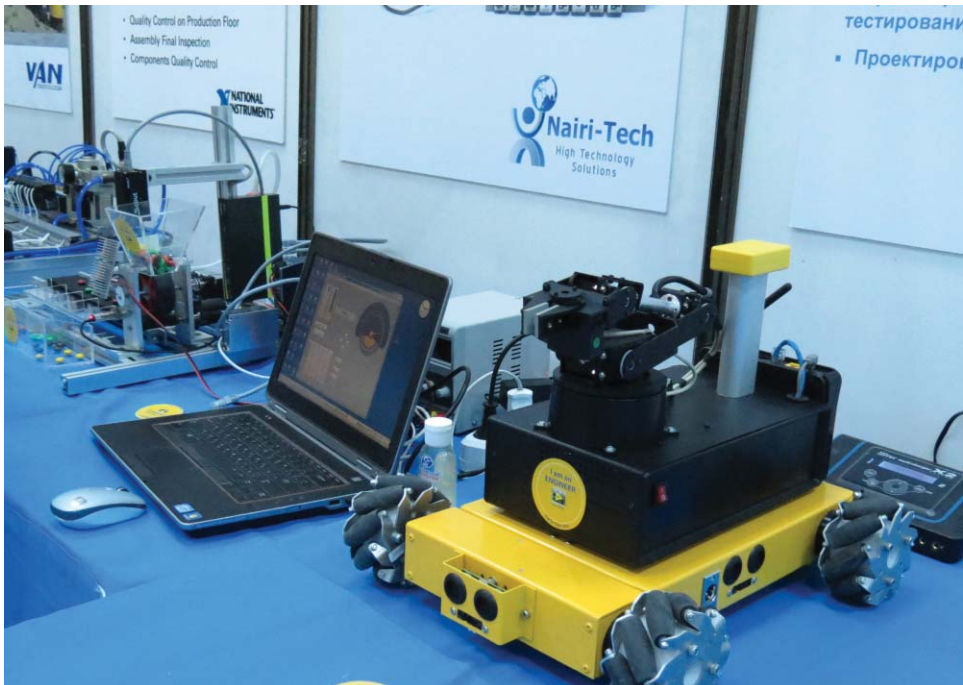
Հայաստանի Հանրապետությունում առկա են բոլոր նախադրյալները նշված **ոչ նյութատար և ոչ էներգատար, բայց գիտատար և որակյալ աշխատանք պահանջող ճյուղերի** զարգացման համար: Երևանում, Գյումրիում, Վանաձորում և մի շարք այլ քաղաքներում բուհերի, գիտական կենտրոնների և որակյալ կադրերի առկայությունը բարենպաստ պայմաններ է ստեղծում նշված ճյուղերի զարգացման համար:

Խորհրդային Միության օրոք Հայաստանը համարվում էր **էլեկտրոնիկայի և տեղեկատվական տեխնոլոգիաների առաջատար կենտրոններից** մեկն՝ ավելի քան մեկ տասնյակ խոշոր գիտահետազոտական ինստիտուտներով և արդյունաբերական ձեռնարկություններով, որոնցից խոշորագույնը Երևանի **Մաթեմատիկական մեքենաների գիտահետազոտական ինստիտուտն** էր:

ԽՍՀՄ-ի փլուզումից հետո նորագույն ճյուղերը նույնպես լուրջ ճգնաժամ ապրեցին, ինչը, սակայն, հաղթահարվեց 1990-ական թվականների վերջերին, երբ հետզհետե ի հայտ եկան մասնավոր նոր ձեռնարկություններ: 2000 թ. ՀՀ կառավարությունը տեղեկատվական և հեռահաղորդակցային ոլորտը հայտարարեց **Հայաստանի տնտեսության զարգացման ռազմավարական ուղղություն և մշակեց դրա գերակա զարգացման ծրագրեր**: Այդ ծրագրերը, երկրի տնտեսական զարգացման և միջազգային շուկայի պահանջներին համապատասխան, պարբերաբար վերանայվում ու թարմացվում են:

Արդյունաբերության նորագույն ճյուղերից ՀՀ-ում առավել արագորեն զարգանում է **տեղեկատվական տեխնոլոգիաների՝ բնագավառը**: Այն ներկայացված է հարյուրից ավելի արտասահմանյան և հայկական ընկերություններով: Տեղական շուկայում մեծ մասամբ գործում են հայկական ընկերություններ, իսկ արտահանումների հիմնական մասը պատկանում է արտասահմանյան ընկերությունների մասնաճյուղերին: Վերջիններիս շարքում գերակշռում են հայ-ամերիկյան ընկերությունները: Այսօր արդեն արդյունաբերության նորագույն ճյուղերի արտադրանքը և տեղեկատվական տեխնոլոգիաների ծառայություններն ար-

1 Տեղեկատվական տեխնոլոգիան տվյալների հավաքման, մշակման և հաղորդման միջոցով օբյեկտի, գործընթացի կամ երևույթի որակական նոր վիճակի վերաբերյալ տեղեկատվության ստացման մեթոդների և միջոցների ամբողջությունն է:

«Դիջիթեք» բարձր տեխնոլոգիաների միջազգային ցուցահանդեսը Երևանում, 2013թ.

տահանվում են ավելի քան 20 երկրներ, ինչը վկայում է ոլորտի կազմավորման ու զարգացման մասին: Միաժամանակ այն լիովին բավարարում է հայկական շուկայի տակավին փոքր պահանջարկը, թեև վերջին տարիներին գրանցվում է այդ պահանջարկի զգալի աճ:

Հայաստանի տեղեկատվական և հաղորդակցական տեխնոլոգիաների (ՏՀՏ) ընկերությունների հիմնական մասնագիտացումներն են՝ **ներկառուցված ծրագրային ապահովման մշակումը և կիսահաղորդիչների նախագծումը, ծրագրային ապահովման պատվերների և արտապատվերների իրականացումը, ֆինանսական ծրագրերի մշակումը, մուլտիմեդիա նախագծումը, ինտերնետային ծրագրավորումը, վեբ ծրագրավորումը, տեղեկատվական համակարգերի մշակումները և այլն:** Հայաստանը լուրջ հաջողությունների է հասել հատկապես կիսահաղորդիչների նախագծման, ծրագրերի և դրանց առնչվող մտավոր սեփականության օբյեկտների ստեղծման բնագավառում: Մեր հանրապետությունում այսօր գործում են, տնտեսական բարձր աճի ցուցանիշներով առանձնացող շուրջ 360 ՏՀՏ ընկերություններ: Այս ընկերությունների 90%-ը տեղակայված են Երևանում: Բայց միաժամանակ տարեցտարի աճում է ՀՀ այլ մարզերում գործող ընկերությունների թիվը մարզային զարգացման ծրագրերի հիման վրա կրթական և գործարար ենթակառուցվածքների զարգացման շնորհիվ:

Ներկայումս արդյունաբերության նորագույն ճյուղերը միավորող ոլորտում զբաղվածների թիվն անցնում է մի քանի հազարից և շարունակում է արագ աճել:

Չնայած երիտասարդ մասնագետների թվի զգալի աճին՝ կրթության բնագա-

Գյումրու տեխնոպարկի նախագծված շինություններ

վառի առկա սահմանափակ հնարավորությունները, որակյալ մասնագետների պակասը խոչընդոտում են ոլորտի ավելի արագ զարգացմանը: Այս խնդրի լուծման լավագույն ուղին աշխարհում տարածված՝ այս ոլորտում ընդգրկված ընկերությունների և համապատասխան մասնագետներ պատրաստող բուհերի **համատեղ կրթական և ճարտարագիտական ծրագրերի մշակումն ու իրականացումն է:**

ՀՀ-ում տեղեկատվական տեխնոլոգիաների խոշորագույն ընկերությունը «Սինոփսիս Արմենիան» է, որը Հայաստանի պետական ճարտարագիտական համալսարանի, Երևանի պետական համալսարանի և մի շարք այլ

համալսարանների հետ համատեղ մշակել և իրականացնում է «բուհ-արտադրություն» կրթական մոդելով համագործակցության ծրագրեր: Տեղեկատվական և բարձր տեխնոլոգիաների ոլորտին առնչվող մասնագիտացումներով սովորող ուսանողների թիվը կազմում է ՀՀ բուհերում սովորողների ավելի քան 10%-ը:

«Սինոփսիս» ընկերությունը **կիսահաղորդիչների էլեկտրոնային ավտոմատացված նախագծման ոլորտի համաշխարհային առաջատարն է:** Նրա հայկական մասնաճյուղը՝ «Սինոփսիս Արմենիան», և Հայաստանում գործող այլ ընկերություններ **մասնագիտանում են տեխնոլոգիական համակարգերի և կիսահաղորդիչների նախագծման, տարբեր տիպի համակարգչային ծրագրերի մշակման և ինտեգրալ սխեմաների արտադրության ուղղություններով:**

Առկա են անհրաժեշտ ենթակառուցվածքներն ու մարդկային ռեսուրսները, որպեսզի առաջիկայում ՀՀ-ը դառնա **տեղեկատվական տեխնոլոգիաների ոլորտում տարածաշրջային կենտրոն** և դեպի իրեն ձգի օտարերկրյա, այդ թվում՝ սփյուռքահայ գործարարների ու ընկերությունների: Դա կնպաստի տեղեկատվական տեխնոլոգիաների տարածմանը և արտադրության ու ծառայությունների տարբեր ճյուղերում ու ոլորտներում դրանց լայն օգտագործմանը, ինչի շնորհիվ մոտ ապագայում մեր հանրապետությունում կձևավորվի **տեղեկատվական հասարակություն:**

Ներկայումս տեղեկատվական տեխնոլոգիաների ոլորտը հիմնականում կենտրոնացված է **Երևանում և մասամբ Գյումրիում ու Վանաձորում:** Նախատեսվում է այդ **կենտրոններում ստեղծել նաև տեխնոպարկեր (Գյումրի):** Տեխ-

նուպարկերում որոշակի տարածքի վրա պետք է սերտաճեն տեղեկատվական տեխնոլոգիաների զարգացումն ապահովող բաղադրիչները՝ **գիտությունը, կրթությունը և արտադրությունը**:

ՀՀ արդյունաբերության նորագույն և հեռանկարային ճյուղերից է **լազերային տեխնիկայի արտադրությունը**, որի գիտահետազոտական և արտադրական հզորությունները կենտրոնացված են **Երևանում**:

Եռանկարային է նաև **կենսատեխնոլոգիաների** ուղղությամբ գիտական մշակումների և դրանց հիման վրա արտադրությունների կազմակերպումը:

Ընդհանուր արտահանումներում տեղեկատվական տեխնոլոգիաների ծառայությունների արտահանման մասնաբաժնով ԱՊՀ երկրների շարքում Հայաստանը առաջատարներից է և այդ ցուցանիշով գերազանցում է Ռուսաստանին, Մոլդովային, Ուկրաինային և Բելառուսին:

ՀՀ համար զարգացման գերակա ուղղություն հանդիսացող նորագույն ճյուղերի (բարձր տեխնոլոգիաների) զարգացումն այն գլխավոր միջոցն է, որը կարող է նպաստել **երկրի ամբողջ տնտեսության հզորացմանը, նոր աշխատատեղերի ստեղծմանը, մարդկային ներուժի արդյունավետ օգտագործմանը, արտահանման ծավալների կտրուկ աճին և այդ ամենի շնորհիվ բնակչության բարեկեցության բարձրացմանը**:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Բնութագրե՞ք արդյունաբերության նորագույն ճյուղերը, գնահատե՞ք դրանց դերը և տեղը համաշխարհային տնտեսության մեջ:
2. Որո՞նք են նորագույն ճյուղերի զարգացման նախադրյալները ՀՀ-ում:
3. Ինչո՞ւ են ՀՀ-ում տեղեկատվական տեխնոլոգիաները համարվում գերակա ուղղություն, որո՞նք են նրա գործունեության հիմնական ուղղությունները:
4. Որո՞նք են տեղեկատվական տեխնոլոգիաների հիմնական կենտրոնները ՀՀ-ում:
5. Արդյունաբերության նորագույն ճյուղերի գերակա զարգացումը ՀՀ-ում ի՞նչ արդյունքներ կարող է ապահովել:

ԴԱՍ 39. ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ԱՅԼ ՃՅՈՒՂԵՐԸ

Նախորդ դասերին դուք ծանոթացաք արդյունաբերության հիմնական ճյուղերին, որոնք որոշում են մեր երկրի տեղն աշխատանքի միջազգային բաժանման մեջ: **Ամեն մի երկիր ունի նաև օժանդակ և տեղական նշանակության արդյունաբերության ճյուղեր, որոնք հիմնականում աշխատում են երկրի ներքին պահանջները բավարարելու համար և սպասարկում են հիմնական ճյուղերին: ՀՀ-ում այդպիսիք են շինանյութերի, ապակու-հախճապակու և փայտամշակման արտադրական ճյուղերը:**

Շինանյութերի արդյունաբերություն: ՀՀ տնտեսության առաջատար ճյուղերից է շինարարությունը, որի պահանջները տարատեսակ շինանյութերի նկատմամբ տարեցտարի աճում են:

Հայտնի է, որ զանգվածային կիրառություն ունեցող տեղական շինանյութեր (շինարարական քար, ավազ, կավ) կան գրեթե ամենուրեք: Ընդ որում՝ դրանք **մեծածավալ են և ոչ տրանսպորտահարմար:** Ուստի և դրանց արտադրության ծավալը հիմնականում կախված է տեղական պահանջներից և սովորաբար արտահանման նպատակ չի հետապնդում:

Սակայն ՀՀ-ում այդ առանձնահատկությունները որոշ չափով խախտված են: Բնական շինանյութերի առանձին տեսակներ իրենց բարձր որակի շնորհիվ պահանջարկ ունեն նաև արտաքին շուկայում: Այդպիսիք են, օրինակ, **պեռլիտը, մարմարի և տուֆի առանձին տեսակները:**

Հայաստանում շինանյութեր արդյունահանվել են վաղնշական ժամանակներից: Բայց որպես արդյունաբերական ճյուղ այն մեզանում ձևավորվել է միայն 1920-ական թվականների վերջերին: Երբ ստեղծվեցին «Անիպեմզա», «Արթիկ տուֆ» ձեռնարկությունները, Երևանի գաջի գործարանը և այլն: Այժմ այն **բարդ կառուցվածք ունեցող մի ճյուղ է՝ բաղկացած բազմաթիվ արտադրություններից, որոնք բաժանվում են երեք խմբի:**

Առաջինը բնական շինանյութերի՝ որմնաքարի, խճի, ավազի, թեթև լցանյութերի արդյունահանումն ու նախնական մշակումն է: **Երկրորդը** մածող (կապակցող) նյութերի՝ ցեմենտի, գաջի, կրի արտադրությունն է: Եվ **երրորդը՝** բետոնե ու երկաթբետոնե իրերի արտադրությունը:

Որպես բնական շինանյութ ծառայում են գլխավորապես հրաբխածին ապարները, որոնք, ինչպես գիտեք, լայն տարածում ունեն մեր երկրում: Հատկապես մեծ արժեք են ներկայացնում տարբեր **գույների ու երանգների տուֆերն ու ֆելզիտները, պեռլիտը, պեմզան:**

Շատ են բնական շինանյութերի շահագործվող հանքերը՝ ցրված հանրապետության տարածքով մեկ: Առավել խոշոր մեքենայացված հանքերը գտնվում են **Արթիկում, Քարակերտում, Աշտարակում և Անիպեմզայում:**

Պեռլիտը, պեմզան և հրաբխային խարամը որպես լցանյութ լայնորեն օգտագործվում են ցեմենտի, բետոնի և երկաթբետոնե իրերի, իսկ պեռլիտը՝ նաև բյուրեղապակու և այլ արժեքավոր նյութերի արտադրության համար:

Մարմարի և այլ բնական կարծր քարերի մշակման ամենախոշոր ձեռնարկությունը գտնվում է **Նուռնուսում:**

Մածող նյութերի շարքում գլխավորը ցեմենտն է: Գործում են ցեմենտի երկու գործարան **Արարատում և Հրազդանում,** որոնք օգտագործում են Արարա-

տի հանքավայրի կրաքարը: Գործարանները տարածաշրջանում խոշորներից են և արտադրում են ցեմենտ, ազբեստե շիֆեր, ջրատար խողովակներ և այլն:

Արտաքին բարենպաստ պայմանների դեպքում Հայաստանը կարող է դառնալ ամբողջ Հարավային Կովկասի և Մերձավոր Արևելքի երկրներին ցեմենտ մատակարարող միջազգային կենտրոն:

Շինանյութերի արդյունաբերության երիտասարդ ենթաճյուղ է **բետոնի ու երկաթբետոնե իրերի և հավաքովի կոնստրուկցիաների** արտադրությունը: Այն ստեղծվել է անցյալ դարի 50-60-ական թվականներին, երբ շինարարության մեջ սկսեցին տարածում գտնել ինդուստրիալ մեթոդները:

Այս ենթաճյուղի տեղաբաշխումը տարբերվում է բնական շինանյութերի արտադրության տեղաբաշխումից:

Բնական շինանյութերի արտադրություն կարելի է կազմակերպել միայն այնտեղ, որտեղ հանքավայրն է: Մինչդեռ բետոնի, երկաթբետոնե իրերի, ինչպես նաև ասֆալտի արտադրությունը և դրա վրա հենվող տնաշինական գործարանները տեղաբաշխվում են այնտեղ, որտեղ խոշոր ծավալի շինարարություն է կատարվում, այսինքն՝ արտադրանքի սպառման վայրերին մոտ:

Դա է պատճառը, որ այս ենթաճյուղի կենտրոններն են Երևանը, Գյումրին, Վանաձորը, Հրազդանը, Աբովյանը, Չարենցավանը, Կապանը: Սակայն վերջին երկու տասնամյակներին ՀՀ-ում խոշորամասշտաբ շինարարության ծավալների կտրուկ անկումը բացասաբար անդրադարձավ հատկապես այս ենթաճյուղի ձեռնարկությունների վրա:

Շինանյութերի արդյունաբերությունն այն ճյուղերից է, որն ուժեղ ազդեցություն է ունենում բնական միջավայրի վրա: Բնական շինանյութերի հանույթը կատարվում է **բաց հանքերում, որոնք ընդգրկում են փոքր խորություն, բայց ընդարձակ տարածություն:** Դա նշանակում է, որ ընդարձակ տարածություններ դուրս են գալիս գյուղատնտեսական շրջանառությունից:

Բացի այդ, քարհանքերում տուֆի, բազալտի, գրանիտի, մարմարի արդյունահանման ընթացքում **արտադրանքի կեսից ավելին դառնում է թափոն:** Դա մի կողմից գցում է հումքի օգտագործման արդյունավետությունը, մյուս կողմից, կուտակվելով հանքավայրերի մոտ, աղտոտում է շրջապատը:

Հանրապետության բնապահպանական օրենսդրության համապատասխան՝ արդյունաբերական ձեռնարկությունները պարտավոր են անադարտ պահել շրջակա միջավայրը: Ամեն մի օգտագործված հանքավայրի տեղում նույն այդ ձեռնարկությունը պետք է վերականգնի հողաձածկը, քարհանքի տեղամասը դարձնի օգտագործելի, օրինակ՝ ստեղծի ջրավազան, կառուցի ջերմոցներ, կատարի անտառատնկումներ:

Ապակու և հախճապակու արդյունաբերություն: Այս ենթաճյուղն օգտագործում է նույն հումքային բա-

Արարատի ցեմենտի գործարանը

Ապակու արտադրամաս

զան, ինչ շինանյութերի արդյունաբերությունը: Դրա համար արժեքավոր հումք են ծառայում պեոլիտը, հրաբխային խարամը, նեֆելինային սիենիտը, որոնք առատորեն տարածված են հանրապետության տարածքում:

Ենթաճյուղի արտադրանքի գլխավոր տեսակներն են՝ ապակե տարաները (սննդի արդյունաբերության համար), էլեկտրաջահերը, կենցաղային օգտագործման բյուրեղապակե, հախճապակե և ճենապակե իրերը: Այս

ենթաճյուղի առաջին խոշոր ձեռնարկությունը կառուցվել է Երևանում (1936 թ.) և առայսօր թողարկում է շինարարական, տեխնիկական և օրգանական ապակի, տարաներ և շէր: Արագածի և Աբովյանի պեոլիտի հումքի բազայի վրա գործում են Բյուրեղավանի բյուրեղապակու, Արտաշատի ճենապակու գործարանները:

Առանձնակի տեղ է գրավում **ապակե թելերի արտադրությունը**: Դրանք լայն կիրառություն ունեն մեքենաշինական և քիմիական արդյունաբերության մեջ և այլ ճյուղերում: Հանրապետության ապակե թելերի միակ գործարանը գտնվում է **Սևան** քաղաքում:

Փայտամշակման արդյունաբերություն: Մեծ է տնտեսության պահանջը փայտամշակման ճյուղի արտադրանքի նկատմամբ: Սակայն այդ պահանջը սեփական արտադրության հաշվին բավարարվում է մասամբ: Ճյուղի տեղական հումքային բազան թույլ է: Այդ պատճառով էլ **ճյուղին հատուկ տեխնոլոգիական շղթան մեր հանրապետությունում լրիվ չէ**: Առկա են միայն փայտանյութի մեխանիկական մշակման արտադրությունները: Ճյուղի համեմատաբար խոշոր ձեռնարկություններից են Իջևանի փայտամշակման կոմբինատը, Ալավերդու (Լավվարի) փայտասղոցարանը, Դիլիջանի մանրատախտակի գործարանը: Բացակայում են փայտաքիմիական և ցելյուլոզի-թղթի արտադրությունները:

Մեր հանրապետությունում ինչո՞ւ է սահմանափակված արդյունաբերական անտառահատումը, և ինչո՞ւ են բացակայում փայտաքիմիական ու ցելյուլոզաթղթի արտադրությունները:

Ներկայումս առաջատար ենթաճյուղը կահույքի արտադրությունն է, որը հիմնականում կենտրոնացված է սպառման վայրերին մոտ՝ Երևանում և այլ համեմատաբար մեծ քաղաքներում:

Անկախության տարիներին ՀՀ-ում բավականաչափ զարգացում ստացան թանկարժեք քարերի (Նոր Հաճն) և ոսկերչական իրերի (Երևան) արտադրությունները: Թողարկած արտադրանքի մեծ մասը արտահանվում է զարգացած եվրոպական երկրներ:

Ամփոփելով Հայաստանի Հանրապետության արդյունաբերության

բնութագրումը՝ կարող ենք ընդգծել, որ

1. Երկրի ինդուստրացման շնորհիվ անցած տասնամյակների ընթացքում **արդյունաբերությունը դարձել էր մեր տնտեսության առաջատար ու բազմաճյուղ ոլորտը:**
2. Խորհրդային տարիներին առավել զարգացած էին Հայաստանի արդյունաբերության ոչ թե ներհանրապետական, այլ միջհանրապետական կապերը, և **չափազանց մեծ էր նրա կախվածությունը Խորհրդային Միության միասնական տնտեսական համալիրից:**
3. Զարգանում էին նաև ներքին արտադրական կապերը, որոնց շնորհիվ տարբեր ճյուղեր ու արտադրություններ աստիճանաբար միավորվում էին մեկ միասնական տնտեսական օրգանիզմի՝ **արդյունաբերական համալիրի մեջ:**
4. Հայաստանի Հանրապետության ներկա անցումային շրջանում տեղի ունեցավ արդյունաբերության լայնածավալ **ապապետականացում ու սեփականաշնորհում:** Այդ հանգամանքը, ինչպես նաև ընդհանուր տնտեսական ճգնաժամը, հանգեցրել են այնպիսի վիճակի, **երբ արդյունաբերությունը շարունակում է աշխատել ոչ լրիվ հզորությամբ:**
5. Արդյունաբերական համալիրի վերականգնումը, հետագա զարգացումը և ինքնուրույնության ամրապնդումը կարող է տեղի ունենալ **ճյուղային կառուցվածքի կատարելագործման, ներքին միջճյուղային ու ներճյուղային կապերի զարգացման, արտադրության տեխնիկական վերազինման և մրցունակության բարձրացման հիման վրա:** Դրա համար պահանջվում են մեծածավալ կապիտալ ներդրումներ:
6. **ՀՀ արդյունաբերության համար հեռանկարային են համարվում նորագույն գիտատար և տեղական հումքի վերամշակման հիման վրա զարգացող ճյուղերը:**
7. **Առաջնահերթ խնդիրներ են արդյունաբերության արդյունավետ տեղաբաշխումը ՀՀ ամբողջ տարածքում, արդյունաբերական հին հանգույցների և կենտրոնների վերականգնումը, նորերի ստեղծումը:**

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Թվարկեք ՀՀ արդյունաբերության օժանդակ և տեղական նշանակության ճյուղերը: Ի՞նչ դեր են դրանք կատարում հանրապետության էկոնոմիկայում:
2. Ուրվագծային քարտեզի վրա նշեք բնական շինանյութերի խոշոր հանքավայրերը և արտադրության կենտրոնները:
3. Բնութագրեք ՀՀ ապակու և հախճապակու-ճենապակու արդյունաբերությունը: Որո՞նք են դրա գլխավոր կենտրոնները:
4. Որո՞նք են ՀՀ փայտամշակման արդյունաբերության առանձնահատկությունները:
5. Ի՞նչ հիմքեր կան ՀՀ արդյունաբերությունը միասնական տնտեսական օրգանիզմ՝ ամբողջական համալիր որակելու համար:

ԴԱՍ 40. ՀՀ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ: ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ

Գյուղատնտեսությունը հազարամյակներ շարունակ եղել է Հայաստանի բնակչության հիմնական զբաղմունքն ու ապրուստի միջոցը: Հայերը հնուց ի վեր վարել են նստակյաց կյանք, զբաղվել են հողագործությամբ և անասնապահությամբ, կառուցել են ոռոգիչ ջրանցքներ:

ՀՀ գյուղատնտեսությունն իր զարգացման ընթացքում կտրուկ փոփոխություններ է կրել հաճախակի կրկնվող սոցիալ-տնտեսական ցնցումների պատճառով:

Մինչխորհրդային Հայաստանում ձևավորվել էր տիպիկ ագրարային տնտեսություն, որին բաժին էր ընկնում զբաղված բնակչության շուրջ 85%-ը: Հողի մեծ մասը պատկանում էր մանր սեփականատերերին: Ապրանքային բնույթ ունեւր մի քանի մշակաբույսերի արտադրությունը:

Հայաստանի խորհրդայնացումից հետո հողը պետականացվել է: Գյուղացիական մանր տնտեսությունների միավորման հիման վրա ձևավորվել են գյուղատնտեսական պետական (սովխոզ) և կոլեկտիվ տնտեսություններ (կոլխոզ): Գյուղատնտեսությունը տնտեսության մյուս ճյուղերի պես զարգանում էր սոցիալիստական ուղիով, և արդեն 1990 թ. հանրապետությունում կար սոցիալիստական տիպի 850 ձեռնարկություն՝ սովխոզներ, կոլտնտեսություններ և միջտնտեսային ձեռնարկություններ:

Գյուղացիական խոշոր տնտեսությունները մանր, փոշիացած տնտեսությունների համեմատությամբ շատ առավելություններ ունեն: **Հեշտանում են ոռոգման միասնական համակարգի կառուցումն ու շահագործումը, գյուղատնտեսական արտադրության մեքենայացումը, քիմիացումը, գիտության նվաճումների կիրառումը:** Դա հնարավորություն է տալիս ոչ միայն ավելի շատ արտադրանք տալ, այլև բարձրացնել բույսերի բերքատվությունն ու անասունների մթերատվությունը, նվազեցնել արտադրանքի ինքնարժեքը: Սակայն խորհրդային ժամանակաշրջանում գյուղատնտեսական արտադրության կազմակերպման մեջ առկա էին որոշակի թերություններ: Արտադրողը, չլինելով իր արտադրանքի տերը, **շահագրգռված չէր արտադրանքի ավելացման, ջրի, պարատանյութերի և գյուղատնտեսական տեխնիկայի արդյունավետ օգտագործման մեջ**, սահմանափակ էր օգտվում գյուղատնտեսական արտադրության կազմակերպման վերոնշյալ առավելություններից:

Այդ ամենի պատճառով գյուղատնտեսական արտադրության զարգացման տեմպերը բավականին դանդաղ էին: **Դրանք չէին համապատասխանում հանրապետության բնական ու տնտեսական հնարավորություններին:**

1991 թ. ՀՀ անկախացումից հետո գյուղատնտեսության մեջ սոցիալ-տնտեսական նոր փոփոխություններ տեղի ունեցան: **Հաստատվեց հողի և գյուղատնտեսական մյուս արտադրամիջոցների նկատմամբ մասնավոր սեփականություն:** Լուծարվեցին սովխոզները և կոլտնտեսությունները, և հողը բաժանվեց գյուղացիական մասնավոր տնտեսությունների միջև: Դրանց թիվը այժմ շուրջ 340 հազ. է, իսկ գյուղատնտեսության մեջ զբաղված է տնտեսության տարբեր

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

Մասշտաբ 1:2 000 000

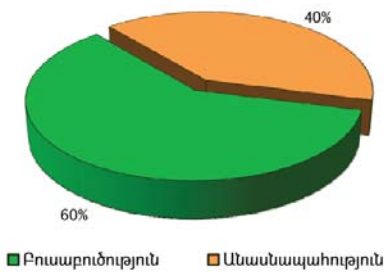
ուլորտներում զբաղվածների ընդհանուր թվի ավելի քան 40%-ը:

Սկզբնական շրջանում նվազեց գյուղմթերքների արտադրությունը, կտրուկ կրճատվեցին ցանքատարածությունները, ընկավ բերքատվությունը: Սակայն շուկայական տնտեսության ձևավորմանը զուգընթաց իրականացված պետական ծրագրերի շնորհիվ գյուղատնտեսության մասնագիտացման գլխավոր ճյուղերը ոչ միայն վերականգնեցին խորհրդային ժամանակների արտադրության ծավալները, այլև որոշ արտադրանքների գծով գերազանցեցին այն: Այժմ գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքը կազմում է հանրապետության ՀՆԱ-ի շուրջ 18 %-ը, իսկ սննդի արդյունաբերության հետ միասին՝ մոտ 25%-ը: Ներկայումս ցածր մրցունակություն ունեցող մանր գյուղացիական տնտեսությունները գյուղատնտեսական ապրանքային արտադրության զարգացման հիմնական խոչընդոտներից են: Այն հաղթահարելու

Խաղողագործությունը ՀՀ գյուղատնտեսության առաջատար ճյուղերից մեկն է

ՀՀ գյուղատնտեսության ճյուղային կառուցվածքը, 2012 թ.
(ըստ համախառն արտադրանքի ծավալի)

նպատակով, պետական աջակցությամբ, Արարատյան դաշտում, նախալեռնային ու հեռավոր սահմանամերձ շրջաններում ստեղծվում են մանր սեփականատերերի ներհամայնքային և միջհամայնքային գյուղացիական տնտեսությունների կամավոր միավորումներ՝ կոոպերատիվներ: Դրանց արտոնյալ պայմաններով տրվում են գյուղատնտեսական վարկեր, գյուղտեխնիկա, պարարտանյութեր և այլն:

ՀՀ-ը, չնայած հողային ռեսուրսների սահմանափակությանը, առանձնանում է **բազմաճյուղ** գյուղատնտեսությամբ: Դա նախ և առաջ պայմանավորված է մեր հան-

րապետության բնակլիմայական պայմանների բազմազանությամբ: Այժմ գյուղատնտեսության մեջ հաշվվում է **մոտ երեք տասնյակ ճյուղ, արտադրություն: ՀՀ-ն բնակլիմայական պայմանները թույլ են տալիս մշակել շուրջ 100 մշակաբույս** (աշխարհում մշակաբույսերի թիվը մոտ 1600 է):

Անկախության տարիներին էական տեղաշարժեր են կատարվել ՀՀ-ն գյուղատնտեսության ճյուղային կառուցվածքում: Գլխավոր տեղաշարժն այն է, որ փոխվել է գյուղատնտեսության հիմնական ուղղությունների՝ **բուսաբուծության և անասնապահության հարաբերակցությունը**: Ավելի մեծացել է բուսաբուծության բաժինը:

ՀՀ գյուղատնտեսության մեջ իրենց նշանակությամբ առանձնանում են՝
ա) ճյուղերը, որոնք ունեն արտահանման նշանակություն և որոշում են հանրապետության արտադրական **մասնագիտացումը**: Դրանք են **խաղողագործությունը, պտղաբուծությունը, հարավային բանջարաբուծությունը և ծխախոտագործությունը**.

բ) ճյուղերը, որոնք ունեն տեղական նշանակություն: Դրանք են **հացահատիկի, կերաբույսերի և կարտոֆիլի մշակությունը, ինչպես նաև անասնապա-**

հոլթյունը (չնայած այս ճյուղերի արտադրանքի որոշ տեսակներ սահմանափակ քանակությամբ արտահանվում են, օրինակ՝ թռչնի միս, ձու, կարտոֆիլ):

Գյուղատնտեսության տեղաբաշխումը, ի տարբերություն վերամշակող արդյունաբերության ճյուղերի, ուղղակի կախման մեջ է բնական պայմաններից:

Կետային տեղաբաշխում ունեցող արդյունաբերության և գծային տեղաբաշխում ունեցող տրանսպորտի համեմատ, գյուղատնտեսական արտադրությունն ունի **գերազանցապես համատարած տեղաբաշխում** և զբաղեցնում է ընդարձակ տարածքներ (ցանքատարածություններ, արոտներ, խոտհարքեր, այգիներ): Գյուղատնտեսության **գլխավոր արտադրամիջոցի՝ հողի տեղաբաշխումը կանխորոշված է բնության կողմից, և ճիշտ օգտագործելու դեպքում այն ոչ միայն չի մաշվում ֆիզիկապես, այլ բարելավվում, դառնում է ավելի բերրի:**

ՀՀ տարածքում առանձնացվում են դեռևս 20-րդ դարի առաջին կեսին ձևավորված **գյուղատնտեսական մասնագիտացման երեք գոտիներ (տես Գյուղատնտեսություն քարտեզը, էջ 161)**.

1. **ցածրադիր գոտի**, որը մասնագիտացել է ջերմասեր բանջարեղենի մշակության, խաղողագործության, պտղաբուծության և կաթնամսատու անասնաբուծության ուղղությամբ.

2. **նախալեռնային գոտի**. մասնագիտացել է գլխավորապես հացահատիկի, ցրտադիմացկուն բանջարեղենի, ինչպես նաև ծխախոտի մշակությամբ.

3. **լեռնային գոտի**. առանձնանում է հիմնականում խոշոր և մանր եղջերավոր անասնապահությամբ:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Գնահատե՞ք գյուղատնտեսության տեղը և դերը հասարակական կյանքում:
2. Որո՞նք են ՀՀ գյուղատնտեսության ճյուղային կառուցվածքի և տեղաբաշխման առանձնահատկությունները:
3. Ինչպիսի՞ փոփոխություններ է կրել գյուղատնտեսական արտադրության կազմակերպումը նախախորհրդային, խորհրդային և հետխորհրդային տարիներին:
4. Բացատրե՞ք ՀՀ գյուղատնտեսության մասնագիտացման հիմնական առանձնահատկությունները: Նշե՞ք այն ճյուղերը, որոնք ունեն էքսպորտային նշանակություն:

ԴԱՍ 41. ՀՈՂԱՅԻՆ ՖՈՆԴԸ: ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՀՈՂԱԲԱՐԵԼԱՎՈՒՄԸ

Այս կան այն երկրի գյուղատնտեսության զարգացման հնարավորություններն առաջին հերթին պայմանավորված են հողային ռեսուրսների զբաղեցրած տարածքով և որակով: Հողերի որակը որոշվում է ըստ հողերի տիպերի, որոնք ձեզ հայտնի են նախորդ դասերից:

Որոնք են ՀՀ հողերի տիպերը: Ինչպիսի վերընթաց հերթափոխությամբ են դրանք տարածվում:

Հայաստանի Հանրապետության հողային ֆոնդը հավասար է մեր երկրի մակերեսին՝ **2974 հազ. հա, որից 70%-ը (2077 հազ. հա) գյուղատնտեսական նշանակության հողեր են:** Գյուղատնտեսական նշանակության հողերի 51%-ը արոտներ են, 22%-ը՝ վարելահողեր (տե՛ս էջ 165-ի դիագրամը): Այլ նշանակության հողերն են կառուցապատված տարածքները, ճանապարհները, ջրային տարածքները, անտառները և այլն:

Մեր երկրում բնակչության մեկ շնչին բաժին է ընկնում 0.63 հա (6300 մ²) գյուղատնտեսական նշանակության հողահանդակ, որից վարելահող՝ 0.14 հա (1400 մ²): Այս թվերն ապացուցում են, որ Հայաստանի Հանրապետությունը **սակավահող երկիր է:**

Մակերևույթի լեռնային ռելիեֆի պատճառով մեր երկրի մշակովի հողերի խոշոր հողակտորներն ընկած են միջլեռնային գոգավորությունների հատակային մասերում և մեղմաթեք (մինչև 15° թեքություն ունեցող) լեռնալանջերին (Արարատյան գոգավորության հատակային և նախալեռնային հատված, Շիրակի դաշտ, Սևանի ավազան): Սակայն մշակովի տարածքի մեծ մասը փոքր՝ մինչև 1-3 հա մակերես ունեցող հողակտորներ են և հիմնականում տարածված են դարավանդավորված լեռնալանջերում:

Գյուղատնտեսական հողաբարելավումը: Հազարամյակներ շարունակ հայ գյուղացին, մշակելով մեր լեռնոտ հայրենիքի հիմնականում քարքարոտ հողը, ստեղծել է բարեբեր դաշտեր և բազմատեսակ մրգերի այգիներ, և այժմ էլ հողաբարելավումը (միջազգային տերմինով՝ **մելիորացումը**) նրա ամենօրյա հոգսերի առարկան է:

Հողաբարելավման տեսակները բազմազան են: Դրանց ընտրությունը կախված է հողերի տիպից, կլիմայի չորության աստիճանից, լեռնալանջերի թեքությունից:

Մեր բնակլիմայական պայմաններում հողաբարելավման գլխավոր տեսակը **արհեստական ոռոգումն է՝ իռիգացիան:** Մինչև դրա քննարկումը համառոտակի ծանոթանանք հողաբարելավման մյուս տեսակներին, որոնց շնորհիվ նույնպես հնարավոր է լինում յուրացնել նոր տարածություններ, **ոչ գյուղատնտեսական հանդակները դարձնել գյուղատնտեսական նշանակության հանդակներ և բարձրացնել օգտագործվող հողերի բերքատվությունը:**

Քիմիական մելիորացում: Ձեզ հայտնի է, որ Արարատյան դաշտի մերձառաքյան հատվածում տարածված են աղուտներն ու աղակալած հողերը: Գյու-

ղատնտեսական նպատակով օգտագործելու համար դրանք «լվանում» են քիմիական նյութերով, որոնք լուծում են հողի մեջ եղած աղերը: Հողաբարելավման այդ տեսակը կոչվում է **քիմիական մեկորացում**: Այդ եղանակով արդեն յուրացվել են հազարավոր հեկտար աղուտներ:

Քարամաքրում: ՀՀ-ում հողաբարելավման լայնորեն տարածված տեսակ է դաշտերի մաքրումը **քարերից և հողի վերին քարացած շերտից**: Դա կատարվում է մեքենաներով և մեխանիզմներով: Այս ձևով յուրացվել են ընդարձակ հողատարածքներ հատկապես Արագած լեռան արևմտյան և հարավային ստորոտներում: Դրանք նախկին **ղռերն են**:

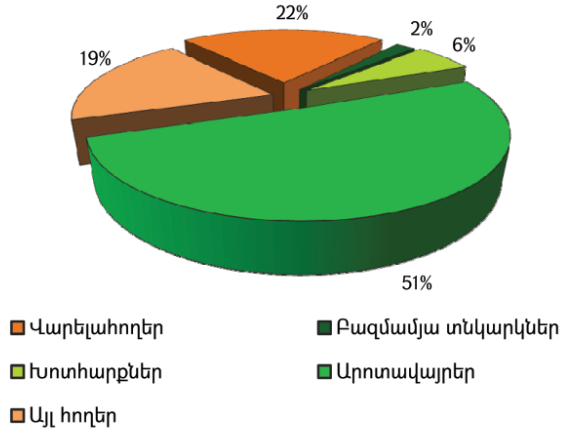
Չորացում (ցամաքեցում): ՀՀ-ում կան նաև գերխոնավ, ճահճակալած հողեր: Դրանց մեկորացումը կատարվում է **ցամաքեցման միջոցով**: Փորում են հատուկ խրամատներ՝ **ցամաքուղիներ**, որտեղ ներծծվում է ավելորդ ջուրը և հոսում-հեռանում դաշտից:

Հակաէրոզիոն միջոցառումներ: Հողաբարելավման աշխատանքներում կարևոր տեղ ունի **էրոզիայի (հողատարման) դեմ պայքարը**: Լեռնալանջերի մեծ թեքությունները նպաստում են էրոզիային, որն իսկական չարիք է մեր գյուղատնտեսության համար: **Բոլոր վարելահողերի, ինչպես և արոտավայրերի 30%-ը թույլ և ուժեղ էրոզացված հողեր են**:

Հակաէրոզիոն միջոցառումներից ամենատարածվածներն են **լանջերի հերկումը ոչ թե երկայնակի (վերից վար), այլ լայնակի ուղղությամբ, ճնապատումը, դաշտապաշտպան անտառաշերտերի ստեղծումը**:

Արհեստական ոռոգում: Արհեստական ոռոգումը տնտեսապես արդյունավետ է. այն ոչ միայն ապահովում է բարձր և կայուն բերք, այլև հնարավորություն է տալիս մշակովի դարձնել նոր հողատարածքներ: Այժմ մեր երկրի ոռոգելի հողատարածքները **(286 հազ. հա) կազմում են մշակովի հողատարածությունների մոտ 64%-ը**: Արարատյան դաշտում, որը մեր հանրապետության գլխավոր շտեմարանն է, ամ-

«*Գյուղատնտեսական նշանակության հողերի կառուցվածքը*»

«*Արգոն-Շամիրամի ջրանցքը*»

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՈՌՈՎՄԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԸ

Մասշտաբ 1:2 000 000

բողջ բերքը ստացվում է ոռոգվող հողերից: Ընդ որում՝ գյուղատնտեսական հողատարածքների 88%-ը ոռոգվում է մակերևութային, մնացածը՝ ստորերկրյա (արտեզյան) ջրերով:

Հայաստանը նույնպես արհեստական ոռոգման հնագույն երկրներից է: Հնագույն ոռոգիչ ջրանցքներ կառուցվել են դեռևս Ք.ա. 2-րդ հազարամյակում, որոնցից մի քանիսը վերակառուցվելով ծառայում են իրենց նպատակին նաև այսօր: Ներկայումս գործող հնագույն ջրանցքներից են **Սարդարապատի, Դալմայի, Էջմիածնի և Աշտարակի ջրանցքները:**

Տարբեր լանդշաֆտային գոտիներում տարբեր են մթնոլորտային տեղումների և գոլորշիացման չափերը, հետևաբար տարբեր է ոռոգման պահանջը:

Օրինակ՝ Արարատյան դաշտում, Վայոց ձորի և Զանգեզուրի ցածրադիր հատվածներում առանց արհեստական ոռոգման երկրագործությունն

անհնար է: Այդպիսի տարածքները հայտնի են **բացարձակ ոռոգման գոտի** անունով:

Հաջորդ վերընթաց գոտում, որը համընկնում է լեռնային չոր տափաստանների լանդշաֆտային գոտու հետ, հնարավոր է **դեմի**, այսինքն՝ **անջր-դի երկրագործությունը**, բայց ցածր է արդյունավետությունը: Այստեղ պահանջվում է համեմատաբար **պակաս ինտենսիվության ոռոգում**: Ավելի բարձր գոտում պահանջվում է **չափավոր ոռոգում**:

Եվ վերջապես՝ 1500-1600 մ-ից բարձր գոտում, բացառությամբ Սևանի ավազանի, կարող է պահանջվել **մասնակի ոռոգում**: Ոռոգման անհրաժեշտություն չի զգացվում բարձր լեռնային գոտում՝ 2000-2200 մ բարձրությունից սկսած:

ՀՀ-ում գործում է ոռոգման միասնական համակարգ: Ստեղծվել են բազմաթիվ մեծ ու փոքր ջրատեխնիկական կառույցներ՝ **ջրամբարներ, մայր ջրանցքներ, ջրհան պոմպակայաններ, հզոր խողովակաշարեր, ջրանցույցներ (աքվեուկներ)**:

Ջրամբարները կառուցվում են ձմեռային և գարնանային ջրերը կուտակելու և ոռոգման սեզոնին օգտագործելու համար: Դրանց միջոցով կարգավորվում է նաև գետերի հոսքը:

ՀՀ ոռոգման համակարգում առանձնահատուկ տեղ են գրավում Արզնի-Շամիրամի (Հրազդան), Արմավիրի (Արաքս), Թալինի (Ախուրյան), Շիրակի (Ախուրյան), Շիրակամուտի (Փամբակ), Որոտանի (Որոտան) մայր ջրանցքները (տես, էջ 166-ի քարտեզը):

ՀՀ-ում ամենախոշոր ջրային կարգավորիչը Սևանա լիճն է, որից Սևան-Հրազդան ոռոգչաէներգետիկ համակարգի միջոցով սնվում են Արարատյան դաշտի մի շարք մայր ջրանցքներ: Ամենախոշոր արհեստական ջրամբարը **Ախուրյանինն** է, որի մի կեսը պատկանում է մեր հանրապետությանը, իսկ մյուս կեսը տնօրինում է Թուրքիան:

Ջրամբարներից կամ խոշոր գետերից սկիզբ առնող մայր ջրանցքների չափերին կարող եք ծանոթանալ հավելվածից:

Արարատյան դաշտում, ինչպես նաև Դեբեդ, Արփա և Որոտան գետերի վրա, կառուցված են ջրհան կայաններ (Մխչյան, Արևշատ, Ռանչպար և այլն), որոնք ջուրը պոմպերի միջոցով ցածր նիշերից մղում են ավելի բարձր գտնվող ջրանցքներին, ջրանցույցներին: Դրանք էլ ջուրը ինքնահոսով հասցնում են դաշտերին:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչպիսիքն է ՀՀ հողային ֆոնդի կառուցվածքը: Որտեղ են տարածվում գյուղատնտեսական խոշոր հողատարածությունները և ինչո՞ւ:
2. Որո՞նք են Հայաստանում տարածված հողերի մեխորացիայի տեսակները:
3. Ինչո՞ւ է ոռոգման նշանակությունը նվազում՝ ըստ բնական վերընթաց գոտիների:
4. Ուրվագծային քարտեզի վրա նշե՞ք ՀՀ խոշոր ջրամբարները և ոռոգիչ ջրանցքները:

ԴԱՍ 42. ԲՈՒՍԱԲՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆԸ

Բուսաբուծությունը ՀՀ գյուղատնտեսության առաջատար ճյուղն է: Այժմ տալիս է տնտեսության այս ճյուղի համախառն արտադրանքի մոտ 60%-ը:

Բուսաբուծության հիմնական արտադրամիջոցը մշակովի հողերն են, որոնք հայտնի են **ակտիվ օգտագործվող գյուղատնտեսական հանդակներ** անունով:

Մշակովի հողերի մեծ մասն օգտագործվում է որպես վարելահող (450 հազ. հա), որտեղ կատարվում է վարուցանք, մշակվում են բույսեր: Դա բուսաբուծության **դաշտավարության** ճյուղն է:

Որտեղ են տեղաբաշխված ՀՀ ամենաընդարձակ մշակովի հողերը:

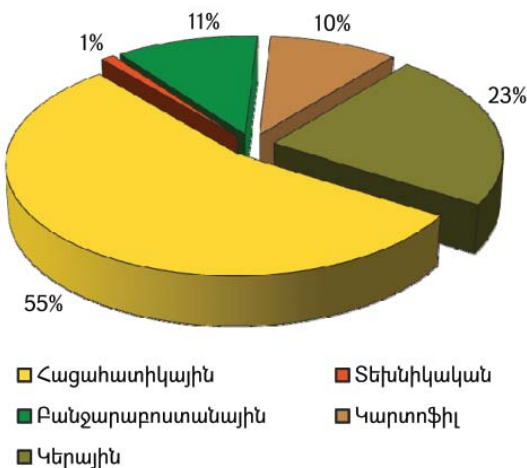
Դաշտավարության վերին սահմանը մեր հանրապետությունում հասնում է 2200 մ բացարձակ բարձրությունները: Մշակովի բույսերի շարքում ամենամեծ բաժինն ունեն **հացահատիկային և հատիկաընդեղենային մշակաբույսերը, որոնք կազմում են ցանքատարածությունների շուրջ 55%-ը: Երկրորդ տեղում են կերային մշակաբույսերը՝ շուրջ 23%-ը**, որոնք բազմամյա ու միամյա խոտաբույսեր, անասնակերի եգիպտացորեն, արմատապտուղներ են: **Մինչև 90-ական թվականները դրանք եղել են առաջին տեղում:**

ՀՀ-ում հացահատիկ մշակում են գրեթե ամենուրեք՝ 500-ից մինչև 2200 մ բարձրություններում: Դրանց մշակության համար առավել բարենպաստ պայմաններ կան Շիրակի դաշտում և Տեղի (Գորիսի) սարավանդում:

Հացահատիկի ցանքատարածություններում գերակշռողն **աշնանացան ցորենն է**, երկրորդ տեղում գարնանացան գարին է: Մշակում են նաև **եգիպտացորեն, լոբի, ոլոռ, վարսակ, հաճար և այլն**: ՀՀ-ում 2012 թ. արտադրվել է ավելի քան 450 հազ. տ հացահատիկ:

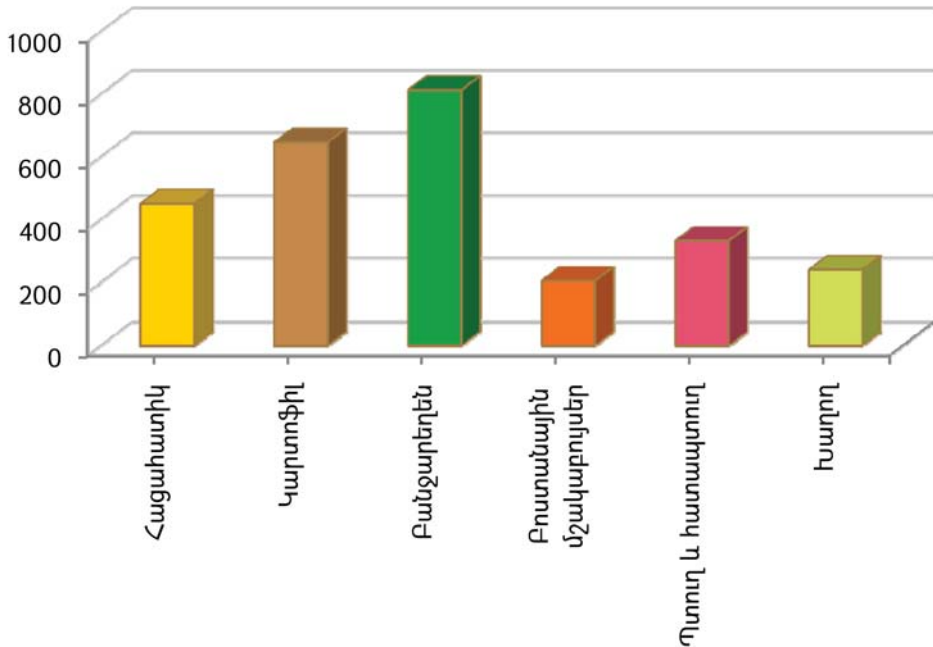
ՀՀ-ն ագրոկլիմայական պայմաններում բարձր բերքատվություն և եկամտաբերություն ունեն **տեխնիկական և բանջարաբուստանային** մշակաբույսերը:

ՀՀ ցանքատարածությունների կառուցվածքն ըստ մշակաբույսերի

Բանջարաբուստանային մշակաբույսերի տարածման հիմնական շրջանը Արարատյան դաշտն է: Այստեղ բարձր բերք են տալիս հատկապես ձմերուկն ու սեխը և ջերմասեր բանջարեղենը՝ լոլիկը, տաքդեղը և սմբուկը: Սրանք մշակվում են նաև հանրապետության հյուսիսարևելյան և հարավարևելյան ցածրադիր մասերում: Երկրագործական առումով առանձնանում է 1500-2000 մ բարձրության գոտին,

Բուսաբուծության արտադրանքի հիմնական տեսակների արտադրությունը (2012 թ.)

որը մասնագիտանում է պակաս ջերմասեր ու ցրտադիմացկուն բանջարաբուստանային մշակաբույսերի՝ կաղամբի, գազարի և բազուկի մշակման գծով:

Կարևորագույն պարենային մշակաբույս է **կարտոֆիլը**, որն աճում է բոլոր բնական գոտիներում: ՀՀ-ում առավել հայտնի կարտոֆիլացան շրջաններն են Սևանի ավազանը, Շիրակի և Լոռու դաշտերը: Արարատյան դաշտը մասնագիտացած է վաղահաս կարտոֆիլի մշակության գծով: Կարտոֆիլի համախառն բերքն անցնում է 600 հազ. տ-ից, որի մի մասն արտահանվում է Վրաստան:

Անցած տասնամյակներին մեծ փոփոխություն է կրել **տեխնիկական մշակաբույսերի** տեսականին: Վերջին տարիներին թռիչքային աճ է գրանցել ծխախոտագործությունը, որի համախառն բերքը 2007 թ. համեմատ աճել է 7 անգամ՝ կազմելով 1,8 հազ. տ (2012 թ.): Շիրակի դաշտի ագրոկլիմայական պայմանները նպաստավոր են շաքարի ճակնդեղի, իսկ Արարատյան դաշտինը՝ եթերայուղատու խորդենու մշակության համար: Ներկայումս փորձեր են արվում վերականգնելու նշված մշակաբույսերի արտադրությունը:

Այգեգործությունը: Հանրապետության մշակովի հողերից բազմամյա տնկարկներ են պտուղների, հատապտուղների և խաղողի այգիները, որոնց ցանքերը կազմում են 56,7 հազ. հա (2012 թ.): Այգեգործությունն **ունի երկու ենթաճյուղ՝ խաղողագործություն և պտղաբուծություն:**

Այգեգործությունը հանրապետության գյուղատնտեսական մասնագիտացման գլխավոր ուղղություններից է: Այն բնակչությանն ապահովում է անհրաժեշտ թարմ և պահածոյացված սննդամթերքով, իսկ գինու-կոնյա-

Հացահատիկային հիմնական մշակաբույսը աշնանացան ցորենն է

Աուվույրը տարածված կերային մշակաբույս է

կի ու պահածոների արդյունաբերությանը՝ հումքով: Հանրապետությունում 2012 թ. արտադրվել է ավելի քան 240 հազ. տ խաղող և 330 հազ. տ պտուղ:

Խաղողագործությունը մեր լեռնաշխարհի բնակչության հնագույն զբաղմունքներից է և ունի հազարամյակների պատմություն: Մեր խաղողագործության կարևոր առանձնահատկությունն այն է, որ խաղողի վազը Արարատյան դաշտում ձմեռային ցրտահարությունից պաշտպանելու համար ծածկում են **հողով՝ «թաղում են»**: Այդ պատճառով էլ ՀՀ-ում խաղողագործությունն, ի տարբերություն այլ երկրների, **ավելի աշխատատար է և պակաս շահութաբեր**:

ՀՀ-ում խաղողագործության վերին սահմանը հասնում է մոտ 1400 մ բացարձակ բարձրությունները: Հայաստանում հազարամյակների ընթացքում ժողովրդական սելեկցիայի շնորհիվ ստեղծվել են խաղողի բազմազան տեսակներ: Ներկայումս լայն տարածում ունեցող տեղական տեսակներն են՝ Ոսկեհատը, Գառան դմակը, Սև Արենին, Կարմրահյուսը, Նոնենին և այլն: Ներմուծված տեսակ է **Ռկացիթելին**:

Հանրապետությունում ձևավորվել է **խաղողագործական չորս շրջան**: Առաջին տեղում **Արարատյան դաշտն է՝** նախալեռնային գոտու հետ միասին: Երկրորդը **հյուսիս-արևելքն է**, երրորդը՝ **Արփայի հովիտը** և չորրորդը՝ **Չանգեզուրի հարավը (Մեղրին)**:

Պտղաբուծության համախառն բերքի վրա մեծ ազդեցություն են թողնում մեր հանրապետության փոփոխական եղանակային պայմանները, հատկապես վաղ գարնանային և ուշ աշնանային ցրտահարությունները: Պտղի և հատապտղի պահանջարկը ներքին շուկայում վերջին տարիներին գրանցել է դանդաղ, բայց կայուն աճի միտումներ, ինչի շնորհիվ էլ բազմամյա տնկարկների տարածքն աննշան չափով ընդլայնվել է և 2012 թ. կազմել է 39,2 հազ. հա:

Պտղատու տնկարկների կառուցվածքում գերակշռում են **հնդավորները** (խնձոր, տանձ և սերկևիլ): Երկրորդ տեղում են **կորիզավորները** (ծիրան, դեղձ, սալոր, բալ, կեռաս): Կան նաև **ընկուզապտուղներ** (ընկույզ, նուշ, պիստակ), ինչպես նաև **մերձարևադարձային պտուղներ** (թուզ, նուռ, փշատ):

Պտղաբուծությամբ զբաղվում են հանրապետության գրեթե բոլոր շրջաններում՝ ընդհուպ մինչև 2100 մ բացարձակ բարձրությունները: Սյունիքի և Տավուշի

*Կարտոֆիլի ցանքերը
տարածված են ամենուրեք*

*Առավել տարածված տեխնիկական
մշակաբույսը ծխախոտն է*

մարզերի չոր մերձարևադարձային կլիմայական պայմաններում մշակում են մերձարևադարձային պտուղներ: Արարատյան դաշտում, Վայոց Ձորի, Սյունիքի, Լոռու և Տավուշի մարզերի ցածրադիր գոտիներում և միջին բարձրություններում (մինչև 1400-1500 մ) մշակում են կորիզավորներ և ընկուզապտուղներ: Բարձրադիր գոտիներում (1500-2100 մ) հիմնականում մշակում են հնդավորներ (խնձորենի, տանձենի):

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ո՞րն է բուսաբուծության ճյուղի նշանակությունը:
2. Ինչպիսին է ՀՀ ցանքատարածությունների կառուցվածքը: Ի՞նչ փոփոխություններ է այն կրել վերջին տասնամյակներում:
3. Ձեր կարծիքով՝ դաշտավարության ո՞ր ճյուղերն են ՀՀ-ի համար հեռանկարային: Փորձե՞ք հիմնավորել:
4. Բնութագրե՞ք հացահատիկային և տեխնիկական մշակաբույսերի տարածման առանձնահատկությունները ՀՀ-ում:
5. Ո՞րն է այգեգործության տեղը ՀՀ գյուղատնտեսության մեջ: Որո՞նք են այս ճյուղի կառուցվածքի և տեղաբաշխման առանձնահատկությունները:

ԴԱՍ 43. ԱՆԱՍՆԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆԸ

Անասնապահությունը արտադրական առումով անասնակեր ծառայող բուսական մթերքների «վերամշակումն» է մարդու համար ավելի արժեքավոր մթերքների՝ կաթի, մսի, բրդի, մորթու, կաշվի:

Անասնապահության կերային բազան: Անասնապահության զարգացման հնարավորությունները պայմանավորված են նախ և առաջ դրա կերային բազայով: Աշխարհի պետությունների մեծ մասում, ինչպես և Հայաստանում, տարվա տաք սեզոնին անասունները սնվում են բնական արոտային թարմ խոտով, իսկ ցուրտ սեզոնին՝ նախօրոք կուտակված **մսուրային կերով**: Մեր երկրում **արոտային կերը բավարար է, բայց անբավարար է մսուրային կերը**:

Մսուրային կերի խնդիրը լուծելու համար օգտագործում են բնական խոտհարքները, կերային մշակաբույսերը (բազմամյա ու միամյա խոտաբույսեր, անասնակերի եգիպտացորեն, կերային արմատապտուղներ), ինչպես նաև խոտացված և համակցված կերը, որն արտադրվում է արդյունաբերական եղանակով:

Հանրապետության գյուղատնտեսական հանդակների հր մասն են կազմում արոտավայրերն ու խոտհարքերը, այսինքն՝ կերային հանդակները:

Անասնապահության կերային բազան և բնական լանդշաֆտների գոտիականությանը համապատասխան ունի վերընթաց տարածում: Ավելի ընդարձակ են **մերձալպյան տիպի արոտավայրերը** (2000-2600 մ բարձրություններում), երկրորդ տեղում է կերահանդակների **տափաստանային տիպը**: Դրանք մեծ արժեք են ներկայացնում հատկապես խոշոր եղջերավոր անասունների համար, որովհետև խոտածածկը բավականին բարձր է, իսկ բուսակազմը՝ բազմազան:

Մեր լեռնային երկրի համար բնորոշ է արոտային անասնապահության վերընթաց գոտիական համակարգը. ցածրադիր գոտու տնտեսություններն ամառվա ամիսներին կենդանիներին տանում են բարձրադիր մերձալպյան ու ալպյան գոտիներ, որտեղ և կազմակերպում են արոտը, կաթի ստացումն ու մշակումը:

ՀՀ համարյա բոլոր տարածաշրջաններում արոտավայրերը ծանրաբեռնված են 50-70%-ով: Միաժամանակ նկատելի է, որ անասունների գրեթե չկառավարվող արոտը հանգեցրել է առանձին արոտավայրերի գերբեռնվածության և գերարածեցման: Դրա պատճառով շատ շրջաններում պակասել է բուսազանգվածը, տարածվել են մոլախոտերը, զարգացել է հողի էրոզիան:

Անասնապահության ճյուղային կառուցվածքը: Անասնապահության ճյուղային կառուցվածքը ձևավորվում է ոչ միայն բնական պայմանների, այլև **բնակչության պահանջմունքների և տնտեսական պայմանների ազդեցությամբ**:

Վերջին հարյուրամյակի քաղաքական և սոցիալ-տնտեսական անկայունությունից առավել տուժել է ՀՀ անասնապահությունը: Տասնամյակներ են պահանջվել կորուստները վերականգնելու համար: Օրինակ՝ ոչխարների ու այծերի 1916 թ. գլխաքանակը վերականգնվել է միայն 1940-ական թվականների վերջերին:

20-րդ դարի ընթացքում էական փոփոխություն է կրել նաև անասնապահության ճյուղային կառուցվածքը: Գյուղատնտեսական աշխատանքների մեքենայացման հետևանքով աստիճանաբար պակասել, ապա և գրեթե վերացել է **ձիաբուծությունը, քարշող անասունների (եզների) բուծումը**: Մյուս կողմից՝ **արագ թափով աճել է** թռչնաբուծությունը, որը մսի արտադրության արդյունավետ միջոց է (այժմ թռչնաբուծությունն ապահովում է հանրապետությունում արտադրվող մսի մոտ 8%-ը):

«-ում ավելի մեծ նշանակություն է ձեռք բերել անասնապահության զարգացման ինտենսիվ ուղղությունը: Բացառելով՝ ինչ է դա նշանակում:

Անասնապահության ճյուղային կառուցվածքը որոշվում է **յուրաքանչյուր ճյուղին պատկանող անասունների գլխաքանակով կամ արտադրվող մթերքի ծավալով**: Ավելի տարածված է երկրորդ ցուցանիշը (տե՛ս դիագրամը):

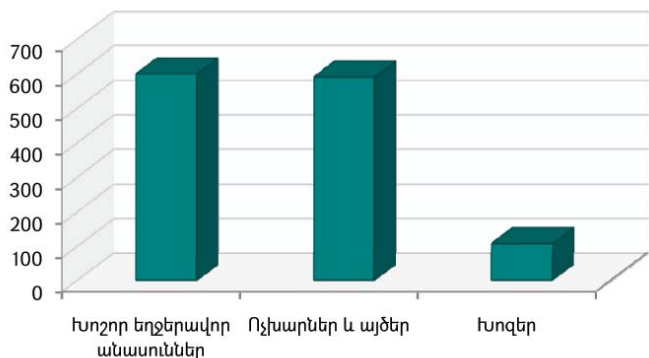
Մեր հանրապետությունում անասնապահության համախառն արտադրանքի մոտ 70%-ը բաժին է ընկնում խոշոր եղջերավոր անասնապահությանը (տավարաբուծությանը), երկրորդ տեղում է ոչխարաբուծությունը (մոտավորապես 12%):

խոշոր եղջերավոր անասնաբուծության տեղաբաշխումը, ի տարբերություն անասնապահության մյուս ճյուղերի, ավելի համաչափ է: Այնուհանդերձ, որոշ շրջաններ առանձնանում են թե՛ անասունների գլխաքանակով և թե՛ բարձր մթերատվությամբ (Արարատյան դաշտ, Շիրակի, Լոռու և Գեղարքունիքի մարզեր): 2012 թ. խոշոր եղջերավոր անասունների գլխաքանակը կազմել է մոտ 600 հազ.:

Վերջին տարիներին անասնաբուծության ոլորտում իրականացված արմատական բարեփոխումների շնորհիվ հնարավոր է դարձել, հատկապես խոշոր եղջերավոր կենդանիների պահելու ավանդական պայմանները փոխարինել ժամանակակից տեխնոլոգիաներով, իսկ ցածր մթերատու կենդանիների փոխարեն բուծել մեր երկրի բնակլիմայական պայմաններին առավել հարմարված **համաշխարհային լավագույն դասական ցեղերի բարձր մթերատու կենդանիներ**: Այդ նպատակով եվրոպական երկրներից ներկրվել են բարձր մթերատվությամբ և ամուր կազմվածքով կաթնատու և կաթնամսատու (հիմնականում սիմենթալ, շվից, հոլշտին ցեղատեսակների) տոհմային երինջներ:

Արարատյան դաշտում բնակչության մեծ խտությունը, մայրաքաղաքին մոտ լինելու հանգամանքը, կերային մշակաբույսերի համեմատաբար ընդարձակ տարածքները և կաթի վերամշակման

Անասնագլխաքանակը (2012 թ.)

Շվից ցեղապատակի կովեր

Ոչխարաբուծությունը բարձրլեռնային շրջանների անասնապահության առաջատար ճյուղն է

կաններին՝ մոտ 2 մլն): Տարբեր ցեղերի ոչխարներ տալիս են տարբեր քանակի բուրդ, միս և կաթ: Կախված այն բանից, թե դրանցից որն է շատ, որոշվում է ոչխարաբուծության ուղղությունը՝ **մասնագիտացումը**: Մեզանում տիրապետող է **մասկաթնաբրդատու ուղղությունը**: Բուծում են բալբաս, արագածյան և այլ ցեղերի ոչխարներ:

Ոչխարաբուծությունը նույնպես տարածված է ամենուրեք: Սակայն դրա նշանակությունն ավելի մեծ է լեռնային ու նախալեռնային շրջաններում: Ոչխարների և այծերի գլխաքանակով առաջատար տեղ են գրավում Գեղարքունիքի, Արագածոտնի, Սյունիքի, Շիրակի և Վայոց Ձորի մարզերը:

Թռչնաբուծությունը վերջին տարիներին ամենաարագ աճող ճյուղն է: Այժմ այն ոչ միայն լիովին բավարարում է թռչնի մսի և ձվի ներքին շուկայի պահանջարկը, այլև արտադրանքի մի մասն արտահանվում է: Գործում են խոշոր թռչնաբուծական ֆաբրիկաներ մերձերևանյան գոտում (Լուսակերտ, Արզնի), ինչպես նաև Գյումրիում և Կապանում:

Խոզաբուծությունն աչքի է ընկնում մսի արտադրությունն ավելացնելու լայն հնարավորություններով, քանի որ մյուս կենդանիների համեմատ ավելի կարճ է խոզերի վերարտադրության բնական ցիկլը: Չնայած վերջերս հաճախակի գրանցվող աֆրիկյան ժանտախտի դեպքերին, ինչը խոզերի գլխաքանակի զանգվածային անկման պատճառ է դարձել, այնուամենայնիվ,

ծեռնարկությունների խիտ ցանցը հնարավոր են դարձնում բացառապես **կաթնային տավարաբուծության** ուղղությամբ մասնագիտացումը:

Նախալեռնային գոտին մասնագիտանում է **կաթնամսատու տավարաբուծության** ուղղությամբ: Դրան նպաստում են նաև տավարի ներմուծված նոր ցեղերը և տեղական «կովկասյան գորշ» ցեղը: **Լեռնային գոտին** մասնագիտանում է **մսակաթնատու և մսատու տավարաբուծությամբ**, որը պայմանավորված է հարուստ բուսածածկ ունեցող ալպիական մարգագետինների առկայությամբ:

Ոչխարաբուծության զարգացման համար մեր երկրի բնական պայմաններն ընդհանուր առմամբ բարենպաստ են: Չնայած դրան՝ ոչխարների և այծերի գլխաքանակը նախորդ տասնամյակների համեմատ աստիճանաբար կրճատվել է և վերջին տարիներին կազմում է շուրջ 590 հազ. (առավելագույնը եղել է 20-րդ դարի 70-ական թվա-

դրանց ընդհանուր գլխաքանակի դանդաղ, կայուն աճ է նկատվում: Չնայած դրան, խոզերի գլխաքանակը 20-րդ դարի 80-ական թվականների համեմատ դեռևս երեք անգամ պակաս է: Սովորաբար խոզաբուծությունը զարգանում է հացահատիկազգիների մշակության շրջաններում և սննդարդյունաբերության ավելցուկների հիման վրա: Խոզաբուծության զարգացման առաջատար շրջաններ են Երևանին հարակից մարզերը և բնական կերով հարուստ անտառաշատ Տավուշի մարզը:

Անասնապահության ճյուղերից ՀՀ-ում առանձնահատուկ նշանակություն ունի **մեղվաբուծությունը**: Բազմերանգ ծաղիկներով ծածկված լեռնային տափաստաններն ու ալպյան մարգագետինները հնարավորություն են տալիս ստանալ բարձրորակ մեղր: Միաժամանակ, մեղուները անփոխարինելի դեր են կատարում ծաղիկների փոշոտման գործում, նպաստում են բերքատվության բարձրացմանը և սերմերի բարելավմանը: Բացի բուն մեղրի արտադրությունից՝ Հայաստանը լավ հեռանկարներ ունի նաև այլ մեղվամթերքների արտադրման ոլորտում, քանի որ նպաստավոր պայմաններ կան մեղվակաթ, ծաղկափոշի, ինչպես նաև՝ ակնամոմ (պրոպոլիս) ստանալու համար: Վերջինս մեծ կիրառություն ունի դեղարտադրության մեջ:

Հայն իմաստով՝ անասնապահության ճյուղ է համարվում նաև **ձկնաբուծությունը**: Նախկինում ձկան որս կատարվում էր միայն Սևանա լճում: Սևանի ձկնային պաշարների չկարգավորվող, անխնա որսի հետևանքով այժմ լճի բոլոր տեսակի ձկների (այդ թվում՝ սիգի, կողակի) արդյունագործական պաշարները գտնվում են սպառման վտանգի տակ: Այժմ դրան զուգահեռ՝ ձկնաբուծության ծավալներն աճում են հանրապետության մի քանի փոքր լճերում, գետերի հունի մեծակա արհեստական ջրավազաններում, ջրամբարներում և հատկապես Արարատյան դաշտի աղակալած հողերում ստեղծված **արհեստական լճակներում**: Վերջին տարիներին այս ջրավազաններում բուծված ձկան մի մասը արտահանվում է:

Ձկնաբուծական արհեստական լճակ

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Բնութագրեք ՀՀ անասնապահության կերային բազան: Ինչպիսիք տնտեսական և բնապահպանական հիմնախնդիրներ են առնչվում դրան:
2. Որո՞նք են ՀՀ խոշոր եղջերավոր անասնաբուծության զարգացման ու տեղաբաշխման առանձնահատկությունները:
3. Ոչխարաբուծության որո՞ւղղությունն է զարգացած մեր հանրապետությունում և ինչո՞ւ:
4. Ի՞նչ գործոններով է պայմանավորված թռչնաբուծության արագ վերելքը մեր երկրում:
5. Ի՞նչ առանձնահատկություններ ունեն մեղվաբուծությունն ու ձկնաբուծությունը ՀՀ-ում:

ԴԱՍ 44. ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՄԹԵՐՔՆԵՐԻ ՎԵՐԱՄՇԱԿՈՒՄԸ: ԱԳՐՈԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼԻՐԸ

Սննդի արդյունաբերությունը շարունակում է գյուղատնտեսական արտադրության տեխնոլոգիական շղթան՝ գյուղատնտեսական մթերքները ենթարկում է արդյունաբերական վերամշակման և առաքում սպառողին: **Գյուղատնտեսությունը և սննդի արդյունաբերությունը համատեղ կազմում են ագրոարդյունաբերական համալիր:**

ՀՀ սննդի արդյունաբերությունը միավորում է հարյուրավոր խոշոր, միջին և մանր ձեռնարկություններ, որոնց բաժինն արդյունաբերության համախառն արտադրանքում կազմում է շուրջ 34%:

Սննդի արդյունաբերությանը բաժին է ընկնում վերամշակող արդյունաբերության արտադրանքի 54%-ը¹, որից 36%-ը՝ սննդամթերքի, 14%-ը՝ խմիչքների և 4%-ը՝ ծխախոտի արտադրությանը:

Սննդի արդյունաբերությունն աչքի է ընկնում մի կարևոր առանձնահատկությամբ. **դրա արտադրանքն ունի ամենօրյա զանգվածային սպառում:** Այն չի կարող ամբողջությամբ առաքվել հեռու վայրերից: Այդ պատճառով էլ մարդկանց անհրաժեշտ պարենամթերքի մեծ մասի, օրինակ՝ հացի, հրուշակեղենի, կաթնամթերքի արտադրությունը կազմակերպվում է տեղում, սպառման վայրերին մոտ:

ՀՀ-ում գյուղատնտեսության հիմնական ճյուղերը զարգանում են տեղական հումքային բազայի վրա:

Սակայն գործում են նաև սննդի արդյունաբերության այնպիսի ենթաճյուղեր, որոնք կարող են աշխատել հումքի ստացման վայրերում:

Մեր երկրում արտահանման նշանակություն ունեն **գինու-կոնյակի, մրգի ու բանջարեղենի պահածոների և հանքային ջրերի** արտադրությունները, որոնք հանդես են գալիս որպես տվյալ տարածքի **մասնագիտացման ճյուղեր:**

Գինու-կոնյակի արդյունաբերության արտադրանքի ծավալը մեծ չէ, բայց մեծ համբավ է ձեռք բերել առաջին հերթին արտադրանքի բարձր որակի շնորհիվ:

Հնուց ի վեր Հայաստանը հայտնի է իր գինեգործներով, խաղողի և գինու մշակման հնագույն մեթոդներով, ավանդույթներով, որոնք հայտնի են դեռևս Ուրարտական թագավորության ժամանակաշրջանից և պահպանվել են մինչ այսօր: Ուրարտական Արին-Բերդ, Կարմիր Բլուր, Թեյշեբանի, Էլար Դարանի քաղաքներում կատարված հնագիտական պեղումների շնորհիվ գիտականորեն ապացուցված է, որ հայերի նախնիների մոտ գինեգործությունը գտնվում էր բարձր մակարդակի վրա: Դրա ապացույցներից են հնագիտական պեղումների ժամանակ հայտնաբերված Ք. ա. I հազարամյակի գինու շտեմարանները և վիթխարի՝ մինչև 1000-լիտրանոց կարասները:

Գինեգործությունը որպես արդյունաբերության ճյուղ Հայաստանում հիմ-

1 Տվյալները տրված են 2012 թ. դրությամբ:

նադրվել է 19-րդ դարի երկրորդ կեսին: Գինու և օղու գործարաններ են հիմնել հայազգի գործարարները Երևանում և կից շրջաններում: Հայտնի էր հատկապես Ն. Թաիրովի՝ 1881 թ. Երևանում կառուցած գործարանը, որի հիմքի վրա ձևավորվեց գինու-կոնյակի ներկայիս խոշոր ձեռնարկություններից «Նոյ» ընկերությունը:

19-րդ դարի վերջին Ն. Թաիրովի գործարանը գնեց «Շուստով և որդիներ» մոսկովյան ֆիրման, որը և կազմակերպեց կոնյակի արտադրություն և կառուցեց նոր գործարաններ:

Ներկայումս հանրապետության գինու-կոնյակի արդյունաբերությունը միավորում է գինեյուֆի, օղու և կոնյակի (բրենդի) արտադրության մի քանի տասնյակ ձեռնարկություններ: Դրանց արտադրանքի տեսականին մեծ է՝ ավելի քան 60 անուն: Հայտնի են տարբեր ապրանքանիշի կոնյակները, սովորական և թնդեցված գինիները, շամպայն գինին, օղու տարբեր տեսակները, այլ ալկոհոլային ըմպելիքներ: **Արտադրվող գինիների ու կոնյակների մեծ մասն արտահանվում է շուրջ 25 երկիր:**

Երևանի կոնյակի գործարանը

Գինու-կոնյակի արդյունաբերությունը **տեղաբաշխված է խաղողագործական շրջաններում:** Խոշոր գործարաններ կան Երևանում, Արմավիրում, Վաղարշապատում, Արտաշատում, Աշտարակում և Վեդիում: Ավելի փոքր են հյուսիսարևելյան և հարավարևելյան խաղողագործական շրջանների (Բերդ, Իջևան, Մեղրի) գործարանները:

Հայաստանն աշխարհին հայտնի է նաև որպես գարեջրի արտադրության հնագույն երկիր: Այդ մասին վկայություններ է թողել իրույն պատմիչ Քսենոփոնը (Ք. ա. 5-րդ դար): Ներկայումս գարեջրի արտադրության խոշոր ձեռնարկություններ կան Երևանում, Գյումրիում և Աբովյանում, որոնք արտադրում են «Կիլիկիա», «Էրեբունի», «Ալեքսանդրապոլ» և «Կոտայք» ապրանքանիշով գարեջուր: Դրանք բավարարում են ոչ միայն տեղական պահանջարկը, այլ նաև արտահանվում են:

Մենդի արդյունաբերության կարևոր մասնագիտացման ճյուղ է **մրգի ու բանջարեղենի պահածոների արդյունաբերությունը:** Այն ձևավորվել է 1920 թ. հետո (մինչ այդ մրգի պահածոների մի փոքրիկ արտադրություն եղել է Մեղրիում): Կառուցվել են խոշոր ժամանակակից

Պահածոների արտադրության տեղամաս

Շշայցարկման հոսքային գիծ

գործարաններ: Դրանք նույնպես տեղաբաշխված են հումքի՝ մրգերի ու բանջարեղենի մշակության շրջաններում: Այդ պատճառով էլ **պահածոյագործության տեղաբաշխումը հանընկնում է գինեգործության տեղաբաշխմանը:**

Պահածոների արտադրությունը ՀՀ-ում բարձր ապրանքայնություն ունեցող ճյուղ է, որի արտադրանքի շուրջ 2/3-ը արտահանվում է: Այս ճյուղի արտադրանքի **տեսականին բազմազան է:** Արտադրվում են ծիրանի, դեղձի, սալորի, խնձորի, այլ քաղցրահամ մրգերի հյութեր ու մուրաբաներ, լոլիկի մածուկ,

սմբուկի, վարունգի և այլ բանջարեղենի պահածոներ:

ՀՀ-ում առանձնահատուկ տեղ ունի **հանքային ջրերի արտադրությունը:** Ի տարբերություն սննդարդյունաբերության մյուս ճյուղերի, սա **հումքը ստանում է ոչ թե գյուղատնտեսությունից, այլ երկրի ընդերքից:** Մեր հանքային աղբյուրները բազմաթիվ են: Ներկայումս շահագործվում են մի քանի հանքային աղբյուրներ: Լցարկվում է հանքային ջրերի տարեկան պաշարների միայն 2-3%-ը: Դա նշանակում է, որ այս ճյուղի զարգացման համար հումքային պաշարները որևէ սահմանափակում չեն դնում: Հատկապես հայտնի են «**Ջերմուկ**», «**Արզնի**», «**Բջինի**», «**Դիլիջան**» և «**Հանքավան**» **հանքային ջրերի գործարանները:**

Մեր հանրապետության սննդի արդյունաբերության տեղական նշանակության կարևոր ճյուղ է **պանրագործությունը:** Դրա արտադրանքի մեծ մասը տեղական (սպիտակ) պանիրներն են, («**Չանախ**», «**Լոռի**», «**Եղեգնաձոր**»), ինչպես նաև «**Շվեյցարական**» կոչվող պանիրը: **Պանրագործության համար բնորոշ է ցրված տեղաբաշխումը:** Պանիր արտադրվում է հանրապետության վարչական բոլոր մարզերում՝ կաթի արտադրության վայրերում:

Ալրաղաց և մսի արտադրությունները, որոնք աշխատում են տեղական սպառման համար, նախկինի համեմատ ընդլայնել են տեղաբաշխման աշխարհագրությունը, ավելացրել արտադրանքի տեսականին:

Երևանում և Մասիսում են գտնվում ծխախոտի արտադրության ձեռնարկությունները, որոնք աշխատում են տեղական և ներմուծվող հումքով: Թողարկված արտադրանքի մի մասն արտահանվում է:

Շաքարի արտադրությունը նախկինում եղել է Սպիտակ քաղաքում: 1988 թ. երկրաշարժից այն լիովին ավերվեց և դադարեց գործել: Այժմ նոր գործարան է կառուցվել Ախուրյան գյուղում: Այն կարող է աշխատել Շիրակի դաշտում բարձր բերքատվություն ապահովող շաքարի ճակնդեղի հումքով:

Հրուշակեղենի արտադրությամբ զբաղվում են մեր հանրապետության տարբեր բնակավայրերում ցրված բազմաթիվ փոքր և միջին ձեռնարկություններ: Հրուշակեղենի արտադրության հսկան Երևանում գտնվող «Գրանդ Քենդի» ընկերությունն է, որի արտադրատեսակների թիվն անցնում է 300-ից:

Կերակրի աղի արտադրությունն իրականացվում է Ավանի աղահանքի շահագործումով:

ՀՀ սննդի արդյունաբերության անբաժան մասն են կազմում նաև այնպիսի կարևոր ուղղություններ, ինչպիսիք են ալյուրի, կաթնամթերքների, մսամթերքի և զովագուցիչ ջրերի տարբեր տեսակների արտադրությունը:

Ալրադաց խոշոր ձեռնարկություններ կան Երևանում,

Բաղրամյանում և Սևանում: Մսամթերքի արտադրության հիմնական ձեռնարկությունները գտնվում են Երևանում: Առավել հայտնի են «Գեղարդ», «Բարի Սամարացի», «Բեկոն» և «Աթենք» ընկերությունները:

Կաթնամթերքի արտադրությամբ հայտնի ձեռնարկությունների մեծ մասը նույնպես տեղաբաշխված են Երևանում և մերձակա՝ Կոտայքի ու Արագածոտնի մարզերի բնակավայրերում: Շուկայում առավել մեծ պահանջարկ ունի «Աշտարակ կաթ», «Թամարա», «Մարիաննա» ընկերությունների արտադրանքը:

Զովագուցիչ ջրերի և լիմոնաղի տարբեր տեսակների արտադրությունը առավելապես տեղաբաշխված է Երևանում և մերձակա բնակավայրերում:

Ախուրյանի շաքարի գործարանը

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ է ագրոարդյունաբերական համալիրը:
2. Որո՞նք են սննդի արդյունաբերության տեղաբաշխման առանձնահատկությունները:
3. Որո՞նք են ՀՀ սննդի արդյունաբերության մասնագիտացման ճյուղերը:
4. Ինչպիսի՞ն է գինու-կոնյակի արտադրության տեղաբաշխումը:
5. Գնահատե՞ք ՀՀ պահածոների արտադրության զարգացման պայմանները և մակարդակը:
6. Քննարկե՞ք՝ որ բնական և տնտեսական գործոններն են սահմանափակում մեր հանրապետության սննդի արդյունաբերության զարգացումը:

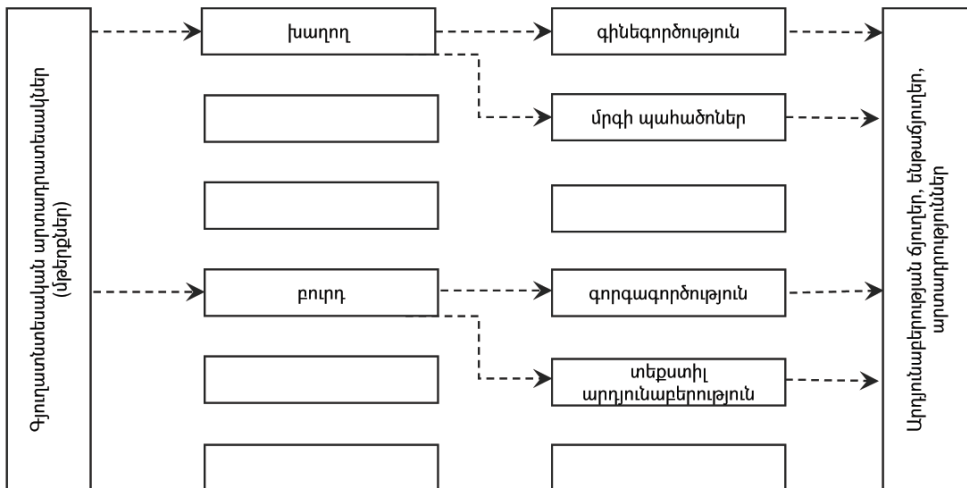
ԴԱՍ 45. ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ ԿԱՊԵՐԻ ԳԾԱՊԱՏԿԵՐԻ ՄՇԱԿՈՒՄ

Հայաստանի Հանրապետությունում արտադրական կապերը արդյունաբերության և գյուղատնտեսության միջև բավականին սերտ են, և դրանք անընդհատ զարգանում ու ավելի բազմազան են դառնում:

Օգտվելով դասագրքի նախորդ դասերի նյութերից՝ կազմե՛ք ՀՀ գյուղատնտեսության և թեթև ու սննդի արդյունաբերության միջև ձևավորված արտադրական կապերի գծապատկերը:

- ◆ Սկզբում աշխատանքային տեսքում արտագծե՛ք ստորև բերված գծապատկերը:
- ◆ Գծապատկերի ձախ մասի վանդակներում գրե՛ք գյուղատնտեսության արտադրատեսակների (հումքի) անվանումները, իսկ աջ մասի վանդակներում գրե՛ք դրանք վերամշակող թեթև, սննդի և արդյունաբերության այլ ճյուղերն ու ենթաճյուղերը (արտադրությունները): Ապա, ինչպես ցույց է տրված օրինակում, սլաքներով միացրե՛ք համապատասխան վանդակները (տե՛ս խաղողի, բրդի և թեթև ու սննդի արդյունաբերության ճյուղերի արտադրական կապերի տրված օրինակը):
- ◆ Գյուղատնտեսական արտադրատեսակների (մթերքների) և այն վերամշակող արդյունաբերության ճյուղերի գծապատկերի տրված վանդակների քանակը կարող էք ըստ անհրաժեշտության ավելացնել:

ԴԱՍ 46. ՀՀ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԸ: ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ

Հիշե՛ք՝ ինչպիսի կարևոր գործառույթներ է կատարում տրանսպորտը նյութական արտադրության, առևտրի և ուղևորափոխադրումների ոլորտներում:

Տրանսպորտը, ի տարբերություն նյութական արտադրության մյուս ոլորտների, նոր նյութական արժեքներ չի ստեղծում, բայց կատարում է այնպիսի տնտեսական գործառույթներ, առանց որոնց հասարակական արտադրության գործընթաց իրականացվել չի կարող: Այդ գործառույթներն են.

1. նյութական արտադրության ճյուղերի միջև արտադրության միջոցներ (հումք, կիսաֆաբրիկատներ, վառելիք), ինչպես նաև ուղևորներ փոխադրելը,
2. պատրաստի արտադրանքը սպառողին հասցնելը,
3. բուն արտադրական գործընթացներին ակտիվ մասնակցությունը (միևնույն արտադրական ձեռնարկության ներսում տարբեր արտադրամասերի միջև վերամշակվող հումքի, կիսաֆաբրիկատների տեղափոխումը):

Տրանսպորտը ամեն մի տարածքի **ենթակառուցվածքի**¹ կարևորագույն ճյուղն է:

Հայաստանի Հանրապետությունում տրանսպորտի տարբեր տեսակների զարգացումը պայմանավորված է **աշխարհագրական դիրքի և լեռնային մակերևույթի** առանձնահատկություններով:

ՀՀ-ում առկա են **երկաթուղային, ավտոմոբիլային, օդային, խողովակաշարային, էլեկտրահաղորդային** տրանսպորտի ճյուղերը: Բացակայում է միայն ջրային տրանսպորտը: Վերջին գրեթե 25 տարիների ընթացքում Ադրբեջանի և Թուրքիայի կողմից Հայաստանի շրջափակման բացասական հետևանքները մեղմելու նպատակով վերակառուցվել, իսկ առանձին հատվածներում՝ կառուցվել են նոր ռազմավարական նշանակության՝ Հայաստանը Վրաստանի և Իրանի հետ կապող միջպետական ավտոմոբիլային մայրուղիներ:

Նախկինում Հայաստանում տրանսպորտային միասնական ցանց չի եղել: Արդիական խճուղային ճանապարհների և երկաթուղիների միասնական ցանց ձևավորվել է 20-րդ դարի սկզբին: Այն լրացվել է խողովակաշարերով ու բարձրավոլտ էլեկտրահաղորդման գծերով 1960-ական թվականներին:

Ձեզ հայտնի է, որ որևէ երկրի տրանսպորտի զարգացման մակարդակը ցույց տվող կարևոր ցուցանիշ է ճանապարհային **ցանցի խտությունը**:

Ինչպե՞ս է որոշվում ճանապարհային ցանցի խտության ցուցանիշը:

1 Ենթակառուցվածք է կոչվում տվյալ տարածքում գտնվող այն տարրերի ամբողջությունը (ճանապարհներ, խողովակաշարեր, էլեկտրահաղորդման գծեր, օժանդակ շինություններ, կրթական, մշակութային, առողջապահական և այլ կառույցներ), որոնք անհրաժեշտ են տնտեսությունը կազմակերպելու և բնակչության առօրյա կյանքն ապահովելու (կարիքները սպասարկելու) համար:

ՏՐԱՆՍՊՈՐՏ

Մասշտաբ 1:2 000 000

Ներկայումս հանրապետության ամբողջ տարածքի **խճուղային ճանապարհային ցանցի** միջին խտությունը հավասար է մոտավորապես 35 կմ/100կմ²: Սակայն ՀՀ-ի տարբեր մասերում այդ ցուցանիշը խիստ տարբեր է: Եթե, օրինակ, բարձրլեռնային շատ շրջաններով չի անցնում ոչ մի ճանապարհ, խողովակաշար կամ էլեկտրահաղորդման գիծ, ապա ցածրադիր, տնտեսապես զարգացած շրջաններում, հատկապես խոշոր քաղաքներին հարող տարածքներում այս ցուցանիշը տասնապատիկ, հարյուրապատիկ անգամ մեծ է երկրի միջին ցուցանիշից:

Տրանսպորտի զարգացման մակարդակը բնութագրող կարևոր ցուցանիշներ են բեռնափոխադրումների ծավալը, փոխադրված ուղևորների թիվը, **բեռնաշրջանառությունն ու ուղևորաշրջանառությունը**:

Ինչ է բեռնաշրջանառությունը և ուղևորաշրջանառությունը:
Ո՞րն է դրանց չափման միավորները:

Բեռնաշրջանառության կամ ուղևորաշրջանառության աճ հավասարապես կարող է տեղի ունենալ փոխադրվող բեռների ծավալի և ուղևորների թվի աճի, կամ փոխադրումների միջին հեռավորության աճի, կամ էլ երկուսի միաժամանակյա աճի շնորհիվ:

ՀՀ-ում, ինչպես և ամբողջ աշխարհում, տրանսպորտը զարգացել է արագ տեմպերով: Սակայն, ի տարբերություն ընդարձակ տարածություններ ունեցող երկրների, ՀՀ-ում այդ աճը տեղի է ունեցել առավելապես բեռների ծավալների և ուղևորների թվի, բայց ոչ հեռավորությունների աճի հաշվին: Աճել են բեռների տարեկան ծավալը և ուղևորների թիվը: Դրան հակառակ, մնացել է անփոփոխ կամ շատ դանդաղ է աճել փոխադրումների միջին հեռավորությունը: Ներկայումս այն կազմում է երկաթուղում մոտավորապես 250 կմ, ավտոմոբիլային տրանսպորտում՝ 58 կմ:

Ադրբեջանի և Թուրքիայի կողմից շարունակվող տրանսպորտային շրջափակման պայմաններում Հայաստան ներմուծվող և արտահանվող ապրանքների փոխադրման հեռավորությունը մեծացել է: Փոխադրման միջին հեռավորության մեծացման շնորհիվ ՀՀ բեռնաշրջանառության կառուցվածքում առաջատար է երկաթուղային և խողովակաշարային տրանսպորտը: Ընդ որում, խողովակաշարային տրանսպորտի բեռնաշրջանառությունը ավելի քան 8 անգամ, իսկ երաթուղային տրանսպորտինը՝ մոտ 3 անգամ գերազանցում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի բեռնաշրջանառությանը:

Հայաստանը միջպետական սերտ տրանսպորտային-տնտեսական կապեր ունի ինչպես մեր անմիջական հարևաններ Վրաստանի և Իրանի, այնպես էլ այդ երկրների տարածքով Ռուսաստանի, Եվրոպական և Հարավարևմտյան Ասիայի մի շարք երկրների հետ:

Հանրապետության ներսում կատարվող տրանսպորտային փոխադրումների կազմում գերիշխում են լայն սպառման ապրանքները (պարենամթերք, կենցաղային ու առօրյա օգտագործման իրեր) և հանքային շինանյութերը (որմնաքար, խիճ, ավազ, պեռլիտ, կրաքար, պեմզա և ցեմենտ):

Եթե լայն սպառման ապրանքների փոխադրման ուղիների ցանցն ընդգրկում է ուղու վրա գտնվող բնակավայրերը, ապա հանքային շինանյութերը փոխադրվում են դրանց արտադրության սահմանափակ թվով կենտրոններից գլխավորապես դեպի այն կենտրոնները, որտեղ կատարվում է մեծ ծավալի շինարարություն:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչպիսիք տնտեսական գործառույթներ է իրականացնում տրանսպորտը: Բերե՞ք բուն արտադրական պրոցեսին տրանսպորտի անմիջական մասնակցության օրինակ:
2. Ինչ գործոններ են ազդում ՀՀ-ում տրանսպորտի զարգացման վրա: Ինչպիսիք տրանսպորտային հնարավորություններ կբացվեին ՀՀ-ի առջև, եթե այն ունենար ծովային սահման և անմիջական ելք դեպի

Համաշխարհային օվկիանոս:

3. Ինչպե՞ս են փոփոխվում ճանապարհային ցանցի միջին խտության և բեռնաշրջանառության (ուղևորաշրջանառության) ցուցանիշները ՀՀ-ում:
4. Առանձնացրե՞ք ձեր բնակավայրում հանդիպած խոշորաձավալ 5-10 անուն արտադրատեսակ, որոնք արտադրվել են Հայաստանից դուրս: Փորձե՞ք ճշտել դրանց արտադրության երկրները և այն տրանսպորտային միջոցները, որոնցով փոխադրվել են Հայաստան:
5. ՀՀ ուրվագծային քարտեզի վրա սլաքներով միացրե՞ք բեռների հետևյալ տեսակների առաքման և ստացման վայրերը.
 - պղնձի խտանյութ
 - մոլիբդենի խտանյութ
 - կրաքար
 - ոսկու հանքաքար
 - ցեմենտ
 - ալյուր (խոշոր ալրադացներում արտադրվող):

ԴԱՍ 47. ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԻ ԳԼԽԱՎՈՐ ՏԵՍԱԿՆԵՐԸ

Ներկայումս ՀՀ բեռնաշրջանառության մեջ առաջատար դերը պատկանում է **խողովակաշարային տրանսպորտին**, թեև Հայաստանի պես լեռնային մակերևույթ ունեցող երկրի համար անփոխարինելի նշանակություն ունի ավտոմոբիլային տրանսպորտը:

ՀՀ տրանսպորտային ցանցի զարգացման գործում կարևոր դեր է կատարել երկաթուղային տրանսպորտը:

Երկաթուղային տրանսպորտ: Երկաթուղու միջոցով իրականացվում է համաշխարհային բեռնաշրջանառության և ուղևորաշրջանառության ընդամենը 11%-ը: Սակայն դեպի ծով ելք չունեցող երկրներում, ինչպիսին է նաև Հայաստանը, **երկաթուղու դերը բացառիկ է:**

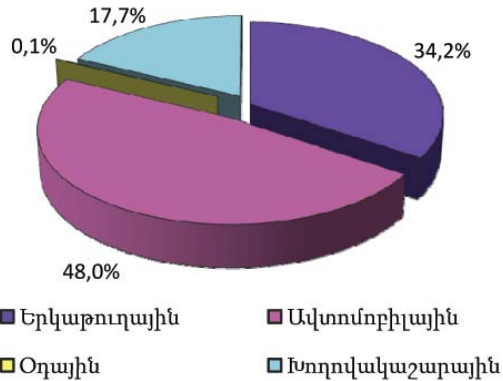
Ինպես տեսնում եք էջ 182 քարտեզում՝ սկզբում կառուցվել է Սև և Կասպից ծովերն իրար միացնող Փոթի-Թբիլիսի-Բաքու գիծը, որից և ճյուղավորվել է Հայաստան եկող գիծը: 1899 թ. շահագործման են հանձնվել Թբիլիսի-Ալեքսանդրապոլ (Գյումրի)-Կարս, 1902 թ.՝ Գյումրի-Մասիս-Երևան, 1908 թ.՝ Մասիս-Նախիջևան-Ջուլֆա ճյուղավորումները: Ավելի ուշ, երբ կառուցվեց Կասպից ծովի հյուսիսային ուղղության մերձափնյա գիծը, անդրկովկասյան երկաթգծերը միացան Ռուսաստանի և դրա միջոցով էլ՝ Եվրոպայի երկաթուղային ցանցին: Հետագայում երկաթգծեր կառուցվեցին արևմտյան ուղղությամբ (Կարսից դեպի Միջերկրական ծովի ափերը), կառուցվեց նաև Ջուլֆա-Բաքու երկաթգիծը, որն անցավ Հայաստանի ծայր հարավով: Հայաստանը մտավ Եվրասիա մայրցամաքի՝ աշխարհի ամենահզոր երկաթուղային ցանցի մեջ: Սակայն ներկայումս (սկսած 1990-ական թթ. սկզբից) Հայաստանը ադրբեջանա-հայկական, թուրք-հայկական և վրաց-ռուսական հակամարտությունների պատճառով հայտնվել է երկաթուղային մեկուսացման մեջ: Չեն գործում Երևան-Նախիջևան-Ջուլֆա-Բաքու, դրանից դեպի Կասպան ճյուղավորվող, Երևան-Իջևան-Աղստաֆա, Գյումրի-Կարս, ինչպես նաև Սև ծովի ափով Վրաստանը (դրա միջոցով և Հայաստանը) Ռուսաստանին կապող երկաթգծերը:

Մեր հանրապետությունը շահագրգռված է ոչ միայն այժմ չգործող գծերի վերագործարկումով, այլև նոր գծերի կառուցման կարիք ունի: Քննարկվում են Հայաստան-Իրան և Վրաստանի տարածքով Հայաստան-Սև ծով երկաթուղիների կառուցման ծրագրերը:

Մեր հանրապետությունը շահագրգռված է ոչ միայն այժմ չգործող գծերի վերագործարկումով, այլև նոր գծերի կառուցման կարիք ունի: Քննարկվում են Հայաստան-Իրան և Վրաստանի տարածքով Հայաստան-Սև ծով երկաթուղիների կառուցման ծրագրերը:

ՀՀ գործող երկաթուղային ցանցի առանձնահատկությունն այն է, որ գլխավոր՝ Այրում-Վանաձոր-Գյումրի-Մասիս-Երասխավան մայրուղին **հանրապետության տարածքի նկատմամբ եզրային դիրք ունի:** Այդ հանգամանքը դժվարացնում է ներքին շրջանների, հատկապես Սյունիքի և Վայոց Ձորի սպասար-

ՀՀ բեռնափոխադրումների կառուցվածքն ըստ տրանսպորտի տեսակների (2012 թ.)

Թասի լեռնանցքի ոլորանները (Գորիս-Կապան ճանապարհահատված)

Հայաստանի օդային դարպասը՝ 'Չվարթնոց' միջազգային օդանավակայանը

կումը:

«Հ երկաթուղային ցանցի երկարությունը շուրջ 900 կմ է: Բոլոր գծերը լայնադուր[®] են: Ներկայումս **հանրապետության բոլոր երկաթուղիները էլեկտրիֆիկացված են:** Երկաթուղային կայարանների թիվը հասնում է մի քանի տասնյակի: Բեռնաշրջանառությամբ և ուղևորաշրջանառությամբ առաջատար են երկաթուղային հանգույցներ **Երևանը, Գյումրին և Հրազդանը:**

Երկաթուղային շրջափակումը մեղմելու նպատակով, տնտեսական ու ռազմավարական փոխշահավետ համագործակության շրջանակում նախատեսվում է կառուցել Հայաստան-Իրան Հյուսիս-Հարավ երկաթիծ: **Ենթադրվում է, որ նոր երկաթուղու ընդհանուր երկարությունը կկազմի 540 կմ, որից մոտ 480 կմ՝ Հայաստանի**

տարածքով, իսկ մնացած 60 կմ՝ Իրանի: Ավելի հավանական է, որ երկաթուղին կանցնի Գագարին-Գավառ-Մարտունի-Ջերմուկ-Վայք-Սիսիան-Կապան-Մեղրի երթուղով, իսկ իրանական մասը կհասնի մինչև Մերանտ:

Վերջին երկու տասնամյակներին փոքրացել է երկաթուղային տրանսպորտի դերը մեր երկրի թե՛ արտաքին և թե՛ ներքին տնտեսական-արտադրական կապերի զարգացման գործում: **Դրան հակառակ՝ մեծացել է ավտոմոբիլային տրանսպորտի դերը: Այդ դերը մինչ այդ էլ Հայաստանում բացառիկ է եղել՝ պայմանավորված լեռնային բարդ ռելիեֆով: Նրա բաժինը թե՛ բեռնաշրջանառության և թե՛ ուղևորաշրջանառության ընդհանուր ծավալում ավելի բարձր է, քան աշխարհի երկրների մեծ մասում, այդ թվում նաև մեր հարևան երկրներում: Ո՞րոնք են դրա պատճառները:**

Առաջինը, ինչպես ասվեց, բարդ ռելիեֆային պայմաններն են, որոնք ավելի հեշտ է հաղթահարել ավտոմոբիլով: Բացի այդ, ավտոճանապարհների կառուցումը կրկնակի էժան է, բնակավայրերն իրար կապող ավտոճանապարհ-

ներն ավելի կարճ են, քան երկաթուղիները: Օրինակ՝ Երևանից Ալավերդի տարածությունը երկաթուղով կրկնակի անգամ ավելի երկար է, քան ավտոմեքենայով:

Երկրորդ պատճառը հանրապետության տարածքի փոքրությունն է, որի հետևանքով **փոխադրումների հեռավորությունները կարճ են**, այսինքն՝ դրանք ավելի հարմար են ավտոմոբիլային, քան երկաթուղային տրանսպորտի համար (դա տնտեսապես ձեռնտու է մեծ հեռավորությունների դեպքում):

Հայաստանի Հանրապետության ավտոմոբիլային ճանապարհների երկարությունն ավելի քան 10,4 հազ. կմ է: Նախկինում ավտոճանապարհները մեր հանրապետության սահմաններում միասնական ցանց չեն կազմել: Հատկապես Սյունիքի և Տավուշի մարզերի մեծ թվով բնակավայրեր ուղղակի կապ չունեին հանրապետության գլխավոր ճանապարհների հետ և ստիպված էին Հայաստանի՝ իրենց հարևան մի շարք տարածքների հետ հաղորդակցվել Ադրբեջանի տարածքով անցնող ավտոճանապարհների միջոցով: Այս խնդիրը լուծվել է ներքին ճանապարհային միասնական ցանցի կառուցման միջոցով:

Ամենից ավելի բարեկարգ են **հանրապետական նշանակության** ճանապարհները: Դրանցից են՝ Երևան-Սևան-Իջևան, Երևան-Աշտարակ-Գյումրի-Աշոցք, Երևան-Արտաշատ-Սիսիան-Գորիս-Կապան-Մեղրի, Երևան-Սպիտակ-Վանաձոր-Ալավերդի ավտոխճուղիները, որոնք ունեն նաև **միջպետական նշանակություն**: Վերջին տարիներին հանրապետությունում ավտոմոբիլային ճանապարհների (այդ թվում՝ համայնքային նշանակության) վերանորոգմանը զուգահեռ կառուցվել են համապետական նշանակության նոր ճանապարհահատվածներ, որոնցից նշանավոր են **Սելիմի լեռնանցքով Սևանի ավազանը Արփա գետի հովտին կապող և Կապան-Մեղրի նոր ճանապարհահատվածները**:

Այժմ մեկնարկել է տարածաշրջանային միջպետական նշանակության **Հյուսիս-Հարավ 556** կմ երկարությամբ **ավտոմոբիլային ճանապարհային միջանցքի** (տե՛ս՝ էջ ...-ի քարտեզը) շինարարությունը, որը նախատեսվում է ավարտել 2017 թ.: Ծանապարհային այս միջանցքը, հատելով Հայաստանի տարածքը հարավից հյուսիս, ընդգրկում է **Ագարակ-Կապան-Երևան-Գյումրի-Բավրա** մայրուղիները և ճանապարհային ենթակառուցվածքները: Ծանապարհային

միջանցքը հնարավորություն կտա բարելավել ցամաքային կապը Հայաստանի երկու հարևանների՝ Իրանի և Վրաստանի հետ՝ ապահովելով ելք դեպի միջազգային առևտրային շուկաներ: Ագարակ-Կապան-Երևան-Գյումրի-Բավրա ճանապարհը մեր երկրի հարավը կապում է հյուսիսի հետ՝ ապահովելով մուտք դեպի Վրաստանի «**Հարավային ճանապարհային միջանցք**», որը և հնարավորություն կտա

Իրան-Հայաստան գազամուղի հատված

*Ճանապարհահատված
Հյուսիս-Հարավ մայրուղուց*

հասնել Փոթի և Բաթումի նավահանգիստներ կամ դեպի արևելք՝ Թբիլիսի:

Տրանսպորտի այլ տեսակներ: ՀՀ-ում **օդային տրանսպորտը** ձևավորվել է 1930-ական թվականներին: Մեր երկրի ամենախոշոր օդանավակայանը «Զվարթնոցն» է, որը նաև միջազգային մեծ օդանավակայան է և դասվում է տարածաշրջանի խոշոր օդանավակայանների շարքին: Արտասահմանյան թռիչքներ կատարվում են նաև «Էրե-

բունի» (Երևան) և «Գյումրի» օդանավակայաններից: Օդային տրանսպորտը առաջատար դեր է կատարում արտաքին բեռնափոխադրումներում: Երևանը կանոնավոր կապեր ունի աշխարհի տարբեր երկրների տասնյակ քաղաքների հետ:

Խողովակաշարային տրանսպորտը հանրապետությունում ամենաերիտասարդն է, որը սկսել է գործել 1960 թ.: Տրանսպորտի այս տեսակով հանրապետություն գազ է ներմուծվում Ռուսաստանից և հարևան Իրանից: Արդեն շահագործվող Իրան-Հայաստան 120 կմ երկարություն ունեցող գազատարը մեծ հեռանկարներ կարող է բացել Հայաստանի առջև՝ որպես գազի տարանցիկ երկրի: Հանրապետության գազաբաշխիչ ցանցի ընդհանուր երկարությունը հասնում է մոտ 15 հազ. կմ, որի 2/3-ը շահագործվում է:

Գազամուղները պատկերված են «Էլեկտրաէներգետիկա» քարտեզում, որտեղ ցույց են տրված նաև բարձրավոլտ էլեկտրահաղորդման գծերը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ գործոններով է պայմանավորված ՀՀ երկաթուղային, ավտոմոբիլային, խողովակաշարային, օդային և էլեկտրահաղորդման տրանսպորտի տեղաբաշխումը:
2. Բնութագրե՞ք երկաթուղու նշանակությունը մեր երկրի ներքին և արտաքին տնտեսական կապերի զարգացման համար:
3. Համեմատե՞ք ՀՀ ավտոմոբիլային և երկաթուղային տրանսպորտի զարգացման պայմանները:
4. Ինչ հեռանկարներ կարող է բացել Հայաստանի համար Իրան-Հայաստան միջազգային տարանցիկ երկաթգծի, գազամուղի, նավթամուղի և ավտոմոբիլային ճանապարհային միջանցքի կառուցումը:

ԴԱՍ 48. ՀՀ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՍՊԱՍԱՐԿՄԱՆ ՈԼՈՐՏԸ. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ: ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՃՅՈՒՂԵՐԸ

Նախորդ դասով մենք ավարտեցինք տնտեսության արտադրական ոլորտի և դրա ճյուղերի ուսումնասիրությունը:

Թվարկեք մեր հանրապետության տնտեսության արտադրական ոլորտի հիմնական ճյուղերը:

Տնտեսության մյուս ոլորտը **սպասարկման (կամ ծառայությունների) ոլորտն է (օգտագործվում է նաև ոչ արտադրական ոլորտ անվանումը)**: Այն միավորում է տնտեսության այն ճյուղերն ու մարդկային գործունեության տեսակները, որոնք **ուղղակիորեն չեն մասնակցում նյութական արժեքների ստեղծմանը, բայց համատեղ ուժերով որոշում են մարդկանց ապրելակերպը, կյանքի մակարդակը, բարեկեցությունն ու սպառումը, բավարարում են նրանց հոգևոր և նյութական պահանջները**: Այդ ճյուղերն ու գործունեության տեսակները նույնպես բազմազան են (**առևտուր, կրթություն, գիտություն, առողջապահություն, մշակույթ, սպորտ, կապ, մարդատար տրանսպորտ, բանկային գործ, ֆինանսավարկային սպասարկում, պետական և հասարակական կառավարում**):

Աշխարհի շատ երկրների նման, Հայաստանի Հանրապետությունում ևս սպասարկման ոլորտն ավելի արագ է զարգանում, քան արտադրականը: Դրա բաժինն աճում է երկրի համախառն ներքին արդյունքում (ՀՆԱ) և ազգային եկամտում: Առաջընթաց տեմպերով մեծանում է այդ ոլորտում զբաղվածների թիվը: Ներկայումս հանրապետության զբաղվածության **շուրջ 44%-ը բաժին է ընկնում սպասարկման ոլորտին**:

Սպասարկման ոլորտի **զարգացումն ու տարածքային կազմակերպումը պայմանավորող գլխավոր գործոններն են. երկրի տնտեսական զարգացման մակարդակը, բնակչության թիվը և կազմը, կենսամակարդակը, տարաբնակեցման բնույթը, աշխատանքային ռեսուրսների թիվն ու որակը, տրանսպորտային համակարգի զարգացման մակարդակը**: Ինչքան այդ ցուցանիշները բարձր են, այնքան զարգացած է սպասարկման ոլորտը, և արդյունավետ է տարածքային կազմակերպումը:

Սպասարկման ոլորտի ճյուղերի մի մասի տեղաբաշխումը հիմնականում կրկնում է բնակչության տեղաբաշխման և տարաբնակեցման պատկերը: Այդպիսի ճյուղեր կան ՀՀ գրեթե բոլոր բնակավայրերում: Որքան մարդաշատ է բնակավայրը և որքան ավելի կենտրոնական տեղ է գրավում տարաբնակեցման ցանցում, այնքան շատ են այդտեղ առկա սպասարկման ոլորտի տեսակները:

ՀՀ-ում 2011 թ. ծառայությունների ընդհանուր ծավալի 86%-ը բաժին է ընկել Երևանին: Մեկ բնակչին ընկնող ծառայությունների ծավալով Երևանը գերազանցում է միջին հանրապետական ցուցանիշը 2,5 անգամ: Մինչդեռ բոլոր մարզերը մեկ բնակչին ընկնող ծառայությունների ծավալով զիջում են միջին հանրապետական ցուցանիշին 3-ից (Կոտայքի մարզ) 6 (Արարատի

Երևանի պետական համալսարանի կենտրոնական մասնաշենքը

տական կրոն հռչակելուց հետո բազմաթիվ եկեղեցիներին կից բացվել են դպրոցներ, իսկ ավելի ուշ՝ միջին դարերում, ստեղծվել են նաև **համալսարաններ** (Տաթևի, Գլաձորի և այլն):

1914-1915 թթ. ուստարում ՀՀ-ի ներկայիս տարածքում հաշվվում էր տարբեր տիպի շուրջ 460 հանրակրթական դպրոց: Դրանցից ընդամենը 7-ն էր միջնակարգ կամ ոչ լրիվ միջնակարգ: 1921 թ. դեկտեմբերին ընդունվեց հասուն տարիքի բնակչության անգրագիտությունը վերացնելու մասին, և 1929 թ. սկսվեց ընդհանուր տարրական ուսուցումը, իսկ 1970 թ.՝ համընդհանուր միջնակարգ պարտադիր կրթությունը:

Այժմ Հայաստանի Հանրապետությունում գործում է շուրջ 660 նախադպրոցական ուսումնական հաստատություն՝ ավելի քան 63 հազ. երեխայով, և **1441 հանրակրթական դպրոց**՝ մոտ 386 հազ. աշակերտով: Հանրապետությունում գործում են նաև **երաժշտական, արվեստի և գեղարվեստի** 220-ից ավելի դպրոցներ՝ մոտ 38 հազ. սովորողով:

Նախադպրոցական և հանրակրթական հիմնարկների **տեղաբաշխումը համընկնում է** բնակավայրերի տեղաբաշխման, այսինքն՝ **տարաբնակեցման ցանցի հետ**: Ընդ որում, դրանք ներկայացված են բնակավայրերի մեծ մասում: Ընդհանուր օրինաչափություն է. ինչքան բնակավայրը խոշոր է, և որքան խիտ է դրա հարակից տարածքների բնակչությունը, այնքան շատ ու բազմատեսակ են կրթական հիմնարկները:

Միջին մասնագիտական հաստատությունները կամ քոլեջները (թվով 97) տեղաբաշխված են քաղաքների մեծ մասում, իսկ բարձրագույն պետական ուսումնական հաստատությունները (թվով 23) հիմնականում կենտրոնացված են Երևանում: Պետական բուհեր կամ մասնաճյուղեր կան նաև մարզկենտրոններում, մասնավորապես՝ Գյումրիում, Վանաձորում, Գավառում, Կապանում, Իջևանում և Եղեգնաձորում:

ՀՀ անկախացումից հետո ավելի քան 45 բարձրագույն ուսումնական հաս-

մարզ) անգամ:

Կան նաև սպասարկման ոլորտի այնպիսի ճյուղեր, որոնց համար բնորոշ է **համակենտրոնացված տեղաբաշխումը, այսինքն՝ դրանք համատարած չեն և կենտրոնանում են միայն որոշակի բնակավայրերում**:

Ծանոթանանք ՀՀ սպասարկման ոլորտի մի քանի կարևոր ճյուղերին ավելի մանրամասն:

Կրթությունը: Յուրաքանչյուր ժողովրդի ու պետության կյանքում չափազանց մեծ է կրթության դերը: Հայ ժողովուրդը միշտ էլ առանձնահատուկ նշանակություն է տվել կրթությանը: Քրիստոնեությունը պե-

տատությունների ստեղծումը նպաստեց բարձրագույն կրթության ապակենտրոնացմանը: Ներկայումս 68 բուհերից 53-ը գտնվում են Երևանում, որոնց բաժին է ընկնում ուսանողների թվաքանակի շուրջ 80%-ը: Անկախության տարիներին բուհերի թվաքանակի ավելացմանը զուգընթաց մոտ երկու անգամ ավելացել է ուսանողների թվաքանակը: ՀՀ բուհերից առաջնեկը և խոշորագույնը Երևանի պետական համալսարանն է (ԵՊՀ):

Մեր հանրապետության համար նոր երևույթ են ՀՀ և արտասահմանյան երկրների հետ համատեղ ստեղծված պետական համալսարանները: Առայսօր դրանք երեքն են և գործում են Երևանում (Հայ-ռուսական (սլավոնական) պետական համալսարանը, Հայաստանի Ամերիկյան համալսարանը, Հայաստանում ֆրանսիական համալսարանը):

Հանրապետության բուհերը մասնագետներ են պատրաստում **ժամանակակից տնտեսության արտադրական և սպասարկման ոլորտների գրեթե բոլոր մասնագիտությունների գծով:**

Գիտությունը: Կրթության հետ միասին գիտությունը սպասարկման ոլորտի այն ճյուղն է, որը երկրի հզորացման, միջազգային հեղինակության, բնակչության նյութական ու հոգևոր մակարդակի բարձրացման համար **ունի հիմնարար նշանակություն:** Ընդունված է ասել, որ այժմ գիտությունը վերածվում է **հզոր արտադրողական ուժի**, այսինքն՝ **դառնում է արտադրական գործընթացի և տնտեսական արդյունքի ստեղծման անմիջական մասնակից:** Գիտական հետազոտությունների արդյունքների, գյուտերի ու հայտնագործությունների ներդրման միջոցով մեծապես ավելանում է աշխատանքի արտադրողականությունը:

Գիտությունը որպես առանձին ճյուղ գոյություն է ունեցել ոչ բոլոր ժամանակներում և ոչ բոլոր ժողովուրդների մոտ: **Այսօր այն հանդես է գալիս որպես ամեն մի ազգի ու պետության զարգացման մակարդակի գլխավոր ցուցանիշ:**

Անցյալ դարի սկզբից արդեն աշխարհի զարգացած երկրներում **գիտնականների թիվը** տնտեսության մյուս ճյուղերում զբաղվածների թվի համեմատությամբ աճում էր առաջանցիկ տեմպերով:

Հայաստանում գիտության՝ որպես ինքնուրույն ճյուղի, հիմքերը դրվեցին առաջին հանրապետության տարիներին: Սկզբում այն սկսեց զարգանալ նոր ստեղծվող բուհերում: Հետագայում հիմնվեցին նաև գիտահետազոտական ինքնուրույն հիմնարկներ: Ավելի ուշ դրանք միավորվեցին հանրապետության նորաստեղծ **Գիտությունների ազգային ակադեմիայի (ԳԱԱ) համակարգում (1943թ):**

Հայաստանի անկախության նախօրյակին գիտական աշխատողների թիվը գերազանցում էր 23 հազ.-ը: Յուրաքանչյուր 1000 բնակչին բաժին ընկնող գիտնականների թվով

ՀՀ Գիտությունների ազգային ակադեմիայի գլխավոր մասնաշենքը

Հնագույն ձեռագրեր

Հայաստանը առաջնակարգ տեղ էր գրավում նախկին ԽՍՀՄ-ում: Գիտության ամենատարբեր ճյուղերի գծով գիտական մշակումներ էին իրականացնում Գիտությունների ակադեմիայի և նախարարությունների մի քանի տասնյակ գիտահետազոտական ինստիտուտներ և ավելի մեծ թվով բուհական ամբիոններ: Գիտության մի շարք այնպիսի ճյուղեր, ինչպիսիք են **հայագիտությունը, աստղաֆիզիկան, մաթեմատիկան, քիմիան**, լայն ճանաչման էին արժանացել ամբողջ աշխարհում:

Անկախության առաջին տարիներին սկսված խոր տնտեսական ճգնաժամը մեծ հարված հասցրեց նաև գիտությանը: Փակվեցին մի շարք գիտական հիմնարկներ, զգալիորեն նվազեց գիտաշխատողների թիվը, խիստ կրճատվեցին պետական բյուջեից գիտությանը հատկացվող միջոցները, գիտահետազոտական ոլորտում մեծ հեռանկարներ ունեցող շատ երիտասարդներ ստիպված հեռացան հայրենիքից: Այդ ամենով հանդերձ հայ գիտության մեծ ներուժի հիմնական մասը պահպանվել է, և բոլոր հիմքերը կան հավատալու, որ **առաջիկայում այն կկարողանա հաղթահարել առկա դժվարությունները, կվերակառուցվի ու կվերականգնի իր նախկին դերը**՝ ի նպաստ պետության հզորացման, մեր տնտեսության ու մշակույթի զարգացման:

Գիտական կազմակերպություններն ու հիմնարկները, ի տարբերություն կրթական հիմնարկների, **համատարած տեղաբաշխում չունեն**: Դրանք առավելապես կենտրոնացած են Երևանում: Մյուս կենտրոններից հիշարժան են Գյումրին, Վանաձորը, Վաղարշապատը, Աշտարակը, Բյուրականը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Գնահատե՞ք սպասարկման ոլորտի տեղը և դերը ՀՀ տնտեսության մեջ:
2. Որո՞նք են սպասարկման ոլորտի հիմնական ճյուղերը, ի՞նչ խմբերի մեջ են դրանք միավորվում:
3. Որո՞նք են սպասարկման ոլորտի զարգացումն ու տարածքային կազմակերպումը պայմանավորող հիմնական գործոնները:
4. Բնութագրե՞ք կրթության ճյուղը: Ինչպե՞ս է այն տեղաբաշխված ՀՀ տարածքում:
5. Բնութագրե՞ք գիտության ճյուղը: Ո՞րն է դրա հիմնական գործառույթը:
6. Մտածե՞ք՝ ինչպե՞ս կարելի է վերականգնել գիտության երբեմնի դերը և բարձր հեղինակությունը մեր հանրապետությունում:

ԴԱՍ 49. ՄՇԱԿՈՒՅԹԸ, ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆԸ, ԱՌԵՎՏՈՒՐԸ ԵՎ ԱՅԼ ՃՅՈՒՂԵՐ

Մշակույթը: Հայերը աշխարհի հնագույն մշակույթ ունեցող ժողովուրդներից են: Հոգևոր ոլորտի տարբեր բնագավառներում ունեցած իր ձեռքբերումներով ու նվաճումներով (երաժշտություն, կերպարվեստ, պոեզիա, ճարտարապետություն, գիտություն) հայ ժողովուրդը նկատելի ավանդ ունի համաշխարհային մշակույթի մեջ: Այսօր էլ մշակույթի բազմաթիվ հայ գործիչներ, զարգացնելով ազգային ավանդույթները, ամրապնդում են հայ ազգային մշակույթի արժանի տեղը համաշխարհային մշակույթի տարբեր բնագավառներում:

Հայաստանի Հանրապետության անկախացումից հետո՝ անցումային շրջանում, հասարակական կյանքում տեղի ունեցած համակարգային փոփոխությունները և տարիներ տևած տնտեսական ճգնաժամը մեծագույն հարված հասցրին նաև հանրապետության մշակութային կյանքին: Մշակութային հիմնարկները (թատրոններ, մշակութային տներ, ակումբներ, թանգարաններ, գրադարաններ) զրկվեցին պետական ֆինանսավորումից: Շատերը դադարեցին գործել: Կտրուկ նվազեց այցելուների թիվը, և մշակույթի շատ գործիչներ ստիպված արտագաղթեցին:

Տնտեսության աշխուժացմանն ու վերակառուցմանը զուգընթաց վերակենդանացավ նաև մշակութային կյանքը: Հանրապետությունում ներկայումս գործում է **28 թատրոն**, որից 18-ը՝ Երևանում (դրանց թվում՝ Ա. Սպենդիարյանի անվան օպերայի ու բալետի պետական թատրոնը և Գ. Սունդուկյանի անվան պետական ակադեմիական թատրոնը):

Իրենց գործունեությունն են շարունակում նաև շուրջ **100 թանգարաններ** (որից 61-ը՝ Երևանում), այդ թվում՝ Երևանի պետական պատկերասրահը, Պատմության պետական թանգարանը, հայ մշակույթի նշանավոր գործիչների տուն-թանգարանները: Թանգարաններ կան բոլոր մարզերում: Դրանք հիմնականում երկրագիտական բնույթի են:

Ավելի համաչափ են տեղաբաշխված գործող ավելի քան **950 գրադարանները:** Հանրապետությունում խոշորագույն են համարվում Ազգային գրադարանը, Գիտությունների ազգային ակադեմիայի գրադարանը, Երևանի պետական համալսարանի գրադարանը: Երևանում և հատկապես մարզերում կրկին սկսել է աճել գրադարաններից օգտվողների թիվը:

Առողջապահությունը: Աշխատողների թվով և նյութական ու ֆինանսական միջոցների, կատարվող ծախսերի ծավալով առողջապահությունը մեր երկրում սպասարկման ոլորտի խոշոր ճյուղերից է: **Այն միավորում է բազմապիսի բուժհիմնարկներ**, որոնք զբաղ-

Ա. Սպենդիարյանի անվ. օպերայի և բալետի պետական թատրոնի շենքը

ժամանակակից սարքավորումներով զինված բժշկական կենտրոն

վում են քաղաքացիների առողջության պահպանման ու վերականգնման, հիվանդությունների կանխարգելման ու բուժման հարցերով:

Առողջապահության դերը մեծ է նաև **բնակչության վերարտադրության, ծննդաբերության սպասարկման և աշխատանքային ռեսուրսների աշխատունակության պահպանման գործում:**

Առողջապահությունը որպես ինքնուրույն ճյուղ, Հայաստանում հիմնավորվել է 19-րդ դարի վերջերին միայն: 1920 թ. գործել է ընդամենը 6 հիվանդանոց՝ 212 մահճակալով և 73 բժշկով: Ներկայումս հիվանդանոցային մահճակալների թիվը գերազանցում է 12 հազարը, բժիշկների թիվը շուրջ 13,5 հազար է:

Առողջապահական հիմնարկների խիտ ցանց ունի Երևանը, որտեղ 10000 բնակչին բաժին է ընկնում 83 բժիշկ և 67 մահճակալ: Մարզերում այդ թվերը միջին հաշվով պակաս են՝ համապատասխանաբար 4,3 և 2 անգամ:

Երևանը առանձնանում է ոչ միայն բժիշկների և հիվանդանոցային մահճակալների լավ ապահովվածությամբ, այլև առողջապահական ծառայությունների բազմազանությամբ և սպասարկման բարձր որակով: Մի շարք հայտնի մասնագիտացված հիվանդանոցներից օգտվում են նաև ՀՀ մարզերի բնակիչներ և նույնիսկ արտասահմանցիներ:

Առևտուրը: Առևտրի զարգացման մակարդակը ցույց տվող հիմնական ցուցանիշն **ապրանքաշրջանառության, այսինքն՝ գնվող ու վաճառվող ապրանքների ծավալն է արժեքային արտահայտությամբ:** Տարբերում են **մանրածախ** և **մեծածախ առևտուր:** Մանրածախ առևտուրն սպասարկում է բնակչությանը, որը գնում է **ապրանքներ** անմիջական սպառման կամ տնային տնտեսությունում օգտագործման համար:

Մեծածախ է համարվում առևտրի այն տեսակը, երբ գնորդն ապրանքները է ձեռք բերում դրանց հետագա վերավաճառքի կամ մասնագիտական օգտագործման (վերամշակման) նպատակով:

Մանրածախ առևտրի ապրանքաշրջանառության շուրջ 78%-ն իրականաց-

վում է խանութներում և սպառողական ապրանքների շուկաներում (տոնավաճառներում):

Վերջին տարիներին գրանցվում է առևտրի ապրանքաշրջանառության տեմպերի կայուն աճ, որը վկայում է բնակչության գնողունակության, հետևապես և բարեկեցության աճի մասին: Դրա վկայությունն է նաև, որ առևտրի շրջանառության կառուցվածքում նվազել է **պարենային ապրանքների բաժինը, և աճել է ոչ պարենային ապրանքների բաժինը:**

Առևտուրն անհամաչափ է տեղաբաշխված ՀՀ տարածքում: Մանրածախ առևտրի ապրանքաշրջանառության ավելի քան 80%-ը բաժին է ընկնում Երևանին:

Սպասարկման ոլորտի համակարգում աչքի ընկնող դեր ունի **բնակչության կենցաղային սպասարկում կոչվող ճյուղը:** Ներկայումս բնակչությանը ցույց տրվող կենցաղային ծառայություններն խիստ բազմազան են: Լայն զարգացում են ստացել ծառայությունների արդիական ձևերը՝ **ավտոտեխսպասարկումը, լվացքատները, քիմիական մաքրման կետերը, կենցաղային մեքենաների ու սարքերի, այդ թվում՝ հեռուստացույցների և հաշվողական տեխնիկայի սպասարկումը և այլն:**

Ժամանակակից պայմաններում սպասարկման ոլորտի և ամբողջ տնտեսության զարգացման կարևոր ցուցանիշ է **բանկային գործի և բնակչության ֆինանսավարկային սպասարկման** մակարդակը: Բանկերն այն կենտրոնական ձեռնարկություններն են, որոնց միջոցով ապահովվում է պետական ու ոչ պետական կազմակերպությունների և անհատ քաղաքացիների **ֆինանսավարկային սպասարկումը: Մեր երկրում բանկային գործի գլխավոր կազմակերպիչը ՀՀ Կենտրոնական պետական բանկն է:** Դրան զուգահեռ գործում են մի քանի տասնյակ ոչ պետական (առևտրական կամ ճյուղային) բանկեր, այդ թվում նաև **աշխարհում հայտնի մի քանի բանկերի բաժանմունքներ:** Դրանք, հիմնականում կենտրոնացած լինելով Երևանում, իրենց մասնաճյուղերն են ստեղծել հանրապետության բոլոր մարզերում և տասնյակ քաղաքներում: **Պետական մակարդակով ծրագրված է բանկերի մի մասը փոխադրել Դիլիջան քաղաք և այն վերածել բանկային կենտրոնի:**

Հանրապետության Կենտրոնական բանկն է թողարկում ազգային դրամը և վերահսկում այլ բանկերի գործունեությունը: Իսկ մնացած բանկերը սպասարկում են բնակչությանը, արտադրական և ոչ արտադրական ձեռնարկություններին, բնակչությունից ընդունում են ավանդներ, տրամադրում են վարկեր և կատարում այլ բանկային գործառույթներ:

Սպասարկման ոլորտի արագ զարգացող ճյուղերից են **կապն ու լրատվությունը:** Վերջին տասնամյակներին «համակարգչային հեղափոխության» շնորհիվ **տեղեկատվությունը ձեռք է բերել ապրանքի բոլոր հատկանիշները, սկսել է**

ՀՀ Կենտրոնական բանկը

գնվել ու վաճառվել:

Տեղեկատվական հատվածի զարգացման շնորհիվ մարդկությունն այժմ ապրում է **տեղեկատվական քաղաքակրթության պայմաններում**: Մեր հանրապետությունը բացառություն չի կազմում: Ինչպես ամբողջ աշխարհում, մեզանում նույնպես կտրուկ աճում է **համակարգիչներից**, այդ թվում նաև **համացանցից** (ինտերնետ) օգտվող մարդկանց թիվը:

Ներկայումս տեղեկատվության հաղորդումն ու փոխանակումն ապահովող ճյուղը՝ **կապը**, դարձել է Հայաստանի Հանրապետության **ամբողջ տնտեսությանը սպասարկող հատուկ կարևորության** ճյուղ: Այժմ կապի ծառայության մակարդակը, այդ ծառայությունն իրականացնող հիմնարկների թիվը երկրի սոցիալ-տնտեսական զարգացման կարևոր չափանիշ են: Կապի բաժանմունքները և կազմակերպությունները, հեռախոսային կայանները տեղաբաշխված են ՀՀ-ի ամբողջ տարածքում: Ընդհանուր օգտագործման հեռախոսային ապարատների քանակը գերազանցում է 600 հազարը (յուրաքանչյուր 100 ընտանիքին միջին հաշվով ընկնում է շուրջ 70 տնային հեռախոսային ապարատ): **Լայն տարածում է ստացել ոչ լարային հեռախոսային կապը**: Այժմ բջջային կապի բաժանորդների քանակը 2001 թ. 25 հազարից հասել է ավելի քան 4,3 մլն-ի¹:

Աճի բարձր տեմպ ունի նաև համացանցի (ինտերնետի) բաժանորդների թիվը: 2001 թ. 7 հազարից 2011թ այն հասել է 383 հազար բաժանորդի:

ՀՀ-ում տարեցտարի ավելանում է նաև պարբերական տպագրական մամուլի (թերթերի, ամսագրերի) տեսականին և տպաքանակը, հեռուստակայանների թվաքանակը:

Կապի և տեղեկատվական տեխնոլոգիաների նորագույն տեսակներն ու նորամուծությունները զարգանում են նախ մայրաքաղաք Երևանում, ապա **տարածական դիֆուզիայի օրինաչափությամբ** հասնում են Հայաստանի Հանրապետության մնացած մարզերն ու բնակավայրերը: Այսինքն՝ սկզբում դրանք տարածվում են Երևանի մերձակա բնակավայրերում և ՀՀ քաղաքային համեմատաբար մեծ կենտրոններում, ապա և ընդգրկում են հեռավոր և ավելի փոքր բնակավայրերը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ո՞րն է մշակույթի՝ որպես սպասարկման ոլորտի ճյուղի բովանդակությունը. գնահատե՞ք մշակույթի դերը հասարակական կյանքում:
2. Բնութագրե՞ք ՀՀ սպասարկման ոլորտի առողջապահության ճյուղը:
3. Որո՞նք են ֆինանսավարկային սպասարկման դերն ու հիմնական գործառույթները:
4. Գնահատե՞ք ՀՀ-ում կապի ու տեղեկատվության նորագույն տեսակների ու միջոցների ներկա վիճակը և զարգացման մակարդակը:
5. Որո՞նք են սպասարկման ոլորտի տարբեր ճյուղերի տեղաբաշխման առանձնահատկությունները:

1 Պետք է նկատի ունենալ այն, որ մեկ մարդը կարող է միաժամանակ հանդիսանալ մի քանի բջջային կապի օպերատորի բաժանորդ:

ԴԱՍ 50. ԶՔՈՍԱՇՐՋՈՒԹՅՈՒՆԸ

Զբոսաշրջությունը համաշխարհային տնտեսության արագ զարգացող ճյուղերից է: Բոլոր զարգացած երկրների տնտեսության ճյուղային կառուցվածքում այն յուրահատուկ տեղ է գրավում: Զբոսաշրջությունը համարվում է **սպասարկման ոլորտի ճյուղ, բայց սերտ կապերի մեջ է գտնվում արտադրական ոլորտի հետ**, տնտեսական գործունեության **բարձր եկամտաբերություն ունեցող** բնագավառ է: Զբոսաշրջության շուրջը ձևավորված ճյուղերը ստեղծում է տնտեսական մի ամբողջություն, որն անվանում են զբոսաշրջության ինդուստրիա:

Մեր հանրապետությունում նույնպես **զբոսաշրջությունը հայտարարված է տնտեսության առաջնահերթ նշանակության ճյուղ և զարգանում է բարձր տեմպերով:**

Զբոսաշրջությունը տնտեսության այն ճյուղն է, որն ապահովում է **բնակչության հանգստի կազմակերպումը, աշխատանքից ազատ ժամանակի արդյունավետ օգտագործումը, մարդկանց ուժերի և առողջության վերականգնումը:** Դրա համար մարդիկ օգտագործում են հանգստի կազմակերպման համար **հատուկ առանձնացված ու ստեղծված վայրերը** (հանգստի գոտիներ և կենտրոններ) կամ **ճանապարհորդությունը**, որի ընթացքում այցելում են նոր երկրներ ու տեսարժան վայրեր, ծանոթանում նոր ժողովուրդների հետ, պատմաճարտարապետական ու բնական հուշարձաններին, խորացնում են **իրենց աշխարհաճանաչողությունը և վերականգնում կենսական ուժերը:**

Զբոսաշրջությունը պետական մակարդակով Հայաստանում սկսել է զարգանալ խորհրդային տարիներին: Անկախացման նախօրյակին հանրապետությունում գործում էին 110 առողջարանային և հանգստի տներ, տուրիստական 30 հանգրվաններ: Արտասահմանյան զբոսաշրջիկների թիվը 1987 թ. հասավ շուրջ 100 հազ., դրան գումարած՝ 300 հազ. զբոսաշրջիկ ԽՍՀՄ տարբեր հանրապետություններից:

Հայաստանի Հանրապետության անկախության առաջին տարիներին արտասահմանյան զբոսաշրջիկների թիվը կտրուկ նվազեց: Ճյուղի վերելքն սկսվեց տնտեսության վերականգնման հետ մեկտեղ: Կատարվեցին մեծածավալ, այդ թվում՝ արտասահմանյան կապիտալ ներդրումներ: **Վերակառուցվեցին նախկին խոշոր հյուրանոցները, կառուցվեցին նոր, արդիական հյուրանոցներ ու զբոսաշրջային հանգրվաններ: Ստեղծվեցին ոչ պե-**

Ժամանակակից հյուրանոց Երևանում

տական զբոսաշրջային կազմակերպություններ:

Ճյուղի զարգացմանը նպաստեց զբոսաշրջային **ծառայությունների մակարդակի բարձրացումը, ժամանակակից ավտոմայրուղիների կառուցումը, զբոսաշրջության համար մասնագետ կադրերի պատրաստումը: Դրանց շնորհիվ ՀՀ այցելած զբոսաշրջիկների թիվը տարեցտարի ավելանում է:**

Ներկայումս Հայաստանի Հանրապետություն այցելում է **տարեկան մոտ 850**

հազ. զբոսաշրջիկ: Նրանց մեծ մասը սփյուռքահայերն են, որոնք այցելում են Ռուսաստանից, ԱՄՆ-ից, Ֆրանսիայից, Իրանից և այլ հայաշատ երկրներից:

Ավելանում է նաև Հայաստանից տաբեր երկրներ **մեկնող զբոսաշրջիկների թիվը:** Միայն 2012 թ. ՀՀ-ից այլ երկրներ են այցելել ավելի քան 800 հազ. զբոսաշրջիկ: Նրանց մեծ մասը մեկնում է հանգստի և ժամանցի նպատակով: **ՀՀ-ն զբոսաշրջային կապերի մեջ է աշխարհի ավելի քան 90 երկրների հետ:**

Բացի **միջազգային զբոսաշրջությունից**, Հայաստանի Հանրապետությունում մեծ չափերի է հասնում նաև **ներքին զբոսաշրջությունը**, երբ ՀՀ քաղաքացիներն իրենց հանգիստը կազմակերպում են հանրապետության ներսում՝ զբոսաշրջության և հանգստի տարբեր կենտրոններում:

Բնակչությունն իր հանգիստը կազմակերպում է կարճ ժամանակահատվածում՝ 1-2 օրվա ընթացքում (որպես կանոն՝ շաբաթ և կիրակի օրերին), կամ էլ համեմատաբար երկար ժամանակահատվածում՝ 2-3 շաբաթվա ընթացքում:

Կարճաժամկետ և երկարաժամկետ հանգստի տարածքային կազմակերպման բնույթը տարբեր է:

Կարճաժամկետ հանգստի կենտրոնները և վայրերը սովորաբար գտնվում են Երևանից և այլ քաղաքային կենտրոններից մինչև 1-2-ժամյա տրանսպորտային մատչելիության սահմաններում: Դրանք են **Սևանա լճի հյուսիսարևմտյան ափերը, Ծաղկաձորը, Գառնի-Գեղարդի հանգստի գոտին, Երևանի շուրջը ստեղծված ամառանոցները և այլն:**

Ի տարբերություն կարճաժամկետ հանգստի, **երկարաժամկետ հանգստի** տարածքային կազմակերպումն ընդգրկում է նաև Երևանից և այլ խոշոր քաղաքային կենտրոններից ավելի հեռու վայրեր՝ **Ջերմուկ, Դիլիջան, Ստեփանավան, Հանքավան, Սևանա լճի արևելյան և հարավային ափեր, Վանաձոր, Գորիս և այլն:**

Հայաստանի Հանրապետության բնական պայմանները **բարենպաստ նախադրյալներ են ստեղծում զբոսաշրջության զարգացման համար:** Դրանք են լեռնային մաքուր օդը, գեղեցիկ անտառային և ալպյան մարգագետնային լանդշաֆտները, խորը կիրճերը, լճերն ու ջրամբարները, սառնորակ աղբյուրները և հանքային ջրերը, քարանձավները և այլ բնական հուշարձաններ, ընդհանրապես **լեռնային գեղեցիկ ուլիեֆը:**

Մեծաթիվ զբոսաշրջիկների ձգում են Հայաստանի ներկա տարածքում պատմական տարբեր ժամանակաշրջաններում կառուցված և մասամբ կամ ամբողջ-

ջովին պահպանված բազմաթիվ **պատմական, ճարտարապետական ու մշակութային հուշարձաններ**՝ տաճարները, վանքային համալիրները, եկեղեցիները, ամրոցները, բերդերը, հնագույն բնակատեղիները:

Գառնիի հեթանոսական տաճարը

«Ողջ տարածքով ցրված այդ տեսարժան վայրերը զբոսաշրջիկներին **լիարժեք պատկերացում են տալիս Հայաստանի գեղեցիկ ու բազմազան բնության և հարուստ ու ինքնատիպ մշակույթի մասին:**

Ինչպես գիտեք, մեր հայրենիքը առաջին երկիրն է, որ 301 թ. քրիստոնեությունը ճանաչել է պետականորեն: Այստեղ պահպանվել են կրոնական և պատմա-ճարտարապետական բազմաթիվ կոթողներ և հուշարձաններ, որոնք վկայում են վաղ քրիստոնեության և ընդհանրապես քրիստոնեական հարուստ ժառանգության մասին: Ամեն տարի հազարավոր զբոսաշրջիկներ են այցելում հայերի համար ուխտավայր դարձած **Սուրբ Էջմիածին:** Մեծ թվով զբոսաշրջիկների են ձգում **Խոր Վիրապը** (Արարատի մարզ), **Հաղպատի և Սանահինի վանքային համալիրները** (Լոռու մարզ), **Տաթևի վանքը** (Սյունիքի մարզ), **Նորավանքը** (Վայոց ձորի մարզ) **Գեղարդի և Կեչառիսի վանքերը** (Կոտայքի մարզ), ինչպես նաև ճարտարապետական բացառիկ կոթողները՝ **Գառնին և Չվարթնոցը:**

Հայաստանի Հանրապետությունում զարգանում են **զբոսաշրջության տարբեր տեսակներ (ենթաճյուղեր):** Այսպես՝ հանքային բուժիչ ջրերը, մաքուր լեռնային օդը, անտառային լանդշաֆտները, Սևանի լողափերը նպաստավոր են **բուժիչ (առողջարար) զբոսաշրջության** զարգացման համար (Ջերմուկ, Դիլիջան, Հանքավան, Արզնի և այլն):

Հայաստանի Հանրապետությունում զարգանում է նաև **էկոլոգիական զբոսաշրջությունը:** Դրա համար գլխավոր օբյեկտներ են ծառայում ազգային պարկերը (Դիլիջանի և Սևանի), արգելոցները (Խոսրովի և Շիկահողի), բնության տարբեր հուշարձանները՝ ջրվեժները (Շաքիի, Թռչկանի), քարանձավները (Մոզրովի), քարե բուրգերը (Գորիսի), բուսական բացառիկ համակեցությունները, բազալտի «սիմֆոնիաները» (Գառնի) և այլն: **Էկոլոգիական զբոսաշրջությունը նպաստում է երիտասարդների, հատկապես դպրոցականների բնապահպանական գիտելիքների հարստացմանը:**

Դեռևս խորհրդային տարիներից **Ծաղկաձորը և Մարմարիկ գետի հովիտը** հայտնի են մարզական կառույցներով, հանգստյան տներով, դպրոցական ճամբարներով, որոնք դեպի իրենց են ձգում ամառային և ձմեռային մարզաձմեռի հազարավոր սիրահարների:

Վերջին տարիներին, հաշվի առնելով Ծաղկաձորի՝ հանգստի և հատկապես ձմեռային սպորտի **համահայկական գլխավոր կենտրոնի**, բարենպաստ տրանսպորտային դիրքը, գեղեցիկ անտառային լանդշաֆտների առկայությունը, այստեղ մեծ ներդրումներ կատարվեցին: Կառուցվեցին ժամանակակից պահանջներին համապատասխանող նոր հյուրանոցային համալիրներ, հանգստյան տներ, մարզահրապարակներ, նոր ճոպանուղիներ և լեռնադահուկային վազ-

Տաթևեր ճոպանուղին Սյունիքում

քուղիներ: Դրանք հիմք են տալիս պնդելու, որ **Ծաղկածորը աստիճանաբար դառնում է միջազգային նշանակության զբոսաշրջության կենտրոն**, որտեղ նախատեսվում է անցկացնել լեռնադահուկային և այլ մարզաձևերի՝ նաև միջազգային մրցումներ:

Զբոսաշրջության զարգացման համար բարենպաստ նախադրյալներ կան նաև **Սյունիքի, Լոռու, Տավուշի, Գեղարքունիքի, Վայոց ձորի մարզերում**: Այդ նախադրյալների ճիշտ օգտագործումը լրացուցիչ խթան

կլինի նոր ճանապարհների կառուցման, սպասարկման ոլորտի զարգացման, նոր աշխատատեղերի ստեղծման, բոլոր մարզերի սոցիալ-տնտեսական զարգացման համար: Այդ ուղղությամբ Սյունիքի մարզում կատարվել են առաջին քայլերը, կառուցվել է դեպի Տաթևի վանքային համալիրը տանող աշխարհում ամենաերկարը համարվող ճոպանուղին:

Նոր հյուրանոցային համալիրների կառուցումը և այլ ծառայությունների ստեղծումը Դիլիջան և Զերմուկ քաղաքներում մեծացնում է դրանց զբոսաշրջային նշանակությունը:

Չնայած ՀՀ ամբողջ տարածքում առկա զբոսաշրջային հսկայական ռեսուրսներին, մայրաքաղաք Երևանը իր գեղեցիկ ճարտարապետական համալիրներներով, բազմաթիվ թանգարաններով, հյուրանոցներով, ժամանցի վայրերով և այլ զբոսաշրջային ենթակառուցվածքներով շարունակում է մնալ ՀՀ գլխավոր զբոսաշրջային կենտրոնը:

Հայաստանի Հանրապետությունում զբոսաշրջության զարգացման արդի տեմպերը և առկա ծրագրերը ցույց են տալիս, որ այն **կդառնա տնտեսության առաջատար ու եկամտաբեր ճյուղերից մեկը**:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ո՞րն է զբոսաշրջության՝ որպես տնտեսության ճյուղի, հիմնական գործառույթը:
2. Ի՞նչ գործոններ են նպաստում միջազգային զբոսաշրջության զարգացմանը Հայաստանի Հանրապետությունում:
3. Որո՞նք են ՀՀ ներքին զբոսաշրջության զարգացման և տարածքային կազմակերպման բնորոշ գծերը:
4. Որո՞նք են Հայաստանի Հանրապետության զբոսաշրջության գլխավոր կենտրոնները և շրջանները:
5. Նշե՞ք ՀՀ-ում զարգացող զբոսաշրջության գլխավոր ենթաճյուղերը և դրանց կենտրոնները:

ԴԱՍ 51. ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ «ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ» ԲԱԺՆԻ ԿՐԿՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

1. Տվե՞ք տնտեսության սահմանումը: Նշե՞ք ՀՀ ժամանակակից տնտեսության կառուցվածքի բնորոշ գծերն ու գլխավոր բաղադրիչները (ոլորտները):
2. Թվարկե՞ք տնտեսությունը և նրա ճյուղերը բնութագրելու համար օգտագործվող տնտեսական ցուցանիշները և տվե՞ք դրանց համեմատական վերլուծությունը:
3. Ինչպե՞ս եք գնահատում նախաճանաչամային Հայաստանի արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքը: Որո՞նք էին գլխավոր ճյուղերը:
4. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք ՀՀ արդյունաբերության զարգացման տեմպերը խորհրդային տարիներին:
5. Որո՞նք են անցումային տարիներին արդյունաբերության անկման պատճառները:
6. Բնութագրե՞ք էլեկտրաէներգիայի նշանակությունը ժամանակակից հասարակության զարգացման համար: Քարտեզի վրա ցրյց տվե՞ք ՀՀ գլխավոր էլեկտրակայանները՝ նշելով դրանց տիպերը:
7. Ինչպիսի՞ք են ՀՀ-ում մետալուրգիական արդյունաբերության զարգացման բնական նախադրյալները և տնտեսական պայմանները: Թվարկե՞ք գլխավոր ճյուղերը և քարտեզի վրա ցրյց տվե՞ք գլխավոր կենտրոնները:
8. Թվարկե՞ք և բնութագրե՞ք ՀՀ քիմիական արտադրական համալիրները և գլխավոր կենտրոնները:
9. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք մեքենաշինության տեղը ՀՀ էկոնոմիկայում: Ինչպիսի՞ն է դրա ճյուղային կառուցվածքը և ինչո՞վ է դա հիմնավորված:
10. Ինչպիսի՞ն է ՀՀ թեթև արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքը: Ինչ գործոններ են ազդել դրա ձևավորման վրա:
11. Որո՞նք են արդյունաբերության նորագույն ճյուղերը: Գնահատե՞ք դրանց զարգացման նախադրյալներն ու հեռանկարները ՀՀ-ում:
12. ՀՀ ներկայիս անկախ զարգացման պայմաններում ինչո՞վ է անհրաժեշտ արդյունաբերության կառուցվածքային բարեփոխումներ կատարել:
13. Որո՞նք են ՀՀ արդյունաբերական համալիրի հետագա զարգացման գլխավոր ուղղություններն ու նախադրյալները:
14. Տվե՞ք ՀՀ գյուղատնտեսության և հողային ֆոնդի ընդհանուր բնութագիրը:
15. Բնութագրե՞ք ՀՀ գյուղատնտեսության ճյուղային կառուցվածքը և յուրաքանչյուր ճյուղի տեղաբաշխումը պայմանավորող գործոնները:
16. Որո՞նք են ՀՀ ագրոարդյունաբերական համալիրի գլխավոր առանձնահատկությունները:
17. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք ՀՀ տրանսպորտային-աշխարհագրական դիրքը:

18. Որո՞նք են սպասարկման ոլորտի զարգացումն ու տարածքային կազմակերպումը պայմանավորող գլխավոր գործոնները:
19. Որո՞նք են մշակույթի, առողջապահության, առևտրի, սպասարկման ոլորտի մյուս ճյուղերի աշխարհագրական առանձնահատկությունները:
20. Փորձե՞ք հիմնավորել՝ ինչո՞ւ կապն ու լրատվությունը այժմ գնահատվում են որպես երկրի ամբողջ տնտեսությունը սպասարկող հատուկ կարևորության ճյուղ:
21. Ինչո՞ւ է զբոսաշրջությունը համարվում ՀՀ տնտեսության զարգացման գերակա ճյուղ: Համեմատե՞ք արդյունաբերության հետ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ՄԱՐԶԵՐԸ

Դասընթացը մենք սկսեցինք՝ ծանոթանալով մեր երկրի վարչատարածքային կառուցվածքին: Տեսանք, որ այն բաղկացած է 10 վարչական մարզից և ավելի քան 915 քաղաքային ու գյուղական համայնքներից: Այնուհետև ուսումնասիրեցինք Հայաստանի Հանրապետության բնական պայմաններն ու հարստությունները, դրանց օգտագործման ու պահպանության վիճակը, բնակչության և տնտեսության կառուցվածքն ու տեղաբաշխման առանձնահատկությունները: Իմացանք որ, ՀՀ-ի՝ թե բնությունը, թե բնակչությունը և թե՛ տնտեսությունն առանձնանում են իրենց բազմազանությամբ և տարածքային մեծ տարբերություններով:

ՀՀ տարածքային հիմնական միավորները՝ մարզերը, առանձնանում են աշխարհագրական դիրքի, բնական պայմանների, բնակչության և տնտեսության ինքնատիպ գծերով և սերտ փոխկապակցվածությամբ: Ներկայացնենք Հայաստանի Հանրապետության 10 վարչական մարզերից յուրաքանչյուրի **համալիր աշխարհագրական պատկերը**:

ԴԱՍ 52. ԱՐԱԳԱԾՈՏՆԻ ՄԱՐԶ

Տարածքը՝ 2753 կմ²
Բնակչությունը՝ 132,9 հազ. մարդ
Կենտրոնը՝ ք. Աշտարակ

Սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Արագածոտնը ՀՀ-ի մարզերի շարքում տարածքի մեծությամբ միջին տեղ է գրավում, իսկ բնակչության թվով գերազանցում է միայն Վայոց ձորի և Տավուշի մարզերին: Այն կազմավորվել է Աշտարակի, Ապարանի, Թալինի և Արագածի նախկին վարչական շրջանների միավորումից:

Արագածոտնի մարզն իր **անունը ժառանգել է պատմական Այրարատ աշխարհի Արագածոտն գավառի անունից:**

Մարզի **աշխարհագրական դիրքի** կարևոր առանձնահատկությունն այն է, որ գտնվում է մայրաքաղաք Երևանի և Արագած լեռնագագաթի միջև: Կիսաօղակաձև գոտևորելով Արագած լեռնազանգվածը՝ մարզի տարածքն արևմուտքում ձգվում է մինչև Թուրքիայի հետ պետական սահմանը:

Քարտեզով որոշեք, թե Արագածոտնի մարզը ՀՀ որ մարզերին է սահմանակից:
Պարզե՞ք թե այդ սահմանները ինչ բնական օբյեկտներով են անցնում:

ՊԱՅՄԱՆԱԿԱԿԱՆ ՆՇԱՆՆԵՐ

(ՀՀ մարզերի քարտեզների)

Բնակավայրեր

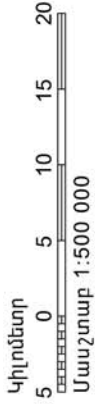
- ԵՐԵՎԱՆ** Մայրաքաղաք
- Աշտարակ** Մարզկենտրոն
- Ապարան** Քաղաք
- Օշական** Գյուղ

Սահմաններ

- Պետական
- Մարզերի
- Հատուկ պահպանվող տարածքների

Հաղորդակցության ուղիներ

- Միջպետական նշանակության ճանապարհներ
- Համրապետական նշանակության ճանապարհներ
- Տեղական նշանակության ճանապարհներ
- Ավտոճանապարհային թունելներ
- Երկաթուղիներ
- Երկաթուղային թունելներ

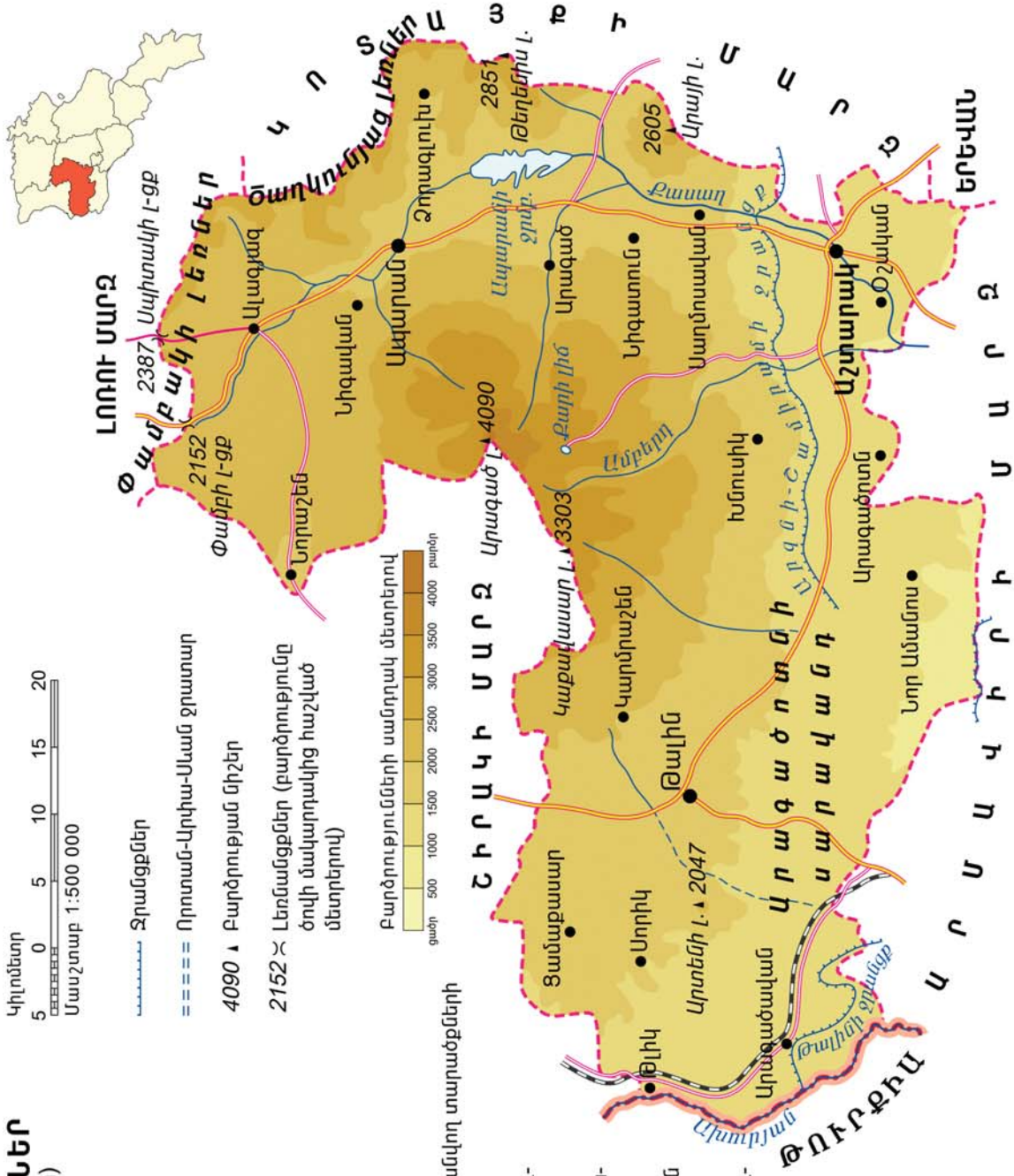
 Հրանցքներ

 Որոտան-Արփա-Սևան ջրատար

 Բարձրության միջեր

 Լեռնանցքներ (թարծությունը ծովի մակարդակից հաշված մետրերով)

Բարձրությունների սանդղակ մետրերով

Արագածոտնի տարածքով անցնում են **համապետական նշանակության 3 ավտոճանապարհներ՝** Երևան–Աշտարակ–Թալին–Գյումրի, Երևան–Աշտարակ–Ապարան–Սպիտակ և Երևան–Արմավիր–Քարակերտ–Գյումրի: Մարզի տարածքը հատում է նաև ՀՀ գլխավոր երկաթուղին, բայց միայն ծայր արևմտյան հատվածով, ուստի մարզի տնտեսական զարգացման վրա էական ազդեցություն չի թողնում: Մարզն **օգտվում է Երևանի և Մասիսի երկաթուղային կայարաններից**, որոնք նրա սահմաններից դուրս են գտնվում:

Բնական պայմանները և բնական հարստությունները: Արագածոտնի մարզը զբաղեցնում է Արարատյան դաշտից մինչև Արագածի լեռնագագաթ, 950-ից մինչև 4090 մ բացարձակ բարձրությունների միջև ընկած տարածքը:

Արագածոտնում հանդիպում են ՀՀ-ի բոլոր վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները:

Թվարկեք և քարտեզի վրա ցրյց տվեք Արարատյան դաշտից մինչև Արագածի լեռնագագաթն իրար հաջորդող վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները:

Մարզի մակերևույթի մեծ մասը ծածկված է տարբեր տիպի ու բնույթի երիտասարդ հրաբխային լավաներով: Այստեղ են գտնվում **Թալինի, Կարմրաշենի, Շամիրամի, Ապարանի սարավանդները**, որոնց մակերևույթին բնորոշ են խարամային կոները, տուֆային դաշտերը, քարակարկառները:

Բազմաթիվ են լավային ծածկույթների տակից բխող սառնորակ աղբյուրները, որոնցից անվում են գետակները: Մարզի ջրային հիմնական զարկերակը **Քասաղ գետն է՝** Գեղարոտ և Ամբերդ գլխավոր վտակներով: Քասաղի վրա կառուցվել է **Ապարանի ջրամբարը**:

Հայտնի է **Մաստարայի սելավային գետակը**, որը հաճախ վարարելով՝ մեծ վնաս է հասցնում ցանքատարածություններին:

Արագածի մերձագագաթային սարավանդի վրա գտնվում է **Քարի լիճը**: Տարածքի մակերևույթի բացարձակ բարձրությունների մեծ տատանումների շնորհիվ մարզի **կլիման նույնպես բազմազան է**: Մեծ են ցածրադիր և բարձրադիր մասերի կլիմայական պայմանների տարբերությունները: Եթե տարվա ամենատաք ամսվա՝ հուլիսի միջին ջերմաստիճանը լեռան ստորոտում լինում է +24°C-ից ոչ պակաս, ապա բարձրլեռնային գոտում չի անցնում +6°C-ից: Արագածի մերձագագաթային հատվածում նույնիսկ ամռանը կարելի է հանդիպել **ձնաբծերի**:

Նույն օրինաչափությամբ էլ լանջերն ի վեր փոխվում է մթնոլորտային տեղումների քանակը՝ 400 մմ-ից մինչև 1000 մմ:

Քարի լիճը Արագածի մերձագագաթային սարավանդի վրա

Մարզի տարածքի մեծ մասը զբաղեցնում են **չոր լեռնատափաստանային և լեռնատափաստանային լանդշաֆտները, որտեղ տարածված են շագանակագույն հողերն ու սևահողերը:**

Արագածոտնի բարձրլեռնային մասերում, լեռնամարգագետնային հողերի վրա տարածվում են **մերձալպյան և ալպյան մարգագետիններ**, որոնք հաճախ ընդմիջվում են քարակարկառներով ու լերկ ժայռերով: Որոշ վայրերում հանդիպում են կաղնու ոչ ընդարձակ անտառակներ:

Մարզի տարածքում օգտակար հանածոները բազմազան չեն, բայց պաշարները մեծ են: Դրանք հիմնականում հրաբխածին ապարատեսակներն են. բազմագույն **տուֆերը (Աշտարակ, Բյուրական), պեռլիտը (Արագածավան), բազալտը, հրաբխային խարամը**, որոնք իրենց գոյությամբ պարտական են Արագած լեռան հրաբխային ժայթքումներին և ծառայում են որպես որակյալ շինանյութ:

Մարզը հարուստ է նաև բարձրորակ խմելու ջրի պաշարներով:

Արագածոտնը ՀՀ-ում առանձնանում է զբոսաշրջային-ռեկրեացիոն ռեսուրսներով: Այստեղ շատ են ոչ միայն բնական, այլև **պատմական ու ճարտարապետական հուշարձանները**: Մարզկենտրոնի հարևանությամբ գտնվող **Օշական գյուղում է գտնվում հայ գրերի ստեղծող սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցի շիրիմ-դամբարանը** և վրան կառուցված եկեղեցին (V դ.):

Մարզի տարածքով մեկ ցրված են միջնադարյան բազմաթիվ կառույցներ՝ կանգուն կամ ավերակ վիճակում: Հայտնի են հատկապես **Ամբերդի ամրոցը, Աշտարակի կամուրջը, Թալինի քարավանատունը (XIII-XIV դդ.), Սաղմոսավանքը (XIII դ.):**

Արագածոտնի մարզում է գտնվում **Բյուրականի նշանավոր աստղադիտարանը**, որը հիմնադրել և տասնամյակներ անընդմեջ ղեկավարել է աշխարհահռչակ գիտնական **Վիկտոր Համբարձումյանը**:

Հանգստի և ժամանցի կազմակերպման լայն հնարավորություններ կան Քասախի ձորի Աշտարակի հատվածում:

Բնակչությունը և բնակավայրերը: Արագածոտնի մարզի տարածքը Հայաստանի ամենավաղ բնակեցված շրջաններից է: Դրա վկայությունն են տարբեր

Ամբերդ

վայրերում հայտնաբերված քարի ու բրոնզի դարերի նյութական մշակույթի հուշարձանները: Բնակչությունն ավանդաբար կենտրոնացված է եղել Քասաղ գետի և նրա վտակների միջին ավազաններում: Մինչդեռ տարածքի մեծ մասը յուրացված չի եղել և մշտական բնակչություն չի ունեցել:

Բնակչության **տարաբնակեցման ներկայիս պատկերը** հիմնականում ձևավորվել է վերջին հարյուրամյակի ընթացքում, երբ նախկինում եղած բնակավայրերի կողքին նոր յուրաց-

ված հողերի շրջաններում ստեղծվեցին մի շարք նոր բնակավայրեր:

Արագածոտնը ՀՀ ամենագյուղաբնակ մարզն է: Բնակչության շուրջ 77%-ն ապրում է գյուղերում: Բնակավայրերի (120) և բնակչության ճնշող մեծամասնությունը կենտրոնացած է 900-1500 մ բացարձակ բարձրությունների համեմատաբար հարթ ու մեղմաթեք տարածքներում, թեև մարզի հյուսիսային մասում կան զգալի թվով բարձրլեռնային գյուղեր, որոնք իրենց մեծությամբ մի քանի անգամ զիջում են ցածրադիր գոտու գյուղերին:

Արագածոտնում են հիմնականում կենտրոնացած Հայաստանում բնակվող ազգային փոքրամասնություններից **եզդիները:** Նրանք բնակվում են ինչպես խառը՝ հայերի հետ միասին, այնպես էլ առանձին, մեծամասամբ՝ բարձրլեռնային գյուղերում: Եզդիաբնակ գյուղերի բնակչության հիմնական զբաղմունքը արոտային անասնապահությունն է:

Մարզի առավել խոշոր և հայտնի գյուղերն են՝ Օշականը (6,0 հազ. մարդ), Արագածավանը (5,9 հազ. մարդ), Բյուրականը (4,7 հազ. մարդ), Կարբին (4,3 հազ. մարդ):

Մարզի ամենամեծ բնակավայրը **մարզկենտրոն Աշտարակ քաղաքն է (21 հազ. մարդ): Այն ՀՀ-ի գեղատեսիլ բնակավայրերից է: Տարածվում է Արագած լեռան հարավային ստորոտին, Քասաղ գետի կիրճի երկու ափերին, ծովի մակարդակից ավելի քան 1100 մ բարձրության վրա:**

Քաղաքն ունի բարենպաստ աշխարհագրական դիրք. գտնվում է մայրաքաղաքից ընդամենը 20 կմ հեռավորության վրա՝ **Երևան-Գյումրի և Երևան-Սպիտակ-Վանաձոր** ավտոճանապարհների խաչմերուկում: Քաղաքի սահմաններում այդ ճանապարհները Քասաղ գետը հատում են 3 կամուրջներով: Դրանցից հնագույնը կառուցվել է 17-րդ դարում, մյուս երկուսը՝ մեր օրերում:

Աշտարակը 1960-ական թվականներից սկսած զարգացել է որպես **Երևանի արբանյակ քաղաք:** Մարզային կենտրոն դառնալուց հետո (1995 թ.) կատարում է նաև մարզի ընդարձակ տարածքի **վարչական, տնտեսական, կրթամշակութային կազմակերպիչ կենտրոնի գործառույթ:** Քաղաքում, բացի մարզային կառավարման մարմիններից, կան գիտական հաստատություններ, արդյունաբերական ձեռնարկություններ, կրթական, մշակութային ու առողջապահական հիմնարկներ:

Արագածոտնի մարզում քաղաքային բնակավայրեր են նաև՝ **Ապարանը (6,5 հազ. մարդ) և Թալինը (5,5 հազ. մարդ):**

Տնտեսությունը: Արագածոտնի տնտեսության զարգացման վրա ազդող գործոններից հարկ է առանձնացնել հատկապես երկուսը՝ **բնական պայմանների բազմազանությունը՝** կապված վերընթաց լանդշաֆտային գոտիականության հետ, և **մայրաքաղաքին մոտ լինելը:**

Մարզի տնտեսության առաջատար ճյուղը **գյուղատնտեսությունն է:** Արագածոտնին բաժին է ընկնում ՀՀ գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքի 9,6%-ը, իսկ արդյունաբերությանը՝ ընդամենը 2,2%-ը: Գյուղատնտեսական նշանակության հողերը զբաղեցնում են 217,9 հազ.հա (մարզի տարածքի շուրջ 80%-ը) որից վարելահողերը՝ 54,2 հազ.հա:

Գյուղատնտեսությունը վերընթաց տարբեր բնական գոտիներում մասնագի-

տացման տարբեր ուղղություններ ունի: Ստորին գոտուն բնորոշ են **խաղողագործությունն ու այգեգործությունը**, միջին գոտուն՝ **հացահատիկային տնտեսությունը և անասնապահությունը**, իսկ վերին գոտուն՝ **արոտային անասնապահությունը**:

Մարզի տարածքի ստորին և միջին գոտիներում բուսաբուծության զարգացման հիմնական պայմանը **հողաբարելավումն է**, մասնավորապես՝ **արհեստական ոռոգումը և քարամաքրումը**:

Ոռոգովի հողագործությունը լայն տարածում գտավ վերջին տասնամյակների ընթացքում, երբ կառուցվեցին մարզի գլխավոր մայր ջրանցքները՝ **Արզնի-Շամիրամի** (սնվում է Հրազդան գետից) և **Թալինի** (սնվում է սահմանային Ախուրյան գետից), ինչպես նաև **Ապարանի** ջրամբարը:

Արհեստական ոռոգումը և քարամաքրումը հնարավորություն տվեցին բարձրության միջին գոտում յուրացնել նախկինում անմշակ հազարավոր հեկտար հողատարածություններ, որոնք հայտնի էին դռեր անունով, վերածելով դրանք այգիների և հացահատիկի, կերային մշակաբույսերի ու բանջարեղենի դաշտերի:

Վերին գոտու գյուղատնտեսության գլխավոր ուղղությունը՝ արոտային անասնապահությունը, զարգանում է **ալպյան և մերձալպյան հարուստ մարգագետինների բազայի վրա**: Ամռան ամիսներին անասունների հոտերի հետ այստեղ է բարձրանում նաև ցածրադիր գոտիների բնակչության մի մասը, և Արագածի գրեթե անմարդաբնակ բարձրադիր լանջերը ծածկվում են **ժամանակավոր բնակատեղիներով՝ ամառային յայլաներով**: Այստեղ էլ կազմակերպվում են անասունների արոտը և կիթը:

Արագածոտնի մարզի արդյունաբերությունը զարգանում է տեղում արտադրվող գյուղատնտեսական մթերքների վերամշակման, ինչպես նաև շինանյութերի հանքավայրերի շահագործման հիման վրա: Ամենազարգացած ճյուղը **սննդի արդյունաբերությունն է**, որը թողարկում է տարբեր տեսակի գինիներ (Աշտարակ), կաթնամթերքներ (Աշտարակ, Ապարան, Թալին) և այլ արտադրատեսակներ: Թալինում է գտնվում թանկարժեք իրերի արտադրության գործարանը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Քարտեզի օգնությամբ վերլուծեք Արագածոտնի մարզի աշխարհագրական դիրքի առանձնահատկությունները:
2. Բնութագրեք և գնահատեք Արագածոտնի մարզի զարգացման բնական նախադրյալները:
3. Ինչպիսիքն է Արագածոտնի մարզի տարաբնակեցման արդի պատկերը և ինչպե՞ս է այն ձևավորվել:
4. Որո՞նք են Արագածոտնի մարզի տնտեսության բնորոշ գծերը:
5. Նկարագրեք և բացատրեք Արագածոտնի մարզի գյուղատնտեսության մասնագիտացման ներքին տարբերությունները:

ԴԱՍ 53. ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶ: ԱՐՄԱՎԻՐԻ ՄԱՐԶ

Արարատի մարզ
Տարածքը՝ 2096 կմ²
Բնակչությունը՝ 260,4 հազ. մարդ
Կենտրոնը՝ ք. Արտաշատ

Արմավիրի մարզ
Տարածքը՝ 1242 կմ²
Բնակչությունը՝ 265,8 հազ. մարդ
Կենտրոնը՝ ք. Արմավիր

Արարատյան գոգավորությունում գտնվող Արարատը և Արմավիրը տարածքով ամենափոքր, բայց առավել խիտ բնակեցված մարզերն են: Դրանց համար զարգացման **բարենպաստ գործոններ են** մերձերևանյան և տրանսպորտային **բարենպաստ աշխարհագրական դիրքը, տարածքի հարթ մակերևույթը, բերրի հողերը և ջերմության առատությունը, ոռոգման հնարավորությունները, ազատ աշխատանքային ռեսուրսների առկայությունը, ինչպես նաև ճանապարհների և բնակավայրերի խիտ ցանցը: Ընդհանուր է նաև գյուղատնտեսության մասնագիտացումը (բանջարաբուստանային, խաղողագործական և պտղաբուծական ուղղվածության բուսաբուծություն), որը հիմք է ծառայում պահածոների և գինու-կոնյակի արտադրության զարգացման համար:**

Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Վերը նշված ընդհանրություններից բացի, մարզերից յուրաքանչյուրն ունի նաև **աշխարհագրական դիրքի, բնական պայմանների, բնակչության և տնտեսության որոշակի յուրահատկություններ:**

Արմավիրի մարզը կազմավորվել է Էջմիածնի, Արմավիրի և Բաղրամյանի, իսկ Արարատի մարզը՝ Մասիսի, Արտաշատի և Արարատի նախկին վարչական շրջանների միավորումից:

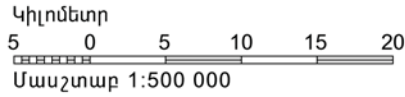
Արարատի և Արմավիրի մարզերի տարածքները կազմել են պատմական Հայաստանի **Այրարատ նահանգի** մի մասը: Այստեղ են գտնվել պատմական **Հայաստանի մայրաքաղաքներ Արմավիրը (Ք.ա. IV դ.), Երվանդաշատը (Ք.ա. III դ.) և Վաղարշապատը (II դ.), Արտաշատը (Ք.ա. II դ.) և Դվինը (IV դ.):**

Երկու մարզերի համար կարևոր հանգամանք է Երևանին անմիջական հարևանությունը: Սրանք տարանցիկ տրանսպորտային-աշխարհագրական դիրք են գրավում ՀՀ-ի հյուսիսային և հարավարևելյան մարզերի միջև ավտոճանապարհային և երկաթուղային հաղորդակցության համար:

Քարտեզի վրա ցույց տվեք սահմանակից մարզերը և երկրները:

Արմավիրի մարզի **Մարգարա գյուղի մոտ Արաքս գետի վրա** կառուցված ավտոճանապարհային կամուրջը ՀՀ-ը կապում է Թուրքիայի հետ:

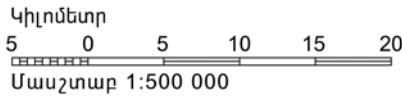
Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Երկու մարզերի տարածքների մեծ մասը հարթավայրային է և գտնվում է 800-1000 մ բարձրություններում: **Արարատի մարզի** լեռնային մասը զբաղեցնում են Գեղամա լեռների լանջերը և Ուրծի, Դահնակի ու Երանոսի միջին բարձրության լեռները: Վերջիններիս նախալեռներում՝ չորային կլիմայի պայմաններում, հիմնականում ջրամերժ ապարների վրա գոյացել է **ռելիեֆի ձեզ հայտնի յուրահատուկ տիպ՝ վատահողեր (բեդ-**

Վարդահողերը Երանոսի լեռներում

լանդներ): Այստեղ մակերևույթը խիստ մասնատված է, հողաբուսական ծածկույթից համարյա զուրկ: **Վատահողերը** երկրագործության համար պիտանի տարածքներ չեն:

Արաքսի Ագատ ու Վեդի վտակների վերին հոսանքում առանձին կղզյակներով պահպանվում է **անտառը**, որը հիմնել է հայոց խոսրով Կո-

տակ թագավորը 4-րդ դարում: Այդտեղ մեր օրերում կազմակերպվել է **Խոսրովի պետական արգելոցը:**

Այս մարզերում մթնոլորտային տեղումները նախալեռների հարթավայրային ճեղքուտված ու ջրաթափանց ապարներով համարյա ամբողջությամբ ներծծվում են և հոսելով ստորգետնյա հուններով սնում են **Արարատյան արտեզյան ավազանը:** Լավատակ ջրերի ելքի արդյունք է նաև **Այր (Մեծամոր) լիճը:**

Արմավիրի մարզի կլիման, հետևապես և հողաբուսական ծածկը գրեթե նույնությամբ կրկնում են Արարատի մարզի հարթավայրային մասի կլիման և հողաբուսական ծածկը: Կլիման խիստ ցամաքային է: Մթնոլորտային տեղումների տարեկան քանակը չի գերազանցում 300 մմ: Ամառը շոգ է, տևական (4-5 ամիս): Հաճախ ջերմաստիճանը բարձրանում է մինչև +40+42°: **Բնորոշ են լեռնահովտային քամիները:** Ձմեռը ցուրտ է, անամպ, անհողմ: Գարունը կարճատև է:

Առաձնապես հաճելի է արևոտ, անհողմ, տևական աշունը, երբ հասունանում են այգիների ու դաշտերի բարիքները:

Մարզերի հարթավայրային մասի **բնական կիսաանապատային լանդշաֆտները** խիստ փոփոխված են: Ներկայումս **տիրապետում են մարդածին լանդշաֆտները:** Բնական հողածածկը, որը **հումուսով աղքատ գորշահողերն են,** հազարամյակների ընթացքում ոռոգովի երկրագործության պայմաններում վերածվել է **կուլտուր-ոռոգելի հողերի:** Հարթության ցածրադիր մասերում գոյացել են ճահճուտներ: Կան նաև աղուտներ:

Երկու մարզերն այնքան էլ հարուստ չեն օգտակար հանածոներով: Արարատի մարզում կան կրաքարի, մարմարի, ֆոսֆորիտների, իսկ Արմավիրի մարզում՝ տուֆի, պեռլիտի և կերակրի աղի հանքավայրեր:

Երկու մարզերն էլ աչքի են ընկնում զբոսաշրջային ռեսուրսներով: Բազմաթիվ

Խոր Վիրապի վանքը

են **պատմական և ճարտարապետական հուշարձանները:** Արմավիրի մարզում հայտնաբերված են **Մեծամորի բրոնզեդարյան մետաղաձուլարանը, Վանի թագավորության քաղաք Արգիշտիխիսիլիի ավերակները:** Պատմաճարտարապետական մեծագույն արժեք են ներկայացնում **Էջմիածնի վանական կառույցները, Չվարթնոց տաճարի ավերակները, ինչպես նաև Սարդարապատի հուշահամալիրը:**

Արարատի մարզում է գտնվում **Խոր Վիրապի վանքը**, ուր, ըստ ավանդության, քսոսրված է եղել **Սբ. Գրիգոր Լուսավորիչը:** Մարզի **Ջանգակատուն** գյուղում ականավոր բանաստեղծ **Պարույր Սևակի** տուն-թանգարանն է:

Բնակչությունը: Արմավիրի և Արարատի մարզերը բնակչության թվով և խտությամբ ՀՀ մարզերի շարքում գրավում են համապատասխանաբար առաջին և երկրորդ տեղերը: Բնակչության թիվը կտրուկ ավելացել է, երբ Արևելյան Հայաստանը միացել է Ռուսաստանին, և Պարսկաստանից ու Արևմտյան Հայաստանից տասնյակ հազարավոր հայեր վերաբնակվել են այս տարածքներում:

Հաշվեք Արմավիրի և Արարատի մարզերի բնակչության միջին խտությունը և համեմատեք Հայաստանի Հանրապետության բնակչության միջին խտության հետ:

Երկու մարզերում էլ գերակշռում է գյուղական բնակչությունը: Արմավիրի մարզի բնակչության 68%-ն է գյուղաբնակ, իսկ Արարատի մարզում՝ 71%-ը: Երկու մարզերում էլ բնակչությունը տեղաբաշխված է անհավասարաչափ: Արարատի մարզի **հարթավայրային մասում են գտնվում գրեթե բոլոր բնակավայրերը.** այստեղ բնակչության խտությունը շատ բարձր է՝ 300-400 մարդ/կմ²: Դրան հակառակ՝ մարզի լեռնային մասում խորհրդային տարիներին տասնյակ գյուղերի վերացման հետևանքով չնչին բնակչություն է մնացել:

Արմավիրի մարզում, չնայած ռելիեֆային պայմանների միատարրությանը, բնակչության տեղաբաշխումը հավասարաչափ չէ: Բնակչության ամենամեծ կուտակումը մարզի արևելյան հատվածում է: Դեպի արևմուտք շարժվելիս այն կտրուկ նվազում է:

Մինչև 1970-ական թվականների վերջերը այդ տարբերությունն ավելի

ակնհայտ էր, և մարզի ամբողջ արևմտյան կեսը գրեթե բնակեցված չէր: Միայն վերջին տասնամյակներին, երբ տարածքը ոռոգվեց և յուրացվեց, հիմնադրվեցին նոր բնակավայրեր, բնակչությունն ավելացավ: **Ոռոգովի և ինտենսիվ երկրագործության շրջաններին բնորոշ են խոշոր գյուղերը:**

Մարզերի հարթավայրային մասի տարաբնակեցման կարևոր առանձնահատկությունն այն է, որ գյուղական բնակավայրերի խտությունը մեծ է, հաճախ չի նկատվում, թե որտեղ է վերջանում մի բնակավայրը և սկսվում մյուսը: Արարատի մարզում առավել խոշոր գյուղերն են՝ Այնթափը (8,7 հազ. մարդ.), Արարատը (8,4 հազ. մարդ) և Նոր Խարբերդը (6,4 հազ. մարդ), իսկ Արմավիրի մարզում՝ Մրգաշատը (6,4 հազ. բն.), Սարդարապատը (6,2 հազ. բն.) և Փարաքարը (6 հազ. մարդ):

Արարատի մարզն ունի չորս քաղաք՝ **Արտաշատը (25,6 հազ. մարդ), Արարատը (20,0 հազ. մարդ), Մասիսը (22,6 հազ. մարդ) և Վեդին (13,8 հազ. մարդ):** Մարզկենտրոնն Արտաշատը գտնվում է Երևան-Գորիս-Ստեփանակերտ ավտոխճուղու վրա, հայոց պատմական մայրաքաղաք Արտաշատից 10 կմ հյուսիս-արևելք, որից և ստացել է իր անվանումը:

Արտաշատն ունի բազմաճյուղ արդյունաբերություն: Նա այդպիսին է դարձել վերջին 4-5 տասնամյակների ընթացքում, երբ կառուցվեցին սննդի, շինանյութերի և մշակող արդյունաբերության այլ ճյուղերի ձեռնարկություններ:

Արմավիրի մարզն ունի երեք քաղաք՝ **Արմավիրը (34 հազ. մարդ), Վաղարշապատը (58 հազ. մարդ) և Մեծամորը (10,6 հազ. մարդ):**

Արմավիրը (նախկինում՝ Սարդարապատ, ապա՝ Հոկտեմբերյան) Հայաս-

Արարատյան դաշտը՝ խաղողագործության և գինեգործության օրրան

տանի արագ զարգացող քաղաքներից է: Մարզի ամբողջ տարածքի նկատմամբ կենտրոնական դիրք ունի, գտնվում է երկրի երկաթուղային գլխավոր մայրուղու և Երևան-Վաղարշապատ-Արագած-Գյումրի ավտոճանապարհի վրա: Քաղաքում կան արդյունաբերական խոշոր ձեռնարկություններ, կրթամշակութային, առողջապահական և մարզային նշանակության հիմնարկներ:

Ամբողջ երկրում և համայն հայության կյանքում իր բացառիկ նշանակությամբ առանձնանում է Վաղարշապատը, որին դուք ծանոթացել եք դասագրքի ՀՀ քաղաքներին նվիրված բաժնում:

Տվեք Վաղարշապատի աշխարհագրական բնութագիրը:
Համեմատեք Արմավիրի հետ:

Տնտեսությունը: Արարատի և Արմավիրի մարզերը Հայաստանի Հանրապետության **առավել զարգացած գյուղատնտեսություն ունեցող մարզերից են:** Արմավիրի մարզը տալիս է ՀՀ գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքի 17%-ը (2-րդ տեղը Գեղարքունիքի մարզից հետո) , իսկ Արարատի մարզը՝ 14,7%-ը: Տնտեսության հիմքը կազմող գյուղատնտեսությունը ձեռք է բերել **մերձքաղաքային տնտեսության ուղղվածություն:**

Բացատրեք՝ ինչ է մերձքաղաքային տնտեսությունը:

Երկու մարզերում էլ բուսաբուծության համախառն արտադրանքը մի քանի անգամ գերազանցում է անասնաբուծությանը: Վարելահողերը կազմում են Արմավիրի մարզի տարածքի 31,7%-ը, իսկ Արարատի մարզի՝ 12,2%-ը:

Երկու մարզերում էլ գյուղատնտեսության զարգացման **գլխավոր նախադրյալը արհեստական ոռոգումն է:** Բուսաբուծության առաջատար ճյուղերը՝ **բանջարաբուծությունը, պտղաբուծությունը և խաղողագործությունը**, հիմնավում են Հրազդանից և Արաքսից սնվող մայր ջրանցքներից, արտեզյան ավազանի տասնյակ ջրհորներից, ինչպես նաև հզոր պոմպակայաններից և Ազատ ջրամբարից ոռոգման վրա: Ոռոգման հետ կապված՝ առաջանում են **բնապահական այնպիսի հիմնախնդիրներ**, ինչպիսիք են գյուղատնտեսական հողերի **երկրորդային աղակալումը և արտեզյան ավազանի աղտոտման վտանգը:**

Բանջարանոցային և բոստանային մշակաբույսերի ցանքատարածություններով, բերքատվությամբ և համախառն բերքով Արմավիրի և Արարատի մարզերը հաջորդաբար առաջին և երկրորդ տեղերն են գրավում, զգալիորեն առաջ անցնելով ՀՀ-ի այլ մարզերից: Արմավիրի և Արարատի մարզերը հաջորդաբար առաջին և երկրորդ տեղն են զբաղեցնում նաև խաղողագործության և պտղաբուծության զարգացման մակարդակով, միասին արտադրելով ՀՀ-ի խաղող և պտղի համախառն բերքի համապատասխանաբար՝ 85% և 57%-ը:

Արհեստական լճակներում զարգանում է ձկնաբուծությունը:

Երկու մարզերում էլ **արդյունաբերության առաջատար ճյուղը** տեղական գյուղատնտեսական հումքի՝ խաղողի, պտուղների և բանջարեղենի վերամշակման մենդի արդյունաբերության ճյուղերն են: Գինու-կոնյակի և պահածոների

արտադրության կենտրոններն են Արտաշատ, Արարատ, Մասիս, Արմավիր և Վաղարշապատ քաղաքները: **Գինու-կոնյակի գործարաններ** կան նաև մի շարք գյուղերում: Գործարանների արտադրանքը լայն սպառում ունի նաև արտասահմանում:

Արարատի մարզի տարածքում շահագործվող կրաքարի բազայի վրա Արարատ քաղաքում գործում է ցեմենտի խոշոր գործարան: Այստեղ է գտնվում նաև ոսկու կորզման ՀՀ-ի միակ ֆաբրիկան:

Արմավիրի մարզի Արմավիր և Վաղարշապատ քաղաքներում կառուցվել են **մեքենաշինական, շինանյութերի և այլ ճյուղերի ձեռնարկություններ:**

Այդ ամենով հանդերձ, ՀՀ արդյունաբերության մեջ Արմավիրի մարզի տեղը և դերը որոշող գլխավոր ճյուղը **էլեկտրաէներգետիկան է: Այստեղ կառուցված է Հայաստանում և Հարավային Կովկասի տարածաշրջանում միակ ատոմային էլեկտրակայանը:** Դրա կառուցման և սպասարկման համար հիմնվել է **Մեծամոր քաղաքը:**

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Գնահատե՞ք և համեմատե՞ք Արարատի և Արմավիրի մարզերի աշխարհագրական դիրքերը:
2. Վերլուծե՞ք Արարատի և Արմավիրի մարզերի բնական պայմանները: Նշե՞ք ընդհանուր և տարբերիչ գծերը:
3. Արարատի և Արմավիրի մարզերի տարաբնակեցման ի՞նչ բնորոշ գծեր ունեն:
4. Նշե՞ք Արարատի և Արմավիրի մարզերի գյուղատնտեսության գլխավոր ճյուղերը: Համեմատե՞ք դրանց զարգացման նախադրյալները:
5. Որո՞նք են Արմավիրի և Արարատի մարզերի արդյունաբերության գլխավոր ճյուղերը: Առանձնացրե՞ք այն արտադրությունները, որոնք հենվում են տեղական ռեսուրսների վրա:

ԴԱՍ 54. ԳԵՂԱՐՔՈՒՆԻՔԻ ՄԱՐԶ

Տարածքը՝ 5349 կմ²

Բնակչությունը՝ 235 հազ. մարդ

Կենտրոնը՝ ք. Գավառ

Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Գեղարքունիքը կազմավորվել է Գավառի, Մարտունու, Սևանի, Վարդենիսի և Ճամբարակի նախկին վարչական շրջանների միավորումից: Գեղարքունիքի մարզն իր տարածքով ամենամեծն է և այնքան է, ինչքան Կոտայքի, Արմավիրի և Արարատի մարզերը՝ միասին վերցրած: Մյուս առանձնահատկությունն այն է, որ տարածքի 1/4-ը ծածկված է Սևանա լճի ջրով: Բնակչության թվով հանրապետության մարզերի շարքում միջին տեղ է գրավում:

Մարզը զբաղեցնում է պատմական Հայաստանի **Սյունիք աշխարհի** մի հատվածը՝ հիմնականում Գեղարքունիքի, Սոթքի և Արեգունու գավառները:

«Տարածքի մեծ առանցքի վրա Գեղարքունիքի մարզը կենտրոնական դիրք ունի, իսկ փոքր առանցքի վրա՝ եզրային դիրք: Այն հյուսիսից սահմանակից է Տավուշի մարզին, արևելքից՝ Ադրբեջանին և ԼՂՀ-ին, հարավից՝ Վայոց ձորի, արևմուտքից՝ Կոտայքի և Արարատի մարզերին:

Քարտեզի օգնությամբ որոշե՛ք, թե հարևան մարզերի և երկրներ հետ սահմանները ինչ բնական օբյեկտներով են անցնում: Տավուշի և Վայոց ձորի մարզերի և ԼՂՀ-հետ կապող ճանապարհները ո՞ր լեռնանցքներով են անցնում:

Մյուս մարզերի համեմատությամբ Գեղարքունիքի **տրանսպորտային աշխարհագրական դիրքը պակաս նպաստավոր է**, որն ընդհանուր առմամբ փակուղի է հիշեցնում: Համապետական տարանցիկ նշանակության միակ մայրուղին, որը երկրի մայրաքաղաքը կապում է հյուսիս-արևելքին, հատում է մարզի տարածքի արևմտյան փոքր անկյունը միայն: Մարզից դուրս եկող մյուս՝ Ճամբարակ-Բերդ և Մարտունի-Եղեգնաձոր ճանապարհների նշանակությունը փոքր է: Փակուղային է նաև միակ՝ Երևան-Սևան-Սուտք երկաթուղին:

Ապագայում երկրի տնտեսական զարգացման և ճանապարհային ցանցի կատարելագործման շնորհիվ Գեղարքունիքի մարզը կարող է էապես բարելավել իր տրանսպորտային-աշխարհագրական դիրքը և կարևոր օղակ դառնալ Հայաստանի Հանրապետության հարավային ու հյուսիսային մարզերի, ինչպես նաև ՀՀ-ի և ԼՂՀ-ի միջև:

Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Գեղարքունիքի մարզը հիմնականում զբաղեցնում է Սևանա լճի ջրհավաք ավազանը:

Հիշե՛ք Սևանա լճի հիմնական ջրագրական ցուցանիշները և քարտեզի վրա ցոյց տվե՛ք ջրհավաք ավազանը եզերող լեռները:

Վարդենիսի և Գեղամա լեռներում տասնյակների են հասնում հրաբխային կոները: Հատկապես դիտարժան են **Աժդահակ և Արմաղան հրաբուխները**, որոնց ծագարածն խառնարաններում գոյացել են գեղեցիկ լճակներ:

Արեգունու և Սևանի լեռնաշղթաների դեպի լիճն իջնող լանջերը գառի-

թափ են, ամենուրեք հանդիպում են լերկացած տարածություններ: Բավականին շատ են սելավային հոսքերը, որոնք վտանգավոր են լճափով անցնող ավտոճանապարհի և երկաթգծի համար:

Սևանա լճի մերձակա ամենահարթ տեղամասերը գտնվում են նրա հարավարևելյան և հարավային մասերում՝ 1900-2200 մ բարձրությունների վրա: Հայտնի է **Մասրիկի** դաշտը, որը ծածկված է արգավանդ սևահողերով:

Կլիման բարեխառն լեռնային է, ձմեռը ցուրտ է, հունվարի միջին ջերմաստիճանը՝ -5° - 10° : Ձևավորվում է հաստատուն ձնածածկույթ: Ամառը տաք է (հուլիսին $+18^{\circ}$ + 20°), գերիշխում են քիչ ամպամած, արևոտ եղանակները:

Սևանա լիճը նկատելիորեն մեղմացնում է ավամերձ գոտու ձմռան սառնամանիքը և ամռան շոգը: Լճի բարերար ներգործության շնորհիվ այստեղ հունվարյան միջին ջերմաստիճանը գրեթե հավասար է Երևանի ջերմաստիճանին:

Մարզի տարածքում **մթնոլորտային տեղումները** շատ չեն. **լճի վրա և առափնյա գոտում**՝ 400-450 մմ, **բարձրլեռնային գոտում**՝ մինչև 1000 մմ: Մինչև Սևանա լճի մակարդակի արհեստական իջեցումը այն ձմռանը հազվադեպ էր սառցակալում: Ներկայումս այն հաճախակի սառցակալում է:

Թվարկեք և քարտեզի վրա ցույց տվեք Սևանա լճի մեջ թափվող նշանավոր գետերը:
Ո՞ր գետն է արտահոսում լճից:

Մարզի **հողաբուսական ծածկը և կենդանական աշխարհը** բազմազան են և փոփոխվում են ըստ վերընթաց ըստ գոտիականության: Մինչև միջին բարձրությունները տիրապետում են **լեռնային սևահողերը և փետրախոտային տափաստանները**, բարձրլեռնային գոտում՝ **լեռնամարգագետնային հողերը՝ մերձալպյան և ալպյան բուսականությամբ**:

Սևանա լճից ազատված առափնյա գոտին այժմ հիմնականում զբաղեցված է արհեստական անտառով: Սևանի և Արեգունու լեռները պատմական անցյալում անտառապատ են եղել: Այժմ տեղ-տեղ պահպանվել են խղճուկ գիիուտներ և կաղնուտներ:

Հիշեք՝ որոնք են Սևանա լճի ձկնատեսակները:

Վերջին տարիներին Սևանա լճի մակարդակի բարձրացումն ավելի քան երեք մետրով ոչ միայն խնդիրներ է լուծում, այլ առաջացնում է նոր բնույթի խնդիրներ՝ կապված շինությունների, լողափերի և անտառների առանձին հատվածների՝ ջրով ծածկվելու հետ:

Բազմազան ու հարուստ են մարզի **օգտակար հանածոները**: Մեծ արժեք են ներկայացնում **քրոմիտի (Շորժա), ոսկու (Սոթք), բազալտի և այլ շինանյութերի պաշարները, հանքային աղբյուրները (Լիճք և այլն)**:

Մարզի և ամբողջ Հայաստանի համար առանձնահատուկ նշանակություն ունեն **Սևանա լճի քաղցրահամ ջրի պաշարները**: Գետերում տարածված է կարմրախայտ ձկնատեսակը:

Պատմե՛ք նախորդ դասերից ձեզ հայտնի Սևանի հիմնախնդրի մասին և ցույց տվեք դրա լուծման կարևորությունը Գեղարքունիքի մարզի համար:

Սևան. Ժամանցի հաճելի վայր

Գեղարքունիքի մարզում կարելի է հանդիպել **նախաուրարտական և ուրարտական ժամանակաշրջանների** բերդերի, ամրոցների և բնակավայրերի մնացորդների, հանքավայրերի և սեպագիր արձանագրությունների: Լճից ազատված տարածքներից հայտնաբերվել են մինչև հինգհազարամյա հնության դամբարաններ (Լճաշեն):

Առանձնապես ուշագրավ են մարզի **բնական հուշարձանները**. Խառնարանային լճերը (Ակնա, Աժդահակ), խարամային կոները, ընդարձակ «քարային ծովերը»:

Բնակչությունը: Դարերի ընթացքում մեծ փոփոխություններ է կրել մարզի բնակչության թե՛ թվաքանակը, թե՛ ազգային կազմը: Արևելյան Հայաստանը Ռուսաստանին միանալուց հետո մարզի տարածքում վերաբնակեցվել են զգալի թվով հայեր Արևմտյան Հայաստանից, ինչպես նաև ռուս աղանդավորներ (մուլկաններ): Ներկայումս Գեղարքունիքի բնակչության ազգային կազմը միատարր է:

Բնակավայրերի տեղաբաշխումն անհամաչափ է, հարմարված է լճի ափամերձ գոտու զծագրությանը ու ռելիեֆային պայմաններին: Սևանի ավազանի հյուսիսային նեղ լճի ու լեռների միջև սեղմված գոտում ընդամենը մի քանի գյուղ կա: Դրան հակառակ, այդ գոտու արևելյան և հատկապես հարավային հատվածում գյուղերի թիվը կտրուկ մեծանում է, իսկ շատերն էլ լճափից բավական հեռու են գտնվում:

Մարզի 93 գյուղերում ապրում է բնակչության 70%-ը: Հարթավայրային տարածքներում շատ են խոշոր գյուղերը: Դրանցից են՝ Վարդենիկը (9,9 հազ. մարդ), Սարուխանը (8,7 հազ. մարդ), Ներքին Գետաշենը (8,2 հազ. մարդ), Զոլաքարը (6,8 հազ. մարդ):

Մարզի հինգ քաղաքներն էլ եղել են նախկին վարչական շրջանների

կենտրոններ՝ **Գավառը** (25,7 հազ. մարդ), **Սևանը** (23,5 հազ. մարդ), **Մարտունին** (12,2 հազ. մարդ), **Վարդենիսը** (12,8 հազ. մարդ) և **Ճամբարակը** (7,4 հազ. մարդ):

Գավառը հիմնադրել են 1830 թ. Արևմտյան Հայաստանի Բայազետ քաղաքից վերաբնակեցված հայերը՝ պատմական Գավառականի տեղում: Ռուսական կայսրության ժամանակ քաղաքը կոչվել է Նոր Բայազետ, իսկ խորհրդային իշխանության տարիներին վերանվանվել է Կամո:

Գավառը նախախորհրդային Հայաստանի չորս քաղաքներից մեկն էր: Նրա բնակչությունը, գյուղատնտեսությունից բացի, զբաղվում էր արհեստագործությամբ և առևտրով: Արդյունաբերությունը թափ առավ խորհրդային տարիներին: Կառուցվեցին սարքաշինական, էլեկտրատեխնիկական, տեքստիլ ու սննդի արդյունաբերության գործարաններ, որոնց շնորհիվ Գավառը դարձավ Հայաստանի աչքի ընկնող արդյունաբերական կենտրոններից մեկը: Այժմ քաղաքում գործում են նաև կրթական, մշակութային ու առողջապահական՝ մարզային նշանակության ձեռնարկություններ: Այստեղ է գտնվում Գավառի պետական համալսարանը:

Մարզի երկրորդ քաղաքը **Սևանն է**, որը հիմնադրել են անցյալ դարի առաջին կեսին կենտրոնական Ռուսաստանից արքայազնների և զորավարների: Քաղաքի զարգացմանը նպաստել է նրա հարմարավետ աշխարհագրական դիրքը՝ Երևան–Իջևան ու Երևան–Գավառ ավտոմոբիլային ճանապարհների խաչմերուկում և Երևան–Սոթք երկաթուղու վրա գտնվելու հանգամանքը:

Տնտեսությունը: Գեղարքունիքի մարզի տնտեսության մեջ առաջատարը գյուղատնտեսությունն է, որի արտադրանքի ծավալով ՀՀ-ի մարզերի թվում Գեղարքունիքը գրավում է առաջին տեղը և տալիս է ՀՀ-ի գյուղատնտեսական համախառն արտադրանքի 19,3%-ը: Գյուղատնտեսական արտադրանքի 64%-ը բաժին է ընկնում բուսաբուծությանը:

Մարզի գյուղատնտեսության գլխավոր ճյուղերն են **հացահատիկային տնտեսությունը, կարտոֆիլագործությունը և անասնապահությունը:** ՀՀ-ի մարզերի թվում առաջինն է հացահատիկի և կարտոֆիլի ցանքատարածություններով և դրանց համախառն բերքով: ՀՀ-ի հացահատիկի 29%-ը և կարտոֆիլի 46%-ը արտադրվում է Գեղարքունիքի մարզում: Մարզը ոչխարների և այծերի գլխաքանակով նույնպես առաջինն է, իսկ խոշոր եղջերավոր անասունների գլխաքանակով զիջում է միայն Շիրակի մարզին:

Մարզի համար բնորոշ է այն, որ **հողային ֆոնդը** (չհաշված Սևանի ջրային մակերեսը) գրեթե ամբողջությամբ պիտանի է գյուղատնտեսական օգտագործման համար:

Հիշեք՝ Հայաստանի Հանրապետության տարածքի քանի տոկոսն է ոչ պիտանի գյուղատնտեսական օգտագործման համար:

Գյուղատնտեսական հողահանդակների մեծ մասն արոտավայրերն ու խոտհարքներն են: Ընդարձակ են **վարելահողերը:** Այսպես, գյուղատնտեսական նշանակության հողերի ընդհանուր մակերեսը՝ 348,7 հազ. հա է, որից 27%-ը վարելահողեր են:

Գեղարքունիքի մարզը մշտապես եղել է և այժմ էլ մնում է Հայաստանի բնակ-

չությանը թարմ ձուկ մատակարարող հիմնական շրջանը: Բայց վերջին ժամանակներս **Սևանա լճի ձկնային պաշարները զգալիորեն պակասել են, և որսը նկատելիորեն կրճատվել է:**

Մարզի **արդյունաբերության** մասնագիտացումը պայմանավորված էր ազատ աշխատանքային ռեսուրսների և գյուղատնտեսական հումքի առկայությամբ: Այդ պատճառով էլ, սննդի արդյունաբերությունից բացի, մի քանի խոշոր գյուղական բնակավայրերում խորհրդային ժամանակներում ստեղծվել էին մեքենաշինության և թեթև արդյունաբերության աշխատատար արտադրություններ: Զարգացան նաև սննդի և շինանյութերի արդյունաբերության ճյուղերը: Այժմ դրանց մի մասն է միայն գործում:

Գեղարքունիքի մարզում են գտնվում **Սոթքի ոսկու խոշոր հանքավայրը**, որին բաժին է ընկնում երկրում արդյունահանվող ոսկու հանքաքարի մեծ մասը, և Սևան-Հրազդան կասկադի գլխամասային՝ **Սևանի ստորգետնյա** ջրաէլեկտրակայանը:

Սևանա լճի ափամերձ գոտին («Սևան» ազգային պարկը) ՀՀ զբոսաշրջության և հանգստի կազմակերպման ամենակտիվ շրջաններից է և ունի զարգացման լայն հեռանկարներ: Վերջին տարիներին այստեղ կառուցվել են հյուրանոցներ և հանգստի այլ օբյեկտներ:

Մարզի տեղն ու դերը Հայաստանի տնտեսության մեջ **չի սահմանափակվում նրա տարածքում եղած արտադրություններով:** Պակաս կարևոր չէ այն հանգամանքը, որ մարզում գտնվող **Սևանա լճի ջրային պաշարներն օգտագործվում են մյուս մարզերի շուրջ 100 հազ. հեկտար հողերը ոռոգելու, Հրազդան գետի վրա կառուցված մյուս ջրէկ-ներն աշխատեցնելու և ամբողջ երկրին էլեկտրաէներգիա մատակարարելու համար:**

Սոթքի ոսկու հանքավայրը

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Վերլուծե՞ք և գնահատե՞ք Գեղարքունիքի մարզի տարածքը և աշխարհագրական դիրքը:
2. Գնահատե՞ք Սևանա լճի և նրա ջրային պաշարների նշանակությունը Գեղարքունիքի մարզի և ամբողջ հանրապետության համար:
3. Վերլուծե՞ք մարզի բնակչության տեղաբաշխման առանձնահատկությունները:
4. Բնութագրե՞ք մարզի տնտեսությունը:
5. Գնահատե՞ք Սևանի մակարդակի իջեցման դրական և բացասական հետևանքները: Հիմնավորե՞ք Սևանի հիմնախնդրի լուծման ձեր տարբերակը:
6. Քարտեզի օգնությամբ անցկացրե՞ք զբոսաշրջային երթուղի Սևանա լճի ափամերձ բնակավայրերով և պատմամշակութային հուշարձաններով:

ԴԱՍ 55. ԼՈՌՈՒ ՄԱՐԶ

Տարածքը՝ 3789 կմ²

Բնակչությունը՝ 235,5 հազ. մարդ

Կենտրոնը՝ ք. Վանաձոր

Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Լոռու մարզը տարածքի մեծությամբ հանրապետությունում երրորդն է, իսկ բնակչության թվով՝ հինգերորդը: Մարզը կազմավորվել է Գուգարքի, Թումանյանի, Սպիտակի, Ստեփանավանի և Տաշիրի նախկին վարչական շրջանների միավորումից:

Թվարկեք և քարտեզի վրա ցույց տվեք սահմանակից երկրները և մարզերը:

Լոռին **ունի համեմատաբար նպաստավոր աշխարհագրական դիրք:** Տարածքի կենտրոնական մասով անցնում է Հայաստանի գլխավոր երկաթուղին: Դրա միջոցով հյուսիսային ուղղությամբ մարզը ելք ունի դեպի Վրաստան և նրա սևծովյան նավահանգիստները, իսկ արևմտյան ուղղությամբ՝ Գյումրու միջոցով դեպի Թուրքիա, ինչպես նաև դեպի մայրաքաղաք Երևան: Բացի այդ, մարզը բարեկարգ ավտոճանապարհներով կապվում է հարևան բոլոր մարզերի ու Վրաստանի հետ:

Լոռու մարզի տարածքը զբաղեցնում է **պատմական Հայաստանի Գուգարք նահանգի արևելյան կեսը:** Այստեղ 10-11-րդ դարերում գոյություն է ունեցել հայկական անկախ պետություն՝ **Լոռու թագավորությունը:** Մարզի մի մասը եղել է նաև **Ջաքարյանների տոհմական կալվածքը:** Ռուսաստանի կազմում մարզի ներկայիս տարածքը բաժանված էր Երևանի և Թիֆլիսի նահանգների միջև:

Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Լոռու մարզն ընդգրկում է Դեբեդ գետի ավազանն ամբողջությամբ: Այն ունի ցայտուն արտահայտված բնական սահմաններ:

Օգտվելով քարտեզից՝
թվարկեք մարզի սահմաններում գտնվող լեռները:

Տարածքի մակերևույթը լեռնային է, ամենաբարձր կետը **Թեժ լեռան գագաթն** (3101 մ) է, ամենացածրը՝ Դեբեդ գետի ստորին հոսանքի շրջանում է (մոտ 400 մ): Բնորոշ են ընդարձակ լեռնաշղթաները, աստիճանակերպ լանջերը, լավային սարավանդները և անդնդախոր ձորերը:

Մարզի հյուսիսային հատվածում Լոռու գոգավորությունն է, իսկ հարավում՝ Փամբակի: Դրանք միմյանցից բաժանվում են Բազումի լեռնաշղթայով: Այստեղ է գտնվում **Պուշկինի լեռնանցքը**, որտեղով անցնում է Վանաձոր-Ստեփանավան խճուղին: Այստեղ 1828 թ. Էրզրում մեկնող Ալեքսանդր Պուշկինը հանդիպել է Ալեքսանդր Գրիբոյեդովի դիակը Պարսկաստանից Թիֆլիս փոխադրող խմբին:

Լոռու գոգավորությունը մի սարահարթ է, որի արևմտյան տափարակ մասում՝ **Տաշիրի դաշտում**, կան ճահճապատ տեղամասեր:

Դեբեդի հովիտ

նիթափ ու ժայռոտ:

Մարզի կլիման համեմատաբար խոնավ է: Տարեկան տեղումների քանակը 500-800 մմ է: Նախալեռնային մասերում ձմեռը կարճատև է ու մեղմ, ամառը՝ տևական ու շոգ: Միջին բարձրություններում ձմեռը ձնառատ է, բայց ոչ խիստ, ամառն արևոտ է, տաք, օդը՝ մաքուր և խաղաղ:

Մարզի **գլխավոր գետը Դեբեդն է՝** Ձորագետ, Փամբակ, Մարցագետ գլխավոր վտակներով: Գետերն արագահոս ու ջրառատ են, ունեն էներգետիկ և ոռոգիչ նշանակություն: Մարզը հարուստ է նաև հանքային աղբյուրներով:

Լոռու մարզում տիրապետում են լեռնատափաստանային և լեռնաանտառային լանդշաֆտները: Անտառածածկ է տարածքի մոտ 1/5-ը:

Լոռին Հայաստանի **օգտակար հանածոներով հարուստ մարզերից է:** Հայտնի են հատկապես **պղնձի ու բազմամետաղների** (Ալավերդի, Շամլուղ, Ախթալա, Թեղուտ), **հրակայուն կավերի** (Թումանյան), **գրանիտի** և զանազան

Հաղպատի վանական համալիրը

Փամբակի գոգավորության հյուսիսում՝ Բագումի լեռնաշղթայի հարավահայաց լանջերին, տիրապետում են **լեռնատափաստանային լանդշաֆտները:** Գոգավորության հարավային եզրով ձգվում է Փամբակի լեռնաշղթան: Առանձնապես գեղեցիկ է Վանաձորի գետահովիտն իր անտառապատ լանջերով:

Մարզի ռելիեֆում առանձնահատուկ տեղ ունի Լոռու ձորը, որը լավային հզոր ծածկույթի մեջ գոյացած կիրճ է: Ձորի լանջերն աստիճանակերպ են, զա-

այլ շինանյութերի հարուստ հանքավայրերը:

Շատ են տարբեր դարերից մեզ հասած **պատմաճարտարապետական հուշարձանները:** Առանձնապես ուշագրավ են **Սանահինի** ու **Հաղպատի** եկեղեցական համալիրները (X-XIII դդ.), Օծունի վանքը (VI դ.), Ախթալայի բերդն ու վանքը (X-XIII դդ.), Լոռի բերդաքաղաքի ավերակները (XI դ.):

Նշված **պատմաճարտա-**

րապետական հուշարձանները, ինչպես նաև անտառային լայնատարած զանգվածները, բնական տեսարժան վայրերն ու հուշարձանները (Թոշկանի ջրվեժը, Դեբեդի կիրճը և այլն), մեղմ կլիման բարենպաստ նախադրյալներ են ստեղծում բնակչության հանգստի կազմակերպման և զբոսաշրջության զարգացման համար:

Բնակչությունը: Լոռու մարզը բնակեցված է եղել հնագույն ժամանակներից: Մարզի բնակչության թվի ավելացման համար բարենպաստ պայմաններ ստեղծվեցին 19-րդ դարում՝ Ռուսաստանին միանալուց հետո, երբ այստեղ բնակեցվեցին ոչ միայն հայեր, այլև հազարավոր ռուս աղանդավորներ (մոլոկաններ):

Բնակչության, հատկապես քաղաքային բնակչության արագ աճը եղել է խորհրդային տարիներին՝ կապված արդյունաբերության զարգացման հետ: Անկախության տարիներին բնակչության թիվն ինչպես այլ մարզերում նվազել է, որի պատճառը բնակչության արտահոսքն է և ցածր բնական աճը: Միայն 2001-2011 թթ. բնակչության թիվը նվազել է 50 հազարով, որն ամենամեծ ցուցանիշն է այլ մարզերի համեմատությամբ:

Վերջին տարիներին Լոռու մարզում է գրանցվում ՀՀ-ում **բնական աճի ամենացածր ցուցանիշները (1,5-2%)**: **Բնակչության միջին խտության** ցուցանիշը (62 մարդ/կմ²) զգալիորեն ցածր է միջին հանրապետականից: **Ուրբանիզացման մակարդակով (59%)** երկրորդն է ՀՀ-ում (Սյունիքի մարզից հետո): Այստեղ է գտնվում բնակչության թվով ՀՀ երրորդ քաղաքը՝ **Վանաձորը (105 հազ. մարդ)**:

Համեմատաբար մեծ քաղաքներ են նախկին վարչական շրջանների կենտրոնները՝ **Ալավերդին (16,4 հազ. մարդ)**, **Ստեփանավանը (16,2 հազ. մարդ)**, **Սպիտակը (15,3 հազ. մարդ)**, **Տաշիր (8,7 հազ. մարդ)**: **Մարզի մնացած երեք քաղաքները՝ Թումանյանը, Ախթալան և Շամլուղը, հանքագործական կենտրոններ են բնակչության ոչ մեծ թվաքանակով:**

Գյուղական բնակավայրերը 122-ն են: Առավել խոշոր գյուղերն են Գուգարքը (7,0 հազ. մարդ), Մեծավանը (5,7 հազ. մարդ) և Օձունը (5,3 հազ. մարդ):

Լոռու մարզն ունի **բնակչության տարաբնակեցման յուրահատուկ պատկեր**: Բոլոր քաղաքները և գյուղական բնակավայրերի ճնշող մեծամասնությունը կենտրոնացված են միջլեռնային գոգավորությունների հատակային մասում և Դեբեդ գետի ոչ ընդարձակ հովտում: Մինչդեռ լեռնալանջերը՝ 1800մ-ից բարձր, գրեթե զուրկ են բնակավայրերից ու մշտական բնակչությունից:

Մարզկենտրոնը՝ **Վանաձոր քաղաքը**, առավել արագ զարգացել է 1950-ական թվականներից, **երբ դարձավ արդյունաբերական կենտրոն**: Այժմ Վանաձորում ապրում է մարզի բնակչության 40%-ը: Վանաձորը ՀՀ կրթական, գիտական, առողջապահական, մշակութային, բանկային ու առևտրային հիմնարկների համեմատաբար զարգացած ցանց ունեցող քաղաք է, երկաթուղային ու ավտոմոբիլային ճանապարհների կարևոր հանգույց:

Տնտեսությունը: Լոռու մարզը ՀՀ-ի **բազմաճյուղ արդյունաբերություն և գյուղատնտեսություն ունեցող մարզերից է**: Արդյունաբերության արտադրանքի ծավալով ՀՀ-ի **10 մարզերի մեջ գրավում է 4-րդ տեղը**, իսկ գյուղատնտեսու-

թյան արտադրանքի ծավալով՝ 6-րդ տեղը:

Տնտեսության առաջատար ճյուղը արդյունաբերությունն է, որում առաջատարը ի սկզբանե եղել է ծանր արդյունաբերությունը: Այստեղ են գտնվում Վանաձորի ջերմաէլեկտրակայանը և Ձորագետի ջրաէլեկտրակայանը, դեռևս 19-րդ դարի վերջերին կառուցվել է Հայաստանի ծանր արդյունաբերության առաջնեկը՝ **Ալավերդու «Մանես» պղնձաձուլական գործարանը:** Այն եղել է մետաղաձուլական ամենահզոր ձեռնարկությունը Հարավային Կովկասում: Այժմ գործարանն աշխատում է իր հզորության միայն մի մասով: Գործարանը հումքը ստանում է մարզի սահմաններում շահագործվող Շամլուղի և Ախթալայի պղնձի ու բազմամետաղների հանքավայրերից, Սյունիքի մարզից և ԼՂՀ-ից:

Նախապատրաստվում է շահագործման հանձնել **Թեղուտի պղնձամոլիբդենային** հանքավայրը, թեև դա բնապահպանական լուրջ խնդիր է հարուցել՝ արդեն հատվել են տասնյակ հեկտար անտառներ:

Լոռու մարզի տնտեսության մյուս կարևոր ճյուղը **քիմիական արդյունաբերությունն է:** Խորհրդային տարիներին Վանաձորի և Ալավերդու ձեռնարկությունները թողարկում էին քիմիական պարարտանյութեր, կալցիումի կարբիդ, քիմիական թելեր, պղնձարջասպ, ծծմբաթթու և այլ նյութեր, որոնք արտահանում էին այլ հանրապետություններ և արտասահմանյան երկրներ: Ներկայումս քիմիական գործարաններն աշխատում են ընդհատումով և հզորության մի մասով:

Մարզի **լեռնահանքային, մետալուրգիական և քիմիական ձեռնարկությունները մեծ չափով աղտոտում են Վանաձոր և Ալավերդի քաղաքների օդային ավազանները, Փամբակ և Դեբեդ գետերն ու հարակից անտառային տարածքները:**

Նախկինում մարզում ձևավորվել էր նաև **մեքենաշինական** զարգացած ճյուղ, որի ձեռնարկությունները Վանաձորում, Սպիտակում և Ստեփանավանում արտադրում էին հաստոցներ, ավտոմատ սարքեր, վերելակներ և այլն: Սակայն չդիմանալով մրցակցությանը և կորցնելով արտադրանքի իրացման շուկաները, այս ճյուղն այժմ ծանր ժամանակներ է ապրում:

Մարզի համար մասնագիտացման ճյուղ էր **սննդի արդյունաբերությունը**, որն առանձնանում էր շաքարի արտադրությամբ ու պանրագործությամբ: Սպիտակում էր գտնվում Հայաստանի շաքարի միակ գործարանը, որը, 1988 թ. երկրաշարժից հիմնովին ավերվեց և չվերականգնվեց:

Երկրաշարժը մեծ վնաս հասցրեց մարզի ամբողջ արդյունաբերությանը: Դադարեցին արտադրանք տալ շատ այլ գործարաններ ու ֆաբրիկաներ ևս: Այժմ դրանց մի մասը վերականգնվում ու վերագործարկվում է:

Լոռու մարզի բնական պայմանների բազմազանությունը պայմանավորվել է **գյուղատնտեսության ճյուղային կառուցվածքի ու տարածքային կազմակերպման բազմազանությունը:** Գյուղատնտեսական նշանակության հողերը կազմում են տարածքի 66%-ը, որի մեծ մասը կազմում են արոտավայրերը և խոտհարքները: Մարզի տարբեր մասերում՝ կախված տեղական պայմաններից, գերակշռում են **այգեգործությունը, հացահատիկային տնտեսությունը և կարտոֆիլի մշակությունը:** Ամբողջ մարզի համար բնորոշն **անասնապահական**

մասնագիտացումն է: Անասնաբուծության արտադրանքը մոտ երկու անգամ գերազանցում է բուսաբուծության արտադրանքին: Լոռին վերջին տասնամյակների ընթացքում եղել և այժմ էլ մնում է որպես տոհմային տավարաբուծության առաջատար շրջան: Մարզն աչքի ընկնող տեղ է գրավում կաթի արտադրության և պանրայուղագործության գծով:

Լոռու մարզն ունի զարգացման լայն հեռանկարներ. բարենպաստ աշխարհագրական դիրքը, բազմազան բնական ռեսուրսները, որակյալ աշխատանքային ռեսուրսները, խոշոր կազմակերպիչ կենտրոնի առկայությունը, առկա արտադրական ու սոցիալական ենթակառուցվածքները լավ նախադրյալներ են ստեղծում **բազմաճյուղ տնտեսության և բնակչության սպասարկման ոլորտի զարգացման ու համաչափ տեղաբաշխման համար:**

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Արդյո՞ք Լոռու մարզի աշխարհագրական դիրքը նպաստավոր է: Պատասխանը հիմնավորե՞ք:
2. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք մարզի գլխավոր բնական հարստությունները:
3. Ինչպիսի՞ն են մարզի ժողովրդագրական և տարաբնակեցման բնորոշ գծերը:
4. Տվե՞ք մարզի արդյունաբերության ճյուղային կառուցվածքի և տեղաբաշխման բնութագիրը:
5. Որո՞նք են մարզի գյուղատնտեսության մասնագիտացման ճյուղերը: Բնական պայմանների բազմազանությունն ինչպե՞ս է ազդել դրանց տեղաբաշխման վրա:
6. Ինչ՞ի վրա կարող է հենվել մարզի հեռանկարային զարգացումը:

ԴԱՍ 56. ԿՈՏԱՅՔԻ ՄԱՐԶ

Տարածքը՝ 2089 կմ²
Բնակչությունը՝ 254,4 հազ. մարդ
Կենտրոնը՝ ք. Հրազդան

Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Կոտայքը կենտրոնական դիրք է գրավում Հայաստանի Հանրապետության տարածքում: **Նա միակ մարզն է, որը որևէ արտասահմանյան պետության հետ սահման չունի:**

Թվարկեք և քարտեզի վրա ցույց տվեք Կոտայքին սահմանակից մարզերը:

Կոտայքը միաժամանակ այն չորս մարզերից մեկն է, որոնք անմիջապես հարում են մայրաքաղաք Երևանին: Ընդ որում՝ Երևանի հետ նրա սահմանագծի երկարությունը ճիշտ այնքան է, ինչքան մյուս 3 մարզերինը միասին վերցրած:

Կոտայքի մարզի տարածքը հնում կազմել է **Մեծ Հայքի Այրարատ նահանգի** մի մասը՝ զբաղեցնելով հիմնականում նրա **Կոտայք և Նիգ** գավառները:

Մարզը կազմավորվել է նախկին երեք վարչական շրջանների՝ Հրազդանի, Աբովյանի և Նաիրիի միավորումից: Մարզի ներկայիս **տրանսպորտային-աշխարհագրական դիրքի** առանձնահատկությունն այն է, որ տարածքի կենտրոնական մասով անցնում են հանրապետության հյուսիսը հարավին և հարավն արևելքին կապող առանցքային նշանակության ավտոմայրուղիները, Երևան-Հրազդան-Իջևան երկաթգիծը: Դրանց շնորհիվ **Կոտայքը դարձել է ՀՀ-ի ամենակարևոր տարանցիկ մարզերից մեկը:**

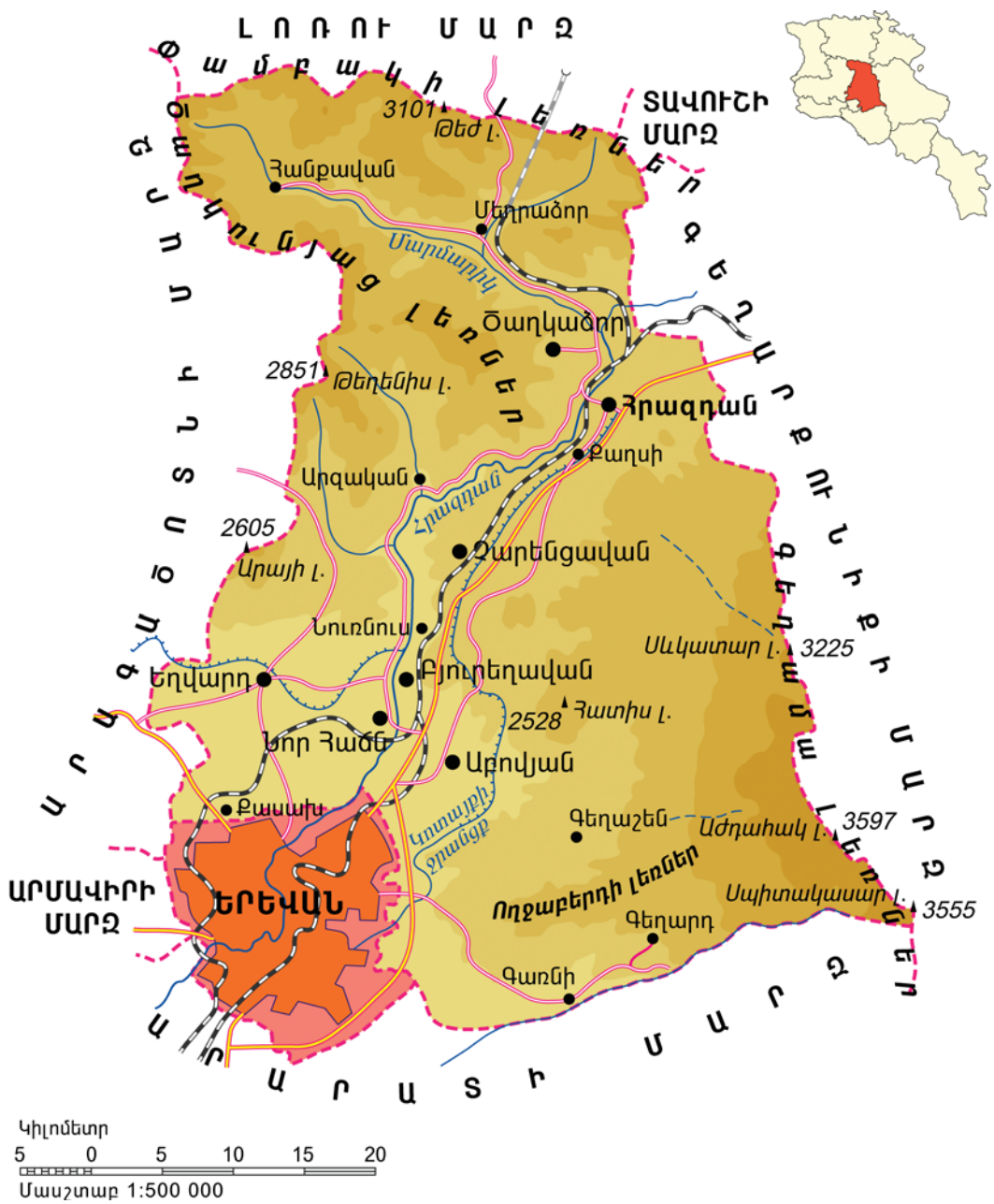
Հատկանշական է նաև, որ մարզի թե՛ արևմտյան և թե՛ արևելյան՝ առավել մեծ ձգվածություն ունեցող սահմանները, համընկնելով դժվարամատչելի բնական սահմանագծերի հետ, առայսօր չեն հատվում արդիական ճանապարհներով:

Քարտեզի վրա նշեք Կոտայքի մարզի և դրա հարևանների միջև կապը դժվարացնող բնական խոչընդոտները:

Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Կոտայքն աչքի է ընկնում **բնական պայմանների և հարստությունների մեծ բազմազանությամբ:** Դա արդյունք է, մի կողմից, բնական համալիրի վերընթաց գոտիականության, մյուս կողմից՝ բարդ ռելիեֆի: Այստեղ համեմատաբար սահմանափակ տարածքի վրա հանդիպում են և՛ **բարձրաբերձ լեռնագագաթներ ու խոր կիրճեր, և՛ լայնարձակ գետահովիտներ ու մեղմաթեք սարավանդներ:**

Տարածքի արևելյան մասում, որտեղ **Գեղամա լեռներն** են, լայն տարածում ունեն ռելիեֆի հրաբխային ձևերը՝ հրաբխային կոները, քարացրոնները, լավային ընդարձակ ծածկույթներն ու հոսքերը:

Հրաբխային ապարների մեջ ներծծվող ջրերն աղբյուրների տեսքով դուրս են գալիս լեռների ստորոտներում, ինչպես նաև Հրազդան և Ազատ գետերի կիրճերում: Հռչակված են **Քառասունակնի, Արզնու և Գառնու աղբյուրները**, որոնց

սառնորակ ջրերը հատուկ խողովակներով հասցվում են նաև քաղաքամայր Երևանին:

Մարզի կենտրոնական հատվածում՝ Հրազդանի երկու ափերին, տարածվում են Եղվարդի և Կոտայքի թույլ մասնատված լավային սարավանդները: Այստեղ հայտնի են Արայի, Գութանասար և Հատիս լեռնագագաթները:

Մարզի հյուսիս-արևմուտքում գտնվում են Ծաղկունյաց լեռնաշղթան և Մար-

մարիկի ավազանը, որտեղ **գերակշռում են անտառային լանդշաֆտները**, իսկ լեռների բարձրադիր մասերում՝ մարգագետինները: Հիմնական ծառատեսակը կաղնին է:

Եղվարդի ու Կոտայքի **սարավանդներում կլիման չոր ցամաքային է**, իսկ մարզի **միջին բարձրություններում՝ բարեխառն լեռնային**: Ձմեռը ցուրտ է, ձնառատ: Մթնոլորտային տեղումների տարեկան քանակը տատանվում է 400-800 մմ-ի միջև:

Խայտաբղետ է նաև մարզի **հողաբուսական ծածկույթը**: Սարավանդներին բնորոշ են շագանակագույն հողերը և չոր տափաստանային լանդշաֆտները: Լեռնալանջերին սևահողային ծածկույթի վրա ձևավորվել են լեռնային տափաստաններ: Ծաղկունյաց լեռների և Մարմարիկի հովտի անտառների տակ տարածվում են գորշ ու դարչնագույն հողերը: Բարձրադիր լեռնային գոտուն բնորոշ են լեռնամարգագետնային լանդշաֆտները:

Կոտայքի մարզի տարածքում կան **պատմաճարտարապետական բազմաթիվ հուշարձաններ**: Այստեղ են գտնվում **Գառնու հեթանոսական տաճարը (I դ.), Գեղարդի վիմափոր վանքը (XII-XIII դդ.), Կեչառիսի վանքը (XI-XIII դդ.), Բջնիի բերդը (XI դ.) և Եկեղեցին (VII դ.)**: Գետակների ակունքներին փոխված են երեքհազարամյա կենդանակերպ քարե հսկաները՝ «վիշապները»:

Կոտայքի ընդերքը **հարուստ է բազմապիսի օգտակար հանածոներով**: **Հայտնի են նեֆելինային սիենիտների (Թեժ լեռ), երկաթի (Աբովյան, Հրազդան), ոսկու (Մեղրաձոր) և ոչ մետաղային հանածոների (մարմար, պեռլիտ և այլն) հանքավայրերը, հանքային աղբյուրները (Բջնի, Արզնի, Հանքավան)**:

Մարզը **հարուստ է ջրային ռեսուրսներով**: Կոտայքի կենտրոնով հոսող Հրազդանը և մնացած գետերն ունեն էներգետիկ և ոռոգիչ նշանակություն:

Բնակչությունը: Կոտայքի մարզը բնակչության թվով և միջին խտությամբ Հայաստանի Հանրապետությունում երրորդն է (զիջում է Արմավիրի և Արարատի մարզերին), իսկ **ուրբանիզացման մակարդակով (54%) չորրորդն է (զիջում է Սյունիքի, Լոռու և Շիրակի մարզերին)**:

Մարզի ներկայիս բնակչության ձևավորման վրա մեծ ազդեցություն է ունեցել **բնակչության մեխանիկական աճը**: Բազմաթիվ հայ ընտանիքներ վերաբնակվել են այստեղ դեռևս 1830-ական թվականներին՝ Պարսկահայքից և

Գեղարդի վանքը

Արևմտյան Հայաստանից: Առավել մեծ ներհոսք եղել է 20-րդ դարի 50-ական թվականներից հետո, երբ բուռն զարգացում է ապրել արդյունաբերությունը, և աշխատող ուժի մեծ կարիք է զգացվել: Եկել են ինչպես Վրաստանի ու Ադրբեջանի հայաբնակ վայրերից, այնպես էլ Հայաստանի տարբեր շրջաններից: Մարզի հատկապես քաղաքային բնակավայրերում բնակեցված են նաև հայրենադարձներ:

Այդ ամենի շնորհիվ խորհրդային

տարիներին արագորեն աճել են **Հրազդան (53,7 հազ. մարդ), Աբովյան (47,3 հազ. մարդ), Չարենցավան (25,2 հազ. մարդ), Եղվարդ (12,5 հազ. մարդ), Նոր Հաճն (10,4 հազ. մարդ), Բյուրեղավան (8,6 հազ. մարդ)**, քաղաքները: Ծաղկաձորը, թեև բնակչության թվով ամենափոքր քաղաքն է, սակայն որպես հանգստի և զբոսաշրջության կենտրոն առանձնահատուկ տեղ է գրավում մարզում և ՀՀ-ի քաղաքների շարքում:

Մարզի բնակչության տարաբնակեցմանը բնորոշն այն է, որ բնակավայրերը մոտ են ընկած Հրազդան գետին և դրան զուգահեռ անցնող երկաթգծին ու ավտոճանապարհին: Միայն մարզի ծայր հարավում՝ **Եղվարդի ու Կոտայքի սարավանդներում է**, որ բնակավայրերը հեռանում են Հրազդան գետից և տարածվում դեպի աջ ու ձախ: Մարզի գյուղերը մարդաշատ են. 62 գյուղերից 11-ն ունի ավելի քան 3000 բնակիչ: Առավել խոշոր և հայտնի են՝ Գառնի (7,0 հազ. մարդ) Նոր Գեղի (6,0 հազ. մարդ), Քասախ (5,6 հազ. մարդ), Զովունի (5,5 հազ. մարդ գյուղերը):

Մարզի ամենախոշոր քաղաքը **Հրազդանն է՝ մարզկենտրոնը**: Այն կառուցվել է Ներքին Ախտայի և նրա հարևան մի քանի գյուղերի տեղում: Հրազդանն աչքի ընկնող քաղաք է դարձել առաջին հերթին ջրային ու ջերմային էլեկտրակայանների և արդյունաբերական մի քանի հսկաների շնորհիվ:

Մարզի երկրորդ քաղաքը **Աբովյանն է**, որը ձևավորվել է նախկինում Էլար գյուղի տեղում: Այն ստեղծվել է որպես **Երևանի արբանյակ քաղաք** և Հայաստանի արդյունաբերական բուռն զարգացման տարիներին դեպի իրեն է ձգել նոր կառուցվող գործարաններ ու դրանով իսկ դանդաղեցրել Երևանի անհարկի աճը: Ստեղծվել են աշխատատար ճշգրիտ մեքենաշինության, հատկապես էլեկտրոնային սարքաշինության հզոր ձեռնարկություններ, որոնք, սակայն, ներկայումս չեն աշխատում:

Չարենցավանը հայտնի է որպես մեքենաշինության, **Արզնիսն՝** հանքային ջրերի արտադրության ու առողջարանային, **Նոր Հաճնը՝** սարքաշինության ու թանկարժեք քարերի մշակման, Եղվարդը՝ թեթև և սննդի արդյունաբերության, Բյուրեղավանը՝ ապակե տարաների և հախճապակու արտադրության, **Ծաղկաձորը՝** հանգստի կազմակերպման կենտրոն:

Տնտեսությունը: Կոտայքը Հայաստանի առավել զարգացած ու բազմաճյուղ տնտեսությունն ունեցող մարզերից է, որտեղ արդյունաբերության արտադրանքը ծավալով երկու անգամ գերազանցում է գյուղատնտեսությանը: Արդյունաբերական արտադրանքի ծավալով երկրորդն է (Սյունիքի մարզից հետո): Մարզը **բացառիկ դեր ունի հատկապես էլեկտրաէներգետիկայի բնագավառում:** Այստեղ են գտնվում **Սևան–Հրազդան կասկադի վեց** կայաններից երեքը և Հրազդանի՝ հանրապետության խոշորագույն ջերմաէլեկտրակայանը: Այստեղից են **սկսվում հանրապետության բարձր լարման գլխավոր էլեկտրահաղորդման** գծերը և էլեկտրաէներգիան փոխանցվում է հանրապետության տարածքով մեկ:

Կոտայքի մարզն աչքի ընկնող դեր է կատարում նաև հանրապետության մեքենաշինության, շինանյութերի (ցեմենտի) արտադրության և սննդի արդյունաբերության մեջ:

Ծաղկաձորի ճոպանուղին

Մարզի գյուղատնտեսության մասնագիտացումն ընդհանուր առմամբ ունի **մերձքաղաքային բնույթ**: Ինչնով է դա պայմանավորված: Մի կողմից՝ Երևան քաղաքի մոտիկությունը, մյուս կողմից՝ քաղաքային բնակչության բարձր տոկոսը մարզի ներսում, իսկ ամառվա ամիսներին՝ նաև բուժվողների ու հանգստացողների մեծ հոսքն ավելացնում է թարմ մթերքների պահանջարկը: Այդ պահանջարկն էլ գյուղատնտեսությանը հաղորդում է **կաթնամսատու անասնապահական**, իսկ ցած-

րադիր շրջաններում՝ նաև **պտղաբուծական** ուղղություն: Մարզն առաջինն է հանրապետությունում ձվի արտադրությամբ, երկրորդը՝ խոզերի գլխաքանակով:

Կոտայքն առանձնանում է նաև իր **ռեկրեացիոն ռեսուրսներով**, որոնց օգտագործման շնորհիվ զարգանում է բնակչության հանգստի կազմակերպման ճյուղը: Այստեղ են գտնվում **Արզնի և Հանքավան առողջարանները** (հանքային աղբյուրների մոտ), **Մարմարիկի առողջարանային գոտին**՝ հանգստի ու առողջարանական բազմաթիվ ճամբարներով: Այստեղ է նաև **Ծաղկաձորի մարզական օլիմպիական համալիրը**, որտեղ թե՛ ձմռանը և թե՛ ամռանը հանգստանում կամ իրենց սպորտային վարպետությունն են բարձրացնում մեծաթիվ այցելուներ Հայաստանի տարբեր մարզերից ու արտասահմանից:

Մարզի կենտրոնական բարենպաստ դիրքը, ջրային և ռեկրեացիոն ռեսուրսներով ապահովվածությունը, ազատ աշխատուժի առկայությունը, էներգետիկ հզորություններն ու առկա տնտեսական ներուժը և Երևանի մոտիկությունը բարենպաստ նախադրյալներ են մարզի հեռանկարային զարգացման համար:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Բնութագրեք և գնահատեք Կոտայքի մարզի աշխարհագրական դիրքը:
2. Որո՞նք են մարզի գլխավոր բնական հարստությունները:
3. Ի՞նչ գիտեք մարզի բնակչության մասին:
4. Փորձեք բացահայտել մարզի արդյունաբերական զարգացմանը նպաստող գործոնները: Քարտեզի վրա ցույց տվեք գլխավոր արդյունաբերական կենտրոնները:
5. Մարզի հեռանկարային զարգացման համար ի՞նչ նպաստավոր բնական և սոցիալ-տնտեսական նախադրյալներ կարող եք առանձնացնել:
6. Վերլուծե՛ք և գնահատե՛ք Կոտայքի մարզի տեղն ու դերը ՀՀ բնակչության հանգստի կազմակերպման և զբոսաշրջության զարգացման գործում:

ԴԱՍ 57. ՇԻՐԱԿԻ ՄԱՐԶ

Տարածքը՝ 2681 կմ²

Բնակչությունը՝ 251,9 հազ. մարդ

Կենտրոնը՝ ք. Գյումրի

Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Շիրակի մարզը տարածքի մեծությամբ Հայաստանում միջին տեղ է գրավում, իսկ բնակչության թվաքանակով չորրորդն է, խտությամբ՝ երրորդը: Մարզը կազմավորվել է Արթիկի, Անիի, Ախուրյանի, Աշոցքի և Ամասիայի նախկին վարչական շրջանների միավորումից:

Շիրակը ՀՀ արտաքին սահման ունի մեզ հարևան Թուրքիայի և Վրաստանի հետ: Հարավից սահմանակից է Արագածոտնի, արևելքից՝ Լոռու մարզին:

Քարտեզի վրա ցույց տվեք ՀՀ այն մարզերը, որոնք երկու պետության հետ ընդհանուր սահման ունեն:

Շիրակի աշխարհագրական դիրքի կարևոր կողմերից մեկն այն է, որ հյուսիսում **սահմանակից է հայաբնակ Ջավախքին:**

Շիրակի մարզն իր անունը ստացել է **պատմական Հայաստանի Այրարատ աշխարհի Շիրակ գավառից**, որն ավելի ընդարձակ տարածություն էր գրավում, քան ներկա մարզը:

Գտնվելով ՀՀ-ի տարածքի ծայր հյուսիս-արևմուտքում՝ Շիրակի մարզն ունի եզրային դիրք: Չնայած դրան՝ Շիրակի **տրանսպորտային-աշխարհագրական դիրքը չի կարելի գնահատել որպես աննպաստ: Ավելի շուտ՝ հակառակը**, այն կարևոր տարանցիկ նշանակություն ունեցող մարզերից է և երկրի ճանապարհատրանսպորտային ցանցի գծագրության մեջ հանգուցային դիրք է գրավում: Նրա տարածքով են անցնում Հայաստանը Վրաստանին կապող գլխավոր երկաթգիծը և ավտոճանապարհը: Նրա միջոցով են միանում Հայաստանի և Թուրքիայի երկաթուղային և ավտոճանապարհային ցանցերը: Ընդհատված կապի վերականգնման դեպքում կտրուկ կաճի մարզի տարանցիկ նշանակությունը:

Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Մարզի տարածքում հյուսիսից հարավ առանձնանում են **Աշոցքի սարահարթը, Շիրակի գոգավորությունը և Արագածի լեռնալանջերը:**

Շիրակի գոգավորությունը մի ընդարձակ իջվածք է, որի հատակը՝ **Շիրակի դաշտը (1500-1600 մ)**, ծածկված է բերրի սևահողերով: Գոգավորությունը հյուսիսից հարավ հատում է Ախուրյանի բավական լայն ու խոր կիրճը:

Շիրակի դաշտի արևելյան մասը զբաղեցնում է **Շարայի լեռան** լավային ծածկույթը: Հարավային մասին բնորոշ է **Արագածի** լավաների գոյացրած բլրոտ ու քարքարոտ մակերևույթը:

Մարզի հյուսիս-արևմուտքում Եղնախաղի, իսկ հյուսիսարևելյան եզրում՝ Ջավախքի հրաբխային լեռնավահաններն են, որոնց միջև տարածվում է Աշոցքի բարձրադիր սարահարթը (1800-2200մ): Այստեղ կան մի շարք գոգավորություններ, որոնց մի մասը, ի տարբերություն Շիրակի դաշտի, ճահճապատ է:

Այստեղ է գտնվում **Արփի լիճ ջրամբարը**:

Երկրակեղևի շարժումները Շիրակում տակավին շարունակվում են: Դրա մասին վկայում են 1926 թ. և 1988 թ. տեղի ունեցած ավերիչ երկրաշարժերը:

Շիրակի տարածքի հարավարևելյան հատվածը զբաղեցնում են Արագածի լանջերը, որոնք մերձգագաթային և գագաթային մասերում գառիթափ են: Այստեղ պահպանվում են հնագույն սառցապատման հետքեր՝ կրկեսաձև գոգավորություններ:

Արփի լճի ջրամբարը

Շիրակի **կլիման** ընդհանուր առմամբ բարեխառն է, բայց աչքի է ընկնում ցամաքայնությամբ և ըստ բարձրության դառնում է ավելի խիստ: Ձմեռը ցուրտ է և ձնառատ, հյուսիսում միջինը -10°C , հարավում՝ -5°C : Մարզի հյուսիսում լինում են սառնամանիքներ (-30° - -40°): Ամառը շրջանի հարավում շոգ է ու չոր ($+22^{\circ}$), իսկ հյուսիսում՝ զով ($+15^{\circ}$):

Աշոցքի սարահարթում, Պաղակն բնակավայրում, գրանցվել է օդի բացարձակ նվազագույն ջերմաստիճանը Հայաստանում՝ -46° : Դա **Հայկական լեռնաշխարհի «ցրտի բևեռն» է**:

Մթնոլորտային տեղումների տարեկան քանակը Շիրակի դաշտում 500-550 մմ է, Աշոցքի սարահարթում և նրա շրջակա լեռներում՝ 700 մմ, իսկ Արագածի մերձգագաթային մասում՝ 900-1100 մմ:

Մարզի միակ խոշոր գետը **Ախուրյանն** է, որն սկիզբ է առնում Արփի լճից: Գետի ակունքում կառուցվել է ամբարտակ, և բնական լիճը վերածվել է ջրամբարի:

Ախուրյանի վտակներից են Գյումրիգետը, Ջաջուռգետը և Մանթաշը, որոնք ամռանը համարյա ցամաքում են:

Թուրքիայի հետ սահմանային գետ Ախուրյանի վրա կառուցվել է **Ախուրյանի ջրամբարը**, որն իր 525 մլն մ³ ծավալով ՀՀ-ում խոշորագույնն է: Մարզի տարածքում են գտնվում նաև Կառնուտի, Մանթաշի, Սառնաղբյուրի, Հոռոմի ջրամբարները:

Շիրակի **բնական լանդշաֆտները**, ի տարբերություն մյուս մարզերի, **միատարր են**: Բնական անտառներն ամբողջովին բացակայում են: **Տիրապետող լեռնային տափաստաններն են՝** հումուսով հարուստ սևահողերով և խոտային բուսականությամբ: Բարձրադիր գոտում ընդարձակ տարածություններ են զբաղեցնում մերձալպյան ու ավալյան ծաղկաշատ մարգագետինները:

Շիրակի մարզը հարուստ է հիմնականում **շինանյութերի՝ տուֆի (Արթիկ), պեմզայի (Պեմզաշեն), կրաքարի և բազալտի հանքերով**: Կան նաև գորշ ածխի ոչ հարուստ հանքավայրեր (Ջաջուռ), ոսկու երևակումներ:

Մարզի տարածքում են գտնվում լայն ճանաչում ունեցող **ճարտարա-**

Անիի ավերակները

պետական հուշարձաններ՝ Վահրամաբերդի ուրարտական ամրոցը (Ք. ա. 1 հազարամյակ), Հառիճի և Մարմաշենի վանքերը (X-XIII դդ.), Երերուքի եկեղեցին (V դ.) և այլն: Պետական սահմանից այն կողմ՝ Թուրքիայի տարածքում, ընդամենը մի քանի կիլոմետրի վրա երևում են **Բագրատունյաց Հայաստանի մայրաքաղաք Անիի ավերակները:**

Բնակչությունը: Շիրակի

մարզի բնակչության թիվը և ազգային կազմը մեծ փոփոխություններ են կրել հատկապես վերջին հարյուրամյակներում: Արևելյան Հայաստանը Ռուսաստանին միանալուց (1828 թ.) հետո Արևմտյան Հայաստանից վերաբնակեցված հայության մի զգալի մասը հաստատվել է Շիրակում և ավելացրել բնակչության թվաքանակը:

Մարզի բնակչությանը ծանր հարված հասցրեց 1988 թ. երկրաշարժը: Դրա պատճառով հազարավոր մարդիկ զոհվեցին, շատերը արտագաղթեցին:

Բնակչության խտությունը ավելի բարձր է մարզի տարածքի կենտրոնական մասում՝ **Շիրակի դաշտի ավելի հարթ հատվածում**, որտեղ շատ են վարելահողերը, գյուղերն ավելի խոշոր են: Այստեղ է նաև մարզկենտրոն **Գյումրին**: Նոսր է բնակեցված մարզի հյուսիսը՝ Աշոցքի սարահարթը:

Քաղաքային բնակավայրերը շատ չեն, **ընդամենը երեքը:** Բայց քանի որ դրանցից մեկը՝ **Գյումրին** (146 հազ. մարդ), իր մեծությամբ Հայաստանի **երկրորդ խոշոր քաղաքն է, մարզի ուրբանիզացման մակարդակը բավականաչափ բարձր է՝ 58,3%:** Մյուս երկու քաղաքները՝ Արթիկը (17,4 հազ. մարդ) և Մարալիկը (6,2 հազ. մարդ) նախկին վարչական շրջանների կենտրոններ են:

Մարզի 128 գյուղերից առավել հայտնի և խոշորներն են՝ Ախուրյանը (9,7 հազ. բն.), Ագատանը (5,8 հազ. բն.) և Պեմզաշենը (3,3 հազ. բն.):

Ներկայումս մարզի **բնակչության գլխավոր հիմնախնդիրը նրա զբաղվածության ապահովումն է:** Այն ընդհանուր է ամբողջ հանրապետության համար, բայց Շիրակի մարզում ավելի սուր բնույթ ունի: Աշխատանքային տարիքի բնակչության, հատկապես երիտասարդ տղամարդկանց մեծ մասը **մշտական աշխատանք չունենալու պատճառով դիմում է արտագնացության:**

Տնտեսությունը: Մինչև 1988 թ. Սպիտակի երկրաշարժը Շիրակի մարզն իր զարգացման մակարդակով և տնտեսական ներուժով երկրում **գրավում էր երկրորդ տեղը՝** զիջելով միայն Երևան քաղաքին: Ներկայումս մարզի **տնտեսությունը խոր անկում է ապրում, քան որևէ այլ մարզում:** Դրա պատճառն այն է, որ ընդհանուր տնտեսական ճգնաժամից բացի, Շիրակում ավելի կործանիչ էին երկրաշարժի հետևանքները: Վայրկյանների ընթացքում դադարեց աշխա-

տել Շիրակի մարզի արդյունաբերությունը, գործարանների մեծ մասը վերածվեց փլատակների, քանդվեցին հազարավոր բնակելի տներ, դպրոցներ, հիվանդանոցներ:

Երկրաշարժին հաջորդած երկու-երեք տարիների ընթացքում Խորհրդային Միությունը կազմող **բոլոր հանրապետությունների, արտասահմանյան** շատ երկրների ու միջազգային կազմակերպությունների օգնությամբ սկսեցին փլատակներից հառնել գործարաններ ու ֆաբրիկաներ, ամբողջ գյուղեր ու քաղաքային թաղամասեր: Մշակվեցին երկրաշարժից առավել տուժած բնակավայրերի, այդ թվում՝ Գյումրի քաղաքի նոր գլխավոր հատակագծերը և վերակառուցման ծրագրերը: Սկսեց աշխուժանալ մարզի արտադրական կյանքը: Ստեղծվեց հզոր շինարարական բազա, որը հնարավորություն կտար կարճ ժամանակում վերականգնել ավերված տնտեսությունը:

Սակայն ԽՍՀՄ-ի փլուզումն ընդհատեց աղետի գոտու վերականգնումը: Այժմ դրա լիակատար իրականացումը պահանջում է տեղական բնակչության և մեր երիտասարդ պետության ուժերի գերազույն լարում: Ընդունվել և իրականացվում է երկրաշարժի հետևանքների վերացման կառավարական ծրագիր:

Ճիշտ է՝ դանդաղորեն, բայց հաստատուն կերպով վերականգնվում են Շիրակի մարզի տնտեսության ենթակառուցվածքները և արտադրական հզորությունները: Նպատակ է դրված առաջիկա մի քանի տարում վերականգնել Շիրակի մարզի երբեմնի տեղը հանրապետության մարզերի շարքում: Մարզկենտրոնում կառուցվում է ՀՀ-ում առաջին տեխնոպարկը: Գյումրին ԱՊՀ մշակութային մայրաքաղաք հռչակելով լայն հնարավորություններ են առաջանում զբոսաշրջության զարգացման համար:

Հայաստանի միասնական տնտեսական համալիրում Շիրակի մարզն առանձնանում էր առաջին հերթին **թեթև արդյունաբերության, մեքենաշինության և սննդի արդյունաբերության ճյուղերով:**

Արդյունաբերության համախառն արտադրանքի գրեթե կեսը բաժին էր ընկնում թեթև արդյունաբերությանը: Իսկ դրա կազմում էլ գլխավորը տեքստիլ-տորիկոտաժելենի և կոշկեղենի արտադրություններն էին: Հայաստանի չափանիշներով խոշորագույն ձեռնարկություններ էին Գյումրու տեքստիլ կոմբինատը (հիմնովին ավերվել էր և այժմ մասամբ վերականգնվում է), Մարալիկի բամբակամանվածքային ֆաբրիկան:

Առավել խոշոր **մեքենաշինական** ձեռնարկությունները տեղաբաշխված էին Գյումրիում և թողարկում էին տարբեր նշանակության հաստոցներ, էլեկտրատեխնիկական սարքեր ու գործիքներ, հեծանիվներ: Ներկայումս մեքենաշինական ձեռնարկությունները հիմնականում չեն աշխատում:

Ներկայումս Շիրակի մարզն արդյունաբերության արտադրանքի ծավալով մարզերի մեջ հինգերորդն է, որի առաջատար ճյուղը դարձել է սննդի արդյունաբերությունը, և որը սննդի հիմնականում վերականգնված է:

Գյումրու հարևանությամբ՝ Ախուրյան գյուղում, կառուցվել է շաքարի խոշոր գործարան: Նա **կխթանի նաև շաքարի ճակնդեղի մշակման վերականգնմա-**

նը (Շիրակի մարզը մինչև երկրաշարժը հանրապետությունում շաքարի ճակնդեղի ամենախոշոր արտադրողն էր, նրա բազայի վրա էր աշխատում երկրաշարժից ավերված Սպիտակի շաքարի գործարանը):

Մարզի տնտեսության մեջ կարևոր տեղ է գրավում բնական շինանյութերի **արդյունահանումը**: Հայտնի է Արթիկի տուֆի արդյունահանման խոշորագույն ծեռնարկությունը:

Ներկայումս ՀՀ տնտեսության մեջ Շիրակը համարվում է նախ և առաջ գյուղատնտեսական մասնագիտացում ունեցող մարզ: ՀՀ-ի արդյունաբերության համախառն արտադրանքում մարզի բաժինը 4,3% է, իսկ գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքում՝ 11,8%:

Գյուղատնտեսության առաջատար ճյուղը անասնաբուծությունն է, հատկապես կաթնամսային անասնապահությունը: Մարզը խոշոր եղջերավոր անասունների գլխաքանակով առաջինն է, իսկ մսի և կաթի արտադրությամբ զիջում է միայն Գեղարքունիքին: Անասնաբուծությունը հենվում է բարձրադիր գոտու փարթամ արոտավայրերի ու բնական խոտհարքերի, ինչպես նաև դաշտավարությունից ստացվող անասնակերի վրա:

Մարզի **գյուղատնտեսության** մյուս առաջատար ճյուղերն են **հացահատիկի մշակությունը, կարտոֆիլագործությունը, բանջարաբուծությունը**: Վարելահողերը (80 հազ. հա) զբաղեցնում են մարզի տարածքի մոտ 30%-ը: Ոռոգովի հողերի մեծ մասը գտնվում է Շիրակի դաշտում, որը ոռոգվում է Ախուրյան գետից սնվող Շիրակի ջրանցքով: Շիրակի մարզը հացահատիկի և կարտոֆիլի բերքով մարզերի մեջ երկրորդն է (զիջում է միայն Գեղարքունիքի մարզին):

Մարզի սոցիալ-տնտեսական զարգացման գերակա ուղղություններն են համարվում արդյունաբերության գիտատար և աշխատատար նորագույն ճյուղերը, տեղական գյուղատնտեսական հումքի և շինանյութերի վերամշակման ճյուղերը, զբոսաշրջությունը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Թվարկեք և վերլուծեք Շիրակի մարզի աշխարհագրական դիրքի գլխավոր առանձնահատկությունները:
2. Նշեք մարզի բնական պայմանների ներքին տարբերությունները:
3. Պատմե՞ք մարզի բնակչության և նրա տարաբնակեցման մասին:
4. Տվե՞ք մարզի տնտեսական զարգացման նախաերկրաշարժային և ներկա ժամանակների համեմատական բնութագիրը:
5. Որո՞նք են մարզի տնտեսության զարգացման հիմնախնդիրները: Ինչպիսի՞ն են տեսնում զարգացման հեռանկարը:

ԴԱՍ 58. ՍՅՈՒՆԻՔԻ ՄԱՐԶ

Տարածքը՝ 4506 կմ²

Բնակչությունը՝ 141,8 հազ. մարդ

Կենտրոնը՝ ք. Կապան

Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Սյունիքը տարածքի մեծությամբ ՀՀ-ում երկրորդն է, իսկ միայն ցամաքային տարածքի չափերով՝ առաջինը: Բնակչության թվով այն գերազանցում է միայն երեք մարզի՝ Վայոց ձորին, Արագածոտնին և Տավուշին:

Նախկինում Սյունիք (Սիսական) անունով կոչվել է **Մեծ Հայքի իններորդ նահանգը**, որի մի հատվածն է միայն ներկայիս Սյունիքի մարզը: Մարզը կազմավորվել է **Սիսիանի, Գորիսի, Կապանի և Մեղրու** նախկին վարչական շրջանների միավորումից:

Յուրահատուկ են մարզի տարածքի ձևը և սահմանների ուրվագիծը: Այն զբաղեցնում է ՀՀ-ի տարածքի ծայր հարավարևելյան ելուստանման հատվածը, որը նախկինում երեք կողմից սեղմված էր Ադրբեջանի, Նախիջևանի Ինքնավար Հանրապետության և Իրանի միջև: Միայն հյուսիսարևմտյան շուրջ 40 կմ լայնության տարածքով է, որ Սյունիքը միանում է ՀՀ-ի մնացած տարածքին (Վայոց ձորի մարզի միջոցով): Այժմ Սյունիքն ամբողջ արևելյան մասով սահմանակցում է ԼՂՀ-ին:

Նախկինում Սյունիքի տրանսպորտային-աշխարհագրական դիրքը խիստ անբարենպաստ էր. գլխավոր ճանապարհները, բացառությամբ մեկի, որը Նախիջևանը կապում էր Ադրբեջանին, մտնում էին փակուղի: Այժմ Արաքս գետի վրա նոր կամրջի կառուցումով և Իրանի հետ առևտրատնտեսական կապերի հաստատումով **Սյունիքը խիստ կարևոր տարանցիկ նշանակություն է ձեռք բերել:** Սյունիքի տարածքով Պարսից ծոցը և Իրանը կապվում են Հայաստանին, Վրաստանին ու Սև ծովին, իսկ արևմուտք-արևելք ուղղությամբ Թուրքիան ու Նախիջևանի Հանրապետությունը կարող են կապվել Ադրբեջանին ու Կասպից ծովին: Սյունիքի մարզի տարածքով է անցնում ՀՀ-ը ԼՂՀ-ի հետ կապող հիմնական ավտոմայրուղին:

Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Սյունիքը մեր երկրի ամենալեռնոտ և մակերևույթի բարձրությունների ամենամեծ տարբերություններ ունեցող մարզն է. նրա **ամենաբարձր** (Կապուտջուղ լեռ՝ 3904 մ) և **ամենացածր** (Մեղրու կիրճում՝ 375 մ) կետերի բարձրությունների տարբերությունը անցնում է 3500 մ-ից և ավելին է, քան որևէ այլ մարզում:

Մարզի արևմտյան սահմանով միջօրեականի ուղղությամբ ձգվում է **Զանգեզուրի լեռնա-**

Բնության հուշարձան քարե բուրգերը

շղթան: Նրա ջրբաժան գոտին ատամնավոր է, ունի անանցանելի ժայռոտ կատարներ և հողմնահարումից առաջացած քարացրոններ: Լեռնաշղթայից ճյուղավորվում են **Բարգուշատի և Մեղրու լեռնաբազուկները:**

Մարզի հյուսիսում **Սյունիքի** (Ղարաբաղի) **հրաբխային բարձրավանդակն է բազմաթիվ կոնաձև բարձրացումներով (Մեծ Իշխանասար, Ծղուկ):** Նրա համեմատաբար փոքրաթեք լանջերը ծածկված են լավային դաշտերով ու հոսքերով, ընդարձակ «քարային ծովերով»: Այստեղ են գտնվում Սիսիանի և Գորիսի սարավանդները:

Բարձրավանդակի փեշերին, Գորիսին հարող տարածքին բնորոշ են մակերևույթի յուրահատուկ ձևեր՝ լեռնային «բուրգեր», «սնկեր» և այլ զանազան պատկերներ հիշեցնող ֆիզիկական հողմնահարության ժայռամնացուկներ:

Մարզի խոշոր գետահովիտներն ու լեռնալանջերն ուղղված են դեպի արևելք՝ Կասպից ծով: Այդ պատճառով էլ **կլիմայական պայմանների վրա մեծ է արևելյան օդային հոսանքների, ինչպես նաև Իրանական չոր բարձրավանդակի ազդեցությունը:** Սակայն ամենաբնորոշն այն է, որ մակերևույթի խիստ մասնատվածությունը և բարձրությունների մեծ տարբերություններն առաջ են բերել **կլիմայի բացառիկ բազմազանություն:**

Մարզի ցածրադիր մասերում մթնոլորտային տեղումները սակավ են՝ տարեկան 260-300 մմ: Ամառը շոգ է (+25°, +26°), ծմեղ՝ մեղմ (հունվարի միջին ջերմաստիճանը՝ 0°, +1°): Կայուն ձնածածկույթ չի առաջանում: Այստեղ կլիման **չոր մերձարևադարձային է:**

Հակադիր պատկերն է բարձրլեռնային գոտում, որտեղ տեղումներն առատ են և ամառը զով է: Ձմեռը ցուրտ է ու ձնառատ, հաճախակի ձնաքերի հետևանքով փակվում են լեռնանցքները:

Միջին բարձրություններում կլիման բարեխառն է, որի պայմաններում տիրապետողն անտառային լանդշաֆտն է:

Սյունիքի մարզի **գետերից նշանավոր են Որոտանը, Ողջին, Մեղրիգետը:**

Որոտանը Ջանգեզուրի ամենամեծ գետն է: Շամբի գոգավորությունից ներքև գետահովիտը վերածվում է վիթխարի կիրճի, որի խորությունը հասնում է մինչև 800 մ-ի: Այստեղ գետն անցնում է ձեզ բնակերտ «Սատանի կամրջի» տակով:

Որոտանի Շաքի վտակի վրա գոյացել է համանուն գեղատեսիլ ջրվեժը:

Որոտանի ջրերի մի մասը ջրատար թունելով հասնում են Կեչուտի ջրամբար և այստեղից էլ՝ խառնվելով Արփայի ջրերին՝ **Սևանա լիճ:** Մարզի բարձրլեռնային գոտում շատ են մանր լճակները (Սև, Ալ, Կապույտ):

Սյունիքի մարզի **հողաբուսական ծածկը** նույնպես ենթակա է վերընթաց գոտիականությանը: **Անտառային լանդշաֆտները** զբաղեցնում են մարզի տարածքի մոտ 20%-ը: Հիմնական ծառատեսակը կաղնին է:

Դաս 18-ի լանդշաֆտային գոտիների քարտեզով որոշեք Սյունիքի մարզում տիրապետող լանդշաֆտները:

Ծավ գետի ավազանում ստեղծվել է **Շիկահողի արգելոցը**, որտեղ հայտնի է աշխարհի ամենախոշոր բնական սոսիների ռելիկտային (մնացորդային) պուրակը (120հա):

Սյունիքն **օգտակար հանածոներով ՀՀ-ի ամենահարուստ մարզն է:** Առանձ-

Տաթևի վանական համալիրը

նապես հայտնի են **Կապանի պղնձի, Քաջարանի և Ագարակի պղնձամուլիբդենային, Սվարանցի երկաթաքարի, այլ մետաղների (ալյումինի հումք, ազնիվ մետաղներ) հարուստ հանքավայրերը**: Բազմապիսի են բնական շինանյութերը (բազալտ, հրաբխային խարամ, ավազ և այլն):

Մարզում շատ բազմազան են **բնական ու պատմաճարտարապետական** հուշարձանները: Բնական հուշարձաններից են Գորիսի և Խնձորեսկի «բուրգերն» ու այրերը, Շաքիի ջրվեժը (18 մ), Որոտանի ու Ողջիի կիրճերը, «Սատա-

նի կամուրջը»: Ճարտարապետական գլուխգործոցներ են Տաթևի վանական համալիրը (IX դ.), Վահանավանքը (X դ.), **Որոտնաբերդն ու Որոտնավանքը (X-XI դդ.), Հալիձորի բերդը (XVII-XVIII դդ.)ամրոցը և այլն**: Սիսիանից 3,2 կմ դեպի հյուսիս գտնվում է «Ձորաց քարեր» հուշարձանախումբը, որը հայտնի է նաև Քարահունչ անունով (Ք.ա. II հազարամյակ):

Բնակչությունը: Սյունիքի մարզի տարածքը բնակեցված է եղել հնագույն ժամանակներից: Բնակչության ազգային կազմը և թիվը բազմիցս կտրուկ փոփոխություններ են կրել օտար զավթիչների արշավանքների ու ասպատակությունների հետևանքով: Նոր և նորագույն ժամանակներում (Ռուսաստանի և ԽՍՀՄ կազմում) աշխարհագրական աննպաստ դիրքը և ռելիեֆային բարդ պայմանները խոչընդոտել են տնտեսության զարգացմանը: **Տեղի է ունեցել բնակչության մշտական արտահոսք**: Դա է պատճառը, որ մարզի ընդարձակ տարածքում այժմ ապրում է ընդամենը 141,8 հազ. մարդ:

Բնակչության խտությունը շատ ցածր է, զիջում է բոլոր մարզերին, բացառությամբ Վայոց ձորին:

Հաշվեք Սյունիքի մարզի բնակչության միջին խտությունը և համեմատեք << միջին ցուցանիշի հետ:

Այդուհանդերձ, կա մի ցուցանիշ, որով **Սյունիքի մարզը գրավում է առաջին տեղը: Դա ուրբանիզացման բարձր մակարդակն է՝ 67 %**: Դրան համապատասխան էլ համեմատաբար շատ են **քաղաքային բնակավայրերը**: Դրանք 7-ն են՝ (Կապան, Գորիս, Սիսիան, Մեղրի, Քաջարան, Ագարակ, Դաստակերտ):

Մարզի բոլոր քաղաքները երիտասարդ են: Դրանք քաղաք են դարձել 1930-ական թվականներից հետո: Միայն Գորիսն է, որ քաղաք է եղել դեռևս ցարական իշխանության օրոք (1885 թ.):

Կապանը (45,5 հազ.մարդ), լինելով մարզկենտրոն, միաժամանակ արդյունաբերական, կրթական և մշակութային գլխավոր կենտրոնն է:

Մարզի մյուս կարևոր տնտեսական, կրթական և մշակութային կենտրոնը **Գորիսն է** (23 հազ. մարդ), որը **մարզի տարածքի նկատմամբ ունի բարենպաստ աշխարհագրական դիրք**: **Սիսիան (16,8 հազ. մարդ) և Մեղրի (4,8 հազ. մարդ)** քաղաքները նախկինում եղել են համանուն վարչական շրջանների կենտ-

րոններ:

Մարզի մյուս քաղաքները հանքարդյունաբերության կենտրոններ են, որոնցից խոշորագույնը Քաջարանն է (8,1 հազ. մարդ): Անկախության տարիներին, ի տարբերություն ՀՀ-ի այլ քաղաքների Քաջարանից բնակչության արտահոսք գրեթե տեղի չի ունեցել:

Ձեռակերպ քարանձավներ Խնածախ գյուղում

Յուրահատուկ պատկեր ունի մարզի **տարաբնակեցումը**, որը ճշտորեն կրկնում է տարածքի ռելիեֆային առանձնահատկությունները: Գյուղական բնակավայրերը շատ են՝ 127: Բայց դրանք մեծ մասամբ փոքր բնակավայրեր են (մինչև 500 բնակիչ) և տեղաբաշխված են խիստ անհավասարաչափ: **Բնակավայրերի խտությունը մեծ է** Սիսիան, Գորիս և Կապան քաղաքներին մերձակա տարածքներում, Որոտան և Ողջի գետերի հովիտներում: 2300 մ-ից բարձր տարածքներում **բնակավայրերը և մշտական բնակչությունը** բացակայում են: Մարզի համեմատաբար խոշոր և հայտնի գյուղերն են Շինուհայրը (2,7 հազ. մարդ) Տեղը (2,5 հազ. մարդ), Խնձորեսկը (2,3 հազ. մարդ): Մարզի մի քանի գյուղեր չունեն մշտական բնակչություն:

Տնտեսությունը: Մինչևանկախացման վերջին տասնամյակում Սյունիքի մարզի տնտեսությունը, հատկապես արդյունաբերությունը, բնական հարստությունների օգտագործման շնորհիվ արագ տեմպերով զարգանում էր: Կառուցվել էին նոր ձեռնարկություններ, վերակառուցվել հները, որոնց միջոցով արդյունաբերությունը դարձել էր տնտեսության առաջատար ճյուղը: Այժմ նույնպես հանքարդյունաբերության գծով **Սյունիքի մարզը հանրապետությունում առաջինն է:** Այդ ճյուղի (մոլիբդենի և պղնձի խտանյութի արտադրության) խոշոր կենտրոններ են **Քաջարանը, Ագարակը, Կապանը:** Ներկայումս մարզը տալիս է ՀՀ-ի արդյունաբերական արտադրանքի մոտ 18%-ը, և այդ ցուցանիշով զիջում է միայն Երևան քաղաքին: Ընդ որում, մարզի արդյունաբերական արտադրանքի 85%-ը բաժին է ընկնում հանքարդյունաբերությանը:

Քաջարանի պղնձամոլիբդենային հանքավայրն աշխարհի խոշորագույններից է: Նրա բազայի վրա աշխատող **Զանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատը ՀՀ-ի խոշորագույն ձեռնարկություններից է:** Անկախության տարիներին կառուցված և Սյունիքի տարածքով անցնող Իրան-Հայաստան էլեկտրահաղորդման գծի և գազամուղի շնորհիվ հանրապետության վառելիքաէներգետիկ ճյուղում մեծանում է մարզի նշանակությունը: Այստեղ է գտնվում **ջրային էլեկտրակայանների** Հայաստանում երկրորդ՝ **Որոտանի կասկադը:**

Մեքենաշինական և թեթև արդյունաբերության (Կապան, Գորիս, Սիսիան) ձեռնարկությունների մեծ մասը ներկայումս չի աշխատում կամ աշխատում է փոքր հզորությամբ:

Մարզի **սննդի արդյունաբերությունը** հիմնականում ունի տեղական նշանակություն: Ապրանքային նշանակություն ունեն միայն մրգի պահածոները, գինիները (Մեղրի) և պանիրը (Սիսիան):

Ծրագրված է զարկ տալ նաև զբոսաշրջության զարգացմանը, որը պետք է հենվի մարզի բազմապիսի պատմաճարտարապետական և բնական հուշարձանների օգտագործման վրա: Դրան նպաստում է նաև 2010 թ. շահագործման հանձնված 5,7 կմ երկարությամբ աշխարհի ամենաերկար «Տաթևներ» ճուղանուղին (առավելագույն բարձրությունը՝ 380 մ): Այն անցնում է Որոտան գետի կիրճով և Հալիձոր գյուղից հասնում է Տաթևի վանական համալիր:

Սյունիքի մարզի բնական պայմանների բազմազանությունը պայմանավորում է նաև **գյուղատնտեսության** բազմաճյուղ բնույթ, չնայած, որ տարածքի միայն 68%-ն են գյուղատնտեսական նշանակության հողեր, այն էլ՝ հիմնականում որպես արոտավայրեր: Վարելահողերը կազմում են գյուղատնտեսական հողահանդակների ընդամենը՝ 14%-ը: Գյուղատնտեսության զարգացմանը նպաստում են Սիսիանի և Որոտանի ջրանցքները, Սպանդարյանի, Տոլորսի և Շամբի ջրամբարները:

Մարզի ցածրադիր գոտում գյուղատնտեսության մասնագիտացման ճյուղերն են մերձարևադարձային պտղաբուծությունը (նուռ, թուզ և այլն) և խաղողագործությունը:

Միջինլեռնային գոտում **մասնագիտացման ճյուղեր են հացահատիկային տնտեսությունը և անասնապահությունը: Բարձրլեռնային չբնակեցված գոտին անասնապահական շրջան է:**

Գյուղատնտեսության մասնագիտացման առումով նկատելի տարբերություն կա մարզի հյուսիսի և հարավի միջև: Հյուսիսում տիրապետում են լեռնային տափաստաններն ու մարգագետինները և դրանց համապատասխան էլ՝ հացահատիկային տնտեսությունն ու անասնապահությունը: Հարավի համար ավելի բնորոշ են պտղաբուծությունը և ոչխարաբուծությունը:

Տարանցիկ աշխարհագրական դիրքը, բնական մեծ և բազմազան հարստությունները, որակյալ աշխատուժի առկայությունը, բնական ու պատմաճարտարապետական հուշարձանների մեծ քանակը, նոր ճանապարհների և ենթակառուցվածքների կառուցումը, ՀՀ-ի և Իրանի միջև տնտեսական կապերի զարգացումը մեծ հեռանկարներ են ստեղծում մարզի տնտեսության համալիր զարգացման համար: Միաժամանակ, ռազմավարական առումով խիստ կարևոր այս մարզի զարգացմանը խոչնդոտում են Երևանից ունեցած մեծ հեռավորությունը, նոսր բնակեցումը և տնտեսապես թույլ յուրացումը, տրանսպորտային կապերի այլընտրանքային միջոցների բացակայությունը և խոշոր քաղաքային կենտրոնի բացակայությունը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչն է բնորոշ Սյունիքի մարզի աշխարհագրական դիրքի, մակերևույթի և գետային ցանցի համար:
2. Թվարկեք և բնութագրեք մարզի տարածքի վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները:
3. Բնութագրեք մարզի բնակչության տեղաբաշխումը և տարաբնակեցումը:
4. Որո՞նք են մարզի տնտեսության առաջատար ճյուղերը, ինչպե՞ս են դրանք տեղաբաշխված:
5. Բնութագրեք մարզի հեռանկարային զարգացման բնական և սոցիալ-տնտեսական նախադրյալները և խոչնդոտները:

ԴԱՍ 59. ՎԱՅՈՑ ՁՈՐԻ ՄԱՐԶ: ՏԱՎՈՒՇԻ ՄԱՐԶ

Վայոց ձորի մարզ
Տարածքը՝ 2308 կմ²
Բնակչությունը՝ 52,3 հազ. մարդ
Կենտրոնը՝ ք. Եղեգնաձոր

Տավուշի մարզ
Տարածքը՝ 2704 կմ²
Բնակչությունը՝ 128,6 հազ. մարդ
Կենտրոնը՝ ք. Իջևան

Վայոց ձորը և Տավուշը բնակչության թվով և տնտեսական ներուժով Հայաստանի Հանրապետության ամենափոքր մարզերն են, նաև ունեն բնական և սոցիալ-տնտեսական **պայմանների ընդհանուր գծեր**:

Երկու մարզերին էլ բնորոշ են **ծայրամասային աշխարհագրական դիրքը, լեռնային կտրտված ռելիեֆը, ռեսուրսապահովվածության ցածր մակարդակը, տարածքի թույլ բնակեցվածությունը, տրանսպորտային նոսր ցանցը, տնտեսության զարգացման ցածր մակարդակը և ագրարային բնույթը, գյուղական բնակչության խիստ գերակշռությունը, տնտեսական խոշոր կազմակերպիչ կենտրոնի բացակայությունը**: Արդյունաբերության և գյուղատնտեսության արտադրանքի ծավալներով հանրապետությունում նրանք գրավում են վերջին երկու տեղերը՝ զգալիորեն զիջելով մյուս մարզերին:

Այս մարզերն ունեն նաև **տարբերիչ գծեր, ընդգծված յուրահատկություններ**:

Վայոց ձորի մարզ: Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Վայոց ձորի աշխարհագրական դիրքի համար բնորոշ է այն, որ **երկու կողմից ունի ներքին և երկու կողմից՝ արտաքին սահմաններ**:

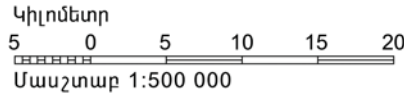
Քարտեզի օգնությամբ որոշեք մարզի հարևաններին և տարածքը հատող ճանապարհները՝ նշելով դրանց վերջնակետերը:

Նախկինում Վայոց ձորի տարածքը մտել է Մեծ Հայքի Սյունիք նահանգի մեջ՝ կազմելով նրա Վայոց ձոր գավառը: Արևելյան Ռուսաստանին միանալուց հետո այն կազմում էր Երևանի նահանգի Շարուր-Դարալագյազի գավառը:

Ներկայիս Վայոց ձորի մարզը կազմավորվել է նախկին երկու վարչական շրջանների՝ Եղեգնաձորի և Վայքի միավորումից:

Մարզի տրանսպորտաաշխարհագրական դիրքի համար բնորոշ է այն, որ հարևանների հետ կապող գլխավոր ճանապարհներն անցնում են դժվարամատչելի լեռնանցքներով: Գեղարքունիքի մարզի հետ նա կապվում է **Սուլեմայի (Սելիմի) լեռնանցքով**, Արարատի մարզի հետ՝ **Ջովաշենի լեռնանցքով**, Սյունիքի մարզի հետ՝ **Որոտանի լեռնանցքով**, իսկ Նախիջևանի հետ՝ **Արփա գետի հովտով**:

Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Վայոց ձորն աչքի է ընկնում **բնական պայմանների մեծ հակադրություններով**: Մակերևույթի բարձրությունների տարբերությունն ավելի քան 2500 մ է: Լեռնալանջերն ամենուրեք կտրտված են խոր կիրճերով ու ձորերով: Այդ է պատճառը, որ շատ տեղանուններ վերջանում են «ձոր» բառով՝ Եղեգնաձոր, Աղավնաձոր, Գլաձոր, Ագարակաձոր և այլն:

Մարզի ռելիեֆի կարևոր միավորներից է Արփայի գոգավորությունը որին հարավից եզերում է **Վայքի լեռնաշղթան**: Վերջինս ունի բարդ երկրաբանական կառուցվածք և խիստ մասնատված մակերևույթ: Տարածված են վատահողերը: Հաճախ հանդիպող քարանձավները գոյացել են կրաքարային ապարաշերտերում, ջրի տարրալուծող գործունեության շնորհիվ:

Մարզի հյուսիսում **Վարդենիսի լեռնաշղթան է՝** պատված հրաբխային ծածկույթով: Լեռնաշղթայի տակով անցնում է **Արփա-Սևան ջրատար թունելը**:

Ցածրադիր գոտում տիրապետող բնական լանդշաֆտները կիսաանապատներն ու չոր տափաստաններն են: Այդ պատճառով էլ Արփայի և նրա վտակների երկայնքով ձգվող այգիները թողնում են օազիսների տպավորություն:

Վայոց ձորի տարածքում առկա է հանրապետության բուսական աշխարհի ներկայացուցիչների կեսից ավելին (1650 տեսակ): Տարածված է լեռնաչորասեր (ֆրիգանոիդ) բուսականությունը: Միջին բարձրության գոտուն (1600-2500 մ) բնորոշ է լեռնատափաստանային, մասամբ նաև լեռնանտառային բուսականությունը: Կլիմայի աստիճանական չորացման և հազարամյակների ընթացքում մարդու միջամտության պատճառով անտառային տարածքները զգալիորեն կրճատվել են:

Հիմնական ջրային զարկերակը Արփա գետն է: Նրա վերին հոսանքում՝ Ջերմուկ քաղաքի մոտ, կառուցվել է Կեչուտի ջրամբարը, որի ջուրը Արփա-Սևան ջրատարով հոսում է Սևանա լիճ: Մարզում շատ են հանքային աղբյուրները, դրանց թվում է հոշակավոր Ջերմուկը:

Վայոց ձորն ամենատարբեր կարգի ու ժամանակի ճարտարապետական **հուշարձանների բացօթյա թանգարան է**: Մարզով մեկ սփռված են կանգուն կամ կիսավեր բարձրարվեստ տաճարներ, քարավանատներ, բերդեր, կամուրջներ, խաչքարեր: Առանձնապես հայտնի են **Գեղեվանքը** (X դ.), **Նորավանքը** (XII դ.), **Սուլեմա քարավանատունը** (XIV դ.), **Պռոշաբերդը**, **Մոզ ավանի ավերակները** (VIII դ.) և այլն: Գեղեցիկ բնապատկերներով առանձնանում են Արփայի և Եղեգիսի հովիտները:

Կեչուտի ջրամբար

Բնակչությունը: Վայոց ձորի մարզը բնակչության թվաքանակով և միջին խտությամբ (23 մարդ/կմ²) ՀՀ-ի մարզերի թվում վերջինն է: Մարզի բնակչության թվի ձևավորման գործում մեծ դեր է խաղացել Պարսկաստանի Խոյ և Սալմաստ գավառներից հայ բնակչության ներգաղթը, որը տեղի է ունեցել Արևելյան Հայաստանի Ռուսաստանին միանալուց հետո:

Վերջին երկու տասնամյակներին նույնպես մարզում տեղի ունեցան **բնակչության միգրացիոն տեղաշարժեր**: **Չնայած բնակչության թվաքանակը էական փոփոխություններ չկրեց, բայց փոխվեց նրա ազգային կազմը**: Այն դարձավ **միատարր**:

Մարզի **տարաբնակեցման** կարևոր առանձնահատկությունն այն է, որ այստեղ չկան մեծ քաղաքներ և ոչ էլ գյուղերի խոշոր կուտակումներ: Մարզի երեք քաղաքներն էլ՝ **Եղեգնաձորը (8,2 հազ. մարդ)**, **Վայքը (5,9 հազ. մարդ)**, **Ջերմուկը (6,2 հազ. մարդ)** փոքր են: Մարզի բնակչության մեծ մասը (մոտ 65%) ապրում է 52 գյուղերում, որոնցից մի քանիսը մշտական բնակչություն չունեն: Տարածված են փոքր գյուղերը: Ամենամեծ գյուղը Մալիշկան է (4.6 հազ. մարդ) բնակչությամբ:

Մարզկենտրոն Եղեգնաձորը (8.2 հազ. մարդ) պատմական Սյունիքի հնագույն բնակավայրերից է: Նրա աճը նկատելի դարձավ 1931 թ. հետո, երբ դարձավ **վարչական շրջանի կենտրոն**:

Ջերմուկի Գլածոր առողջարանը

Նորավանք վանական համալիրը

Մարզում առանձնահատուկ տեղ է գրավում **Ջերմուկ առողջարան-քաղաքը**: Ամեն տարի այստեղ իրենց առողջությունն են վերականգնում ու հանգիստն անցկացնում Հայաստանի ու արտասահմանյան հազարավոր քաղաքացիներ: Այստեղ է կատարվում հանրահայտ «Ջերմուկ» հանքային ջրի շշալցումը:

Տնտեսությունը: Վայոց ձորի տնտեսական հզորությունը մեծ չէ: Արտադրության ընդհանուր ծավալում **գերակշռողը գյուղատնտեսությունն է**, որն ավելի քան երկու անգամ գերազանցում է արդյունաբերական արտադրանքի ծավալին: Գյուղատնտեսական հողահանդակների մեծ մասն արտավայրեր են: Մշակովի հողատարածքները քիչ են, կազմում են գյուղատնտեսական նշանակության հողերի ընդամենը 8%-ը և բաղկացած են փոքր հողակտորներից:

Մարզի գյուղատնտեսության առաջատար ճյուղը

անասնաբուծությունն է, որին բաժին է ընկնում գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքի ծավալի ավելի քան 2/3-ը:

Վայոց ձորի ցածրադիր գոտու ոռոգելի հողերում զբաղվում են խաղողագործությամբ և պտղաբուծությամբ, ցորենի մշակությամբ:**Միջին բարձրության և բարձրլեռնային գոտիներում** գյուղատնտեսության առաջատար ճյուղերն են բրդատու ոչխարաբուծությունը և կաթնատու անասնապահությունը:

Վայոց ձորը **արդյունաբերության զարգացման համար հումքային նախադրյալներ չունի**: Օգտակար հանածոների հանքավայրերի (պղինձ, բազմամետաղներ և այլն) արդյունաբերական օգտագործման հեռանկարները հուսադրող չեն: Ապագայում արդյունաբերության զարգացման **գլխավոր գործոններ մնում են աշխատանքային ռեսուրսները** և գյուղատնտեսական հումքը (խաղող, կաթ, բուրդ և այլն):

Մարզի ներկայիս արդյունաբերությունը բաղկացած է պանրի, գորգերի, սարքաշինական և շինանյութերի արտադրության փոքր ձեռնարկություններից, որոնք գտնվում են **Եղեգնաձոր և Վայք քաղաքներում**: Հայտնի են նաև խաղողի գինու արտադրությունը (Գետափ, Արենի) և Ջերմուկի հանքային ջրերի գործարանը:

Տավուշի մարզ: Տարածքը, սահմանները, աշխարհագրական դիրքը: Մարզն ունի արտաքին սահմաններ Վրաստանի և Ադրբեջանի, իսկ ՀՀ-ի ներսում՝ Լոռու, Կոտայքի և Գեղարքունիքի մարզերի հետ:

Համեմատե՞ք վերը նշված մարզերի դիրքը Վայոց ձորի մարզի աշխարհագրական դիրքի հետ:

Մարզի տնտեսաաշխարհագրական դիրքը հանրապետության անկախացումից հետո էական փոփոխություն է կրել: Նախկինում մարզի տարածքը Հայաստանի համար գլխավոր դարպասի դեր էր կատարում, որով **Հայաստան մուտք էին գործում երկու գլխավոր երկաթուղիները, գլխավոր ավտոմայրուղին և գլխավոր գազատար խողովակը:** Այստեղով էր անցնում Հայաստանն Անդրկովկասի միասնական էներգահամակարգին կապող էլեկտրահաղորդման բարձր լարման գլխավոր գիծը: Ներկայումս Ադրբեջանի կողմից Հայաստանի տրանսպորտային շրջափակման պատճառով մարզի **տրանսպորտաաշխարհագրական դիրքի հնարավորություններն ըստ էության սառեցված են:**

Բնորոշ է նաև այն, որ Տավուշը մյուս մարզերի հետ իր կապերը գրեթե բացառապես իրականացնում է իր հարավային սահմանագծով: Արևմտյան սահմանագծի երկարությամբ, որտեղ դժվարամատչելի **Գուգարաց լեռներն են,** տրանսպորտային հաղորդակցություն չկա:

Նախկինում Տավուշի տարածքի մեծ մասը մտել է **Մեծ Հայքի Գուգարք և Ուտիք նահանգների մեջ:**

Տավուշի մարզն իր ներկայիս սահմաններով կազմավորվել է **Նոյեմբերյանի, Իջևանի, Տավուշի** նախկին վարչական շրջանների միավորումից:

Բնական պայմանները և ռեսուրսները: Տավուշի մակերևույթը տիպիկ լեռնային է. բաղկացած է տարբեր ուղղության լեռնաշղթաներից և դրանց միջև ձգվող լայն ու նեղ գետահովիտներից:

Քարտեզի օգնությամբ գտե՛ք մարզի տարածքում գտնվող լեռնաշղթաներն ու գետահովիտները:

Հարավից դեպի հյուսիս մակերևույթն աստիճանաբար ցածրանում է՝ 3000 մ բացարձակ բարձրությունից հասնելով 400 մ-ի:

Մարզի հովտային մասերում՝ մասնավորապես **Դիլիջանի գոգավորության սահմաններում, լայն տարածում ունեն սողանքները,** որոնք մեծ վնաս են պատճառում տնտեսությանը, մանավանդ շենքերին ու ճանապարհներին:

Մարզի ընդերքը հարուստ է ոչ մետաղային **օգտակար հանածոներով: Հայտնի են մարմարի, բենթոնիտային կավերի, ածխի, հանքային ներկերի, ազաթի, ծծմբական հրաքարի հանքավայրերը:**

Հյուսիսի ցածրադիր **հովտային մասերում ձմեռը մեղմ է** (հունվարի միջին ջերմաստիճանը տատանվում է 0°-ի շուրջ): Հաստատուն ձնածածկույթ առաջանում է ոչ ամեն տարի: Հարավի բարձրադիր մասերում ձմեռը ցուրտ է, հաստատուն ձնածածկույթը տևում է 3-4 ամիս: Ամառը հյուսիսում տևական ու չափավոր շոգ է, հարավում՝ բարեխառն: Տարեկան տեղումների քանակը՝ 500-700 մմ, ավելի քիչ է հյուսիսում և ավելի շատ՝ հարավում: Ցածրադիր գետահովիտներում կլիման մերձարևադարձային է:

Հիշե՛ք՝ ուրիշ հր մարզերում կան մերձարևադարձային կլիմա ունեցող վայրեր:

Գետային ցանցը բավական խիտ է: Ամենամեծ գետն **Աղստևն** է, որի աջքի

ընկնող վտակներն են Գետիկը, Ոսկեպարը և Սառնաջուրը:

Միափորի լեռներից սկսվում և գեղատեսիլ հովիտներով դեպի Կուր գետն են հոսում Հախում, Վարագաջուր, Խնձորուտ գետակները: Գետերի վրա կառուցված են ջրամբարներ (Տավուշ, Խնձորուտ): Շատ են մանր լճերը: Դրանցից հայտնի է գեղատեսիլ **Պարզ լիճը**:

Տավուշը Հայաստանի ամենաանտառաշատ մարզն է. տարածքի համարյա կեսն անտառապատ է: Անցյալում անտառն ավելի ընդարձակ է եղել, բայց մարդու ներգործությամբ կրճատվել է:

Հաճարենուց և կաղնուց բացի, շատ են պտղատու ծառերը:

Աղստև գետի ավազանում գտնվում է **Դիլիջանի ազգային պարկը**: Այն կազմակերպվել է բուսական և կենդանական աշխարհի պահպանման և տեղական պայմաններում նոր տեսակների աճեցման նպատակով:

Տավուշում բազմաթիվ են բնական հուշարձանները՝ կիրճերը, քարանձաղները, ջրվեժները և այլն: Մարզի գեղատեսիլ բնության գրկում կան բազմաթիվ **պատմական հուշարձաններ**, որոնցից առանձնապես ուշագրավ են **Գոշավանքը (XII դ.)**, **Հաղարծինի վանքը (XII դ.)**, **Մակարավանքը (X դ.)**, **Տավուշ բերդը (X դ.)** և այլն:

Բնակչությունը: Տավուշի մարզը բնակեցված է եղել հին ժամանակներից սկսած: Բնակչությունը կորուստ է կրել սելջուկյան թուրքերի և թաթար-մոնղոլական արշավանքների ժամանակ:

Բնակչության որոշ ներգաղթ նկատվել է 18-րդ դարի սկզբին, երբ Ղարաբաղի առանձին գավառներից զգալի թվով հայեր վերաբնակեցվել են մարզի ստորին գոտու գյուղերում:

Տավուշի մարզում նույնպես բնակչության մեծ մասը (58%) ապրում է գյուղերում: Քաղաքները 5-ն են՝ **Իջևան**, **Դիլիջան**, **Նոյեմբերյան**, **Այրում**, **Բերդ**: Գյուղերը 62-ն են: Առավել խոշոր և հայտնի գյուղերն են Աչաջուրը (4,6 հազ. մարդ), Կողբը (4,5 հազ. մարդ), Հաղարծինը (3,8 հազ. մարդ):

Մարզին բնորոշ է **բնակավայրերի և բնակչության խիստ անհամաչափ տեղաբաշխումը**: Դրանք մեծամասնությամբ գտնվում են մարզի տարածքի ընդամենը 1/3-ը կազմող ստորին սահմանամերձ գոտում՝ մինչև 1000 մ բացարձակ բարձրություններում: Բացառություն են կազմում **Դիլիջան քաղաքը** և դրան հարող գյուղերի խումբը, որոնք գտնվում են Աղստև գետի վերին հոսանքի շրջանում:

Մարզկենտրոն Իջևանը (նախկին անունը՝ Քարվանսարա) որպես բնակավայր համեմատաբար երիտասարդ է (բնակչության թիվը՝ 20,7 հազ.մարդ):

Սողանքապարվարային ծագման Պարզ լիճը

Հաղարծինի վանքը

Նրա տնտեսական դերը մեծացել է 19-րդ դարի վերջերին, երբ կառուցվել է Ղազախ-Իջևան-Սևան-Երևան ռազմավարական նշանակության խճուղին:

Տավուշի մարզի ամենահին քաղաքային բնակավայրը **Դիլիջանն** է (15,8 հազ.մարդ): Ի սկզբանե այն զարգացել է որպես առողջարանային վայր, որտեղ Անդրկովկասի քաղաքների հարուստ ընտանիքներ անցկացրել են իրենց ամառային հանգիստը: Այժմ Դիլիջանը հայտնի է որպես **լեռնակլիմայական առողջարան**: Մոտակա

տարիներին այն դառնալու է նաև դպրոցական կրթության միջազգային կենտրոն:

Բերդը (8,5 հազ.մարդ) և Նոյեմբերյանը (5,5 հազ.մարդ) նախկին վարչական շրջանների կենտրոններ են և ունեն գյուղատնտեսական հումքի վերամշակման ձեռնարկություններ:

Տնտեսությունը: Տավուշի մարզը Հայաստանի Հանրապետության վառ արտահայտված **գյուղատնտեսական** շրջաններից է: Գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքը վեց անգամ գերազանցում է արդյունաբերական արտադրանքին;

Ինչն է բնորոշ մարզի գյուղատնտեսությանը: Նրա **առաջատար ճյուղը՝ ծխախոտագործությունը**, հողի սեփականաշնորհումից և 1990-ական թվականների խիստ անկումից հետո վերջին տարիներին կրկին վերելք է ապրում՝ կապված ծխախոտի հումքի պահանջարկի աճի հետ: Աստիճանաբար մարզի գյուղատնտեսության **դիմագիծը որոշող ճյուղի** նախկին համբավը վերականգնում է նաև **պտղաբուծությունը**, հատկապես դեղձի մշակությունը: Տավուշը խաղողի համախառն բերքով Արմավիրի և Արարատի մարզերից հետո երրորդն է:

Տավուշի մարզի **անասնապահությունը** ևս ունի իր յուրահատկությունը: **Այն միակն է, որտեղ գերակշռող խոզաբուծությունն է (խոզերի գլխաքանակով մարզերի մեջ երրորդն է)**, որի զարգացման համար դրական նախադրյալ է անտառային կերի առատությունը:

Այն փաստը, որ մարզի տարածքի միջին գոտին զբաղված է համատարած անտառներով, ազդել է **գյուղատնտեսության տեղաբաշխման վրա**: Անտառից ցած գտնվող ստորին խտաբնակ գոտում կենտրոնացված են **ռոռզովի հողատարածությունները և գրեթե ամբողջ դաշտավարությունն ու այգեգործությունը**: Անտառից վեր, որտեղ մերձալայան ու ալայան մարգագետինների **թագավորությունն է**, գյուղատնտեսության միակ ճյուղն արտաային անասնապահությունն է:

Դիլիջանի միջազգային դպրոցի մանրակերպը

Գյուղատնտեսական հումքի մշակման համար ստեղծվել են **մրգի պահածոների** (Այրում, Բերդ), **գինու** (Իջևան) և **պանրի գործարաններ**: Անտառափայտի բազայի վրա ավելի վաղ Իջևանում ստեղծվել էր **փայտամշակման կոմբինատ**, որը խոշորագույնն է ՀՀ-ում:

Իրենց հզորությամբ ու արտադրանքի եզակիությամբ նախկինում առանձնանում էին **Իջևանի գորգագործական ֆաբրիկան** (միակը, որն արտադրում է ոչ թե ձեռագործ, այլ մեքենայագործ գորգեր), Դիլիջանի «Իմպուլս» սարքաշինական գործարանը և Ազատամուտի բենթոնիտային կավերի կոմբինատը, որոնք ներկայումս կամ չեն աշխատում, կամ էլ աշխատում են փոքր հզորությամբ:

Միջազգային մակարդակի կրթական կենտրոն է կառուցվում Դիլիջան քաղաքում, որի մեջ առանձնահատուկ տեղ է զբաղեցնելու Միջազգային դպրոցը:

Ինչպես Վայոց ձորի, այնպես էլ Տավուշի մարզերի **գարգացման հեռանկարները կապվում են գյուղատնտեսության, գյուղատնտեսական հումքը վերամշակող արտադրությունների, զբոսաշրջության և ծառայությունների ոլորտների** զարգացման հետ:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Ինչ ընդհանուր գծերով են բնութագրվում Վայոց ձորի և Տավուշի մարզերը:
2. Տվեք Վայոց ձորի և Տավուշի մարզերի աշխարհագրական դիրքի համեմատական բնութագիրը:
3. Որո՞նք են Վայոց ձորի և Տավուշի մարզերի բնակչության տեղաբաշխման և տարաբնակեցման առանձնահատկությունները:
4. Ինչ ընդհանուր և տարբերիչ գծերով են բնութագրվում Վայոց ձորի ու Տավուշի գյուղատնտեսությունը:
5. Գնահատե՞ք Վայոց ձորի և Տավուշի մարզերի տնտեսական զարգացման հնարավորություններն ու հեռանկարները:

ԴԱՍ 60. ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Դասի նպատակն է ամփոփել ձեր մարզի (որտեղ գտնվում է ձեր դպրոցը) մասին դասագրքում եղած տեղեկությունները և դրանցից առանձնացնել գլխավորն ու բնութագրականը: Աշխատանքը դասարանում չավարտելու դեպքում կարելի է շարունակել և ավարտել տանը:

Անհրաժեշտ է.

1. Աշխարհագրության տետրում արտագրել և լրացնել հետևյալ աղյուսակը.

ԱՂՅՈՒՍԱԿ

----- մարզի բնության, բնակչության ու տնտեսության
առանձնահատկությունները բնութագրող գլխավոր ցուցանիշները

<p>1. ՏԱՐԱԾՔԸ ԵՎ ԲՆԱԿԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ</p> <ul style="list-style-type: none"> - տարածքը, կմ² - մարզերի շարքում զբաղեցրած տեղը - մակերևույթի բացարձակ բարձրությունների տարբերությունը - գլխավոր լեռները - գլխավոր լեռնագագաթները - գլխավոր լեռնանցքները - օդի ջերմության ցուցանիշները - մթնոլորտային տեղումների քանակը - գլխավոր գետերը, լճերը և ջրամբարները - վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները - բնորոշ փսասաբեր բնական երևույթները - բնական և պատմաճարտարապետական գլխավոր հուշարձանները <p>2. ԲՆԱԿԱՉՈՒԹՅՈՒՆԸ</p> <ul style="list-style-type: none"> - թվաքանակը, հազ. մարդ - մարզերի շարքում զբաղեցրած տեղը - խտությունը, մարդ/կմ² - ուրբանիզացման մակարդակը, % - քաղաքները - տարաբնակեցման առանձնահատկությունները - հայտնի և խոշոր գյուղերը <p>3. ՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ</p> <ul style="list-style-type: none"> - գլխավոր բնական հարստությունները, որոնց վրա հենվում է մարզի տնտեսական զարգացումը - տնտեսության կառուցվածքը և զարգացման գլխավոր ուղղությունը - արդյունաբերության առաջատար ճյուղերը - գլխավոր արդյունաբերական կենտրոնները - գյուղատնտեսության մասնագիտացման ճյուղերը - գլխավոր մշակաբույսերը - գլխավոր ճանապարհները (ըստ տրանսպորտի տեսակների) - մարզի տնտեսական զարգացման գլխավոր հիմնախնդիրները - տնտեսական կապերը 	
--	--

2. Համառոտ նկարագրե՛ք մարզի ֆիզիկաաշխարհագրական և տրանսպորտաաշխարհագրական դիրքը, բացատրե՛ք դրա բնորոշ գծերը:

ԴԱՍ 61. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱԺԱՆՄԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿԱՊԵՐԸ

Նախորդ դասընթացներից դուք գիտեք, թե ինչ բան է աշխատանքի աշխարհագրական (տարածքային) բաժանումը:

Տվեք աշխատանքի աշխարհագրական բաժանման սահմանումը:

Յուրաքանչյուր երկիր աշխատանքի միջազգային բաժանմանը մասնակցում է այն արտադրանքով, որի գծով մասնագիտացել է: Միաժամանակ ներմուծում է այն արտադրանքը, որի կարիքն ունի, բայց տեղում բավարար պայմաններ չկան դրա թողարկումը կազմակերպելու համար:

Նշանակում է, որ ամեն մի երկիր, մասնակցելով աշխատանքի միջազգային բաժանմանն, իր որոշակի տեղն է գրավում համաշխարհային շուկայում և միասնացվում (ինտեգրվում) է համաշխարհային տնտեսությանը: Դա նպաստում է աշխատանքի արտադրողականության բարձրացմանը և երկրի տնտեսական զարգացմանը:

Ինչպես ամեն մի երկրի, այնպես էլ Հայաստանի Հանրապետության **տնտեսական զարգացումը միաժամանակ դրա մասնագիտացման խորացումն է:** Այսինքն՝ ավելի ու ավելի շատ արտադրատեսակներով ու դրանց ավելի մեծ քանակով է երկիրը մասնակցում **աշխատանքի աշխարհագրական բաժանմանը:**

Նախկինում Հայաստանի մասնակցությունն աշխատանքի աշխարհագրական բաժանմանը հիմնականում տեղի էր ունենում Խորհրդային Միության սահմանների ներսում: Մինչդեռ շատ թույլ էր նրա մասնակցությունն աշխատանքի **միջազգային բաժանմանը, հետևապես և համաշխարհային շուկային:**

Ինչո՞վ էր դա բացատրվում:

Գլխավոր պատճառն այն էր, որ Հայաստանը, լինելով ԽՍՀՄ կազմում, զարգանում էր որպես նրա **միասնական ժողովրդատնտեսական համալիրի մի բաղադրիչը:** Հայաստանը, ինչպես և մյուս հանրապետությունները, իրավունք չունեին ինքնուրույն լուծել տնտեսության մասնագիտացման հարցերը և ուղղակի կապեր հաստատել արտասահմանյան երկրների, հետևապես և միջազգային շուկայի հետ: Հայաստանը նույնպես աշխատում էր **հիմնականում ԽՍՀՄ ներքին շուկայի համար:**

Այժմ ՀՀ-ը որպես ինքնիշխան պետություն **ինքն է որոշում իր արտաքին տնտեսական կապերի բնույթը և ուղղությունը.** այսինքն ինչ, ինչքան և դեպի ո՞ր արտահանի և դրա դիմաց ի՞նչ և որտեղի՞ց ներմուծի:

Բայց ակնհայտ է նաև, որ երկրի արտաքին տնտեսական կապերի զարգացումը պայմանավորված չէ միայն ցանկությամբ: Այն որոշվում է **տնտեսական օրենքներով և կախված է տվյալ պետության հնարավորություններից ու զարգացման մակարդակից:** Աշխատանքի միջազգային բաժանման համակարգում կայուն տեղ զբաղեցնելու համար պետք է դիմանալ դաժան մրցակցությանը:

Աշխատանքի միջազգային բաժանմանը մեր մասնակցության նախադրյալներն ընդհանուր առմամբ **բավարար են: Կան և՛ բազմազան բնական հարստություններ, և՛ հմուտ մասնագետներ, և՛ բազմաճյուղ տնտեսություն:** Բարձր է մի շարք արտադրությունների նկատմամբ միջազգային շուկայի պահանջը: Կարևոր նախադրյալ է նաև այն, որ ձևավորվել են **մասնագիտացման ճյուղեր, որոնց հնարավորություններն ավելի են, քան ներքին պահանջարկն է:**

Հիշեք ՀՀ արտադրության մասնագիտացման ճյուղերը:

Համաշխարհային շուկայում որևէ երկրի տեղը բնութագրող կարևոր ցուցանիշ է **արտահանման և ներմուծման ծավալների հարաբերակցությունը:**

Խորհրդային իշխանության առաջին տարիներին Հայաստան կատարվող ներմուծումը բազմիցս գերազանցում էր արտահանմանը: Հետագայում՝ 1960-ական թվականներին, արդեն ներմուծումն ու արտահանումը **հավասարակշռվել էին:** Իսկ անկախացմանը նախորդող **վերջին տարիներին արտահանումը գերազանցում էր ներմուծմանը:** Դա տնտեսական կարևոր ձեռքբերում էր և վկայում էր **աշխատանքի աշխարհագրական բաժանման համակարգում Հայաստանի դիրքերի ամրապնդման մասին:**

Ներկա **անցումային ժամանակաշրջանում խիստ կրճատվել է ՀՀ-ի արտահանման ծավալը:** Վերջին տարիներին այն սովորաբար երեք-չորս անգամ գիջում է ներմուծման ծավալին:

ՀՀ-ի արտաքին տնտեսական կապերը բնութագրվում են **երկու հիմնական ցուցանիշներով:** Առաջինն արտահանման և ներմուծման **կառուցվածքն է,** երկրորդը՝ արտահանման և ներմուծման **աշխարհագրությունը:**

Ակնհայտ է, որ ամեն մի երկրի **արտահանման ու ներմուծման կառուցվածքն ուղղակիորեն առնչվում է նրա տնտեսության ճյուղային կառուցվածքին:**

Արտահանմանը մասնակցում են մասնագիտացման ճյուղերը, իսկ ներմուծումով լրացվում է այն ճյուղերի արտադրանքը, որը չի բավարարում ներքին շուկայի պահանջը:

Մինչ անկախացումը Հայաստանի արտահանմանը մասնակցում էին հարյուրավոր անուն ամենատարբեր տեսակի ապրանքներ: Արտահանության կառուցվածքում **առաջին տեղը գրավում էր մեքենաշինության արտադրանքը:** Արտահանվում էին էլեկտրաշարժիչներ, գեներատորներ, տրանսֆորմատորներ, շարժական էլեկտրակայաններ, էլեկտրալամպեր, մետաղահատ հաստոցներ, ժամացույցներ և այլն:

Մեծ էր նաև քիմիական արտադրանքի բաժինը: Արտահանվող գլխավոր արտադրատեսակներն էին սինթետիկ կաուչուկը, արհեստական մանրաթելը, արհեստական խեժերն ու սոսինձները, արհեստական քարերը, ավտոդողերը, քիմոեակտիվները:

Արտահանման ծավալում մեծ տեղ էին զբաղեցնում նաև գունավոր մետաղները, թեթև և սննդի արդյունաբերության արտադրանքը (կոշիկ, տրիկոտաժ, գորգեր, կոնյակ, գինի, պահածոներ և այլն):

Բնական է, որ սոցիալ-տնտեսական և աշխարհաքաղաքական նոր պայմաններում փոխվել է ՀՀ-ի ինչպես արտահանման և ներմուծման

կառուցվածքը, այնպես էլ աշխարհագրությունը:

Ներկայումս արտահանման կառուցվածքում կարևոր տեղ է **գրավում գունավոր մետալուրգիայի արտադրանքը**¹ մոլիբդենի, պղնձի ու բազմամետաղների խտանյութը, այլումինե փայլաթիթեղը: Արտահանման կառուցվածքում զգալի բաժին ունեն նաև թանկարժեք և կիսաթանկարժեք քարերը, թանկարժեք մետաղները, ոսկե զարդերը, բնական և արհեստական մարգարիտը:

Արդյունաբերության մյուս ճյուղերի արտադրատեսակներից արտահանվում են մրգի ու բանջարեղենի պահածոներ, գինիներ, կոնյակ, հանքային ջրեր, թարմ մրգեր, ծխախոտ, ձուկ, էլեկտրական ապարատներ, ապակե իրեր, հագուստ և այլն:

Ներմուծման կառուցվածքում գլխավորներն են **էներգակիրները (նավթամթերքներ, բնական գազ), սև մետաղները, հացահատիկը, սննդամթերքի տարբեր տեսակները, արդյունաբերական սարքավորումը, ավտոմեքենաները, քիմիական ապրանքները, հագուստեղենը, կոշիկեղենը և դեղորայքը:**

Խորհրդային Միության և նրա միասնական տնտեսական համալիրի փլուզումով խախտվեցին, իսկ շատ դեպքերում էլ ամբողջովին ընդհատվեցին նախկին տնտեսական կապերը: Դա մեծ վնաս հասցրեց բոլոր հանրապետություններին և ամենուրեք արտադրության կազմալուծման պատճառ դարձավ:

Այժմ ձևավորվում են արտաքին տնտեսական կապերի նոր կառուցվածք և նոր աշխարհագրություն:

Դա կատարվում է ոչ թե կենտրոնացված պետական պլանավորման միջոցով, ինչպես նախկինում էր, այլ ազատ շուկայական տնտեսության օրենքներով: Արտահանման ու ներմուծման կառուցվածքը պետք է կատարելագործվի ու հարմարվի միջազգային շուկայի պահանջներին:

Ավելի լուրջ տեղաշարժեր կկատարվեն **արտահանման ու ներմուծման աշխարհագրության մեջ:** Անկախ պետությունների համագործակցության (ԱՊՀ) անդամ երկրների հետ նախկին շատ կապեր կարող են վերականգնվել ու զարգանալ:

Ներկայումս ԱՊՀ երկրներին բաժին է ընկնում ՀՀ-ի արտահանման ընդհանուր ծավալի 20%-ը և ներմուծման՝ 29%-ը: ՀՀ-ի թե արտահանման և թե ներմուծման ծավալներում մեծագույն մասը բաժին է ընկնում Ռուսաստանին: ԱՊՀ երկրներ զգալի չափով արտահանում է սննդի արդյունաբերության ապրանքներ (կոնյակ, գինի, պահածո և այլն), ներմուծում է էներգակիրներ (նավթամթերքներ, գազ, ածուխ) և սև մետաղներ:

ՀՀ-ի արտաքին առևտրի կառուցվածքում մեծանում է Իրանի, Սիրիայի, Հունաստանի, Ֆրանսիայի, Բելգիայի, Չինաստանի, ԱՄՆ-ի և մի քանի այլ պետությունների բաժինը:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Բացատրե՛ք՝ ինչ է աշխատանքի միջազգային բաժանումը:
2. Ինչպիսի՞ն են աշխատանքի միջազգային բաժանման համակարգում ՀՀ մասնակցության նախադրյալները:
3. Նախկինում ինչո՞ւ են թույլ եղել Հայաստանի արտաքին (միջազգային) տնտեսական կապերը:
4. Բնութագրե՛ք և գնահատե՛ք ՀՀ-ի արտահանման և ներմուծման կառուցվածքը:
5. Համեմատե՛ք արտահանման կառուցվածքը խորհրդային և անկախության տարիներին:
6. ՀՀ-ն արտասահմանյան դր երկրների հետ է առավել ակտիվ տնտեսական կապերի մեջ և ի՞նչ ապրանքների գծով:

ԼԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱՔԱՂԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԴԱՍ 62. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ: ՍԱՀՄԱՆՆԵՐԸ: ԲՆԱԿԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Տարածքը՝ 11.4 հազ. կմ²
Բնակչությունը՝ 144,8 հազ. մարդ
Մայրաքաղաքը՝ Ստեփանակերտ

Պատմաաշխարհագրական համառոտ ակնարկ: Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետությունը (ԼՂՀ) որպես **հայկական երկրորդ անկախ պետություն** հռչակվեց 1991 թ., Խորհրդային Ադրբեջանի կազմում գտնվող Լեռնային Ղարաբաղի Ինքնավար Մարզի (ԼՂԻՄ) և նրա հարևան հայաբնակ Շահումյանի վարչական շրջանի **բնակչության միահամուռ կամքով**: ԼՂՀ հռչակումը լիովին համապատասխանում էր միջազգայնորեն ճանաչված **ազգերի ինքնորոշման իրավունքին և ԽՍՀՄ օրենքներին**: Չնայած դրան՝ Ադրբեջանը փորձեց ռազմական ուժով ճնշել հայ բնակչության ազգային-ազատագրական պայքարը: Հայ բնակչությունը ռազմական գործողությունների արդյունքում պաշտպանեց ոչ միայն ինքնորոշման իր իրավունքը, այլև իրեն միացրեց ԼՂՀ-ի սահմաններից դուրս գտնվող՝ պատմականորեն հայկական համարվող շրջաններ և ստեղծեց **անվտանգության գոտի**: Այդպես ձևավորվեցին ԼՂՀ-ի ներկայիս սահմանները:

ԼՂՀ-ը գտնվում է Հարավային Կովկասի գրեթե կենտրոնական մասում, Փոքր Կովկասի ծալքաբեկորային լեռների արևելքում: Արևմուտքից սահմանակից է ՀՀ-ին, արևելքից և հյուսիսից՝ Ադրբեջանին, իսկ հարավային սահմանները դեռ հստակեցված չեն:

Այժմ ԼՂՀ-ը **վարչականորեն բաժանված է 7 շրջանների**՝ Շահումյանի, Մարտակերտի, Ասկերանի, Շուշիի, Մարտունու, Հադրութի, Քաշաթաղի, և 263 համայնքների, որից 10-ը՝ քաղաքային, 253-ը գյուղական: Վարչական կենտրոնները շրջանների հետ համանուն են, բացառությամբ Շահումյանի շրջանի (կենտրոնը՝ Քարվաճառ) և Քաշաթաղի շրջանի (կենտրոնը՝ Բերձոր):

Քարտեզի վրա ցույց տվեք ԼՂՀ սահմանները, վարչական շրջանները և դրանց կենտրոնները:

ԼՂՀ-ի ներկա տարածքը հիմնականում ընդգրկում է **Մեծ Հայքի պատմական Արցախ նահանգի մի մասը**: Պատմական երկարատև ժամանակաշրջանում,

չնայած սելջուկ-թուրքերի, թաթար-մոնղոլների, պարսիկների ներխուժումներին, Արցախը շարունակում էր մնալ հայաբնակ, իսկ իշխանությունները կարողանում էին պահպանել իրենց հարաբերական անկախությունը:

Արևելյան Անդրկովկաս թափանցած թուրքալեզու ցեղերը 15-րդ դարից սկսած Արցախի տարածքը կոչել են **Ղարաբաղ**: Այս անունը հետագայում լայն տարածում է ստացել:

Արցախ-Ղարաբաղը 19-րդ դարի սկզբներին պատերազմական գործողությունների հետևանքով Պարսկաստանից անցնում է Ռուսաստանին: Դա ամրագրվում է 1813 թ. **Գյուլիստանի պայմանագրով**: Ռուսաստանի կազմում Ղարաբաղի տարածքը Ելիզավետպոլի (Գանձակի) նահանգի մի մասն էր:

Հայաստանի առաջին հանրապետության հռչակումից հետո Լեռնային Ղարաբաղը իրականում ՀՀ մասն էր: Ադրբեջանը, թեև չէր հրաժարվում Ղարաբաղին տիրանալու մտքից, գործնականում ի վիճակի չէր այնտեղ հաստատել իր իշխանությունը: Ղարաբաղի բնակչությունը ճանաչում էր միայն Հայաստանի Հանրապետության իշխանությունը:

1921թ. Խորհրդային Ռուսաստանի օգնությամբ Ղարաբաղը հանձնվում է Ադրբեջանի ենթակայությանը: Դրա կազմում էլ Ղարաբաղի տարածքի մի մասում 1923 թ. կազմավորվում է **Լեռնային Ղարաբաղի Ինքնավար Մարզը (ԼՂԻՄ)**:

Ադրբեջանի իշխանությունները ԼՂԻՄ-ի սահմանները գծեցին այնպես, որ այն անջատված լինի Հայաստանի Հանրապետությունից: ԼՂԻՄ-ի և ՀՀ-ի միջև ստեղծվեց 6-30 կմ լայնության անջատող գոտի: Բացի այդ, մարզի սահմաններից դուրս թողնվեցին մի շարք շրջաններ, մասնավորապես Արցախի դաշտային մասն արևելքում և հարավում, ինչպես նաև հայաբնակ Գյուլիստանը՝ հյուսիսում:

Հետագա տարիներին Խորհրդային Ադրբեջանի իշխանությունները, ձևակախորեն հանդուրժելով Լեռնային Ղարաբաղի ինքնավարությունը, **գործնականում ձգտում էին վերացնել այն**: Այդ նպատակին հասնելու գլխավոր միջոցը նրանք համարում էին Ղարաբաղի **հայաթափումը**: Մասնավանդ որ դրա հաջողված օրինակը Նախիջևանում նրանք արդեն ունեին:

ԽՍՀՄ-ի գոյության վերջին տարիներին ԼՂԻՄ-ում և նրան հարող հայկական շրջաններում ազգային-ազատագրական պայքարի նոր ավիք էր հասունանում: ԼՂԻՄ-ի պետական իշխանության բարձրագույն օրգանը՝ ժողովրդական պատգամավորների մարզային խորհուրդը, 1988 թ. որոշում է կայացնում **Ադրբեջանական ԽՍՀ կազմից դուրս գալու և Հայկական ԽՍՀ կազմի մեջ մտնե-**

ԼՂՀ Ազգային ժողովի շենքը

լու մասին:

Իսկ 1991 թ. սեպտեմբերի 2-ին ԼՂԻՄ-ի ու հայաբնակ Շահումյանի շրջանի ժողպատգամավորների խորհրդի համատեղ նստաշրջանն ընդունեց **Հռչակագիր** հայկական երկրորդ ինքնիշխան պետություն՝ **Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետություն (ԼՂՀ) ստեղծելու մասին**: Այժմ այն կայացել է որպես ինքնիշխան պետություն, ունի իր խորհրդարանը, կառավարությունը, բանակը, պետական դրոշը, զինանշանը, օրհներգը, զարգացնում է իր տնտեսությունը, ապրում է անկախ պետության լիարժեք կյանքով:

Մոսվի լեռնաշղթան

Բնական պայմանները:

ԼՂՀ-ն ունի լեռնային բարդ ռելիեֆ: ԼՂՀ-ի ընդհանուր տարածքի 3/4-ը լեռնային է: Մակերևույթի բարձրությունների տարբերությունները ավելի քան 3600 մ են: Հանրապետության տարածքի հյուսիսային մասում արևմուտքից արևելք ձգվում է **Մոսվի լեռնաշղթան**, որտեղ գտնվում է ԼՂՀ-ի ամենաբարձր կետը՝ **Գոմշասար գագաթը** (3724 մ): Ամենացածր տեղը (100 մ) հյուսիսարևելյան հատվածն

է, որը միացված է Կուր-Արաքսյան դաշտավայրին:

Լեռնաշղթայի հյուսիսային լանջերը երկար են և մի շարք լեռնաճյուղերով ցածրանում են դեպի Կուրի հովիտը: Հարավային լանջերը կարճ են, ժայռոտ, զառիթափ և մասնատված խոր գետահովիտներով: Մոսվի լեռնաշղթայի միջին բարձրության լանջերն անտառապատ են:

Հանրապետության արևմտյան մասում՝ հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք ուղղությամբ, ձգվում է **Արցախի (Ղարաբաղի) լեռնաշղթան**: Դրա ամենաբարձր գագաթը **Մեծ Քիրսն է**: Լեռնաշղթայի մոտավորապես կենտրոնական հատվածում գտնվում է **Լիսազորի լեռնանցքը** (2080 մ), որով անցնում է **Գորիս-Ստեփանակերտ խճուղին**:

Արցախի լեռնաշղթան ունի անհամաչափ կառուցվածք: Դրա արևմտյան լանջերը կարճ են, զառիթափ և ժայռոտ, իսկ արևելյան լանջերը երկար են, մեղմաթեք և անտառածածկ, մասնատված գետահովիտներով: Հանրապետության ողջ տարածքով դեպի արևելք տարածվում են մի շարք անտառապատ լեռնաճյուղեր: Հայտնի է **Շուշիի սարավանդը**, որն ունի նեղ լեզվակի տեսք և գահավեժ իջնում է **Կարկառ գետի** ու նրա վտակ **Քարինտակի** հովիտները: Կրաքարային ապարաշերտերի մեջ գոյացել են բազմաթիվ քարանձավներ ու այրեր: Առանձնապես հայտնի է **Ազոխի քարանձավը**:

ԼՂՀ-ի **կլիման** հիմնականում բարեխառն է, մեղմ, չափավոր և ենթակա է վերընթաց գոտիականության: Արևելքում, հարթավայրային մասում այն չոր մերձարևադարձային տիպի է, նախալեռներում՝ չափավոր տաք, չորային, միջին

բարձրության լեռներում՝ չափավոր տաք, խոնավ, իսկ առավել բարձրադիր վայրերում՝ բարձրլեռնային ցուրտ:

Հարթավայրային մասերում հունվարի միջին ջերմաստիճանը $+2-2^{\circ}$ է, հուլիսինը՝ $+24^{\circ}+25^{\circ}$ Միջին բարձրության լեռնային գոտում հունվարին $-2^{\circ}-4^{\circ}$, հուլիսին՝ $+20^{\circ}+24^{\circ}$:

Հիշեք՝ ԼՂՀ-ն իր կլիմայով Հայաստանի Հանրապետության դր մարզին է նման:

Տեղումների տարեկան քանակը նույնպես ըստ բարձրության փոխվում է՝ հարթավայրերում և նախալեռներում 300-450 մմ է, իսկ միջին բարձրություններում՝ 700-1000 մմ: Կայուն ձնածածկույթ ձևավորվում է 1400 մ-ից բարձր վայրերում, իսկ Մոավի լեռնաշղթայում նույնիսկ ամռանը պահպանվում են ձնաբծեր:

ԼՂՀ-ի ջրագրական ցանցը, ինչպես ՀՀ-ի ջրագրական ցանցը, **բաժանվում է Կուր և Արաքս գետերի միջև**: Ջրբաժանն անցնում է Արցախի լեռների կատարային հատվածով:

Գետերի **սնումը խառն է, հոսքը՝ սեզոնային**: Դրանք հորդանում են գարնանը, մասամբ՝ աշնանը, իսկ ամռանը բավական ծանծաղում են:

Կուրի ավազանին պատկանող գետերը՝ Թարթառը, Խաչենագետը, Կարկառը համեմատաբար երկար են և ջրառատ: Համեմատաբար խոշորը **Թարթառ** գետն է, որն սկսվում է Արցախի լեռնաշղթայի հյուսիսային և Մոավսարի լեռնաշղթայի հարավային լանջերից: Նշանավոր է նրա Թրդի վտակը:

Թարթառ գետի հոսքի ռեժիմը կարգավորելու և ջրերն առավել արդյունավետ օգտագործելու նպատակով կառուցվել են **Սարսանգի ջրամբարը** (ավելի քան 600 մլն մ³ ծավալով), ինչպես նաև Սարսանգի և Մադաղիսի ջրէկ-ները:

Արաքսի ավազանին են պատկանում **Հազարու (Որոտան վտակով), Իշխանագետ, Վարանդա և Խոնաշեն գետերը**: Սրանք ավելի սակավաջուր են:

Արցախի բոլոր գետերի ավազանները հիմնականում անտառապատ են, հովիտները՝ գեղատեսիլ:

Հանրապետության ցածրադիր վայրերում տարածված են կիսաանապատային գորշ հողերը, գետահովիտներում՝ կուլտուր-ոռոգելի հողերը: Լեռներն ի վեր իրար հաջորդում են **վերընթաց հողային գոտիները** (շագանակագույն, անտառային դարչնագույն և գորշ, լեռնամարգագետնային):

Սարսանգի ջրամբարը

Հարթավայրային շրջանների բնական **բուսածածկույթին** բնորոշ են օշինդրային և օշինդրատափաստանային համակցությունները: Նախալեռները ծածկված են խոտային բուսականությամբ, որն աստիճանաբար անցնում է թփուտների՝ ցաքուտների:

ԼՂՀ-ում 1500 մ-ից սկսվում է անտառային գոտին, որն զբաղեցնում է հանրապետության տարածքի 1/3-ը: Բնորոշ են կաղնին, բոխին, լորենին, հացենին, թխկին: Շատ են վայրի պտղատու ծառատեսակները՝ տանձենին, խնձորենին, ընկուզենին, սալորենին, տխլենին, նոնենին, թզենին, հոնին և այլն: 2000-3500 մ բարձրություններում տիրապետում են մերձալպյան և ալպյան մարգագետինները:

Վայրի կենդանիներից բնորոշ են բեզուարյան այծը, այծյամը, գորշ արջը, լուսանը, վայրի խոզը, անտառի կատուն, սկյուռը, ինչպես նաև գայլը, աղվեսը, նապաստակը, բազմաթիվ կրծողներ: Հարթավայրերում և նախալեռներում կան սողուններ՝ օձ, մողես, կրիա: Հարուստ է թռչնաշխարհը:

ԼՂՀ-ի տարածքում ըստ բարձրության հերթափոխում են չոր տափաստանային, լեռնատափաստանային, լեռնանտառային, լեռնամարգագետնային և ձյունամերձ լանդշաֆտները:

Օգտակար հանածոներից հայտնի են բազմամետաղների, պղնձի, ոսկու, երկաթի հանքավայրերը՝ Թարթառ-Խաչենագետ միջագետքում: Ոչ մետաղային հանածոներից կան մարմարի, կրաքարի, վիմագրական քարի, գրանիտի, գրաֆիտի, գիպսի և կավի հանքավայրեր:

Շատ են հանքային աղբյուրները (Թթուջուր, Հաթերք, Չարեքտար, Տումի):

Գեղեցիկ է Արցախ աշխարհը: Բազմաթիվ են բնական հուշարձանները՝ խորը կիրճերը, ջրվեժները, քարանձավները, «հողե բուրգերը» և այլն:

Հանրապետության տարածքը հարուստ է պատմաճարտարապետական հուշարձաններով: Հանրահայտ են Տիգրանակերտը (Ք.ա. I դ.) **Ամարասի վանքը (IV դ.), Գանձասարի վանքը (XIII դ.), Դադիվանքը (IV-XIII դդ.), Շուշիի Ղազանչեցոց եկեղեցին (XIX դ.)**, բազմաթիվ այլ կառույցներ ու միջնադարյան հարյուրավոր խաչքարեր, որոնք լուռ վկայությունն են այն իրողության, որ հարյուրամյակներ անընդմեջ Ղարաբաղը բնակեցված է եղել հայերով:

Հանրապետության շռայլ բնությունը և պատմամշակութային ժառանգությունը տալիս են բոլոր նախադրյալները բարձրակարգ առողջարաններ, հանգստյան տներ ու տուրիստական հանգրվաններ հիմնելու և զբոսաշրջությունը զարգացնելու համար:

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Օգտվելով քարտեզից՝ նկարագրեք ԼՂՀ-ի աշխարհագրական դիրքը:
2. Ինչ լեռնագրական տարրերից է բաղկացած ԼՂՀ-ի մակերևույթը:
3. Բնութագրեք ԼՂՀ-ի կլիման և բուսածածկը:
4. Ինչ օգտակար հանածոներ կան ԼՂՀ-ում:
5. Երբ և ինչպես է կազմավորվել ԼՂՀ-ն և ինչ վարչական շրջաններ է ընդգրկում:

ԴԱՍ 63. ԲՆԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆԸ

Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության բնակչության ներկայիս թվի մասին տվյալները մոտավոր են: Վերջին մարդահամարի (2005 թ.) ժամանակ բնակչության թիվը կազմել է 137,7 հազ. մարդ:

Բնակչության ազգային կազմը միատարր է: Բացի հայերից, ապրում են ռուսներ և հույներ:

Բազմաթիվ հայկական և օտար գրավոր աղբյուրները, տարբեր ժամանակներում կառուցված պատմաճարտարապետական հուշարձանները վկայում են, որ հազարամյակներ շարունակ Արցախը բնակեցված է եղել հայերով: Այդպես է եղել նաև 19-րդ դարի սկզբին, երբ Անդրկովկասը միացավ Ռուսաստանին:

Առաջին թուրքալեզու խաշնարած ցեղերն Արևելյան Անդրկովկասում հայտնվել են միայն 12-րդ դարից հետո: Սկզբում նրանք բնակություն են հաստատել Կուր-Արաքսյան դաշտավայրում, որտեղ շատ են ոչխարների համար արոտավայրերը: Շատ ավելի ուշ՝ 18-19-րդ դարերում, նրանք թափանցել են Ղարաբաղի նախալեռնային ու լեռնային շրջանները:

1913 թ. ԼՂՀ-ի ներկայիս տարածքում բնակվել է 176 հազ. մարդ: 1921թ., երբ Լեռնային Ղարաբաղը բռնակցվեց Խորհրդային Ադրբեջանին, բնակչության թիվը կազմել է 135 հազ. մարդ, որոնցից 95%-ը հայեր էին: Այլազգիները կազմել են ընդամենը 5%՝ մահմեդականներ (մարդահամարի ժամանակ նրանց գրանցում էին որպես մեկ ազգ) և ուրիշներ:

Խորհրդային Ադրբեջանի կազմում գտնվելու տարիներին Լեռնային Ղարաբաղի **ժողովրդագրական իրավիճակը** փոխվում էր արիեստականորեն: Ադրբեջանի իշխանությունները ստեղծում էին բոլոր պայմանները, որպեսզի Լեռնային Ղարաբաղի արմատական բնակչությունը՝ հայերը, արտագաղթեն: Նրանց հաջողվում էր այդ եղանակով խափանել հայ բնակչության թվաքանակի աճը: Այսպես, 1913 թ.-ից ի վեր՝ մինչև 1959 թ. մարդահամարի տարին, Լեռնային Ղարաբաղի բնակչությունը ոչ միայն չի աճել, այլև տվել է բացարձակ կրճատում (50 հազ. մարդով):

Սյրեփանակերտի համայնապատկերը

Լեռնային Ղարաբաղի բնակչության 1913 թ. թվաքանակը վերականգնվեց միայն 1980-ականների կեսերին: Այն դեպքում, երբ նույն ժամանակահատվածում մարզի հարևանների՝ Հայաստանի, Ադրբեջանի և Նախիջևանի բնակչությունը կրկնապատկվել ու եռապատկվել էր: Ընդ որում, աճը հիմնականում տեղի էր ունեցել ադրբեջանցիների ներգաղթի հաշվին: Բավական է նշել, որ 1989 թ. մարդահամարի տվյալներով ԼՂԻՄ-ի բնակչության թիվը կազմել է 189,1 հազ. մարդ, որից 145,5 հազարը հայեր էին, իսկ 40,7 հազարը՝ ադրբեջանցիներ:

Այսպիսով, խորհրդային տարիներին ազգային կազմի փոփոխության հիմնական ուղղությունը ադրբեջանցիների թվի և բաժնի ավելացումն էր ի հաշիվ հայերի:

Ադրբեջանի կազմից դուրս գալու նախօրյակին ԼՂԻՄ-ում վերացել էր ավելի քան 50 գյուղ, և բոլորն էլ հայկական: Հայ բնակչությունը ստիպված արտագաղթում էր: Դրան հակառակ՝ տեղի էր ունենում ադրբեջանական բնակչության ներգաղթ:

Ադրբեջանի իշխանություններն ինչ նպատակ էին հետապնդում՝ այդպիսի քաղաքականություն վարելով:

ԼՂՀ-ի անկախացումից հետո, սկսած 1995 թ.-ից բնակչության թվաքանակի նվազման միտում չի արձանագրվել: Դեռ ավելին՝ 2005 թ. մարդահամարից հետո բնակչության թիվն աճել է 7,0 հազ. մարդով և 2012 թ. կազմել 144,7 հազ. մարդ:

ԼՂՀ-ի բնակչության թվի աճը նախ և առաջ պայմանավորված է բնակչության համեմատաբար բարձր բնական աճով: Վերջին տարիներին ծնելիության ընդհանուր գործակիցը կազմել է 18-19%, մահացությանը՝ 9%, իսկ բնական աճինը՝ 9-10%, որը զգալիորեն բարձր է ՀՀ-ի համապատասխան ցուցանիշից:

Ինչպես ամբողջ ԼՂՀ-ում, այնպես էլ նրա գրեթե բոլոր վարչական շրջաններում, վերջին տարիներին (2005-2012 թթ.) միգրացիայի մնացորդը եղել է դրական՝ եկողների թիվը գերազանցել է մեկնողների թվին:

Բնակչության սեռային կազմում գերակշռում են կանայք՝ 51,9%:

Կանանց գերակշռությունն զգալի է հատկապես մեծահասակ բնակչության մեջ: 2012 թ. ԼՂՀ բնակչության ընդհանուր թվաքանակի 25,3%-ը մինչաշխատունակ տարիքի բնակչությունն էր, 62,4%-ը՝ աշխատունակ տարիքի, 12,3%-ը՝ թոշակային տարիքի բնակչությունը: Ընդհանուր առմամբ, ԼՂՀ-ն ապահովված է աշխատանքային ռեսուրսներով:

Ցածր է բնակչության խտությունը (13 մարդ/կմ²): Գյու-

Նորակառույց դպրոց Քարվաճառում

ղական բնակչությունն ավելի խիտ է հանրապետության արևելյան և հարավ-արևելյան մասերում՝ **Մարտակերտի, Մարտունու և Հաղարթի վարչական շրջանների նախալեռնային գոտում**: Լեռներն ի վեր բնակավայրերի և բնակչության խտությունը պակասում է:

Գյուղերը փոքր են, գերակշռում են մինչև 500 մարդ. ունեցող, իսկ ազատագրված տարածքներում՝ մինչև 50 մարդ ունեցող գյուղերը:

Համեմատաբար նոսր է արևելյան հարթավայրային գոտու բնակչությունը: Վերջին ռազմական գործողությունների հետևանքով սահմանամերձ գյուղերից հեռացած բնակչության մեծ մասը դեռևս չի վերադարձել իր հայրենի օջախը:

Ընդհանուր առմամբ, բնակչության տեղաբաշխման պատկերը, որն անցած տարիներին մեծ փոփոխություններ կրեց, դեռևս չի կայունացել և չի ստացել իր վերջնական տեսքը: Դա հատկապես վերաբերում է ազատագրված և խիստ նոսր բնակեցված տարածքներին՝ Քաշաթաղի և Շահումյանի շրջաններին:

Բնակչությունն անհավասարաչափ է տեղաբաշխված: Հաշվվում է 377 բնակավայր, որից 10-ը՝ քաղաքներ: Քաղաքներում ապրում է բնակչության 52.9%-ը:

Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության առավել հայտնի քաղաքներն են **Ստեփանակերտը և Շուշին**:

Ստեփանակերտը՝ ԼՂՀ մայրաքաղաքը, նախկինում **Վարարակն կոչվող հին հայկական բնակավայրն է**: Այն կառուցված է Ղարաբաղի լեռնաշղթայի արևելյան ստորոտին, Կարկառ գետի ձախ ափին, Գորիս-Աղդամ ավտոխճուղու վրա: Այստեղ է ավարտվում Թբիլիսի-Բաքու երկաթուղու՝ Եվլախից սկիզբ առնող ճյուղավորությունը: Ստեփանակերտով անցնում է նաև Ադրբեջանից Նախիջևան գնացող գազամուղը: Թե՛ երկաթուղին, թե՛ գազամուղն այժմ չեն գործում:

Վերջին տարիներին Ստեփանակերտի համար բնորոշ է եղել բնակչության և քաղաքային տնտեսության համեմատաբար արագ աճը: Նրան բաժին է ընկնում ԼՂՀ ամբողջ բնակչության մոտ 36%-ը (53,4 հազ. մարդ):

Ստեփանակերտը ԼՂՀ-ի ոչ միայն **վարչական-քաղաքական, այլև մշակութային և արդյունաբերական կենտրոնն է**: Այստեղ են գտնվում հանրապետության նախագահի աշխատակազմը, Ազգային ժողովը, կառավարությունը, պետական համալսարանը, ֆինանսական, մշակութային ու առողջապահական գլխավոր օջախները:

Արդյունաբերական ձեռնարկություններից հայտնի են **Ղարաբաղի մետաքսի և շինանյութերի կոմբինատները, էլեկտրատեխնիկական և գինու-կոնյակի գործարանները: Կան նաև գորգագործական, կոշիկի, կահույքի և այլ ոչ խոշոր ձեռնարկություններ**: Արդյունաբերական ձեռնարկությունների մի մասը չի գործում կամ գործում է փոքր հզորությամբ:

Ստեփանակերտի առաջին հատակագծի (1926 թ.) հեղինակը մեծանուն ճարտարապետ Ալեքսանդր Թամանյանն է:

Շուշին (4,2 հազ.բն.) գտնվում է Ստեփանակերտից 10 կմ հարավ, շրջապատի նկատմամբ տիրապետող դիրք ունեցող սարավանդի վրա, Ստեփանակերտ-Գորիս ավտոճանապարհի հարևանությամբ:

Շուշիի Ղազանչեցոց եկեղեցին

Պատմական աղբյուրներում Շուշին հիշատակվում է որպես բնական անմատչելի դիրք ունեցող բերդաքաղաք, որտեղ արտաքին թշնամու հարձակումներից պաշտպանվել է գավառի բնակչությունը: 19-րդ դ. Ռուսաստանին միանալուց հետո Շուշին դառնում է Անդրկովկասի առևտրական, արհեստագործական ու մշակութային գլխավոր կենտրոններից մեկը՝ բնակչության թվով (ավելի քան 40 հազ.) զիջելով միայն Թբիլիսիին ու Բաքվին: Խորհրդային իշխանության հաստատվելու նախօրյակին Շուշին դառնում է ազգամիջյան արյունահեղ բախումների թատերաբեմ: 1920 թ. մարտին Լեռնային Ղարաբաղ մտած թուրքական զորքերը՝ տեղի ադրբեջանցիների հետ համագործակցած, հրդեհում են քաղաքի հայկական թաղամասը՝ շուրջ 7 հազ. տուն, և սրի քաշում հայ բնակչության մեծ մասին: Խորհրդային տարիներին Շուշիում քանակապես գերակշռել են ադրբեջանցիները, որոնք ԼՂՀ-ի հռչակումից հետո հեռացել են:

Այժմ Շուշին վերականգնվում է և վերագտնում իր պատմական հայկական նկարագիրը: Քաղաքում գործում են արտադրական, մշակութային, կրթական, սպասարկման, առողջարանային տարբեր հիմնարկներ: Աստիճանաբար վերականգնվում է նրա նշանակությունը՝ որպես **մշակութային, առողջարանային և զբոսաշրջային կենտրոնի:**

ԼՂՀ մյուս քաղաքներից **Մարտունին (5,8 հազ.մարդ), Մարտակերտը (4,3 հազ. մարդ), Ասկերանը, (2,2 հազ.մարդ), Հաղրուջը (3,4 հազ.մարդ), Բերձորը (1,8 հազ.մարդ) և Քարվաճառը վարչական շրջանների կենտրոններ են:** Քաշաթաղի վարչական շրջանում գտնվող **Միջնավան և Կովսական փոքր քաղաքները, ինչպես նաև Քարվաճառը, ունեն մինչև 1000 բնակիչ:**

Հարցեր և առաջադրանքներ

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Խորհրդային Ադրբեջանի իշխանությունները Լեռնային Ղարաբաղում ինչպիսի՞ ժողովրդագրական քաղաքականություն էին վարում և ինչո՞ւ:
2. Ովքեր են Ղարաբաղի արմատական բնակիչները: Ինչ փոփոխություններ է կրել հայ բնակչության թիվը:
3. Որո՞նք են ԼՂՀ ներկայիս ժողովրդական իրավիճակի բնորոշ գծերը:
4. Նկարագրե՞ք ԼՂՀ բնակչության տարաբնակեցման և տեղաբաշխման ընդհանուր պատկերը:
4. Տվե՞ք ԼՂՀ առավել հայտնի քաղաքների համառոտ բնութագիրը:

ԴԱՍ 64. ՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

Լեռնային Ղարաբաղի բազմապիսի բնական հարստությունները և աշխատանքային ռեսուրսներ լավագույն **նախադրյալներ են բազմաճյուղ տնտեսություն ստեղծելու և զարգացնելու համար**: Մինչդեռ Խորհրդային Ադրբեջանի իշխանությունները տնտեսության զարգացումն արգելակելու միջոցով վարում էին Ղարաբաղը հայաթափելու քաղաքականություն:

Այսպիսով՝ մի կողմից առկա էին տնտեսության զարգացման նպաստավոր նախադրյալներ, մյուս կողմից՝ ադրբեջանական իշխանությունները խոչընդոտում էին այդ նախադրյալների օգտագործմանը և նպաստում էին երկրից աշխատուժի հեռանալուն:

Լեռնային Ղարաբաղն իր անկախությունը ձեռք բերելու նախօրյակին դեռևս մնում էր **չօգտագործված հնարավորությունների երկիր՝** ագրարային-ինդուստրիալ միակողմանի տնտեսությամբ: Բնակչության զբաղմունքի գլխավոր ոլորտը գյուղատնտեսությունն էր: Մարզը սոցիալ-տնտեսական զարգացման մակարդակով **հետ էր մնում թե՛ Հայաստանից և թե՛ բուն Ադրբեջանից:**

Վերջին տարիներին ԼՂՀ-ում կայուն կերպով աճում են արդյունաբերական և գյուղատնտեսական արտադրանքի, շինարարության և բնակչությանը մատուցված ծառայությունների ծավալները:

2011 թ. տվյալներով ԼՂՀ արդյունաբերության արտադրանքի ծավալը (45,6 մլրդ դրամ) մի փոքր գերազանցում էր գյուղատնտեսության արտադրանքի ծավալին (39,9 մլրդ դրամ): Գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքի 62,8%-ը բաժին է ընկնում բուսաբուծությանը, 37,2%-ը՝ անասնաբուծությանը: Գյուղատնտեսական համախառն արտադրանքի շուրջ 47%-ը տալիս են Մարտունու և Ասկերանի շրջանները:

ԼՂՀ-ի գյուղատնտեսության առաջատար ճյուղերն են **հացահատիկի մշակությունը (31%), այգեգործությունը(մոտ10%), բանջարաբուծությունը և կաթնամսատու անասնաբուծությունը:**

Վարելահողերի ընդհանուր տարածքը շուրջ 56,8 հազ. հա է, որից 53,1 հազ. հա հացահատիկի ու հատիկաընդեղենի ցանքատարածություններն են, իսկ բազմամյա տնկարկները զբաղեցնում են 4,6 հազ. հա տարածք: Բնակչության մեկ շնչի հաշվով ԼՂՀ-ն գյուղատնտեսական հանդակների այդ տեսակներով մի քանի անգամ ավելի լավ է ապահովված, քան ՀՀ-ը:

Լեռնային Ղարաբաղում մշակվող **հացահատիկի** գլխավոր տեսակը **աշնանացան ցորենն է**: Այն մշակում են ամենուրեք, բայց ընդարձակ դաշտերով ու բարձր բերքատվությամբ հատկապես **աչքի**

Հացահատիկի բերքահավաք Արցախում

են ընկնում **Մարտունու, Մարտակերտի, Ասկերանի, Հաղրուփի շրջանների հարթավայրային տարածքները:**

Բազմամյա տնկարկներից պտղատու այգիները կազմում են 1,8 հազ. հա, խաղողի այգիները՝ 1,9 հազ.հա, թթենու տնկարկները՝ 0,9 հազ.հա: **Խաղողագործության և պտղաբուծության գլխավոր շրջանը Մարտունու շրջանն է::**

Խաղողագործությունը առաջատար ճյուղ է ԼՂՀ-ի դաշտային ու նախալեռնային տնտեսությունների համար: Ի տարբերություն ՀՀ-ի, այստեղ ավելի մեղմ ձմռան պայմաններում **խաղողի վազը չեն թաղում**, այդ ճյուղի վրա ավելի քիչ աշխատանք է ծախսվում, և շահութաբերությունը բարձր է:

Լայն տարածում ունի պտղաբուծությունը: Դրանով զբաղվում են բոլոր վերընթաց գոտիներում: Բայց գլխավոր շրջանը **Մարտունին է:**

Ամենուրեք տարածված են **խնձորն ու տանձը, իսկ ցածրադիր գոտիներում՝ նաև դեղձը, ծիրանը, թուզը, նուռը, սերկևիլը:**

Այդուհանդերձ, Լեռնային Ղարաբաղի համար ամենաբնորոշը **թթաստաններն են:** Թուփն օգտագործվում է որպես սնունդ, իսկ թթենու տերևը շերամի որդի կերն է և օգտագործվում է շերամապահության զարգացման համար: **Իսկ շերամապահությունը մետաքսագործության հիմքն է:**

Անասնաբուծության գլխավոր ենթաճյուղերն են **տավարաբուծությունը** (ցածրադիր գոտում՝ նաև գոմեշաբուծությունը), **ոչխարաբուծությունը և խոզաբուծությունը:** Ղարաբաղու համար ավանդական զբաղմունք են նաև շերամապահությունը, մեղվաբուծությունն ու ձիաբուծությունը: Անասնաբուծության ճյուղերն առավել զարգացած են Մարտակերտի, Քաշաթաղի և Ասկերանի շրջաններում:

Արդյունաբերությունը: ԼՂԻՄ-ում արդյունաբերության զարգացումը եղել է թույլ և միակողմանի: Գործել են այնպիսի ճյուղեր, որոնք հենվում էին **տեղական գյուղատնտեսական և անտառային հումքի վրա:** Այդ ճյուղերն են սննդի, թեթև և փայտամշակման արդյունաբերությունը:

Ստեղծվել էին նաև **մեքենաշինական ու շինանյութերի** ոչ հզոր ձեռնարկություններ: Սակայն այդ ճյուղերի զարգացման մակարդակը շատ ցածր էր և չէր համապատասխանում մարզի ոչ բնական ու տնտեսական հնարավորություններին և ոչ էլ տեղական պահանջարկին:

Թերի էին օգտագործվում նաև լեռնային գետերի հարուստ ու էժան **ջրաէներգետիկ ռեսուրսները:**

Լեռնային Ղարաբաղը բարձր լարման էլեկտրահաղորդման գծով **սնվում էր Ադրբեջանի էլեկտրահամակարգից:** Դրան հակառակ՝ Թարթառ գետի վրա կառուցված **Սարսանգի ջրաէներգետիկ հանգույցը** (ջրամբար և ջրաէլեկտրակայաններ), մտնելով ադրբեջանական համակարգի մեջ, ուղիղ գծով չէր կապվում մարզի էներգասպառողների հետ: Այժմ այդպիսի գիծ կառուցված է: Բացի այդ, ԼՂՀ-ը էլեկտրահաղորդման բարձր լարման գծով միացել է Հայաստանի միասնական էներգահամակարգին:

Ներկայումս ԼՂՀ արդյունաբերության արտադրանքի կառուցվածքում գերակշռում է հանքագործական արդյունաբերության բաժինը (40%): Մինչդեռ նախկինում առաջատար հանդիսացող մշակող արդյունաբերության բաժինը զգալիորեն նվազել է և կազմում է 38%: Դրա հիմնական պատճառն այն է, որ

ԼՂՀ-ի այնպիսի խոշոր ձեռնարկություններ, ինչպիսիք են Ղարաբաղի մետաքսի կոմբինատը և Ստեփանակերտի էլեկտրատեխնիկական կոմբինատը, գրեթե չեն գործում:

Ներկայումս հանքագործական արդյունաբերության **խոշորագույն ձեռնարկությունը Դրմբոնի հանքահարստացուցիչ կոմբինատն է**, որը պղնձի խտանյութ է մատակարարում ՀՀ-ի Ալավերդու պղնձածուլարանին: ԼՂՀ-ում արդյունահանում են նաև տարբեր տեսակի բնական շինանյութեր:

Գորգագործությունը Արցախ-Ղարաբաղում հարուստ ավանդույթներ ունեցող ճյուղ է: Դրա արտադրանքը միշտ էլ արտաքին շուկայում մեծ պահանջարկ է ունեցել: Հայտնի է **Ստեփանակերտի գորգագործական ֆաբրիկան**:

Սննդի արդյունաբերությունը տալիս է մշակող արդյունաբերության շուրջ 64%-ը: Սննդի արդյունաբերության գլխավոր ճյուղը **գինու-կոնյակի արտադրությունն է**: Գինու-կոնյակի գործարանները տեղաբաշխված են Ստեփանակերտում, Ասկերանում, Մարտունու և Մարտակերտի շրջանների մի քանի գյուղերում ու ավաններում:

Փայտամշակման ճյուղի գլխավոր ձեռնարկությունը **Ստեփանակերտի կահույքի ֆաբրիկան է**: Անտառահատում և փայտամթերում կատարվում է հիմնականում Մարտակերտի, Ասկերանի ու Հադրութի շրջաններում, որտեղ կան անտառանյութի բավարար պաշարներ: Այդ շրջաններում էլ գործում են **սղոցարաններ ու փայտամշակման արհեստանոցներ**:

ԼՂՀ-ում զարգանում է նաև շինանյութերի արդյունաբերությունը: Արդյունահանում են բնական շինանյութեր, արտադրում են երեսպատման սալեր, գաջ, բետոն և այլն:

ԼՂՀ-ի արդյունաբերությունը տեղաբաշխված է **խիստ անհամաչափ**: Արդյունաբերության համախառն արտադրանքի մոտ կեսը տալիս է Ստեփանակերտը, իսկ 40%-ը՝ Մարտակերտի շրջանը՝ շնորհիվ **Դրմբոնի հանքահարստացուցիչ կոմբինատի**:

Դրմբոնի հանքահարստացուցիչ կոմբինատը

Տրանսպորտը և տնտեսական կապերը: ԼՂՀ-ի տրանսպորտի գլխավոր տեսակը **ավտոմոբիլայինն է**: **Երկաթուղին** (Եվլախ-Ստեփանակերտ գիծը) հանրապետության ներքին ապրանքա- և ուղևորափոխադրումներին չէր մասնակցում: Այն օգտագործվում էր միայն արտաքին կապերի համար, իսկ այժմ՝ ԼՂՀ շրջափակման պայմաններում, չի գործում ընդհանրապես:

Ավտոտրանսպորտային ցանցի համար ներկայումս առանձնահատուկ է այն, որ Հայաստանն Ադրբեջանին կապող միջազգային ավտոճանապարհը հատում է հանրապետության տարածքը դրա կենտրոնական մասով:

Ավտոմոբիլային ներքին հաղորդակցություն կա մայրաքաղաքի և բոլոր

Ստեփանակերտի օդանավակայանը

շրջկենտրոնների միջև: Նախկինում շրջկենտրոնները, ինչպես և գյուղերն իրար կապող ճանապարհները մի շարք դեպքերում կառուցված էին այնպես, որ անպայման անցնեն Ադրբեջանի տարածքով: Դրա պատճառով **ճանապարհային ցանցը նույնպես ծառայում էր ԼՂԻՄ-ը Ադրբեջանից կախյալ վիճակում պահելու նպատակին:** Այժմ այդ ցանցը լրացվում ու կատարելագործվում է այն

հաշվով, որ բարեկարգ ճանապարհներով ուղղակի հաղորդակցություն ապահովվի հանրապետության բոլոր բնակավայրերի հետ:

ԼՂՀ-ի համար կենսական նշանակություն ունի հուսալի տրանսպորտային հաղորդակցությունը ՀՀ-ի հետ, մասնավորապես **Գորիս-Լաչին-Ստեփանակերտ ավտոճանապարհը**, որը հիմնովին վերակառուցվել ու բարեկարգվել է: Ներկայումս բարեկարգվում ՀՀ-ն ԼՂՀ-ի հյուսիսի հետ կապող ավտոմայրուղին: Ավարտվել է ԼՂՀ-ի տարածքը հատող **Հյուսիս-Հարավ մայրուղու կառուցումը:** Այդ աշխատանքներին իր ֆինանսական միջոցներով մասնակցել է նաև սփյուռքահայությունը:

Քարտեզի օգնությամբ հիմնավորե՞ք այդ ավտոխճուղիների կարևորությունը ԼՂՀ-ի և ՀՀ-ի համար:

Նկատի ունենալով ԼՂՀ-ի քաղաքական-աշխարհագրական դիրքը՝ նրա **միջազգային կապերի** զարգացման համար անգնահատելի է օդային տրանսպորտի դերը:

Դրա հետ կապված՝ վերակառուցվել և միջազգային չափանիշների է դարձել Ստեփանակերտի օդանավակայանը:

Զարգանում են **արտաքին տնտեսական կապերը, հատկապես արտաքին առևտուրն ու զբոսաշրջությունը:**

ԼՂՀ-ն **արտահանում է** պղնձի խտանյութ, փայտամշակման իրեր, կոնյակ, գինի, թթի օղի և գյուղատնտեսական տարբեր

Արցախի պետական համալսարան

մթերքներ (հացահատիկ, խաղող, մրգեր, միս և այլն): **Ներմուծում է** վառելիք, տարբեր տեսակի արդյունաբերական և գյուղատնտեսական ապրանքներ:

Նախկինում գտնվելով Ադրբեջանի գերիշխանության տակ Լեռնային Ղարաբաղը ի վիճակի չէր արդյունավետ տնտեսական կապեր զարգացնել արտաքին աշխարհի հետ: Այդ կապերը թույլ էին հատկապես Հայաստանի հետ: Վերջինիս բաժինը ԼՂԻՄ-ի արտահանման ընդհանուր ծավալում կազմում էր ընդամենը 0.3%, իսկ ներմուծման ծավալում՝ 1%-ից քիչ ավելի:

Ներկայումս Ադրբեջանի կողմից ԼՂՀ-ին պարտադրված տրանսպորտային շրջափակման և պատերազմական վիճակի պայմաններում **նորանկախ երկրի տնտեսական կյանքն ամբողջությամբ կողմնորոշված է դեպի ՀՀ-ը: Տեղի է ունենում երկու հայկական պետական կազմավորումների տնտեսական միասնացում՝ ինտեգրում:**

Հարցեր և առաջադրանքներ

1. Որո՞նք են ԼՂՀ տնտեսության զարգացման նախադրյալները:
2. Թվարկե՞ք գյուղատնտեսության առաջատար ճյուղերը և քարտեզի վրա ցույց տվե՞ք դրանց տարածման գլխավոր շրջանները:
3. Գնահատե՞ք ԼՂՀ արդյունաբերության զարգացման արդի մակարդակը, կառուցվածքն ու հնարավորությունները: Ինչքանո՞վ է արդյունաբերության զարգացումը համապատասխանում այդ հնարավորություններին:
4. Բնութագրե՞ք ԼՂՀ տրանսպորտը և տնտեսական կապերը:
5. Բացատրե՞ք՝ ինչ էք հասկանում Հայաստանի Հանրապետության և ԼՂՀ տնտեսական միասնացում (ինտեգրում) ասելով:

ԴԱՍ 65. ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ ԴԱՍԸՆԹԱՑԻ ԱՄՓՈՓԻՉ ԿՐԿՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

Ավարտելով Հայաստանի աշխարհագրության դասընթացը՝ փորձենք մեր ուսումնասիրած նյութն ամփոփել հետևյալ հարցերով ու առաջադրանքներով.

1. Որո՞նք են Հայկական լեռնաշխարհի երկրաբանական առանձնահատկությունները: Վերլուծե՞ք ներծին և արտածին ուժերի դերը Հայկական լեռնաշխարհի մակերևույթի ձևավորման գործում:
2. Որո՞նք են Հայկական լեռնաշխարհի բնական պայմանների գլխավոր առանձնահատկությունները:
3. Թվարկե՞ք և քարտեզի վրա ցոյց տվե՞ք ու բնութագրե՞ք Հայկական լեռնաշխարհի հիմնական վերընթաց լանդշաֆտային գոտիները:
4. Վերլուծե՞ք և գնահատե՞ք Հայաստանի Հանրապետության տնտեսաաշխարհագրական և քաղաքաաշխարհագրական դիրքերը:
5. Քարտեզի վրա ցոյց տվե՞ք և բնութագրե՞ք ՀՀ լեռնագրական հիմնական միավորները.
 - ա) ծալքաբեկորավոր լեռները,
 - բ) հրաբխային լեռներն ու սարավանդները,
 - գ) միջլեռնային գոգավորությունները:
6. Որո՞նք են ՀՀ կլիման պայմանավորող հիմնական գործոնները: Դրանք ինչպե՞ս են ազդում տարվա եղանակների և կլիմայական պայմանների վերընթաց փոփոխությունների վրա:
7. Որո՞նք են ՀՀ գետերի հիմնական հատկանիշները: Թվարկե՞ք և համեմատե՞ք Արաքսի և Կուրի ավազանի գետերը:
8. Որո՞նք են ՀՀ հողերի, բուսականության և կենդանական աշխարհի բազմազանության պատճառները և վերընթաց ուղղությամբ փոփոխության առանձնահատկությունները:
9. Որո՞նք են ՀՀ բնապահպանական հիմնախնդիրները: Նշե՞ք ՀՀ հատուկ պահպանվող տարածքները և դրանցում պահպանվող բնական օբյեկտները, բուսատեսակներն ու կենդանատեսակները:
10. Աղյուսակների և դիագրամների օգնությամբ բնութագրե՞ք ՀՀ բնակչության թվաքանակի փոփոխությունները 1828-2013 թթ., բնական ու մեխանիկական ցուցանիշների փոփոխությունների հիմնական միտումները:
11. Քարտեզի օգնությամբ բնութագրե՞ք ՀՀ բնակչության տեղաբաշխումը.
 - ա) ըստ վարչական մարզերի,
 - բ) ըստ վերընթաց գոտիների:
12. Վերլուծե՞ք և գնահատե՞ք ՀՀ արդյունաբերության զարգացման տեմպերն ու ճյուղային կառուցվածքի բնորոշ գծերը մինչև անկախացումը:
13. Բնութագրե՞ք և գնահատե՞ք ՀՀ-ի արդյունաբերության վիճակը, կառուցվածքային տեղաշարժերը և անկման պատճառներն անցումային տարիներին:

14. Որո՞նք են ՀՀ գյուղատնտեսության ճյուղային կառուցվածքի և տեղաբաշխման առանձնահատկությունները: Բնական և տնտեսական ռիզիկոներն են նպաստում գյուղատնտեսության զարգացմանը կամ սահմանափակում այն:
15. Վերլուծե՞ք և գնահատե՞ք ՀՀ տրանսպորտային ցանցը: Համեմատե՞ք տրանսպորտի ճյուղերի զարգացման վրա ազդող գործոնները:
16. Բնութագրե՞ք և վերլուծե՞ք ՀՀ վարչատարածքային կառուցվածքը: Քարտեզի վրա ցոյց տվե՞ք ՀՀ մարզերը և դրանց կենտրոնները: Առանձնացրե՞ք տարածքով և բնակչության թվով առավել մեծ և փոքր մարզերը:
17. Առանձնացրե՞ք բնական տարբեր ռեսուրսներով (հանքային, հողային, ջրային, անտառային) առավել հարուստ և աղքատ մարզերը:
18. Տարբեր մարզերի օրինակով ցոյց տվե՞ք գյուղատնտեսության մասնագիտացման կախվածությունը բնական պայմաններից:
19. Համեմատե՞ք Սյունիքի, Լոռու և Շիրակի մարզերը: Առանձնացրե՞ք բնության, բնակչության և տնտեսության ընդհանուր և տարբերիչ գծերը:
20. Գնահատե՞ք ՀՀ տեղն աշխատանքի միջազգային բաժանման համակարգում: Նշե՞ք արտահանման և ներմուծման գլխավոր ապրանքատեսակները:
21. Բնութագրե՞ք ԼՂՀ ֆիզիկաաշխարհագրական, տնտեսաաշխարհագրական, քաղաքաաշխարհագրական դիրքերը:
22. Երբ և ինչպե՞ս է հռչակվել ԼՂՀ-ն որպես երկրորդ անկախ հայկական պետություն:
23. Ի՞նչ է նշանակում երկու հայկական պետությունների տնտեսական և քաղաքական միասնականացում:
24. Ինչպիսի՞ն են ԼՂՀ տնտեսական զարգացման նախադրյալները և նախկին ու ներկայիս տնտեսական կապերը:

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

Աղյուսակ 1

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀԻ ԾԱԼՔԱՐԵԿՈՐԱՎՈՐ ԼԵՌՆԱՇՂԹԱՆԵՐԸ

Անունը	Երկարությունը, կմ	Ամենաբարձր գագաթը, բացարձակ բարձրությունը, մ
Այծպտունքի	180	Այծպտունք - 3124
Անտիտավրոս	210	Բեյ - 3054
Արեգունու	56	Կարկտասար - 2740
Արցախի (Դարաբաղի)	120	Մեծ Քիրս - 2724
Արևելապոնտական	500	Կաչկար (Քաջքար) - 3937
Արևելյան Սևանի	42	Ծառասար (Քեթի) - 3437
Բագունի	66	Հալար (Բովարար) - 3015, Ուրասար - 2992
Բարգուշատի	70	Արամազդ - 3392
Գուգարաց	100	Չաթինկեռ - 2246
Զանգեզուրի	130	Կապուտջուղ - 3904
Ծաղկունյաց	42	Թեղենիս - 2851
Հայկական Պար	250	Սուկավեռ - 3445
Հայկական Տավրոս	650	Մարութասար - 2967, Առնոս - 3550
Հաքյարի (Կորդվաց, Քրդստանի)	320	Ջիլո - 4168
Մեղրու	59	Բաղացսար - 3256
Միափորի	54	Մուրղուզ - 2993
Մնձուրի	230	Մնձուր (Սկրաբա) - 3449
Մռավասարի	90	Գոմշասար (Գյամիշ) - 3724
Շիրակի	36	Եզնասար - 2556
Սևանի	50	Քաշաբաղ - 2901, Հինալ - 3373
Վայքի	64	Գոզի - 3120
Վասպուրականի (Կոտուրի)	170	Ավրին - 3623
Վիրահայոց	73	Լավար - 2544
Ուրծի	45	Ուրծ - 2445
Փամբակի	106	Թեժլեռ - 3101

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀԻ ՀՐԱՔԽԱՅԻՆ ԼԵՌՆԵՐԸ

Լեռնազանգված	Քարձրագույն գագաթը, բացարձակ բարձրությունը, մ	Լեռնազանգված	Քարձրագույն գագաթը, բացարձակ բարձրությունը, մ
Աբուլ	Աբուլ - 3301	Ծղուկի	Ծղուկ - 3582
Արագած	Արագած - 4090	Հատիս	Հատիս - 2528
Արայի լեռ	Արայի լեռ - 2577	Հարամդաղ (Սեհենդ)	Հարամդաղ - 3710
Արմաղան	Արմաղան - 2829	Մասիս (Արարատ)	Մեծ Մասիս - 5165 (Արարատ)
Արսիանի	Արսիան - 3165	Նեմրոս	Նեմրոս - 3050
Բյուրակնի	Սրմանց - 3250 (Սերմանց)	Ջավախքի	Աչքասար - 3196
Գեղամա	Աժդահակ - 3598	Սավալան	Սավալան - 4821
Եղնախաղի	Մեծ Եղնախաղ - 3042	Սիփան	Սիփան - 4434
Իշխանասարի	Մեծ Իշխանասար - 3549	Վայոցսար	Վայոցսար - 2577
Ծաղկանց (Ալաղալ)	Թոնդրակ - 3542	Վարդենիսի	Վարդենիս - 3522
Ծաղկավետի	Ծաղկավետ - 3147		

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀԻ ՍԱՐԱՀԱՐԹԵՐՆ ՈՒ ԲԱՐՉՐԱՎԱՆԳԱՆՆԵՐԸ

Անունը	Քարձրությունը, մ	Անունը	Քարձրությունը, մ
Ախալքալաքի	1700-2000	Կամախի	1200-1600
Աշոցքի	1900-2100	Կարնո (Էրզրումի)	1800-2000
Արդահանի	1800-2400	Կարսի	1650-1900
Գորիսի (Տեղի)	1300-2000	Կոտայքի	1300-1500
Եղվարդի	1000-1500	Շամիրամի	1300-1600
Եռաբլրի	1400-2400	Սյունիքի	2500-3200
Թալինի	1250-1800	Տեկորի	1200-2000

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀԻ ՄԻՋԼԵՌՆԱՅԻՆ ՀԱՐԹԱՎԱՅՐԵՐԸ (ԳԱՇՏԵՐԸ)

Անունը	Քացարձակ բարձրությունը, մ	Անունը	Քացարձակ բարձրությունը, մ
Ալաշկերտի	1650-1900	Խնուսի	1500-1600
Աշկալայի	1650-1750	Կոզովտի	1500-1800
Արարատյան	800-1200	Ճապաղջրի	1000-1200
Արգիճիի	2100-2300	Մալաթիայի	600-1000
Բալահովտի (Բալուխ)	950-1100	Մանազկերտի	1500-1700
Բասենի	1700-1850	Մասրիկի	1900-2000
Դերջանի	1400-1500	Մշո	1200-1500
Երզնկայի	1200-1400	Նախիջևանի	600-900
Լոռվա	1400-1600	Շիրակի	1500-1600
Խարբերդի	900-1000		

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀԻ ԳԵՏԵՐԸ

Անունը	Երկարությունը, կմ	Ջրհավաք մակերեսը, հազ. կմ ²	Միջին տարեկան ծախսը, մ ³ /վրկ (դիտման կայանը)
Ագատ	55	0.572	7 (Չովաշեն)
Ախուրյան	186	9.700	30.7 (Հայկաձոր)
Աղսան	133	2.589	9.2 (Իջևան)
Արածանի	650	40.0
Արաքս	1072	102.0	222 (Կարադրոնլի)
Արգիճի	51	0.366	5.2 (Գետաշեն)
Արփա	128	2.630	21.2 (Արենի)
Գավառագետ	24	0.467	3.82 (Նորադուզ)
Դեբեդ	178	4.080	35.8 (Այրում)
Եփրատ	3065	673.0	840 (Հիտ քաղաքի մոտ)
Կուր	1364	188.0	575 (գետաբերան)
Հրազդան	141	2.560	23 (Մասիս)
Ձորագետ	71	1.450	16.8 (Գյառզյառի գետախառնուրդից ցած)
Ճորոխ	438	22.0	285 (գետաբերան)
Մասրիկ	45	0.685	4.14 (Տորֆ)
Մեծամոր-Քասաղ	38/89	3.540	33.1 (Ռանչպար)
Մեղրիգետ	36	0.274	3.23 (Մեղրի)
Ողջի	82	1.175	9.6 (Կապան)
Որոտան	178	5.650	23 (Էյվազլար)
Վեդի	58	0.790	2.57 (գետաբերան)
Տիգրիս	1900	375.0	1240 (Բաղդադ)
Փամբակ	86	1.370	12 (Թումանյան)
Քասաղ	89		6.75 (Աշտարակ)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀԻ ԼՃԵՐԸ

Անունը	Գտնվելու վայրը	Բացարձակ բարձրությունը ծովի մակարդակից, մ	Մակերեսը, կմ ²	Առավելագույն խորությունը, մ
1	2	3	4	5
Ալ	Սյունիքի բարձրավանդակ	2900	0.6	4.5
Ալ (Ալազյուլ)	Վարդենիսի 1-2ղ	2974	0.53	4.0
Ակնա	Գեղամա 1-2ղ	3030	0.53	մոտ 15
Այր (Մեծամոր)	Արարատյան դաշտ	860	0.07	9.4
Արփի	Աշոցքի սարահարթ	2025	22.0	8.0

Աղյուսակ 6 (շարունակություն)

1	2	3	4	5
Գայլատու (Բալբկզոլ)	Հայկական Պար	2247	33.0	մոտ 10
Խանչալի	Ախալքալաքի սարահարթ	1931	13.7	1.2
Խոզապին	Ախալքալաքի սարահարթ	1801	26.6
Կապուտան	Զանգեզուրի լեռներ	3300	0.1	22.0
Ղազան	Զանգեզուրի լեռներ	3590	0.06	10.0
Մադաթավա	Ախալքալաքի սարահարթ	2113	8.9	1.2
Նեմրոթ	Նեմրոթ լեռ	2400	9.0
Պարզ	Արեգունու լեռներ	1334	0.03	10.0
Սաղամո	Ախալքալաքի սարահարթ	1998	5.0	2.5
Սև	Սյունիքի բարձրավանդակ	2666	2.0	7.5
Սևանա	Լեռնաշխարհի հյուսիս-արևելք	1898 (1916)	1260.0 (1416)	81.0 (99)
Վանա	Լեռնաշխարհի հարավ	1720	3764.0	451
Տաթառդուրի	Ախալքալաքի սարահարթ	1990	14.2	40.2
Ուրմիա	Լեռնաշխարհի հարավ-արևելք	1275	5775.0	15.5
Փարվանա	Ախալքալաքի սարահարթ	2074	37.5	33
Քարի	Արագած լեռնազանգված	3190	0.12	8.0

Աղյուսակ 7

ՀՀ ՏԱՐԱԾՔԻ ԲԱՇԽՎԱԾՈՒԹՅՈՒՆՆ ԸՍՏ ԲԱՐՉՐՈՒԹՅԱՆ ԳՈՏԻՆԵՐԻ

Քացարձակ բարձրությունը	Գոտու մակերեսը	
	հազ. կմ ²	%
375-500	0.02	0.1
500-800	0.53	1.8
800-1000	2.37	8.0
1000-1400	4.33	14.5
1400-2000	10.40	35.1
2000-2500	7.29	24.5
2500-3000	3.80	12.6
3000-4090	1.00	3.4
Ընդամենը	29.74	100.0

ՀՀ ԲՆԱԿԱԶՈՒԹՅԱՆ ԲՆԱԿԱՆ ՇԱՐԺԻ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՑՈՒՑԱՒԱՐՆԵՐԸ
1000բնակչի հաշվով

ՄԱՐԶԵՐԸ	Ծնվածներ					Մահացածներ					Բնական աճ				
	2000	2005	2010	2011		2000	2005	2010	2011		2000	2005	2010	2011	
ՀՀ բնակչությունը	10,6	11,7	13,8	13,3		7,5	8,2	8,6	8,6		3,1	3,5	5,2	4,7	
Ք.Երևան	9,5	11,1	13,9	14,0		7,6	8,2	8,2	8,2		1,9	2,9	5,7	5,8	
Արագածոտն	12,4	12,7	15,2	13,9		7,3	7,9	8,7	8,8		5,1	4,8	6,5	5,1	
Արարատ	10,5	11,7	14,1	13,2		6,5	7,5	8,1	8,1		4,0	4,2	6,0	5,1	
Արմավիր	11,0	12,2	14,2	13,8		6,6	7,4	8,0	8,0		4,4	4,8	6,2	5,8	
Գեղարքունիք	11,5	13,2	14,3	13,4		6,8	7,6	8,0	8,0		4,7	5,6	6,3	5,4	
Լոռի	11,7	11,4	13,1	12,0		9,2	9,5	10,4	10,3		2,5	1,9	2,7	1,7	
Կոտայք	10,8	12,1	14,0	13,6		6,3	7,3	7,8	7,9		4,5	4,8	6,2	5,7	
Շիրակ	10,7	11,8	13,7	13,2		8,1	9,0	10,0	9,9		2,6	2,8	3,7	3,3	
Սյունիք	11,4	10,5	11,3	10,4		7,1	8,3	8,3	8,4		4,3	2,2	3,0	2,0	
Վայոցձոր	12,3	11,9	12,4	11,6		7,6	8,8	8,8	8,3		4,7	3,1	3,6	3,3	
Տավուշ	12,0	11,6	12,6	11,3		8,5	9,5	10,0	10,0		3,5	2,1	2,6	1,3	

ՀՀ ՄԱՐԶԵՐԻ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԽԱՌՆ
ԱՐՏԱԴՐԱՆՔՆԵՐԻ ԾԱՎԱԼՆԵՐԸ (մլն դրամ) 2011թ

Մարզերը	Արդյունաբերությունը	Գյուղա- տնտեսությունը		
	մլրդ դրամ	%	մլրդ դրամ	%
Հայաստանի Հանրապետություն	999,0	100	795,0	100
Երևան	423,4	42,4	6,5	0,8
Արագածոտն	21,6	2,2	76,8	9,7
Արարատ	80,9	8,1	116,8	14,7
Արմավիր	41,8	4,2	135,0	17,0
Գեղարքունիք	18,0	1,8	152,8	19,2
Լոռի	73,5	7,3	57,1	7,2
Կոտայք	104,5	10,5	50,8	6,4
Շիրակ	42,8	4,3	93,0	11,7
Սյունիք	178,4	17,8	50,4	6,3
Վայոցձոր	7,8	0,8	16,9	2,1
Տավուշ	6,3	0,6	38,9	4,9

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Դաս 1. Ներածություն

ՀԱՅԱՍՏԱՆ: ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀ.....

Դաս 2. Հայաստանը աշխարհի քարտեզում: Սահմանները: Աշխարհագրական դիրքը

Դաս 3. Երկրաբանական առանձնահատկությունները: Մակերևույթի հիմնական գծերը

Դաս 4. Կլիմայական առանձնահատկությունները.....

Դաս 5. Զրագրական ցանցը.....

Դաս 6. Հողերը, բուսականությունը, կենդանական աշխարհը

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

Դաս 7. Ընդհանուր ակնարկ սահմանների ձևավորումը. աշխարհագրական դիրքը

Դաս 8. Վարչատարածքային կառուցվածքը և տարածքային կառավարումը

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Դաս 9. Երկրաբանական կառուցվածքը: Օգտակար հանածոները

Դաս 10. Մակերևույթի առանձնահատկությունները.....

Դաս 11. Մակերևույթի առանձնահատկությունները (շարունակություն)

Դաս 12. Կլիմայի ընդհանուր բնութագիրը.....

Դաս 13. Տարվա կլիմայական եղանակները: Կլիմայի վերընթաց գոտիականությունը.....

Դաս 14. Զրագրությունը: Գետերը.....

Դաս 15. Զրագրությունը: Լճերը: Սևանա լիճ

Դաս 16. Հողային ծածկույթը

Դաս 17. Բուսականությունը: Կենդանական աշխարհը

Դաս 18. Լանդշաֆտները: Վերընթաց գոտիականությունը.....

Դաս 19. Բնօգտագործման և բնապահպանության հիմնախնդիրները

Դաս 20. Հատուկ պահպանվող տարածքները: ՀՀ «Կարմիր գրքերը»

Դաս 21. Էքսկուրսիա բնության գրկում.....

Դաս 22. Հարցեր և առաջադրանքներ Հարցեր և առաջադրանքներ «Հայկական լեռնաշխարհ» և

«Հայաստանի Հանրապետության բնությունը» բաժինների կրկնության համար

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲՆԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆԸ.....

Դաս 23. Ընդհանուր ակնարկ: Թվաքանակի շարժընթացը

Դաս 24. Բնակչության թվի բնական և մեխանիկական շարժերը

Դաս 25. Բնակչության կազմը.....

Դաս 26. Աշխատանքային ռեսուրսները.....

Դաս 27. Բնակչության տեղաբաշխումը: Տարաբնակեցումը.....

Դաս 28. Խոշոր քաղաքները

Դաս 29. Մայրաքաղաք Երևան.....

Դաս 30. Հարցեր և առաջադրանքներ «Հայաստանի Հանրապետության բնակչությունը» բաժնի կրկնության համար

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

- Դաս 31. Ընդհանուր բնութագիրը
- Դաս 32. ՀՀ արդյունաբերությունը:
 - Ընդհանուր բնութագիրը: Ճյուղային կառուցվածքը
- Դաս 33. Վառելիքաէներգետիկ համալիրը
- Դաս 34. Մետալուրգիական արդյունաբերությունը
- Դաս 35. Մեքենաշինությունը.....
- Դաս 36. Քիմիական արդյունաբերությունը
- Դաս 37. Թեթև արդյունաբերությունը
- Դաս 38. Արդյունաբերության նորագույն ճյուղերը
- Դաս 39. Արդյունաբերության այլ ճյուղեր
- Դաս 40. ՀՀ գյուղատնտեսությունը: Ընդհանուր բնութագիրը.....
- Դաս 41. Հողային ֆոնդը: Գյուղատնտեսական հողաբարելավումը.....
- Դաս 42. Բուսաբուծությունը.....
- Դաս 43. Անասնապահությունը.....
- Դաս 44. Գյուղատնտեսական մթերքների վերամշակումը:
 - Ագրոարդյունաբերական համալիրը
- Դաս 45. Գործնական աշխատանք
- Դաս 46. ՀՀ տրանսպորտը: Ընդհանուր բնութագիրը
- Դաս 47. Տրանսպորտի գլխավոր տեսակները
- Դաս 48. ՀՀ Տնտեսության սպասարկման ոլորտը: Ընդհանուր բնութագիրը:
 - Կրթության և գիտության ճյուղերը
- Դաս 49. Մշակույթը, առողջապահությունը, առևտուրը և այլ ճյուղեր.....
- Դաս 50. Զբոսաշրջությունը
- Դաս 51. Հարցեր և առաջադրանքներ «Հայաստանի Հանրապետության տնտեսությունը» բաժնի կրկնության համար.....

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ՄԱՐԶԵՐԸ

- Դաս 52. Արագածոտնի մարզ
- Դաս 53. Արարատի մարզ: Արմավիրի մարզ
- Դաս 54. Գեղարքունիքի մարզ
- Դաս 55. Լոռու մարզ.....
- Դաս 56. Կոտայքի մարզ
- Դաս 57. Շիրակի մարզ
- Դաս 58. Սյունիքի մարզ
- Դաս 59. Վայոց ձորի մարզ: Տավուշի մարզ
- Դաս 60. Գործնական աշխատանք
- Դաս 61. Հայաստանի Հանրապետությունն աշխատանքի միջազգային բաժանման համակարգում: Արտաքին տնտեսական կապերը

ԼԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

- Դաս 62 Ընդհանուր բնութագիրը: Սահմանները: Բնական պայմանները
- Դաս 63. Բնակչությունը
- Դաս 64. Տնտեսությունը
- Դաս 65. Հարցեր և առաջադրանքներ դասընթացի ամփոփիչ կրկնության համար

ՀԱՎԵԼՎԱԾ